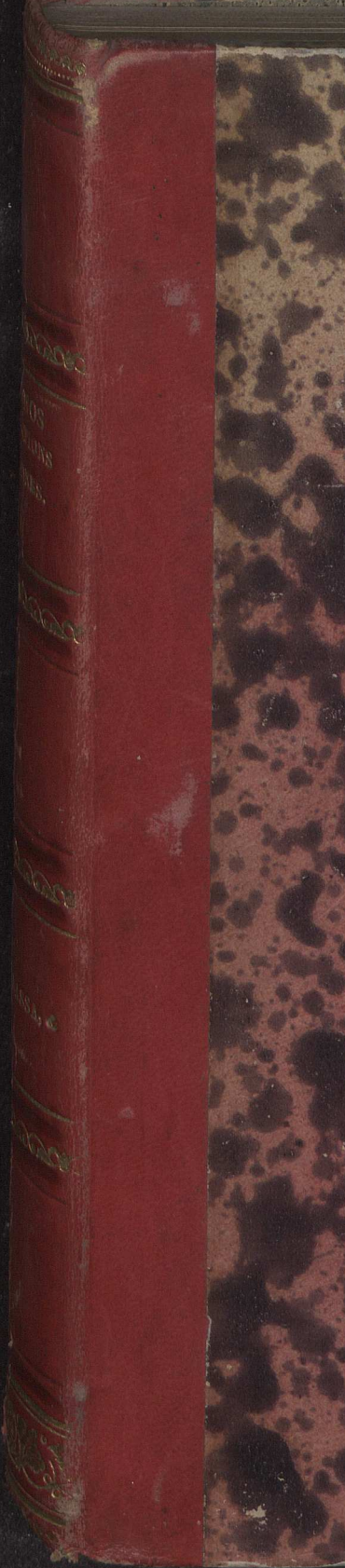
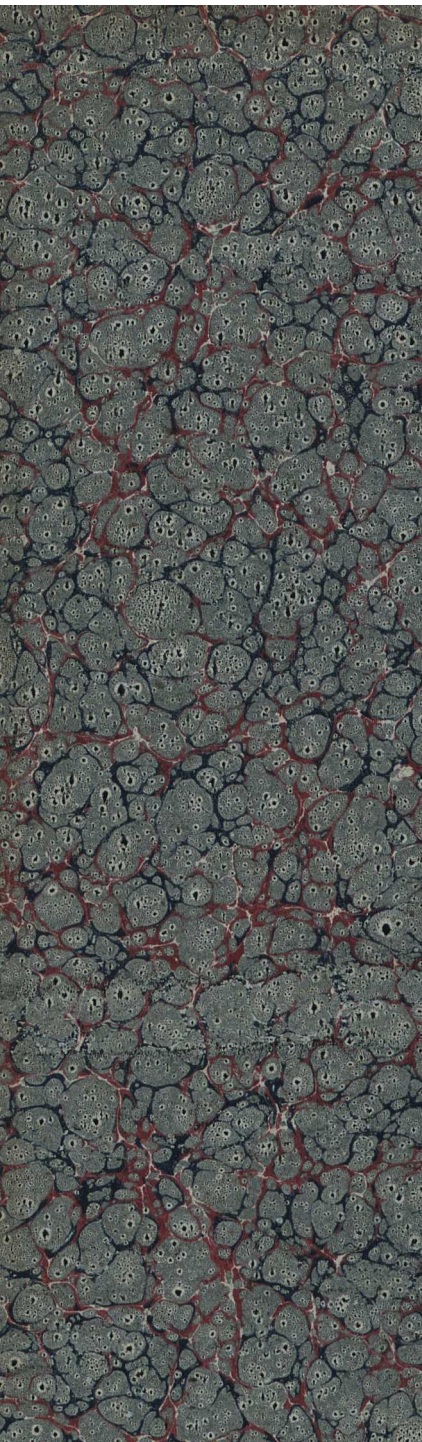

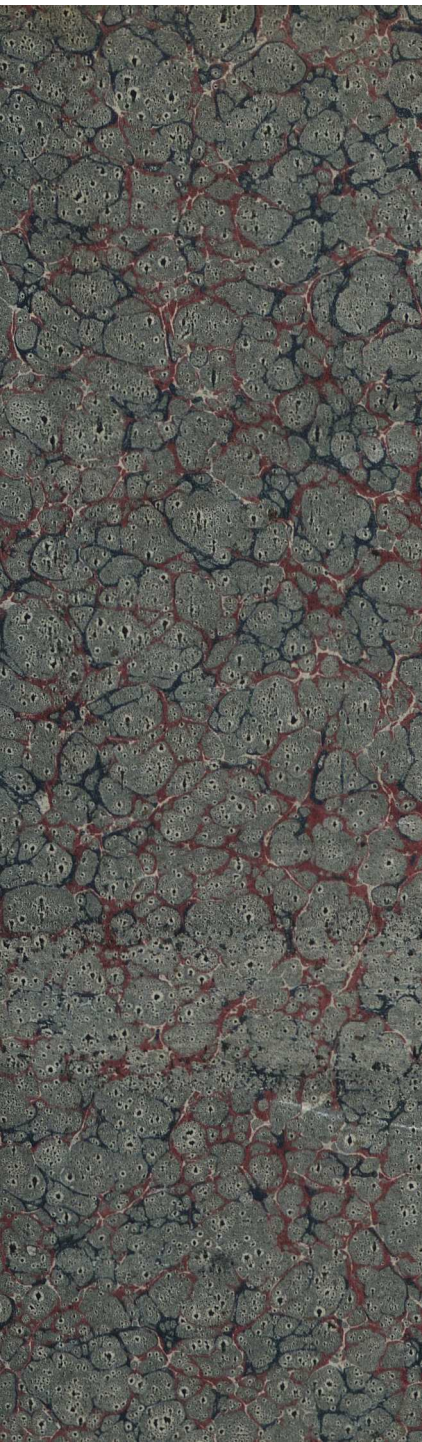
GALANOS
TRADUCTIONS
INDIENNES.

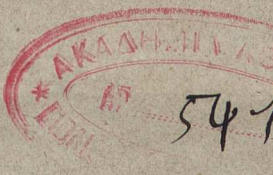
6

CHITOPADASSA, &c

ΧΙΤΟΠ

ΠΑΝΤΣΑ ΤΑΝΤΡΑ

Συγγραφείσα

ΒΙΣΝΟΥΣ

Κ

Ψ Ι Τ Τ

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΝΤΑ

Π

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΑΛ

Νῦν δὲ πρῶτον ἐκδοθέντα, μετὰ τῆς
μένης μεταφράσεως τῆς Πεντατεύχου

Καὶ μετὰ προλεγομένων καὶ

Δαπάνη μ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Κ

Ἐφόρου τῆς Δημοσίου καὶ

Ἐπιστ

Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΙ

Βιβλιοσ

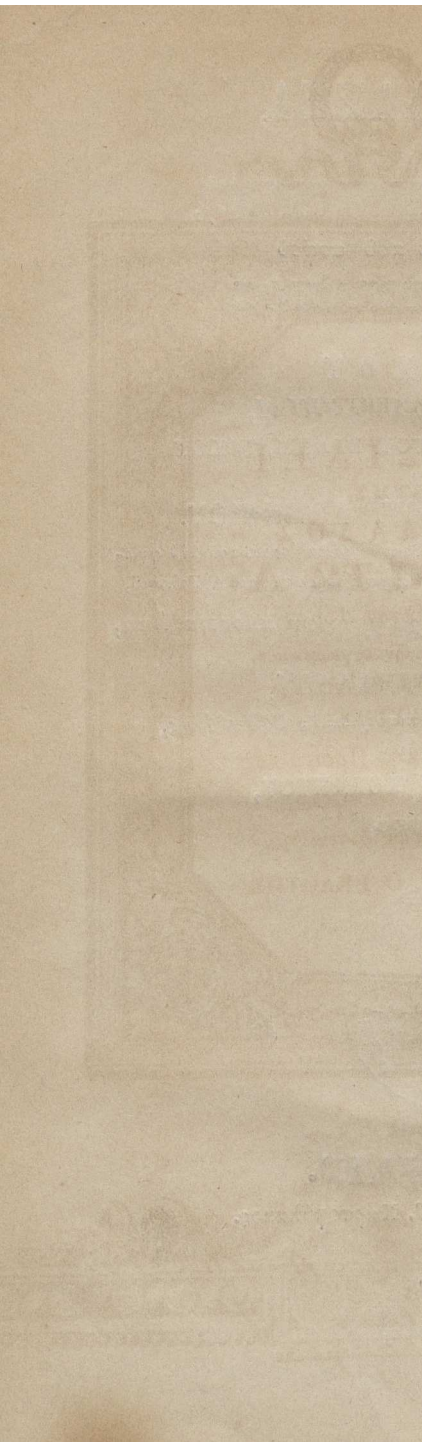

ΕΝ ΑΘΗ

Ἐκ τῆς Τυπογραφί

A Son Excellence 18

Hommage des

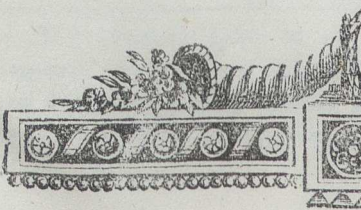

ΜΕ
Β Α

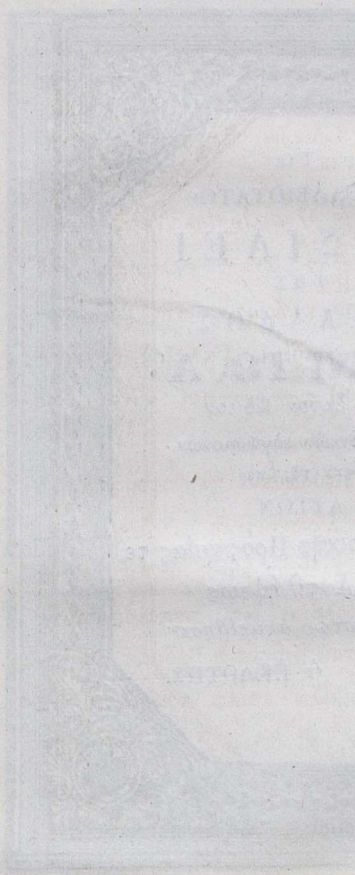
Ε Μ
ΘΩ

Τὸν
Τῶν Ἰν
ε

Ἀνανακτο
καὶ
Εὐσεβὰ

ΠΡΟΛΕΓ

⓪ ἕκτος οὗτος τόμος τῶν
ματα Ἀπολόγων, ἐπιγραφόμενον
Παντσα-Τάντρα, τὸ δὲ Ψιττακ
Πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἀρχαιο
πρώτου μετάφρασιν, ἣν πρὸς
περατωθείσης μεταφράσεως τοῦ
ως ἐκδίδομεν· ἀμφότεραι δὲ
Μύθων καὶ μυθικῶν Διηγημάτων

Ἐξ ὧν μέχρι τοῦδε ἐδημο
φιλόμουσος ἀναγνώστῃς, ὅτι ἡ
πλουσιωτάτη καὶ ἀρχαία· τὸ δὲ
τοὺς ἀρχαίους χρόνους, μέγα,
Τοῦτο μαρτυροῦσι, τὰ ἱερὰ αἰ
σμοθεσίαι, τὰ μεγάλα καὶ π
διάφορα φιλοσοφικὰ συστήματα
θεοσοφικὰ δόγματα, τὰ μεγαλο
τῶν τῶν ὀρέων ἀνάγλυφα, ἡ πλ
λεκτος, μήτηρ πασῶν, οὕτως ἐ
τέρων γνωσῶν (1), καὶ αὕτη

---

(1) Ὁ Ἀδελουῆχος ἀριθμεῖ 30 τὰς
σημείωτον ἔχουσι συγγένειαν μετὰ τῆς Σ
καὶ ἡ νεωτέρα Περσικὴ, ἡ Ἀραβικὴ κ
ρεακὴ, ἡ Χαλδαϊκὴ, ἡ Ἑλληνικὴ καὶ Ῥ

δ'

θεάν Βαβανήν ἢ Δουργάν (1)
χορείαν ἀκολουθῶς τῶν ὑπὸ
ἄτινα μετέχοντα τελειότητα
ἐκλογὴν ἔχοντα, κατεχράσθη
τινα ἐξ αὐτῶν ὑψηλοφρονῶν
τῆς θεᾶς Δουργᾶς (Βαβανῆς)
σον τοῦ σκότους κατεκριμ
τούτοις εἰσὶν οἱ περὶ τῆς

Ἔπονται ἀκολουθῶς οἱ π
τοι οἱ περὶ τοῦ δημιουργοῦ
τα τηροῦντος Βισνοῦ, καὶ
Σίβα, οἱ περὶ θεογονίας καὶ
οἱ περὶ ἐνσαρκώσεως τῶν θεῶν
θρωπήσεων τοῦ Βισνοῦ, οἱ
παντός, οἱ περὶ παλιγγενεσί
λοιώτου ψυχῆς κτλ. μῦθοι, καὶ
καὶ ἰδίως ἡ Βαγαδάθα Π
μοσιεύσομεν εἰς τὸν Ζ'. τὸ

Μετὰ τούτους ἀκολουθοῦν
περὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν ὑπο
μόνων, γιγάντων, καὶ ὁσίων

---

(1) Οὕτως παρουσιαζομένη ἡ
Αἰγυπτιακῆ Ἴσιδι, τῆ Ἑλληνικῆ
κτλ. Θεωρουμένη δὲ ὡς πολεμικῆ
τῆ Ἑλληνικῆ Παλλάδι, ἣτις ἐγέννη
ὑψιβρεμέτου Διός.

(2) Περὶ τούτων λαλήσομεν ἐν

(3) Τιοιοῦτοί εἰσιν ὁ τοῦ οὐρανοῦ

παρούσα Χιτοπαδάσσα ἢ
 συγγραφεὺς λέγεται ὁ Βρα
 τῆ Ἰνδία περὶ τὴν πέμπτ
 τῆ πόλει Μαχιλαρουπῆ ἦν
 γίνονται υἱοὶ τρεῖς, πάντῃ
 νος συνεκάλεσε τοὺς ἑαυτ
 ἔφη· «Ἔστιν εἷς Βραχμάν, ο
 τοὺς παῖδας ἐγχείρισον· ὁ
 ἀποτελέσει.» Τούτου τῶν λ
 σασ ἐκεῖνον τὸν Βισνουσσα
 τοὺς παῖδας. Ὁ δὲ παρα
 πέντε συνέγραψε βιβλία·
 τὸ δὲ περὶ κτήσεως φιλία
 μάχης· τὸ δὲ περὶ στερήσ
 περὶ ἀπερισκέπτου ἔργου.
 δι᾿, οἱ παῖδες τοιοῦτοι ἐγ
 σαρμάν, καὶ ἤθελεν ὁ Βασι

Τινὲς ὅμως ἀποδίδουσι τ
 εἰς ἄλλον ἀρχαιότερον σοφ
 Πιδπαῖδα καλούμενον. Διὸ
 Τάντρας ἔν τε τῆ Περσίᾳ,
 δος μῦθοι ἀποκαλοῦσιν (F

---

(1) Ἴδε τὸν πρόλογον τοῦ Κολέ
 Χιτοπαδάσσαν, καὶ τὴν ἀξιόλογον
 τοῦ Οὐῖλσῶνος. (Transact. of th

(2) Προοίμιον τῆς παρούσης

(3) Calila et Dimna (ἢ Χι
 Silvestre de Sacy.— Fables

γενέστερος τούτου Βισνουσσαρμάν
λόγους συλλέξας ἢ συνθέσας, καὶ
συναρμολογήσας, τὴν Χιτοπαδάσ
Ὁ Ἄλμουκαφφᾶς, ὁ μόνος ἴσως
εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῆς Ἀραβικῆς
ὅτι ὁ μέγας Ἀλέξανδρος (330 π.
τῆς Ἰνδίας Φοῦρ (Πόρον), ἀντικ
γῶν αὐτοῦ, ὅν ἀποβαλλόντες οἱ
τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἐξελέ
βασιλικῆς οἰκογενείας καταγόμε
τύρανος σκληρὸς φανεῖς, ἀπανθρο
Τοῦτο παρεκίνησε τὸν Βραχμᾶνα

τοὺς ὁ Γαλλάνδης. Μυθολογικὸν Πιλπαῖδ
ἀπολόγων ὁ ἐκδότης τοῦ βιβλιαρίου τοῦ
(1) Ὁ Βισνουσσαρμάν, λέγει εἰς τὸ π
λιτικά, οἰκονομικά, καὶ ἠθικά διαλαμ
ριεν καὶ ἀπαράμιλλον ποίημα, ὅπερ εἰς
Χιτοπαδ. σελ. 3 στίχ. 4)· ὥστε ὁ Βισ
προγενεστέρων αὐτοῦ ἔργα.

Ὁ κλεινὸς Ἰῶνες βεβαιοῖ, ὅτι εἰς τὴν
οἱ ἀπόλογοι τῆς Πάντσα-Τάντρας εἰσι
συλλέξας ὁ Βισνουσσαρμάν τὴν Χιτοπαδάσ
τοῦ Οὐϊλιάμ Ἰῶνες.—Adel. Bibl. Sanscr

Ὁ Σίλβεστρος ὁ Σασῦς ἀναφέρει τὴν
σουδῆ, ἀκμάσαντος περὶ τὰ μέσα τῆ
Ἐγείρας, δι' ἧς ἀποδίδει τὴν Συλλογὴν
τερον Ἰνδὸν Μυθοποιόν. Τὸ αὐτὸ βεβαι
Πελδικὴν πρῶτος μεταφραστής. Αὐτὸ το
αὐτοῦ ποίημα Σάχ-Νεμέχ. (Ἴδε IX κα
de la Bibl. du Roi. Καὶ τὸ ἱστορικὸν
lila et Dimna par Sylvestre de Sacy

ή

σθεις τήν ἀδικίαν τοῦ τυρ
τὸν σοφὸν Ἰνδὸν ἐφυλάκισε.
νὸς, καλέσας τὸν Πιδπάϊδ
τῆς δημιουργίας τοῦ Παν
τάς ἀπαντήσεις, οὐ μόνον ἤ
λέσας ὡς πρωτοσύμβουλο
τοτε τήν Ἰνδίαν μετ' αὐτοῦ
ρῶν εἶπεν εἰς αὐτόν· «Οἱ πρ
ολόγων συγγραμμάτων, ἅ
γράφησαν. Ἐπιθυμῶ καὶ γὰρ
τῆς ἀξίας αὐτοῦ διαιωνήσω
καὶ εἰς τοὺς διαδόχους μο
Ἐκ τούτου παρακινήθεις
Πάντσα-Τάντρας πρὸς ὠφε
χομένων συνέγραψε (1). Το
μασαν, καὶ τοιαύτην ἔκτοτ
νον ἐν τῇ Ἰνδία, ἀλλὰ καὶ ἐ
καὶ εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ἀ
τες, πανταχοῦ διδάσκονται
λέγει ὁ Ἀδελοῦγκος, οὐδὲν
πογκόσμιον φήμην καὶ ἔπα

---

(1) Silvestre de Sacy. *ouvr*
des Savants 1847. Mai.

(2) Villeicht ist kein Buch
so viele Sprachen übersetzt v
p. 286. BB.)

Transact of the Royal Asiat
p. 155—200.

D. A. T. An Histor. sketch

Τὰς παραινέσεις τοῦ Πιδπα
τῶν Ἀπολόγων τούτων ἀκολουθ
δοχοὶ αὐτοῦ, τὴν εὐημερίαν
γούσι, πολλοτάτων ἐτῶν ἐπέφε

Ἡ φήμη τῆς τοιαύτης Κυβε
δόξα διαδοθεῖσα, προϊόντος τοῦ
παρεκίνησε τὸν μέγαν τῆς Πε
ἐπικληθέντα Νουσχιρεβάν, ὅπα
ἑκτης (M. X.) ἑκατονταετηρίδο
Βαρζοβιάν (Περζοέ), πρὸς ζήτη
Ὁ δὲ οὐ μόνον αὐτούς, ἀλλὰ
διάφορα μυθικὰ διηγήματα σ
τέφερε, καὶ εἰς τὴν Πελδικὴν
τὸ πρῶτον μετέφρασε, καὶ ἐκ
ζοβιάν καὶ τοῦ Ἄλμοκαφφᾶ
ταφράσεις ἐγένοντο (1).

Ἡ Χιτοπαδάσσα μετεφράσθη ἐσχάτω
παρὰ Σχλεγγέλου καὶ Λασσένου (Bonn 1
(Bath 1787). Ἐδημοσιεύθη παρὰ τοῦ Κο
(Serap. 1804).

(1) Τὸ βιβλίον τοῦτο, λέγει ὁ Συμεὼν
καὶ δοθέν τῷ Βασιλεῖ Χοσρόῳ ἐν Περ
ἰατροῦ τὴν τέχνην, καὶ μετενεχθέν εἰ
μεῶν μαγίστρου τοῦ Σήθ εἰς τὴν Ἑλλ
ἄραβιστὶ μὲν Κυλίλε καὶ Δίμνε
Ἰχνηλάτης. (Προοίμ. Στεφ. καὶ Ἰχνη

Ὁ Ἰατρὸς Βαρζοβιάν (Περζωέ) μετ
σίαν καὶ Πελδιστὶ μετέφρασε τὸ ἔτα
εἰς τὴν Ἀραβικὴν παρὰ τοῦ Ἄλμοκαφ
εἰς τὴν Ἑλληνικὴν παρὰ Σήθ εἰς τὰ 1

Ὁ Νουσχίρεβάν καὶ οἱ
 στην ὑπόληψιν τὴν Συλλογὴν
 Ἀλλὰ μετὰ τὴν κατάκτησιν
 καὶ τῶν φανατικῶν Ἀράβων
 σμονήθη, μέχρι τοῦ δευτέρου
 οἰκογενείας τῶν Ἀββασιδῶν
 ἀξίαν τῶν Ἀπολόγων γινώσκουσα
 εὔρε τὴν μετάφρασιν τοῦ Β

Ὁ δὲ Ἀβδ-ἀλλάχ-Ἀλ-Μουσταφί
 βικῆς εἰς τὴν Ἀραβικὴν τὴν
Δίμπε τὴν βίβλον ὠνόμασεν
 θῶων ἢ Κυνολύκων, Καρατ
 τοις καὶ προλεγόμενα νέα,
 μετάφρασιν ταύτην ἀντέγραψεν
 διάφοροι λόγιοι Ἄραβες καὶ
 στος νέους Ἀπολόγους· ὡς

εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν, καὶ τὸ ὄνομα
 Ἐκ δὲ τῆς Ἑβραϊκῆς εἰς τὴν Ἀ
 ἰκ Καπύης, ὑπὸ τὸν τίτλον *Dige*
 βικῆς μετεφράσθη εἰς τὴν νεωτέρην
 εἰς τὰ 1520 παρὰ Βαέζου, περὶ
 τὴν Τουρκικὴν ὁ Ἀλλῆ-τζελεπῆς εἰς
 ἐξ αὐτῆς εἰς τὴν Γαλλικὴν ὁ Γαλλ
 βεν ἀπολόγους τινὰς καὶ εἰς τὴν
 τοιοῦτοι εἰσὶν οἱ δύο φίλοι, ὁ Λέων
 Ἐκ δὲ τῆς Γαλλικῆς εἰς τὴν Γερμ
 Nuremb. 1802). Ἡ Χιτοπαδάσσ
 ριωτέρας Ἀσιατικὰς Γλώσσας. (*Silve*
extraits de la Bibl. du Roi. Cas
Sanscr. p. 286—296).

χειρογράφων, δυσκόλως εὑρίσκονται
χειρόγραφα (1). Τὴν αὐτὴν ἀ-
ταξὺ τῶν διαφόρων μεταφράσεων
ρισθεὶς χειρόγραφον, καὶ ὁ μὲν
Ἀραβικῆς, ἢ Περσικῆς ἢ Τ
γλώσσης ἐκ νέου μεταγλωττί-
Τὸ δὲ περιεργώτερον, ὅτι καὶ α-
κριτικῆς μεταφράσεις δὲν συμ-
λας, ὡς δύναται ἵνα πληρο-
τὴν τοῦ Δυβοῦτου δημοσιευθεῖσα
σαν τοῦ Γαλανοῦ, καὶ πάλιν
πρὸ ὀκτακοσίων, ὡς ἔγγιστα,
ληνικῆς μεταφράσεως παρὰ Σ

Ὁ δὲ Χοσαῖν Βαέζας, ὁ ἐν-
σικὴν παραφράσας, δύο ἐπέφε-
τοῦ ὀνόματος· διότι ἀντὶ τοῦ
τρα, ἢ Χιτοπαδάσσα, ἢ τοῦ
Ἀρβαρῆ Σοχαῖλῆ, ἦτοι φῶς

---

(1) Cette variété est telle qu' on
qu' il existe plusieurs versions
differentes l' une de l' autre. (C
par Sylv. de Sacy. p. 14).

(2) Πρέπει ἴσως, ἵνα ἀποδώσῃ τ
εἰς τοὺς μεταφραστὰς καὶ ἀντιγραφ
μύθων, οὓς ἕκαστος ἀπὸ μνήμης ἐκφ
σεις, γνώμας, καὶ τεμάχια ὀλόκληρα
ρῶν τοὺς Αἰσωπεῖους μύθους, καὶ συγκρ
αὐτῶν καὶ τῶν παραλλήλων μύθων, ο
τὰ τέλη τῆς παρ' αὐτοῦ ἐκδοθείσης συλ

λεσε. Καθότι ὁ τότε ἡγ
 Σοχαϊλῆς ὠνομάζετο, καὶ
 παράφρασιν ἐκάλεσε.

β'. Τὴν ἀλλαγὴν τῆς εἰ
 τὰ προλεγόμενα τῶν προ
 εἰσαγωγῆν, ἣν μετέφερεν
 αὐτοῦ μετάφρασιν, μέρος
 παρ' αὐτοῦ ἐκδοθέντων ἄ
 γνώστης καὶ εἰς τὴν ἀπλο
 παρὰ τοῦ Λαμπανιτζιώτ
 πάντῃ διάφορον οὔσαν τῆς
 ἐν συντόμῳ ἐνταῦθα.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν Σινῶν
 νος τόπον, εἶδε σμῆνος μελ
 ρήσας, ἠρώτησεν ἓνα τῶν
 πᾶσαν τὴν τακτικὴν τῶν
 γει, κυβερνῶν καὶ ὁ ἔμφρ
 καὶ ἀγαθοὺς ὑπαλλήλους τ
 θύμους τιμωρήσει. Ταῦτα μ
 σιλεὺς Δαψίλιμος, τὰ σοφ
 ἀκολουθῶν, εὐτυχεῖς τοὺς
 καὶ αὐτὸς δόξαν καὶ κλέο

---

(1) Ἄγνοεῖται τὸ ὄνομα τοῦ μ
 ἀναφέρεται εἰς τὸν κατάλογον τοῦ
 ἀριθ. 250 οὕτως: «Μυθολογικὸν Ι
 δος) Ἰνδοῦ φιλοσόφου, ἐκ τῆς Ι
 ταφρασθέν. Νῦν δὲ πρῶτον τύποι
 Λαμπανιτζιώτου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνω

«Τίς οὗτος ὁ Δαψίλιμος ;
ὁ Εὐσημος· πολλάκις παρὰ πολὺ
ἀλλὰ τίνες εἰσὶν ἀγνοῶ.»

«Πρὸ ἐτῶν, ἀπήντησεν ὁ
μοσ θεοφιλῶς τὴν Ἰνδίαν ἐκυβέ-
σας ἀγαθοεργίας, καὶ κοιμηθεὶς
βάσμιον, ὃς εἶπεν αὐτῷ· «Ὁ
ἀρετάς σου, χαρίζει σοι μέγα
μενος κατ' ἀνατολάς.» Τῇ ἐπὶ
ἀναταλάς· φθάσας δ' εἰς ἔρημ
θεωρῶν, εἶδε γηραιὸν καθήμεν
λαίου, πρὸς ὃν διευθύνθη. Ὁ
Βασιλέα, εἰπὼν· «Ὁ τόπος οὗτος
ἐπεσκέπτετο παρὰ τῶν προκ
μούντων ἵνα συλλέγωσιν, ὡ
ἀναχωρητῶν γνώμας.» Ὁ μὲν
μετὰ τοῦ ἐρημίτου συνδιελέγ
βασιλέα ἐτοιμαζόμενον ἵνα ὁ
δέλτον, ἐν ᾗ ἦσαν γεγραμμέν
εἰπὼν· «Ἄν ἐπιθυμῆς τὴν λ
ὄρος τῆς Περάνσεως, ἔνθα διατ
εἰς ἄκρον ὧν σοφὸς, ἐξηγήσει
δάξει σε.» Ἡ δὲ δέλτος περι
ά. Πρέπει ὁ Βασιλεὺς ἵνα ἐ

---

(2) Διαφωνεῖ ἐνταῦθα ἡ περὶ Λαί-
Ἀλ-Μοκαφφᾶ.

ιδ.

ἐναρέτους ὑπουργούς. Πρὸς
ἢ καλὴ ἐκλογή.

β'. Ὁ Βασιλεὺς ὀφείλει
θεῖς, ἀποστρεφόμενος τοὺς
προσπαθεῖ ὅλκας δυνάμει.

γ'. Ἀπαιτεῖται συμφωνία
ὑπουργῶν, καὶ ὁμόνοια μετὰ

δ'. Ὁ Βασιλεὺς ὀφείλει
τοῦ ἔθνους τοὺς προσπαθεῖ
τὸν, κρύπτοντες τὴν ἀλήθειαν
ριποιοῦμενοι τὰς ἀδυναμίας
τοῦ διὰ κακῆς θεραπείας.

ε'. Οὐδέποτε ὁ ἡγεμὼν
ἐκτὸς ἂν βιασθῆ παρὰ τοῦ

ς'. Πρὸ παντὸς ἔργου ἀπὸ
τὴν σκέψιν ταχεῖα ἐκτέλεσις
ἐστὶ τὸ ὄμμα τοῦ νοός· ἢ
τοῦ Βασιλέως.

ζ'. Ὁ Βασιλεὺς οὐδέποτε
ἀσθενὲς ὄν καταπιέζεται, ὅτι

η'. Ὁ ἀγαθὸς ἐστὶ μετρητὸς
κενόδοξος καὶ φθονερός. Τοῦ
προσοικειωθήτω τὸν πρῶτον
πράξει. Ἀλλ' οὐδέποτε ὁ ἰσχυρὸς
ἀγαθοὺς ὑπαλλήλους, εἰάν
ρετος, καὶ φιλαλήθης.

θ'. Ἡ μὲν κακία τιμωρηθήτω
γος τῆς προαιρέσεως τοῦ ἀμαρ
λογος τῆς βλάβης, καὶ τῆς προμ

ί. Ἡ τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν Β
τέλεσμα ἀγάπης, καὶ οὐχὶ φόβ

ιά. Ὁ Βασιλεὺς ἔστω δίκαιος
τερά εἰσιν ἀποτέλεσμα ὀρθῆς σκ

ιβ'. Οὐδὲν ἀπαιτήσῃ ὁ Βασι
δυνάμεις τῶν ὑπουργῶν, ἢ τῶν

ιγ'. Ὁ Βασιλεὺς οὐδέποτε
λοῖρρημονήσῃ, ὅτι ἀμφοτέρω
οὐχὶ ἐμβρίθειαν.

ιδ'. Ἄν ποτε συμβῇ ἀνέλπισ
τος, ὁ Βασιλεὺς μὴ ἀποδειλιασ
καὶ σταθερότητος θεραπευσάτω
θηκὸς τοῦτο καταδείξει εἰς τὸν
θεῖς φίλοι αὐτοῦ, τίνες οἱ ἀδιά
καὶ ἐπίβουλοι.

Ταῦτα τὰ τέσσαρα καὶ δέκα
τως εἰπεῖν, ἐστὶ τῆς Χιτοπαδά

---

(1) Ὁ Σῆθ, κατὰ μίμησιν τοῦ ἀραβικοῦ
καὶ τέσσαρα κεφάλαια, προσθέτει ὅμως κα
πέμπτον) αἰγῶν τὸ τοιοῦτον παράδειγμα
Πῶς δεῖ τὸν ἄνθρωπον μὴ ζητεῖν, ὃ οὐ
ὅπερ ἔχει, ἀπολέσῃ. (Στεφαν. καὶ Ἰγνηλ
τὰ ΙΕ τμήματα μετέβαλεν ἐκ τῆς Ἰν
ὁ σοφὸς Ἰατρὸς Περζωέ, μετακομίσας ἐ
εἰς τὴν Ἀράβων μετεβλήθησαν γλῶσσαν·
τὴν Ἑλληνίδα.»

καὶ τὸ πνεῦμα τῶν ὁποῖ
 ἀναγνώσας ὁ Δαψίλιμος, κ
 καὶ τὸν θησαυρὸν τοῦ ἐνυτ
 τὸν Πιδπαίδα ἰδεῖν ἐπε
 γνώμην τῶν δύο αὐτοῦ
 ὁδοιπορίας. Ἐξ αὐτῶν, ὁ
 δύο περιστερῶν ἀπέτρεπε
 τὴν ἔφθανε συνέπειαν, διηγ
 τῆς πολυφάγου Γαλῆς κ.
 μένων εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐ
 ὁδοιπορίαν ἔφθασεν εἰς τὸ
 τὸν σοφὸν Πιδπαίδα, ἐπρό
 προτάσεων. Οὕτως ὁ Ἰνδ
 σεως περὶ τῆς μεταξὺ Λ
 φιλίας παρὰ τοῦ συκοφάν
 χεται ἡ Χιτοπαδάσσα τοῦ
 ἡ ῥηθεῖσα εἰσαγωγὴ ἔργ
 οὔτε εἰς τὰς Ἑλληνικὰς μ
 τὴν τοῦ Δυβοίου, μεταφρά
 ἐκ τοῦ Ἰνδικοῦ. Καὶ ἡ μὲ
 προοίμιον, ἄρχεται οὕτως

(1) Ἡ Γαλλικὴ μετάφρασις λέγει
 θησαυρὸν, καὶ μετ' αὐτοῦ κιβώτιον,
 ριέχοντα τὰ δεκατέσσερα ἄρθρα.

(2) τινὲς τῶν Ἀπολόγων τούτου
 Γαλανοῦ· ὥστε προσθῆκαι φαίνοντο
 σῶν μεταφραστῶν.

καὶ Ταύρου ἐν ἄλσει, διαλύεται
νέκτου καὶ συκοφάντου.» Ἡ δὲ τοῦ
σιλεὺς Ἀβεσαλώμ. ἤρετο τινὰ τῶν
Βούλομαι ὑποδειγματίσαι μοι τῶν
ἀνῆρ, μεσολαβήσας, εἰς ἔχθραν με
συστάσαν φιλίαν; ». Ὁ δὲ Δυβό
Σουχαδρούχας, ἔχων τρεῖς δύσνοα
γόν αὐτοῦ Ἀμαρχσσατὴν περὶ τῶν
δὲ ἀποκριθεὶς προτείνει γενικὴν σ
Οἱ δὲ συνελθόντες ἀρνοῦνται πᾶ
σιλεὺς θυμωθεὶς ἠπείλησεν αὐτοῦ
ἀναλαμβάνει τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν
μᾶνες κατακρίνουσι τὸν Βισνουσσαρ
νατα. Ὁ δὲ διηγούμενος τὸν Ἀ
μορφωθείσης ὕστερον εἰς ἄρρενα, κα
πεσόντος εἰς τὴν θάλασσαν, κατέπε
γάλως ὠφελεῖται ὁ ἄνθρωπος ἐν κ
σεων, κερδίζων καιρὸν μόνον τῶν
ἄδηλον. Οὕτως ὁ Βισνουσσαρμᾶν
τῶν νέων. Ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν
εἰς τερπνὸν τόπον, παρεκάλεσαν
γηθῆ εἰς αὐτοὺς εὐάρεστόν τι δι
γούμενος δι' Ἀπολόγων τὴν μεταξ
στάσαν φιλίαν, καὶ τὴν διάλυσιν
Κυνολύκου (1).»

---

(1) Pantcha—Tantra, ou les cinq r

Ἡ δὲ ἀπλοελληνικὴ με
 ματος τοῦ Δαψιλίμου κα
 εἶδει εἰσαγωγῆς εἰς τὸ πρ
 δὲ τὸ δεύτερον ἄρχεται
 καὶ διηγεῖται ἐν εἴκοσι κ
 καὶ Τάϊρου.

Δυσκόλως τῷ ὄντι, δύ
 ράς, ὅσας παρατηρεῖ τις
 φράσεις, καὶ οὐχ ἦττον εἰ
 τῆς Χιτοπαδάσσας. Περὶ
 βεστρός ὁ Σασῦς εἰς τὸ ἰστ
 εἰς τὴν βίβλον Καλίλα κα

Μεταξὺ δὲ τῶν ἀρχαίω
 σας ὑπάρχει, ὡς ἐρρέθη, κ
 τῆς σπανιότητος, ἔτι δὲ κ
 περατωθείσης μεταφράσεω
 ἤδη, καὶ περὶ ἧς ὀλίγα

Σημεῶν Σῆθ Μάγιστρο
 Ἰατρὸς, καὶ πρωτοσπαθάρια

mier Tantra, appelé Mitra B
 division parmi les amis. p.

Φαβρικ. Βιβλ. De Pilpaeo (Pi
 sive de antiquissimo libro fab

(1) Calila et Dimna ou fab
 de la Bibl. du Roi. T. IX-X.

τοῦτο μετὰ τινῶν ἄλλων ὁμοίων
 καὶ εὐγενῆ φροντίδα τοῦ Κ. Α. Μ
 Παρισίους, ὃν μετ' εὐγνωμοσύνης δ

(2) Schœll. Hist. de la litt.

μα, ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῶν
καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Μιχαήλ Δοῦ
ξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ἦτοι περὶ τὰ
ἑκατονταετηρίδος (1080). Οὗτος ἰσ
φιλόσοφος, συνέγραψε διάφορα ποιη
τικῆς εἰς τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν μ
σαν, ἣν, ὡς λέγει, Κελίλαν καὶ Δ
βες, Στεφανίτην δὲ καὶ Ἰχνηλάτην
ἦσαν δύο θῶες· « Διῆγε δὲ πλ
» θηρίων Βασιλεύς· παρώκουν δὲ
» γένη διάφορα . . . Παρῆσαν δὲ

---

(1) Τοιαῦτα εἰσὶ ἀ. Σύνταγμα κατὰ σ
β'. Σύνοψιν καὶ ἀπάνθισμα φυσικῶν τε καὶ
μνημα φιλοσοφικὸν καὶ ἰατρικὸν ἀνέκδοτον,
Μονάχου (Κώδ. 173). δ'. Λεξικὸν κατὰ ἀ
βοτάνας. ε'. Περὶ φουκᾶς (ζύθου). ς'. Τὰ κατὰ
δὲ καὶ ἕτερα ἀνέκδοτα κατὰ τὸν Φαβρίκιον.
τος, σελ. 320—328. Schæll, Hist. de la L

(2) Τὰ ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ διαλεγόμενα
Δαμανάκην ὀνομάζουσιν· οἱ δὲ Περσοᾶραβες
Στεφανίτην καὶ Ἰχνηλάτην. Titulus in ara
Greco Στεφανίτης καὶ Ἰχνηλάτης, quasi Cor
(Fabr. αὐτόθι). Τὰ δὲ ζῶα ταῦτα εἰσὶ θῶες
λύκων, ὅπερ canis aureus ὀνομάζει ὁ Λιννα
νός, καὶ φιλανθρωπότατον ζῶον. (Αἰλ. περὶ Ζῴ

Τῆνον μὲν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρύσαντο. (Θ

Ἴδε Schreberi not. ad Theocr. idyll.
σελ. 778.

Οἱ θῶες ἔχουσιν ὁμοιότητά τινα μετὰ τῆς ἀλ
νικὴν μετάφρασιν ἀρσενικὴν καὶ θηλείαν ἀλο
Πιδπάϊδος σελ. 59 καὶ ἐφεξῆς).

κ'

» θῶες δύο· ὁ μὲν Στεφανίτης

» Ἄλλ' ὁ Ἰχνηλάτης πονηρ

» μενος τῆς τῶν πραγμάτων

Τὴν ἑλληνικὴν μετάφρα

σεν ὁ Ποσίνοσ, εἰς ἣν καὶ

σὺν τῷ Ἑλληνικῷ κειμένῳ

κερος τῷ 1697, ἄνευ τῶ

Specimen Sapientiae In

ethico-politicus pervetus

γόμενα τοῦ Ποσίνου ἐδημ

ἔτος 1780 ὁ Φλόδερος ὁ

librum Στεφανίτης καὶ Ἰχ

Ὁ Σῆθ ἐν τῇ μεταφράσει

τὴν ἀλλαγὴν τοῦ τίτλου,

τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ῥη

χριστιανικὰς οὐκ ὀλίγας,

Φλοδέρου. Οὗτος τὸν μὲν

ὠνόμασε (3)· τὸν δὲ Βασ

---

(1) Στεφαν. καὶ Ἰχνηλ. Τμημα

(2) Βιβλ. Φαβρικίου T. I. σελ.

(3) Καὶ ἐπονομάζει, λέγει ὁ

Σημεῶν ὁ Σῆθ διάλογον τινὰ μετα

τῆς Ἰνδίας Ἀβησσαλώμ. (Aisc. Mū

ὅτι εἰς ἓν τῶν χειρογράφων, τῶν

σκομένων, ἀναγινώσκειται Δ η σ ο

φίς τῆς μεταφράσεως τοῦ Σῆθ εἰ

Dialogus inter Abessaloner

(Fabr. Bib. T. 7 p. 777).

Ducange Constantinopolis

τούς τρεῖς αὐτοῦ πρωτοσυμβούλους,
δὲ Κρεοβόρον, τὸν δὲ Ὄθονοφάγον
τομίας χάριν, συντέμνει τὸν Ἀπόλο
μῦθος τῶν μυῶν. Ἄλλοτε ἐκτείνει
λά καὶ οὕτω, χάριν, καὶ χάριν
τὸν Σημεῶνα Σῆθ, ὅτι διὰ τῆς πα
ὡς ἔγγιστα, ἐτῶν μεταφράσεως
πληροῦμεν σήμερον τὴν μὴ διεκπε
Γαλανοῦ νέαν Ἑλληνικὴν μετάφρασι
Φαίνεται δὲ, ὅτι οἱ Ἀπόλογοι τῆ
μεγίστην ὑπόληψιν παρὰ τοῖς τῶ
Αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου, δημηγ
Ἰχνηλάτου ἔφερον ὡς παράδειγμα.
» ται, λέγει ὁ Παχυμέρης, καὶ κα
» του Παραβολῶν κ.τ.λ. (3). »

Ἡ δὲ νεωτέρα μετάφρασις τοῦ
μένη ἐν τῇ ἱερᾷ πόλει Κασσῆ ἢ Βαρ
ὅτι ἐκ τῆς Σανσκριτικῆς γλώσσης ἀ
χειρισθεὶς βεβαίως χειρόγραφον ἐγ
Βραχμάνων διδασκόμενον εἰς τὰ κα
δυστυχίαν ὁμως ἐκ τοῦ χειρογράφου

---

(1) Τμῆμα δέκατον τέταρτον. Calila et
des rats. p. 61.

(2) Ἐκ τῆς παραλληλίας τῶν δύο Ἑλληνικ
ὀκτῶ σχεδὸν ἑκατονταετηρίδες, γνωρίσει
καὶ ἀλλοιώσεις τοῦ κειμένου, περὶ ὧν ἀνεφέρ
κοῦ τοῦ τε Ἀντιοχέως Σῆθ, καὶ τοῦ Ἀθηναίου

(3) Γεώρ. Παχυμ. Ἱστορ. βιβ. VI. κεφ,

κβ'

εἰ μὴ τὸ πρῶτον βιβλίον
λίου. Ὅτι δὲ ὁ Γαλανὸς
πολλὰς, φαίνεται ἐκ τῶν
ἄτινα εἰς ἕκαστον ἐδάφ
φέντος μέρους, παρατηρο

Τὰ δὲ ἐπόμενα βιβ
ἄτινα μετέφρασε, φαίνετ
εὔρομεν εἰς πρωτόγραφα
τον βιβλίον ἀντεγράφη
τούτοις παρατηρεῖται δι
τῶν δύο πρώτων βιβλίων
συγκρίσεως· διότι, χάριν
σιεύομεν. Ὡστε δύο ἀναρ
τὸ μὲν εἰς ἐκτεταμένην
συλλογὴν.

Ἡ αὐτὴ διαφορὰ παρο
τοῦ Γαλανοῦ, καὶ τῆς Γ
καὶ τούτου ἔτη ἐν τῇ Ἰ
κριτικῆς καὶ αὐτοῦ μετα
λως τὰς πολυειδεῖς ἀλλ
πρωτότυπον καὶ ἐν αὐτῇ
φρασιν τοῦ Γαλανοῦ ἀ
ἠθικὰ παραγγέλματα, κα
θέντων παρ' ἡμῖν Ἰνδικῶ
σκονται εἰς τὴν τοῦ Δυβο
παδάσσα τοῦ Γαλανοῦ δὲ
τῶν ἀρχετύπων Ἀπολόγω

νος, ἔχει ὅμως ἀναμφιλόγητον Ἰνδ
μᾶλλον ἐπικυροῖ τὴν γνώμην, ὅτι
τῶν Ἀπολόγων, τῶν μύθων καὶ τ
ὅσα πρὸ αἰώνων τέρπουν τὰς ἀκοὰς
καὶ Ἀράβων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν
Εὐρωπαϊῶν.

Καὶ δεύτερον συμπέρασμα, ὅτι
Ἰνδία χειρογράφων τῆς Χιτοπαδάς
ἀλήθειαν, ἣν πολλάκις, καὶ μέχρι
εἰς τὰ ἀρχαῖα Σανσκριτικά συγγράμ
μεταγενεστέρων παρεισέφρυσαν προ
ἴσως, ἐξ αὐτῶν ἔφθασε μέχρις ἡμ
πολλαὶ τῆς ἐλληνικῆς φιλοσοφίας
τοὶ τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς ἔννοιαι
στης εἰς ἐκάστην σελίδα τῶν Σα
καὶ εἰς ἀπορίαν φέρουσιν, ἂν αὐτ
τοὺς ἐμιμήθησαν, ἢ καὶ ἀμφοτέρ
διαφόρους ἐποχὰς, καὶ χρόνων περ

Εἶπον ἀνωτέρω, ὅτι ἡ Ἰνδία ἐστὶ
Τριῶν πραγμάτων, λέγει καὶ ὁ Ἀ
ταὶ οἱ Ἰνδοί· ἀ. τοῦ Πυθαγορικοῦ
κίου, καὶ γ'. τῶν Ἀπολόγων (1)

---

(1) Pantcha Tantra préface. Καὶ Mo
des peuples de l'Inde par l'abbé Dubo

Ἄλλ' ὁ Φαβρίκιος λέγει· Tria sunt qu
reliques homines prævertant: liber Ca
dus Shatrangi, et novem figuræ nume

κδ'

ὅτι ἐκτὸς τῶν Ἀπολόγων τῆς
κοῦ, καὶ τῶν ἀναριθμητῶν
ἢ ποιήσεις, Ἐπικὴ, Τραγικὴ,
οὐ μόνον ἐστὶ πλήρης τῶν τοῦ
ἐστίν, οὕτως εἰπεῖν, ἢ οὐσία
ροφορεῖται ὁ ἀναγνώστης,
βαράταν, ἢ τὴν Βαλαβαράτ
Βάνσαν, εἰς τὴν Ἰτιχασα-Σα
καὶ τὸν Πρόδρομον τῶν
μῦθον τῆς Γαουταμῆς, τὸν
ριστερῶν καὶ τοῦ θηρευτοῦ,
δαμάλεως Βαχουλάς; κ.τ.
ἀρετὰς διὰ παραδειγματῶν
χειρήματα αὐτῶν εἰσὶ Μῦθοι
Διηγήματα ἀμιμήτου καλλ

Τὰ δὲ διαλεγόμενα ἐν αὐτῷ
θρωποι καὶ ζῶα, ὡς ἐν τῷ
τοῦ θηρευτοῦ· πότε ζῶα
θρου φωνῆς καὶ ἐμβριθῶς σ
λέοντος καὶ τῆς Βαχουλάς.

---

ad Carmen Tograi, apud Hyd
tal. d. 3. (Fabr. Bib. Gr. T.

Ὁ Δυσότιος δὲν ἀναφέρει πόθεν
Φαβρίκιον. Ἄλλ' αὐτὴ λέγει τοὺς
νακος, ἀλλὰ τῶν ἐννέα πρώτων ὁ
νωσ καλοῦμεν. Τούτων οὖν ἐφευρ
Ἰνδικοῦ αὐτῶν σχήματος μαρτυρεῖ

(1) Ἴδε Ἰτιχάσα-Σαμουτσαῖα.

ἐκτίθενται. Τὸ τοιοῦτον ὁμῶς δὲν
τῶν Λίσωπείων μύθων, ἅτινα διατ
κτῆρα τὸν ἀνήκοντα εἰς τὴν φύσιν
π. χ. φαίνεται ἡ ἀλώπηξ, ἡλίθι
θηξ, κτλ. Τὸ ἐναντίον παρατηρεῖτ
μύθων. Ἐν αὐτοῖς αὐτὰ ἐνεργοῦσ
πολλάκις ὑπερφυσικά, σωματικὴν ἰ
ψιν ἔχοντα, ἀσυγκρίτῳ λόγῳ ἀνωτ

Ἡ διαφορὰ αὕτη πηγάζει, βεβ
τικῆς πεποιθήσεως τῶν Ἰνδῶν,
οὐσία καὶ ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἐν
ὅτι τὰ ζῶα μετέχουσιν ἐκ τῆς κα
καὶ ὅτι οἱ θεοὶ ἐνσαρκούμενοι πολ
τὸ εἶδος τῶν διαφόρων ζώων, παρ
ἐκ τῶν πολλῶν παραδειγμάτων ἀ

Οἱ μάκαρες θεοὶ, λέγει ὁ Βαλμ
ὁ Καλιδάσας εἰς τὴν Ραγγοῦ-Βάν
στον θεὸν Βισνοῦν, ὃν ὑμνήσαντες,
ἐδεήθησαν ἰν' ἀπαλλάξῃ ἐκ τῆς κ
τῶν δαιμόνων Ραβάνα. Ὁ δὲ θεὸς
εὐμενῶς τὴν δέησιν τῶν ὑποδεεσ
ἐνανθρωπήσας γεννηθήσεται εἰς τ
Δασσάρατα, καὶ τὸν μὲν Ραβάνα
θεοὺς, τὰς θεὰς, καὶ τοὺς ὀσίους
τοῦ πονηροῦ δαίμονος. Ὁ οὖν ὑψ
ἐπεφάνη γεννηθεὶς εἰς τὸ πρόσωπ
»δὲ, λέγει ῥητῶς, τοῦ Βισνοῦ ἐλθε

κς'

» τῶν ἀγαθῶν θεῶν, ἠδουλήθη
» νιοι θεοὶ ἐλθεῖν εἰς φύσιν π
» αὐτῶν ἀπορροίας (1). » Το
(ὁ ἐνανθρωπήσας Βισνοῦς) κ
μάχους καὶ συμβοηθοὺς πλ
κτων, εἰς οὓς ἐνεσκρῶθη ἡ
Ἐκ τούτου τὰ μεγάλα καὶ
θήκων· ἡ παρ' αὐτῶν γεφύρα
θαλάσσης, τῆς διαχωρίζουσα
δίας καὶ τῆς νήσου Ταπροβο
αὐτῶν, ὁ πίθηξ λέγω Χανου
θεῖς, ἐφάνη εἰς τὴν κατὰ τ
τεῖαν οὐ μόνον μεγαλουργὸς
ῤωμαλέος, καὶ ἠρωϊκότατος
μέγας ἦρως ἐπωνομάσθη (3)
Μαρίτσας, θέλων ἰν' ἀπατήσ
σὴν ἔλαφον, καὶ καιρὸν ἔδ
τὴν Σιτάν (4). Οὕτω καὶ ὁ θ
ἀμαρτήσας ποτὲ κατὰ διάνοι
τῆ κορώνη Βυσχάνδα, ἥτις
ἀφ' ἐνὸς τὸν Θεὸν τῶν θεῶν
Γαροῦδαν τὰς διαφόρους αὐτ

---

(1) Ῥαγγου-Βάνσα Κεφ. 10, σελ.

(2) Πλῆθος Πιθήκων ἠκολούθουν τ
λουθοῦντες. (Αὐτόθι κεφ. 12).

(3) Αὐτόθι.

(4) Αὐτ. Κεφ. 12. δίστ. 53.

ματι τῶν ἀναριθμήτων αἰώνων (1)
πᾶσαι ἐνσαρκοῦνται, καὶ διάφορα
καὶ εἶδη λαμβάνοντες ἐνεργοῦσι καὶ
ζῶα, ὡς τὰ τοῦ Αἰσώπου, ἀλλ'
πάντα γινώσκοντες, καὶ τὰ πάντα

Πρὸς τούτοις ἡ ψυχὴ ἀνώλεθρο
τήσασα, δὲν τιμωρεῖται αἰωνίως
τοὺς θεολόγους Ἰνδοῦς, καθαρῖζετ
παλιγγενεσιῶν, μετεμψυχώσεων,
διαφόρων ζώων εἶδη, ἐωσοῦ ἐντελ
ρύπου ἀμαρτίας, ἐπιστρέψει ἀγνή
ἄχραντον Θεῖον, καὶ μετ' αὐτοῦ
ἐνωθῆ. Τὰ ὁρώμενα ἐπομένως ζῶ
Βραχμᾶνες, Ξατραί, Βαῖσσαιῖοι, Σ
ἢ πνεύματα πεπτωκότα (2).

Τούτων οὕτως ἐχόντων, οὐδὲν
τὰ ζῶα εἰς τοὺς Ἀπολόγους, καὶ
Ἰνδῶν, ὁμιλοῦντα ἀνθρώπειον φ
ἠθικῆς, φιλοσοφίας καὶ θεοσοφί
τῶν Αἰσωπείων ζώων, καὶ ἡ διαφ
ἐξ αὐτῶν τῶν θρησκευτικῶν πεπ
γάλης ἐννοίας τοῦ πανθεισμοῦ,
ψυχώσεως, καὶ παλιγγενεσίας.

Νῦν δὲ καὶ περὶ τοῦ τίτλου τ

---

(1) Iones works. VI. p. 399.

(2) Polier Myth. des Indoux. I.
416—417.

κ.ή

μεταφραστῆς παρουσιάζει μί
ὑπὸ διπλοῦν τίτλον: *Χιτοπα*

Κυρίως ὅμως τρεῖς ὑπάρ
διαφορετικὰ φέρουσαι ὀνόμα
τὴν οὐσίαν καὶ τὸ πραγματ
φορὰν τινὰ οὐκ εὐκαταφρόνη

Καὶ ἡ μὲν λέξις *Χιτοπα*
ται(1). Ἡ δὲ *Πάντσα-Τάντ*
νερόνει, ἐξ οὗ ἡ *Πεντάτευχος*
δὲ καὶ τρίτον, ἦτοι *Καλίλα*
ταφραστῶν, ὀνόματα, ὡς ἐρρ
ἄτινα *Καρατάκαν* καὶ *Δαμα*
φανίτην δὲ καὶ *Ἰχνηλάτην* ὁ
ρία τὸ εἶδος τοῦ πονήματος φ
τὴν διαίρεσιν τοῦ συγγράμ
τὴν τῶν κυριωτέρων ζώων ἐ

Ὁ Ἀββᾶ Δυβόιος, διατρίψ
ρητῶς: «Ἐκτὸς τῆς *Πάντσα*
ἑτέρα συλλογῆ *Ἀπολόγων* *Χ*
τέφρασεν ἀγγλιστί ὁ Ἰῶνες.
φέρουσι κυρίως, εἰμὴ κατὰ
Χίττ-Ὀπαδάσσα φαίνεται σύ
Τάντρα περιέχει πλειοτέρους.
Τάντρα ἀντιγραφὴ τις ὑπῆρδ

---

(1) Εὐστόχως οἱ κύριοι Σχλέγκελ
Χιτεπαδάσσαν διὰ τῆς *Σωτηρί*
tutio.

σας, καὶ εἰς τὴν ἀντιγραφὴν αὐτὴν
προσθέσαντες νέους Ἀπολόγους ἠύξη-
τῶν δύο συλλογῶν ἐπέφερον διαφορ-
λουθεῖ ὁ Δυβόιος, τὸ πέμπτον βιβλίον
δὲν εὐρίσκεται εἰς τὴν Χιτοπαδά-
σθην διαφέρει τὸ ὕφος αὐτοῦ καὶ τῶν

Οἱ Ἄραβες πάλιν διήρουν τὴν
κεφάλαια, ἀναλόγως τῶν προτάσεων
κατὸν πέμπτον.

Πρὸς δὲ τούτοις οἱ Ἀπόλογοι τῆς
Δυβόιον, εἰσὶ διὰ στίχων, ἐν ᾧ
ἅπαντα τὰ Ἰνδικὰ ἰδιώματα εἰσὶν
κολωτέραν κατάληψιν τοῦ λαοῦ κα-
λείων· διότι οἱ Βραχμᾶνες τούτοις
ἀνάγνωσιν ἐπιτρέπουσιν εἰς τὸν λαόν
τικὴν γινώσκει, οὔτε τὴν ὑψηλὴν

Τὴν αὐτὴν, φαίνεται, δοξασίαν
βρώκκιος, λέγει εἰς τὸν πρόλογον

---

(1) Outre le Pantcha Tantra il existe
recueil d'Apologues, sous le titre de
deux compositions ne different guere
Opadessa ne parait être que l'Abregé
contenant un bien plus grand nom
Peut-être aussi celui-ci est-il une copie
blement augmenté dans les temps plu
préface par Dubois).

(2) Αὐτόθι.

(3) Αὐτόθι. Ὁ Ἀδελουῆχος βεβαιοῖ, ὅτι
στίχων· τὸ δὲ ἕτερον ἡμισυ εἰς πεζὸν λόγον.

λ'

ἔστιν ἀπάνθισμα τῆς Πάντσα
ἔχει Ἀπολόγους· διὸ συγκρι-
τικὰς μεταφράσεις, εὕρισκε
τῆς Πάντσα-Τάντρας, ἢ τῆς
λουθεῖ ὁ αὐτός, ὑπάρχει με-
τούτων πονημάτων ὡς πρὸς
διαφορὰ οὐκ εὐκαταφρόνητα
λόγων, καὶ τὸν τρόπον τῆς
λόγος κύριος Λάσσενος λέγει
»ἔστι τὸ διακρίναι ἀπ' ἀλλή-
»Πάντσα-Τάντραν (2).»

Αὐτὸς δὲ ὁ Βισνουσσαρμα
ὁμοίων πονημάτων (3). « Ὁ
θῶν, πολιτικὰ, οἰκονομικὰ,
τὸ ἀπαράμιλλον τοῦτο ποίη-
Πάντσα-Τάντρας, Χιτοπαδα
ἀναντιρρήτως μεγίστην καὶ
ἀλλήλας, καὶ συγχρόνως οἱ
πρώτη ἀρχαιοτέρα ἀρχαιοτ
φαίνεται, τοῦ Πιδπαΐδος,

---

(1) Πρόλογος Κολεβρωκκίου εἰς
τὸ ἔτος 1810. Καὶ Καλίλα καὶ Δίμν

(2) Ἐπιστολὴ πρὸς ἡμᾶς τῆς 2 '1

(3) Αὐτόθι· σελ. 3. Σιλ. Σασῦ.

(4) Προσίμ. Χιτοπαδ. σελ. 1, δέ

(5) Περὶ Λωκμᾶνος πολλὰ λέγουσ
τοῦ Ἰώβ νομίζουσιν· οἱ δὲ ἐγγονὸν το
νήθη ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Προφητᾶν

(ἡ Χιτοπαδάσσα) ἐστὶ τοῦ Βισνουσ
Οὔτος, ὡς φαίνεται, πρὸς παιδαγ
λαβῶν ἐκ τῆς Πάντσα-Τάντρας το
ἀναγκαίους Ἀπολόγους, ἴσως δὲ κα
νέαν ἄλλην συλλογὴν Ἀπολόγων ἐσ
ραίνεσιν, ἢ διδασκαλίαν (Χιτοπα

Προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου, ὁ Βαρ
θῶν, ὡς ἐρρέθη, μετέφερεν ἐκ τῆ
ἀμφοτέρας τὰς συλλογὰς, καὶ ἄλλ
διηγήματα, καὶ Πελβιστὶ μετέφρ

νων τοῦ Προφήτου Ἰωνᾶ. Ἄλλοι διῆσχυρίζον
ράπτῃς, ἢ ξυλουργός, κ.τ.λ. Πάντες δὲ συ
θρέμμα τῆς Αἰθιοπίας ἢ Νουβίας. Ἀγορασθε
λήθη εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ
ἀγοράσας τὸν Λωκμᾶνα, εὔρεν εἰς αὐτὸν πολ
καὶ ἀπελευθέρωσεν. Οἱ δὲ συγγραφεῖς παρ
ταξὺ Λωκμᾶνος καὶ Αἰσώπου ἔντε τῆ βιογρα
ἀλληγορίαις, τοῖς ἀπολόγοις καὶ μύθοις κ.τ
ὁ Αἰσώπος εἰσὶν ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον.

πάντας τοὺς μυθοποιούς, μετὰ τοῦ Νασραδ
διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἀπολόγων τοῦ Πιδπο
τοῦ Αἰσώπου· ἐξ οὗ εἰκάσει τις, ὅτι καὶ τὰ π
θές ἐστίν, ὅτι οἱ Ἀσιανοὶ εἶχον καὶ ἔχουσι πο
τῶν Μυθοποιῶν τούτων. Διὸ καὶ ὁ Μωάμεθ
νίου, λέγει ρητῶς, ὅτι ὁ Θεὸς ὠμίλησε διὰ τ

(1) Τὸ πρῶτον βιβλίον, γράφει πρὸς ἡμᾶς
μιον ἀριθ. 8., εἶναι μετάφρασις τοῦ δευτέρου
καὶ πολλὰ ἄλλα προγενέστερα, μὴ ὀνομασθ
βοηθητικά. Μία ἀκριβεστέρα σύγκρισις ἀμ
νετο ὑπὸ τοῦ κυρίου Οὐίλσονος. (Ἴδε Tran
ἐφεξῆς).

μεταγενέστεροι παραφρασ-
 τὸν ὄνομασαν. Ἐκ τούτου πα-
 ταξὺ αὐτῶν ὁμοιότης, καὶ
 ἀριθμὸν τῶν Ἀπολόγων, τῶν
 ἑκτασιν αὐτῶν (1). Ἐξ ἀπὸ
 ὑπῆρξεν ἀπ' ἀρχῆς ἡ Πάντα
 τὴν Χιτοπαδάσσαν ὁ Βισνο
 νέστεροι, προσθαφαιροῦντες,
 δειξαν, ἀνομοίας μὲν εἰς π
 οὔ ἔνεκα ὡς μίαν τὰς δύο
 τοπαδάσσαν, ἢ Πάντσα-Τά

Ἐκτὸς ὅμως τῶν εἰρημ
 καὶ ἑτέρα, συγκειμένη ἐκ
 φιλοσόφου Συντίπα, οὗς μί
 πούλος περὶ τὰ μέσα τῆς δ
 ἐκ τῆς Συριακῆς Ἑλληνιστι
 Λόγους ἐκάλεσεν. Ὁ δὲ Μ
 τῆς Μόσχας χειρογράφων
 σίευσεν. Ἐτερον δὲ τῶν
 τίτλον Πρόλογος τοῦ λεγο
 μεταβληθεὶς ἐκ τῆς Συρια

---

(1) Silv. de Sacy. mem. Hist
 Sav. 1826 Αὐγ. σελ. 468—479.

ἀποτελοῦντα τὴν διαφορὰν. καὶ ἐπ
 τοῦ Ἄραβος μεταφραστοῦ. Περὶ τῆς

(2) Ὅσον περισσότερον συγκρίνε
 Γαλανοῦ, τοσοῦτον μᾶλλον πείθετα
 Τάντραν, τὸ δὲ εἰς τὴν Χιτοπαδάσ

Ὁ Πρόλογος οὖν οὗτος βεβαιοῖ
Πέρσης τις Μοῦσος καλούμενος. Ἀ-
τὸν Σανδεβάδ ὑποθέτουσι συγγραφέ-
βίνος Ἰοήλ καὶ τοὺς Ἀπολόγους τῆς
σημ. 1. τῶν Περ. Προλ.). Καὶ ὁ μ-
ῆν Ἰνδὸς Βραχμάν, ἀκμάσας ἓνα π-
ὑπόθεσις, καὶ τὰ διαλεγόμενα δι-
ὁ υἱὸς τοῦ Βασιλέως (τοῦ Κύρου λέ-
τριὰ αὐτοῦ, ἥτις δόλιος καὶ κακός
νέον, καὶ μυρίας μεταχειρίζεται ἵ-
ἵνα ἀπωλέσῃ αὐτόν, καὶ ὁ παιδα-
μετὰ ἑπτὰ ἄλλων σοφῶν συμβούλου
σωσι τὸν βασιλόπαιδα. Ὡστε καὶ ἐ-
ρουσιάζεται ὁ καλὸς καὶ ὁ κακὸς ὁ
τοῦ καλοῦ κατὰ τοῦ κακοῦ ὑπὲρ
ὡς καὶ ἐν τῇ Χιτοπαδάσσει ὁ Στεφ-
τῆς σωτηρίας τοῦ ἁθώου Ταύρου,
φραστῆς Ἀνδρεόπωλος εἰς τὸν πρ-

Ἡ συγγραφή γὰρ ἤδε τοὺς κα-
Διασύρει μάλιστα, καὶ πρὸς τὰς
Πράξεις ἐπαινῆ τὰς καλῶς εἰρ-

Ἐκ τούτων, καὶ ἄλλων εἰκάσει τ-
Ἀπόλογοι ἔχουσιν Ἰνδικὴν καταγω-
πὸν καὶ πνεῦμα. Ἰπάρχει δὲ ἄ-
μόνον μεταξὺ τῶν Ἀπολόγων το-

---

(1) Πρόλογος Ἀνδρεόπουλου εἰς τὸν Σύντι-

λδ'.

Χιτοπαδάσσας, ἀλλὰ καὶ με-
σκευῆς αὐτῶν· διότι ὁ μὲν Β
στήματι ἕξ μηνῶν, ὅτι ἐκπα-
δας· «Ἐάν μέντοι γε τούτο
»εἰδήμονας πάσης ἠθικῆς φιλ
Ὁ δὲ Συντίπας τὸ αὐτὸ, αὐ
«Ἐτοίμως ἔχω, ὦ Βασιλεῖ
»βασιλόπαιδα) ἐκπαιδεύσα
»κ.τ.λ. (2).» Ἡ δὲ διαφορ
ἢ Βισνουσσαρμὰν μεταχειρίζ
παίδευσιν τῶν βαίλοπαίδων.
Μοῦσος, πρὸς ἀνάβολὴν τῆς
κως κατηγορηθέντος βασιλόπ
ρουσαι τοὺς κακοὺς καὶ δολ
δικαιοσύνην καὶ τὴν ἐπιείκ

---

(1) Προοίμιον Χιτοπαδάσσας.

(2) Συντίπα πρόλογος σελ. 5—6.

(3) Τρεῖς ἐκδόσεις τοῦ Συντίπα
philosophi Persæ fabulæ LXI)
ἐστὶ Συλλογὴ μύθων, οὐδὲν διαφερό
θρίου μύθων· διὸ καὶ πολλοὺς ἐξ
παρ' αὐτοῦ ἐκδοθεῖσαν τῶν Αἰσωπειῶ
δευτέρα, δημοσιευθεῖσα παρὰ τοῦ Β
1828 ἔτει, ἐστὶ Συλλογὴ μυθικῶν
Πάντσα-Τάντρας μυθικὰ διηγήματ
καλοῦνται. Ἡ δὲ τρίτη, ἐκδοθεῖσα ἐ
ἀπλουστέρα τῆς Ἑλληνικῆς, ἐκ τῆς
οὐχὶ τῶν μύθων, ἀλλὰ τῶν παραδειγ
Ματθαίου ἐστὶ Συλλογὴ μύθων· ὁ
γημάτων, ἣν παραφράσαντες ἀνωνύμ

Περὶ δὲ τῆς ἐποχῆς τῶν πρώτων εἰπεῖν, στερούμενοι τῶν ἀναγκαίων τινος χρονολογίας. Φαίνονται δὲ λίγων ἦσαν ἐν χρήσει κατὰ πᾶσαν Νουσχηρεβάν, ἀκμάσας περὶ τὰ τέλει ῥίδος (579), μετέφερον αὐτοὺς εἰς

Εἰκάζουσι τινὲς, ἐν οἷς καὶ ὁ Δυχιτοπαδάσας εἰσὶν ἀρχαιότεροι καὶ ὅτι οὗτος ἐμιμήθη αὐτούς, καὶ παῖδα μετὰ τοῦ Λωκμᾶνος καὶ ὅτι εἰσὶν ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον τῶν Ἀπολόγων διαφόρους διαφόρων

Συμφωνοῦσιν ὅμως πάντες οἱ ὑκυρίως σκοπὸν τῆς Χιτοπαδάσας βάνοντες αὐτοὺς ὡς τινα ἠθικὴν παραίνεσιν πρὸς τοὺς ἡγεμόνας.

διαφέρουσιν οἱ μῦθοι, τῶν μυθικῶν διηγημάτων τὰ χειρόγραφα τοῦ τε Ματθαίου, καὶ τοῦ γραφεῖς αὐτῶν ἦσαν διάφοροι. Ὁ μὲν τῶν κῶν διηγημάτων, Ἰνδός, ἢ κατὰ τὸν Πρόκοραῆ. Πρὸλ. σελ. λβ'.—μβ').

Εἰς τὰς μυθολογικὰς συλλογὰς τῶν Γάλλοι, Roi, de son fils, de la Marâtre, et de son fils, ἔστιν, εἰμὴ οἱ τοῦ Συγτίπα παραδειγματικῶς

(1) Les fables de Pidpai, comme l'on a vu, ont eu pour but d'avoir lassé les efforts destructifs des ennemis de la patrie; connue; on pourrait croire que la date en est antérieure à l'origine des temps historiques. (Dictionnaire des fables, recueilli par M. Silvestre de Sacy).

λς'

»ἔχοντος βουλευτὴν ἀκηδῆ
»τὸν λαὸν ἀπὸ τῆς οἰκείας
»ἀπὸ τῶν ἐπιστατῶν, ἀπὸ τῶν
»λικῶν φίλων (1).»

Οἱ Βασιλεῖς τῆς Ἀσίας οὐκ ἀποφρονοῦνται, κακῇ τύχῃ πολλὰ καὶ συμβούλων πονηρῶν, τῶν ἐπιβουλεύοντων· οὗτοι οὐδόλως φρονεῖν δόξης τοῦ ἡγεμόνος, ἢ τῆς εὐημερίας τοῦ λαοῦ, τὴν ἀποφρονοῦσιν. Οἱ τοιοῦτοι ἠνωμένοι τὸν ἐπὶ τοῦ Θρόνου καθήμενον, τὴν ἀλήθειαν, παραμορφῶσιν εἰς ἀρετὴν, συκοφαντοῦσι τὸν ἐν ἐπιβουλεύσει ἀνυποστόλως χαλκεύοντι, τιμίους ἄνδρας ἀπομακρύνουσι, ἀναγκαίους ἀποδεικνύουσι. Δὲν οὐκ ἀκούουσι, μικρὸν κατὰ μικρὸν ἀποφρονοῦσι τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὴν ἀρετὴν, ἀκούουσι διὰ κακῆς ὑπηρεσίας τοῦ αὐτοῦ, καὶ εἰς καθαρὰν πορνείαν τοιοῦτου ἡγεμόνος μεταβάλλουσι. Ἡμεῖς οὖν τὴν ἑξίαν τοῦ Βασιλέως προετοιμασμένην μέλλουσαν κακοδαιμονίαν καὶ

Τὰς τοιαύτας οὖν μηχανὰς

---

(1) Χριστοπ. βιβλ. α'. σελ. 92.

λίωv γνωστοποιούvτες καὶ στηλιτευ-
νοὶ Μυθοποιοὶ, προτρέπουσι τοὺς ἡ-
κοὶ, κλείοντες τὰ ὦτα εἰς τὴν τοιαύ-
ταιν. Ἀγαθοὶ δὲ καὶ φιλαλήθει
ἀγαθοὺς καὶ φιλαλήθεις περὶ ἑαυτοῦ
καὶ ἐκλέξουσι. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον
γίνεται, καὶ τὸ Κράτος εὐδαιμονοῦ-
» Βασιλεὺς ἐν τῇ συναστροφῇ τοῦ
» ἡδείαις ὁμιλίαις· ἐν δ' ὀλίγαις ἡ-
» νετο τῇ μετὰ τοῦ Σανζηβάκα
» ὄντος πολλῶν ἐπιστημῶν, ὥστε
» εἰς ἡμέρον ἐτρέπη (1).» Τοσαύτην
τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐπι-
φθαρμένης καρδίας! Γνωστὸν δ' ἐστὶν
φιλεῖ τὸ ὅμοιον, καὶ καθὼς ὁ πονη-
ρῶν, οὕτω καὶ ὁ ἀγαθὸς μετὰ τὸν
διστάται. «Λέγεται γάρ, ὡς ἀντα-
δία (2). Τούτου ἕνεκα, λέγει ἡ
υἱὸν αὐτῆς: «Ἐπρεπε, πρὶν πιστε-
δολίου Καρατάκα, καὶ τὸν ἔμφρον
κάσης, ἔπρεπε, λέγω, ἵνα ἐρωτήσῃ
καὶ ἐκ τῆς πρὸς ἐκεῖνον διαθέσε-
πρὸς σε διάθεσιν.» «Καὶ εἰ δίκαια
» πρὸς αὐτόν σου διάθεσιν, τῇ πρὸς

---

(1) Χιτοπ. βιβλ. ἀ. σελ. 45.

(2) Στεφ. καὶ Ἰχνηλ. τμήμα δεύτερον.

λή

»νεῖν διαθέσει (1).» Τοιοῦτον
κρατούντων, ὄντων περικλυτῶν
νευρῶν ἀνθρώπων, καὶ τοιοῦτον
δασκαλία τῆς Χιτοπαδάσ...

Ὁμολογητέον ὅμως ἔντα
Ἄπολογων δὲν φαίνεται πρὸς
τὴν διὰ δόλου ἐπιτυχίαν.
δυνον εἰς τὴν Κυβέρνησιν
τῆς τοῦ ἄρχοντος γνώμης
χέως διαδίδεται καὶ ἐξαπλοῦται
ἐκ τῶν Ἀνακτόρων· ὅθεν τὸ
πρῶτον μαντεύεται. Κατ' εὐτὴν
ἐστὶν ἠθικὴ παραίνεσις, καὶ
δὲ σκοπὸς τῶν Ἀπολόγων,
καὶ τῶν ἀρχομένων βελτίωσις.

Τὸ πρῶτον οὖν βιβλίον
τεχνάσματα, ἅπερ μετεχει-
ριάζονται, ἵνα πλησιάσῃ τὸν
αὐτοῦ, θεραπεύσῃ τὰς ἀδυνα-
μίας τῆς ἡγεμόνος ἐλκύσῃ.
Σανζηβάκαν· ἀλλ' ἰδὼν ἀκρίβως
εἰλικρινῆ ἀγάπην τοῦ Βασι-
λέως μελετᾷ συγγραμμὰν σκευωρίαν
σύμβουλον· κατηγορεῖ αὐτὸν
ἔπειτα ὡς ἀντάρτην, ἐπιβο-

---

(1) Αὐτόθι.

καὶ κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου
Οὕτως ἐπιφέρει, κατ' ὀλίγον ὀλίγον
δυσπιστίαν εἰς τὴν καρδίαν τὴν
κατὰ μικρὸν, τὴν μεταξὺ αὐτῶν
τὸ μῖσος τοῦ Βασιλέως κατὰ τὸ
τέλους ὁ ἡγεμὼν ἀνιλεῶς καὶ ὁ
οἱ πονηροὶ ἀπατῶσι τοὺς Βασιλεῖς
καταδικάζουσι, καὶ τοὺς ἐναρέτους
ἄνευ εἰλικρινῶν συμβούλων καὶ

Τὴν αὐτὴν μέθοδον ἀκολουθεῖ
τὸ δεύτερον βιβλίον, ἢ δευτέραν
τὰ καλὰ ἀποτελέσματα τῆς
ὄντος φίλου πιστοῦ ἀντάλλαγ

Εἰς τὴν τρίτην Τάντραν, ἢ τὴν
πολέμου καὶ τῆς συντηρήσεως
Βασιλεὺς διαφυλάττει τὸν λαὸν
σιλέα. Κρείττων ὅμως ἢ διαφυλάττει
Βασιλεὺς οὐ καλῶς κυβερνᾷ,

---

(1) Μεγάλη φιλία οὔσα λέοντος καὶ
λύκου πάνυ πλεονέκτου καὶ συκοφάντου

Βούλομαι ὑποδειγματίσαι μοι τῶν τρόπων
θήσας εἰς ἔχθραν μεταβάλλει τὴν μεταξὺ
'Ιχνηλ. τμήμα πρῶτον).

Premier Tantra appelé Mitra-Be
division parmi les amis. p. 29.

(2) Στεφ. καὶ 'Ιχνηλ. τμήμα τρίτον
p. 134 - 145.

μ'

ἀπομακρύνει, ὁ λαὸς ὄλλυται
πηδαλιούχου ἐν μέσῳ τοῦ π

Ἡ τετάρτη Τάντρα, ἢ τέ-
κίνδυνον, εἰς ὃν ἐκτίθεται τι
μένους, ἢ φιλίαν συνάπτων
καὶ τί ποιητέον πρὸς ἐχθρόν
μενον (2), καθὼς καὶ περὶ στ

Ἡ δὲ πέμπτη Τάντρα, ἢ
περὶ ἀπερισκέπτου ἔργου (4)
γων, ὅτι δὲν πρέπει ἵνα ἐπι-
θρωπος οὐδὲν, πρὶν ὠρίμως
ἐξετάσῃ τὰς συνεπείας τῆς
τοὺς κανόνας τούτους τρέχει

Χάριν οὖν τοῦ Δαψιλίμου
ὁ Βισνουτσαρμάν τοὺς Ἀπολόγ
βιβλίων· (α. περὶ διαλύσεως
λίας· γ'. περὶ πολέμου· δ

---

(1) Χιτοπ. βιβλ. τρίτον, σελ. 139.

(2) On ne doit jamais se lier
amitié avec les gens corrompus.
(Στεφ. καὶ Ἰχνηλ. σελ. 55).

(3) Χιτοπ. Προίμιον, πῶς πολλάκις
τὸ ἐπικτηθὲν τηρεῖν δυνάμενος, ἀπολ

(4) Χιτοπαδ. Αὐτόθι.

(5) On ne doit jamais rien faire
de se hasarder dans une entreprise
consequences. (Dubois p. 205—
ἔργον, μὴ βουλόμενος τοῦτο πρὸ τῆς ἐ-
σελ. 76).

τος, καὶ ἐ. περὶ ἀπερισκέπτου
μησιν τῶν Ἀράβων μεταφραστώ
ματος εἰς δέκα καὶ ἕξ τμήματ

Ἐκτὸς ὁμῶς τῶν κομψῶν Ἀπο
πρότασιν, ἢ πραγματεία πᾶσα
πρακτικῶν παραγγελμάτων, συ
ξασιῶν ἀναγκαιοτάτων καὶ σοφ
θουνσιν, οὐ ἔνεκα, καὶ διευθυντ
vitæ) οἱ Λατίνοι μεταφρασταὶ

Παρατηρεῖται δὲ ἐν τοῖς Ἀ
ὅ,τι καὶ εἰς τὰ πλείοτερα τοῖ
ἦτοι συμπλοκή τις περίεργος, κ
μεταξὺ τῶν Ἀπολόγων. Εἷς π.
ὅστις πρὸ τοῦ τέλους ἐπιφέρει
τέταρτον, καὶ ἐφεξῆς οὕτως. Τ
σύγχυσιν τινὰ ἰδεῶν. Τούτου
τοῦ Ἀκβάρ· « Ὁ Βαέζας, μετα
καὶ Δίμνα ἐπαρουσίασεν αὐτήν
εὐρών τὴν μὲν ὕλην σπουδαίαν
νην, διέταξε καὶ νέα ἐγένετο
ἀρχικῆς τάξεως, διετηρήθη π
καὶ ἐν αὐτῇ τῇ περιπλοκῇ τῶ
λησμονεῖ τὸν πρὸς ὃν ὄρον, πρ
εἶδος τοῦτο τῆς περιπλοκῆς φ
ἀρχαίοις, ὡς παρατηρεῖται εἰ

---

(1) Calila et Dimna Mémoire his

μδ'

Πλάτωνος, ὅστις θέσας ἅπασι
νῶν αὐτὸ, καὶ εἰς τὰς παρε
τὴν προσοχὴν αὐτοῦ· αὐτὰς
σεις, ἐξηγεῖ τὰς ἀπορίας, καὶ
διασκεδάζων πᾶσαν τυχοῦσαν
γων περιοδείαν φθάνει ἐπὶ τῇ
καὶ κυρίως ζητήματος.

Ταῦτα μὲν περὶ τῆς Χιτο
Νῦν δὲ καὶ περὶ τῆς δευτέρ
τῶν *Νυκτερινῶν Μυθολογιῶν*

Ἡ παραίνεσις τῶν Ἀπολόγ
πρὸς τὸ γυναικεῖον φύλον.
τῆς τιμίας γυναικὸς, συναστ
καὶ ἀνηθίκων γυναικαρίων·
συνομιλίας τῶν ἐναρέτων κα
Τὸ γυναικεῖον φύλον, φύσει
λωπισμὸν, τὴν φιλοφροσύνην
φρων καὶ ἐπιεικῆς παραίνεσι
ἀγαθῆς καρδίας τῶν σεμνοπ
αἵτινες τὴν πρωτίστην καὶ
ἔχουσαι, ἥτοι τὴν αἰδῶ, κλ
τῶν δολίων ὁμιλίαν, καὶ ἐκτ
τῆς ἀρετῆς, παραδέχονται τ
ἀποφεύγουσι τὸν κίνδυνον τῆ
Ἐνάρετον δὲ βίον, καὶ ἀνεπί
φυλάττουσαι, ἀποκαθίσταντα
πλοῦσά πάντων τιμῶμεναι ἐπ

πνεῦμα, καὶ ὁ ἠθικὸς σκοπὸς
Ψιττακοῦ, ὡς ἡ ἐξῆς περίληψις

«Ἐν τῇ πόλει Σανδρακαλαῶ
μενος, οὗ ὁ υἱὸς Μαδάνας,
νυμφευθεὶς, ὀνομαζομένην Πρ
τοῦ πατρικοῦ ἐμπορίου ἀμελ
γηραιοὺς αὐτοῦ γονεῖς. Βραχ
τὴν παρακοὴν τοῦ υἱοῦ, καὶ
τηρήσας, προσήνεγκεν αὐτῷ
καὶ ἓνα Ψιττακὸν, καλούμενον

«Ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν ὁ
λαλήσας, εἶπε πρὸς τὸν Μα
σποτα, δακρυῤῥοοῦσιν ἔνεκα
ἔγκλημά σοι γίνεται, ὡς πο
τήσαντος δὲ τοῦ Μαδάνα ποῖ
κρίθη· «Ὁ Δεβασσαρμάν ἦν
πως πρὸς τοὺς γονεῖς· διὸ κ
ἀπεδήμησε. Κατὰ δὲ τὴν ὁδὸν
Λάρον τῇ ἑαυτοῦ Βραχμανικῇ ὁ
πλησίον πόλιν, προσῆλθεν εἰς
αἰτῆσαι· ἀλλ' ἀποτυχὼν μεγάλ
να· «Ἄπελθε εἶπεν· ἡ γὰρ ὀργὴ
ὡς ἐν τῇ θήλει Λάρῳ.» Ὁ οὖν
το, τίνι τρόπῳ γινώσκει ἄγνωσ

---

(1) Λάρος, ὁ παρ' ἡμῖν Γλάρος, ἐστὶν ὁμοιότητά τινα πρὸς τὰς περιστεράς εἰς

μδ'

εἶδεν, καὶ πρὸς οὐδένα ἐδιηγήθη
τησεν, εἰς τὴν πόλιν Βαρανασὶ
ἀγαθὸς καὶ ἐνάρετος, παρ' οὐ
γνωστικῆς δυνάμεως.» Πεισθεὶς
τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ ἐρωτήσας
φιλοφρόνως δεξάμενος, ὠδήγησεν
καὶ μετὰ σεβασμοῦ τοὺς γονεῖς
ριποιηθεὶς ἔδωκεν αὐτοῖς εὐλογίαν.
Εἶτα δὲ προσέφερε καὶ τῷ ξένῳ
ἀπέστειλέ σε πρὸς ἐμὲ,» ἔτι μὴ
κατανοῆσαι πόθεν προέρχεται ἡ
Τότε ὁ κρεωπώλης εἶπεν εἰς αὐτόν
»εὐσεβῶς πάντα τὰ παρὰ τῶν
»καὶ εὐσπλαγχνίαν ἔχει πρὸς
»ἔστι πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ γονεῖς,
»φιλῆς, θεόφρων καὶ θεωρητικὸς
»ἀποκτᾷ. Λέγει γὰρ τὸ Ἱερὸν
»τοὺς σεβασμίους, οὐδὲ τιμᾷ
»ζῶν κατηγορεῖται, καὶ μετὰ
»ἀνέρχεται.»

Ὁ οὖν Δεβασσαρμᾶν, ἀκούσας
ἔπανεκαμψεν εἰς τὰ ἴδια, καὶ τὸ
νος ἐτιμήθη παρὰ πάντων, καὶ
ξάσθη. «Καὶ σὺ οὖν, ὦ Κύριε, ἐπί
καὶ τῆς συμβουλῆς αὐτῶν ἄκοι
χόμενος ἀνακούφισον τὸν σὸν γ
κῆτος τοῦ Σοῦκα, ὁ Μαδάνας ὁ

νος καὶ τὴν ἄδειαν καὶ εὐλογ
νηὸς, καὶ εἰς ἐμπορίαν ἀπέπλε

« Ἀποδημήσαντος οὖν τοῦ Μ
βαβατὴ ἦν κατ' ἀρχὰς ἀπαρηγο
ρηγορηθεῖσα ὁπωσοῦν, καὶ δια
κατέφυγεν εἰς τὴν συναναστρο
οὖν ἰδοῦσαι τὴν θλίψιν τῆς Πρα
διὰ μυρίων κολακευτικῶν καὶ
ση ἐν τῇ συνομιλίᾳ ἀξιεράστο
» ἡ τοσαύτη σου σωφροσύνη; ἢ
» ἄνθος παρέρχεται ἀνεπιστρετ
» σεως μαραίνεσαι, ζῆς ἀθλίως
» Ὁ δὲ σύζυγος ἐπιστρέφων, κ
» φρονήσει σε, καὶ πρὸς ἄλλην νε
καὶ ὅμοια τούτοις πολλὰ εἶπε
τὴν Πραββαβατὴν ἵνα ζητήσῃ
ταξὺ ἀλλοτρίων καὶ ἀξιεράστων

« Ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν κα
ναὶ θέλουσα εἰς τοιαύτην τινὰ
ἐννοήσασα τὸν σκοπὸν ἐξεφώνη
» κειον γὰρ τὸ τοιοῦτον σεμνο
δέσποινα ὀργισθεῖσα ἠβουλήθη
θέως πετασθεῖσα ἔφυγεν. Οὕτως
ἤρξατο πορεύεσθαι.

« Ὁ οὖν Ψιττακὸς ἐκ τοῦ π
δαχθεῖς, καὶ τὴν Δέσποιναν

μς'

»Κυρία, εἶπεν, ἔστω ἡ σὴ πορεύ-
τὸν λόγον, ὡς καλὸν οἰωνὸν ἐκλ-
»θη, γευσομένη ἡδονῆς ἐν εὐαρέ-
θῃ τύχῃ, εἶπεν ὁ Σοῦκας! ἐπίψ-
γυναιξίν, ἀλλ' ἔστω. Σκέφθητι ὁ
νοὸς πρὸς ἀποφυγὴν συμβεβηκό-
συμπεσόντος· διότι ὁ πονηρὸς, τ-
γελᾷ ὕστερον τὸν εὐήθη, εἰς παγ-
κολούθησέ ποτε εἰς τὴν Μασοπ-
κόμης τοῦ συζύγου αὐτῆς.»

«Ἡ μὲν οὖν Πραββαβατὴ ἠρώ-
αὕτη ἡ ἱστορία;» Ὁ δὲ Ψιττακὸς
»ρῶσαι τὴν σὴν ἐπιθυμίαν. Ἐπαν-
»σις γὰρ ἔσεται ἐκτεταμένη.» —
βατὴ, ἐγὼ βούλομαι ἀκοῦσαι.» —
Καὶ ἡ μὲν συγκατένευσεν· ὁ δὲ
σεως. Οὕτω παρήλθεν ἡ ὥρα·
ἐν τῇ οἰκίᾳ ἡσύχως ἐκοιμήθη.

«Τὴν ἐσπέραν τῆς ἐπιούσης ἡ
ἠρώτησε τὸν Σοῦκαν· «Βούλει πορ-
»τησεν, εἰ γινώσκεις τί εἶποις, καὶ
»ριστάσει, ὡς συνέβη καὶ εἰς τὴν
ὁποία αὕτη, καὶ ποῖον τὸ συμβεβ-
ὁ Σοῦκας, ὦ Δέσποινα, κατ' ἐμοῦ
θυμίαν.» — «Οὐδόλως ἀπεκρίθη ἡ
τῶν ἀγαθῶν, καὶ ἡ τῶν εὐμενῶν εἰ-
εὐάρεστός ἐστι.» Τότε ὁ Σοῦκας

ἡ μὲν ὥρα οὕτω παρήλθεν· ἡ δὲ
σθεῖσα ἐν οἴκῳ ἐκοιμήθη.

«Τὴν δὲ τρίτην ἡμέραν μετὰ
θεῖσα ἡ Δέσποινα εἶπε πρὸς τὸν
«Πορεύθητι, ἀπήντησεν, εἰ οἶδός
δυσφημίας καθὼς ὁ Βασιλεύς». ἡ
τῆς· «Τίς οὗτος ὁ Βασιλεύς, καὶ
τῆς δυσφημίας;» ὁ Σοῦκας, ἀπὸ
ἐδιηγήθη· καὶ ἡ μὲν ὥρα τῆς ἐπι-
κοι ἡσύχως ἐκοιμήθη.»

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ πῦρ
Σοῦκας, διαπαιδαγωγῶν τὴν Κυ-
ραν ἐματαίωσε τὴν ἄτοπον ἐπι-
διετήρησε μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς.

Τὰ μυθικὰ διηγήματα τοῦ Ψα-
τον σφραγίδα τῶν Ἀσιατικῶν, καὶ
λόγων, οὐδόλως διαφέροντα τῶν
δάσσης, τῶν τοῦ Παραμάτρα
τησεν ὁ ἀναγνώστης ἐν τῇ παρ-
Ἰνδικῶν μεταφράσεων τοῦ ἀοιδίου
τῶν περιεχομένων εἰς τὰς Γαλλο-
λίῳν καὶ μιᾶς ἡμερῶν, καὶ τῶν
κ.τ.λ., ὧν ἡ ὁμοιότης δεικνύει
τῶν μέχρι τοῦδε Ἀραβικῶν νομῶν.

Τὸ ἡμέτερον χειρόγραφον ἄρχεται
ἀπὸ τῆς πρώτης ἐσπέρας, καὶ ἐπι-
κοστῆς δευτέρας. Λείπει ἡ τρι-
ακή.

μή

ἄρχεται δ' ἐκ νέου ἀπὸ τῆς τριακονταετίας
εἰς τὴν ἐξηκοστὴν νύκτα. Παρατηροῦνται
Νύξ ἐξηκοστὴ πρώτη· λείπει
λουθοί.

Πόσαι οὖν εἰσὶν ἅπασαι; Ἐβ
ἐβδομήκοντα δύο κατ' ἄλλους (1)
χειρογράφου, καὶ τῆς Συλλογῆς
ριναὶ Μυθολογίαι τοῦ Ψιττακοῦ.

Αἱ Μυθολογίαι αὗται μετεφρό
τὰ Ἰνδικὰ Μυθικὰ Διηγήματα
(καὶ πιθανῶς ἐξ αὐτῆς εἰς τὴν Ἀ
λοῦνται *Τουτί-Ναμέχ*, ἥτοι *Ψιτ*

Τὰ διηγήματα ταῦτα, ὡς τὰ
παδάσσας, τῆς Χαλιμαῆς, καὶ
ἐπαγγέλματος μυθολόγοι Ὄθωμα
Μεδδάχ εἰς τὰ καφενεῖα καὶ τὰς
ῤαμαζανίου, πρὸς ἑσπερινὴν δια
σουλμάνων, μὴ δυναμένων, κατὰ
νίου, ἵνα φάγωσιν, ἢ πίωνσιν οὐδὲν
τολῆς τοῦ ἡλίου, μέχρι τῆς δύο
πᾶσαν ἄγρυπνοι διαμένοντες χρ
δάσεως χρεῖαν τότε ἔχουσι.

Τῶν Νυκτερινῶν Μυθολογιῶν

---

(1) Suka Saptatih, i. 1. 70 (eigentlich
gai's, wovon das persische Werk Tu
gaien-Buch, eine uebersetzung ist. (A

ρόγραφον εἰς τὸ ἐν Πιτρουπόλει
τοκρ. Ἀκαδ. τῶν ἐπιστημῶν· ἀ
ἐστὶν ἀτελές (1). Ὑπάρχει δὲ
οὔ ὁ σοφὸς Ἰνδολόγος Κύριος Λά
ἐξῆς·

«Τὸ μόνον εἰς ἐμὲ γνωστὸν χειρ
Βιβλιοθήκην τῆς ἐν Λονδίνῳ Ἀσια
παρὰ τοῦ Οὐίλλιαμ. Ἰῶνες εἰς αἰ
φων. Τὴν Εἰσαγωγὴν, καὶ τὴν πρ
τὴν ἐμὴν Σανσκριτικὴν Ἀνθολογί
σελ. 38, καὶ ἐφεξῆς. Ταύτην μόν
ἔργον ἄν τις συγκρίνη τὰ ἐν τῷ
διηγήματα, μετ' ἐκείνων, ἅπερ ὑμεῖ
ἤθελον προτρέψει ὅπως ἀποτανηθεῖ
ἵνα διέλθῃ ὁ ἴδιος τὸ χειρόγρα
ἐπιφορτίση, καὶ κοινοποιήσῃ ὑμῶ
σμα (2). Καὶ ἡ μὲν Περσικὴ μ
Ναμὲχ (Ψιττακοῦ διηγήματα).

---

(1) Suka Saptatih befindet sich i
nicht vollständig ist, in dem As. Mus
Petersb. (Adel. Bibl. Sansc. p. 302).

(2) Τοῦτο ἔπραξα πρό τινος καιροῦ. Ἄλλ
Οὐίλσον, ἢ τὴν ἐπιστολὴν μὴ λαβὼν, ἢ ἐκ
μὴ ἔχων, μέχρι τοῦδε, δὲν ἀπῆντησεν· ἢ
ἤδη προχωρημένη, ἀνάγκη ἵνα ἐξακολουθή
Ἰνδικὴν φιλολογίαν ἐνασχολούμενοι, καὶ μέσο
παραβάλλωσιν ἴσως τὰς παρούσας Νυκτεριν
Λονδίνῳ χειρογράφου, τὸ δὲ ἐξαγόμενον γνω

ν'

αὐτῆς πληροφορίας εὐρήσει ὁ
δοκιμῶν περὶ τῶν Ἀσιατικῶν
μάτων, καὶ τῶν Χιλιῶν καὶ
Deslongchamps (1). Ἄλλ'
Λάσσενος, εἰς θέσιν ὅπως γν
βλίου, καὶ συγκρίνητε τὴν πρ
δημοσιεύετε, διαβιβάζω ὑμῖν
γήματος.»

«Εἰς τὴν πόλιν Κανδρακαλά
ὁ Βικραμασένας, οὗ ὁ υἱὸς καὶ τ
λούμενος Μαδάνας (2) ἐνυμφεύ

---

(1) Ἴδὲ Φιλολογικὸν Πάνθεον. Mill
duits en français par Galland, édition
accompagnée de notes, et d'un es
par M. Loiseleur.-Deslongchamps.
Φιλολογικοῦ Πανθέου, ὅστις φέρει τὸν ἐ
persans traduits en français par
tane, et des Vizirs, de Contes et
stan, ou le jardin de Roses, de
et turcs, et de nouvelles chinois
Nouvelle édition, accompagnée
A. Loiseleur-Deslongchamps.

Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι καὶ κατὰ
τῆς λέξεως Fables, καὶ Contes, ὡς
διηγήματα, ἢ παραμύθια.

(2) «Ἔστι πόλις, λέγει τὸ ἡμέτερον
σίλευεν ὁ Βικραμασένας· ἦν δὲ ἐκεῖ κα
υἱὸς, ᾧ ὄνομα Μαδάνας, γυναῖκα ἔγημε
νας ἐνταῦθα μὲν ἐστὶν υἱὸς τοῦ ἐμποροῦ
σένου υἱὸς τοῦ Βασιλέως Βικραμασένα

ένος τῶν πρωτίστων, καλουμένου Σ
παρὰ τοῦ Βραχμᾶνος Τριβικράμ
καὶ μίαν Κίσσαν· ὁ μὲν Σοῦκας κ
ἦσαν τέκνα τῆς Γανδάρβας (2),
παρὰ τοῦ Ἴνδρα κατῴκουν ὡς
προσφέρωσι χάριν εἰς τινὰ Βασ
μας, ἔχων ἐπίσης ἀράν, δὲν ἡδ
δὲν προσφέρει καὶ αὐτὸς χάριν τ
Τούτου ἔνεκα προσήνεγκε τῷ υἱῷ
εἰρημένα πτηνὰ, ἅπερ ὄφειλον ἔ
των. Ὁ Ψιττακὸς διηγεῖται ἐν
Μαδάναν περὶ ἑνὸς Βραχμανότη
τῆ ὁδοιπορίας αὐτοῦ, καὶ μάλισ
τέκνα χρεωστοῦσιν εὐπείθειαν π
πρὸς πάντα τὰ σεβασμοῦ ἄξια·
διαβιώσει (4).»

---

(1) Ἐν τῷ ἡμετ. χειρογρ. δὲν ἀναφέρει
βαθατῆς· ἐν δὲ τῷ τοῦ Κυρίου Λασσένου
ὁ ἀνὴρ ὡς ἀρχηγὸς σωματίου.

(2) Ἐν μὲν τῷ ἡμετ. χειρογρ. ὁ Ψιττα
ἐν δὲ τῷ τοῦ Κυρίου Λασσένου ἦσαν τέκ
στεροὶ, καταδικασθέντες δι' ἀρᾶς τοῦ Ἴνδ
γῶν· οὐδὲ τὸ ὄνομα τοῦ δωρήσαντος τὰ
ἡμέτ. κείμενον.

(3) Οὐδεμία περὶ ποινηῆς καὶ λυτρώσ
ἡμετ. χειρογράφῳ τῶν τε πτηνῶν, καὶ τ

(4) Ἐν τῷ τοῦ Κυρίου Λασσένου χειρο
Δεβασσαρμᾶνος, ἧτις τοσοῦτον καλλωπίζε
θολογιῶν, καὶ τὸν μεταξὺ αὐτοῦ, τῆς Σιτ
εὐρίσκει ὁ ἀναγνώστης ἐν τῷ ἡμετ. κειμ

Ὁ Μαδάνας ἐξῆλθε τότε ἐκ αὐτοῦ ὑπὸ ὠκυπόδων Ἐριννύων λάβῃ μυστικὴν συνέντευξιν μετὰ Γουναχάνδραν (2). Ἡ μὲν Κίσσα Πραββαβατῆς (3)· ὁ δὲ Ψιτταφασιν τῆς δεσποίνης αὐτοῦ, πλοοίτινες τὴν ἐπαπείλουν, καὶ τῆς εὐγενεῖς γυναῖκας, ἂν ἡ ἐπιχερὴς ἐπεκαλέσθη τὸ ἱστορικὸν διήγημα κατὰ πρόσκλησιν τῆς ἰδίας Πραββαβατῆς.

«Εἰς τὴν πόλιν Κανδραβατῆς ὄνομαζόμενος (4). Ἐνταῦθα κατῴκει ὁ Μοχάνας ὀνομαζόμενος, οὗ ὁ υἱὸς τεύθη τῆς Λαξμῆς, συζύγου τῆς

(1) Ὁ Μαδάνας μετὰ τὴν ἱστορίαν τῆς γονεῦσι γενόμενος, ἐζήτησε, καὶ ἄδεια καὶ ἀπέπλευσεν εἰς ἐμπορίαν. Τὸ δὲ τῆς βασιλόπαις Μαδάνας ἐξῆλθεν εἰς περι-

(2) Λεῖπει ἐκ τοῦ ἡμετέρου κειμένου

(3) Ἡ Κίσσα, λέγει τὸ ἡμέτερον κειμένον ἀνοίγειον γάρ.» Βουλομένης δὲ τῆς Κίσσα πετασθεῖσα ἔφυγεν. Ἡ δὲ Κίσσα λέγει, ὅτι ἀπεπνίγη. Τοιαύτη ἐν ἐκάστῳ μεταξὺ τῶν δύο κειμένων.

(4) Ἐν τῷ ἡμετ. κειμ. δὲν ἀναφέρεται

(5) Ἐν τῷ ἡμετ. κειμ. ὁ Μοχάνας Λασσένου, Μοχάνας καλεῖται ὁ ἐμπορὸς (ρίζει)· ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ ἐρχομένης τῆς

(6) Ἐν τῷ ἡμετ. κειμένῳ δὲν ἀναφέρεται τῆς Λαξμῆς.

εἰς ἣν ἔπεμψε τὴν μαστροπὸν λέγει ὁ Γαλανὸς), ἥτις τὴν κακίαν αὐτῆς, πρὸς ἐντάμωσιν τρυφηνόμενος Σουδχάνας δὲν ἐνεφάνη διὰ τῆς μαστροποῦ ἄλλον ὅπου ἀγνοίας ἔφερε τὸν σύζυγον τρυφῆ τακὸς παρετήρησε τὴν ταραχὴν αὐτὴν, τί ποιητέον; Καὶ ὁ Ψιττακὸς ἠκολούθησεν εἰπὼν τὸν σύζυγον, προσεποιήθη τὴν θυμωσέως εἶπεν· «Ἐπραξα τοῦτο, ἵνα ἂν ἔχῃς σχέσιν μετ' ἄλλων γυναικῶν κτλ.» Ὁ δὲ σύζυγος καταπραῖνε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἔβηθεν ἡ ὥρα· ἡ δὲ Πραββαβατὴ

Ταῦτα καὶ περὶ τῆς δευτέρας ἀποστολῆς τῶν Μυθολογιῶν τοῦ Ψιττακῆ μέχρι τοῦδε ἐν οὐδεμιᾷ μυθολογίᾳ

---

(1) Οἰστρουμένη, λέγει τὸ ἡμέτερον μισόν μοι ὄν νίνα ἄλλον ἄνδρα εὐρῆς.» ἡ δὲ πρὸς τὴν ἰδίαν ἐκόμισε.

(2) Παρατηρεῖ ὁ ἀναγνώστης ἐκ τῆς ἀποστολῆς τὴν μεγίστην μεταξὺ τῶν δύο ἀποστολῶν τὴν οὐσίαν, ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν διάταξιν, ἀποστολῆς, κτλ., ἦν καὶ ὁ κριτικὸς τῆς Βόννης.

Ἡ πρὸς ἡμᾶς ἐκτεταμένη ἀπάντησις τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου, ἐκτὸς τοῦ ἀποστολῆς κριτικῶν παρατηρήσεων, περὶ ὧν εὐχόμεθα μετὰ τῆς ἀγαθότητος καὶ ἀκριβείας

ὅτι οὔτε τὸ χειρόγραφον ἐδημο-
 τοῦ ἐν οὐδεμιᾷ Εὐρωπαϊκῇ δ-
 εισαγωγῆς, καὶ τοῦ πρώτου δι-
 σας ἐδημοσίευσεν, ὡς ἐρρέθη, ο-
 σκριτικῇ αὐτοῦ Ἀνθολογίᾳ· ἐπ-
 αιδίμου Γαλανοῦ μετάφρασις,
 τον εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον
 κρίσιν τῶν σοφῶν Ἰνδολόγων.

Ἐπειδὴ δὲ, ὡς εἶπον προ-
 ἡμετέρας μεταφράσεως αἱ δώδε-
 ὅλως τὸ τέλος μετὰ τὴν τοῦ
 ἀποφαίνεται πάλιν ὁ Κύριος Λά-
 τοῦ Ψιττακοῦ μυθολογιῶν δὲν
 σᾶς πληροφορήσω· κατὰ τὴν Ι-
 δάνας ἐπανακάμψας, καὶ τὸν
 τῆς συζύγου ἐρωτήσας, ἔμαθε,
 ἀπουσία αὐτοῦ ἢ τῆς Πραββαθ-
 φορηθεὶς ὁ Μαδάνας, καὶ ἀγα-
 ζυγον αὐτοῦ.» Ἡ πράξις αὕτη
 τὴν γνωστὴν τῶν Ἰνδῶν φιλανθ-
 ψυχον αὐτῶν οἶκτον καὶ συμπά-
 πρὸς τὴν φυσικὴν τῶν Ἀσιανῶ-
 τὴν ἐκδίκησιν ἀκάθεκτον αὐτ-
 ἕκαστος διερχόμενος τὰς μυθικ-
 Ἀράβων, τῶν Σινῶν καὶ αὐτῶν

ΧΙΤΟΠΑ

Ἡ

ΠΑΝΤΣΑ

НТО

ПЕНТАТ

«ΚΑΙ ἔργῳ καὶ λόγῳ
»σκυνῶ καὶ ὑμνῶ τὴν Σαρασ
»ἐγένετο τὸ πέλαγος τῆς μ
»καὶ αὐτοῖς τοῖς θεοῖς.

»Προσκύνησις τῷ Μανού,
»κρα, τῷ Παρασσάρα, τῷ Β
»καὶ τοῖς λοιποῖς σοφοῖς, καὶ

»Προσκυνήσας δὲ καὶ τὸ
»τὸν υἱὸν τῆς θεᾶς Παρβατ
»οἰκονομικῶν, καὶ ἠθικῶν μερ

»Ὁ Βισνουσσαρμάν πᾶν βιβ
»πολιτικά, οἰκονομικά, ἢ ἠθικ
»ψε τοῦτο τὸ λίαν χάριεν κ
»ὅπερ εἰς πέντε βιβλία διαιρεῖ

Ὡς δὲ ἐγένετο, οὕτως ἔχε

Πόλις ἐστὶ κατὰ τὸ νότιο
τούνομα, ἐνθα Βασιλεύς τις ἦν
μενος, ἐς ἄκρον ἐληλυθὼς πά
στήμης, βρίθων πολιτικῆ, οἰκο
σοφία, πανένδοξός τε καὶ πανέκ
ὑποχειρίοις καὶ ὑποτελέσει Βα

υιοὶ τρεῖς, ὧν τὰ ὀνόματα
κτῆς, καὶ Ἀναντασσακτῆς
τες. Ἔτοίνυν Βασιλεὺς,
τας πρὸς μάθησιν, τοὺς σ
ἑαυτοῦ, ἔλεξε τάδε·

«Γνωστόν ἐστὶν ὑμῖν,
εὐφυῶς ἔχουσι μαθήσεως,
ταῦτ' ἄρα ἡ Βασιλεία, καὶ
χος, ἥκιστα ἡδονὴν μοι δίδ

Ὅρθως ἄρα λέγεται·

«Βέλτιον τὸ ἀποθανεῖν
»υῖόν, τοῦ γεννηθῆναί τε
»ρόν· ὁ γὰρ ἀποθανὼν,
»ὀλίγην προξενεῖ τὴν ἀν
»ἐφ' ὄρου ζωῆς κατακαίει

«Τί ὄφελος ἐξ ἐκείνης
»οὔτε γαλακτοφορεῖ; τί ὄ
»θέντος υἱοῦ, ὃς οὔτε
»μοιρεῖ;

«Κάλλιον ἔκτρωσις, κά
»λιον γέννησις θυγατρὸς,
»στεῖρα γυνή, κάλλιον
»ἄει ἐν γαστρὶ, ἢ ἄφρων
»πάμπλουτος.

«Ἄνθ' ὧν πάση μηχανῇ
»χρηστέον εἰς γρηγόρησιν
»τῶν υἱῶν μου.»

Τῶν μὲν οὖν Βουλευτῶν

μέχρι δώδεκα ἐτῶν ἀκουστέ
 γραμματικῆς· μετὰ δὲ τῶν
 γνῶσιν, γνωστὰ τὰ τοῦ νόμου
 καὶ ὀξύτης τοῦ νοῦς ἐπισυμ
 ᾧ ὄνομα Σουματῆς, εἶρηκεν
 μέρος, ᾧ Ἄναξ, τὰ δὲ περὶ
 τοῦ χρόνου εἰς γνῶσιν
 τομον ἐπινοητέον εἰς γρηγό
 Οὕτωςί πως δὲ καὶ τῶν π

« Ἡ μὲν γραμματικὴ τέχ
 » χεῖρα, καὶ πολλὰ τὰ ἐμπ
 » στον, τοῦτο ἐρανιστέον, ᾧ
 » ἐκ μέσου τοῦ ὕδατος.

» Ἐνταῦθα ἐστίν, ἔφη, εἰς
 Βισνουσσαρμάν, κλέος ἔχων
 μοσι. Τούτῳ τοὺς παῖδας ἐ
 νοήμονας αὐτοὺς ἀποτελέσ
 ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς, καλέσα
 μᾶνα, « Λάβε τοὺς παῖδας τ
 τοιούτους αὐτοὺς ποιήσον
 νομικὴν, καὶ ἠθικὴν φιλοσο
 γεγονάσιν· ἐγὼ δέ σοι ἑκατό
 δέ, « Εἰσακουσθήτω μου τὸ
 τὴν μάθησιν οὐ διαπιπράσκω
 γε φιλοχρήματός εἰμι· πα
 παῖδας εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ
 γε τούτους μετὰ παρέλευσιν
 πολιτικῶν, οἰκονομικῶν, καὶ

ποτε κληθήσομαι Βισνουσ
 λεύς, παραδούς αὐτῷ το
 τιμῆς, λίαν ἀμέριμνος ἐγέν
 οἶκαδε ὄχετο. Ὡν χάριν πέ
 Περὶ διαλύσεως φιλι
 φιλίας, τὸ δὲ Περὶ σ
 χης, τὸ δὲ Περὶ στερή
 δὲ πέμπτον Περὶ ἀπερ
 ταδὴ παιδευόμενοι, ὡς ἐν π
 τοι ἐν ἑξαμήνῳ διαστήμα
 Βισνουσσαρμάν, καὶ ἤθελεν
 τοῦ χρόνου τὸ πολιτικόν, ο
 ποίημα, ὃ ἐπικέκληται Π
 Πεντάτευχος, εἰς ἀνάγν
 ἐθίζεται. Ἀλλὰ τί δεῖ μακ
 τικόν, οἰκονομικόν καὶ ἠθικ
 καὶ προσεχῶς ἀναγινώσκει,
 νικηθείη οὐδ' ὑπ' αὐτοῦ τοῦ

Τοῦ μὲν ὅλου ποιήματο
 κεφαλαίῳ· τοῦ δὲ πρώτου

---

(1) Ἡ μετάφρασις τῶν δύο
 παδάσας, τὸ τέλος τοῦ Περὶ
 θέντος βιβλίου, καὶ ἡ ἀρχὴ το
 πουσιν ἐν τῷ τοῦ ἀοιδίου Δ.
 δὲ διττὴ καὶ διάφορος μετάφρα
 Ἄ. Βιβλίου, ἣν ἐκδίδομεν ἀμέσ
 λειψιν ταύτην ἀναπληροῖ ὡς ο
 στρου τοῦ Σήθ μετάφρασις τῆς
 συμπλήρωμα.

ΒΙΒΛΙΟΝ

Περὶ διαλύσεως

ΒΙΣΝΟΥΣΣ

«Μεγάλη φιλία οὔσα Λέοντος
»λύεται ὑπὸ Κυνολύκου, πάνυ

ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Πῶς ἔχει τοῦτο;

ΒΙΣΝΟΥΣΣ

«Πόλις ἔστι κατὰ τὴν μεσημέριαν· ἧς Βασιλεὺς ἦν, Χεμαράτης πόλις πάγκαλος, καὶ πασῶν τῶν ἐρίζουσα τῇ Ἀμαραβατῇ, τῇ οὐρανὸν κοσμημένη τριόδοις τε καὶ τεσσάρων θεῶν ναοῖς λαμπροῖς, καὶ περιηροῦσιν καὶ τείχεσι, καὶ πύργοις οὐρανοῦ καὶ ὅπλοις ἀμυντηρίοις. Ἐν ταύτῃ πόλει πορὸς τις, Βαρδδαμάνας ὀνόματι καὶ ἀνάριθμα χρήματα, δικαίως ἔχει. Καί ποτε ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτὸς ἔβη ταῦτα τὰ σοφῶν ἀνδρῶν ἀποφθέγματα·

«Καὶ πολὺς ὢν ὁ συλλεχθὲν
»ἐξίτηλος γίνεται· κατ' ὀλίγον
»γας γίνεται.

«Τὰ μὴ κτηθέντα χρήματα
 »φυλακτέα· τὰ δὲ φυλαχθέντα
 »διαδοτέα.

«Καί τοι δὲ τὰ χρήματα
 »πολλαῖς ὁμῶς ἀνάγκαις κα
 »λίσκονται· μὴ ὄντα γὰρ εἰς χ
 »κης, ὁμοιά εἰσιν, ὥσπερ εἰ μ

«Τὸ τέλος τῶν συνειλεγμέν
 »διάδοσίς ἐστιν, ὥσπερ τῶν ἐν
 »ῆ πρόσις καὶ ἐξάντλησις.

«Πλούτου ἀγαθῆ τύχῃ προσ
 »ἔστι τρυφῆς οὔτ' ἐν τῷ παρόν
 »οὔτος πλουτοφύλαξ τυγχάνει

«Χρήμασι τὰ χρήματα εἰς
 »οἱ ἐλέφαντες· οὐ γὰρ δυνατόν
 »χρήσασθαι διὰ μόνης τῆς θελ

«Οὐδὲν οὐδαμῶς ἐστιν, ὃ
 »τοίνυν φρόνιμος πλοῦτον μόνο
 »καὶ φροντίδι.

«Ὅτῳ πλοῦτος, τούτῳ φίλος
 »ὅτῳ πλοῦτος, οὔτος ἀνὴρ· ὃ
 »σοφός.

«Οὔτ' ἐπιστήμη, οὔτε τέχνη
 »οὔτε μὴν νίκη ἐστίν, ἃ ταῦ
 »τῷ πλοῦτον ἔχοντι παρά τῷ

«Ἐν τούτῳ τῷ Κόσμῳ ὁ μὲ
 »κρίνεται· ὁ δ' οἰκειῖος, πτωχὸς
 »ἅμα νομίζεται.

«Πάντα πάντως γε τὰ ἀπ
 »ἐκ τῶν διαδιδομένων χρημάτων
 »τῶν ὀρέων.

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣ

«Διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν αἱ
»τὰ χρήματα, διότι δι' αὐτῶν
»οἱ αἱ αἰσθήσεις εὐτονοῦσι, καὶ
»Ἐκ τοῦ διαδιδομένου πλούτου
»ται, ὁ δ' ἀνάξιος ἄξιος κρίνεται
»γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ κατορωρυ

«Διὰ χρήματα ὁ ἐνδεὴς ἄνθρωπος
»νεκύων χώρα ἐμφιλοχωρεῖ·
»λιπῶν, πένητα ὄντα, εἰς χώρας

«Ὅτω πλοῦτος πάρεστιν, ὁ
»μαθῆς, πολυμαθῆς, καὶ φιλομαθῆς.
»μορφος· ἀπαξάπαντα τὰ πρὸς
»τῶνται.

»Αὐτὸς δ' ὁ πλοῦτος (διὰ τὴν
»ποις τοῖς ἀνθρώποις ἐπιγίνεται
»ὑπουργία, γεωργία, τεχνουργία,
»των δ' ἀπάντων ὁ ἐμπορικὸς
»ἀψογώτερος. Ἀράροτος ἄρα καὶ

«Ἡ μὲν ἐπαίτησις εὐτελὲς,
»κίνδυνον, ἢ δὲ γεωργία ἐπίπον
»τὴν πρὸς τὸν διδάσκοντα ὑπο
»κισμὸς μικροπρεπὲς, διὰ τὸ
»τρία χειρὶ· τοῦγε μὴν ἐμπορ
»ἀνώτερον.

»Οἱ δὲ ἐμπορικοὶ ἢ καπηλικοὶ
»εἰσι· φέρ' εἰπεῖν, τὸ ἀνίσως ζυγ
»δολογεῖν, ἢ παράθεσις παρακα
»γνωστοῦ, τὸ ἔργον τοῦ προξεν
»λοδαπὴν κομιδὴν πρασίμων. Ἄσ

«Τῶν καπήλων ἰδίον ἐστι

»καὶ μέτροις ἐλλειπέσι, καὶ λό-
»τιμῇ τοῦ πωλουμένου.

«Παρακαταθήκης εἰς οἶκον α
»θεοῦ δέεται οὕτως· «Ἄποθαν
»τὴν παρακαταθήκην, ὦ Θεέ· ἐ-
»σοίσομαι. »

«Βλέπων ὁ Κάπηλος ἐν ἀδ-
»χόμενον, χαίρει ἐπὶ ληφθησο
»γεννηθέντι.

«Πάντων τῶν εἰς πράσιν ἐπι-
»ἐπικερδέστατα· τὸ γὰρ ὠνηθῆ
»ἐκατόν· τίς οὖν χρεῖα χρυσοῦ,
»ματος ;

«Ὁ προξενητὴς λογίζεται ἐν
»παρὰ Θεοῦ, ὅ,τι κερδαίνει ἐξ α
»τὴν συμφωνίαν.

«Οἱ ἐμπορικοὶ διπλάσια κα
»ἀποδημίας εἰς χώραν μακρὰν,

»Ταῦτα διαλογισάμενος ὁ Βα
ἀπεμπολὴν ἐπιτήδεια ἐν Ματου
ξης ἐν αἰσίᾳ ἡμέρα καὶ ὥρα, ἐδ-
ρας, προπεμπόμενος ὑπὸ φίλων
καὶ σαλπίγγων. Παραγενόμενος
τινος, ἀποπέμψας τοὺς προπέμ-
ῆει εἰς τὸ πρόσω. Τούτου τὴν ἀ-
γενεῖς, ἀγαθοὶ τὴν φύσιν, λευκοὶ
ριτραχηλίοις κεκοσμημένοι, ὁ
κας, προσαγορευόμενοι. Κατὰ τ
δροις παντοίοις, οἰκούμενον πο
ὔδασι περιρρέόμενον ποτίμοις, κ
βοῶν, ὁ Σανζηδάκας, ἐμπαγεῖς τ

ραχθείς, τόν τε ζυγόν τόν τῆ
 τραυματίας γενόμενος, ἔπεσεν.
 πεσόντα, καταβάς εὐθέως, κ
 δραμαῖος, πλησίον ὄντι, ἔφη α
 παλάμας· «Ὁ Σανζηβάκας, κύρ
 ἔπεσεν ἐν ἰλύϊ.» Ὁ δέ, ἀκούσ
 καὶ εὐσπλαγχνία κινούμενος,
 εἰς ἀνάληψιν τοῦ βοός. Τηνικα
 ὡς ὁ βοῦς οὐκ ἀναλαμβάνει,
 εἶπον αὐτῶ· «Ἐνός βοός χάρ
 κίνδυνον ἡμᾶς καθυποβάλλεις
 πτου· τοῦτο δὲ ἀνοίκειον πάνυ

«Ἐνεκα τοῦ μέρους οὐκ ἀπο
 »πος· σοφόν δ' ἔστιν ἀπολέσαι τὸ

» Ὁ μὲν δὴ Βαρδδαμάνας,
 βοός, εἶπεν αὐτοῖς· «Ἄν οὔτοι
 λαβόντες αὐτόν, ἔλθετε· ἂν δ
 σμένα, ἤκετε.» Οὔτω μὲν οὔτ
 βοῦν, εἶχετο τῆς εἰς τὰ πρόσα
 ἢ συνοδία. Τῆ δ' ἐπιούσῃ οἱ φ
 νειν ἐν ἐρήμῳ λίαν κινδυνώδει
 κοντο ταχέως πρὸς τὸν Βαρδ
 ὡς ὁ Σανζηβάκας τεθνήκοι, καὶ
 τελεσμένα εἶεν. Καὶ ὅς, ἀκούσ
 γένητο δὲ τελευταῖον εἰς τὴν Μ
 βάματος. Ὁ δὲ Σανζηβάκας, ῥ
 ὑπὸ τῆς μοίρας, ἤκεν ἡρέμα ἐ
 ταμοῦ, ἔνθα παντοίαν χλοεράν
 ὀλίγον τε εὐτραφῆς καὶ εὐσθεν
 καθ' ἡμέραν ὄχθους τοῖς κέρα
 ἐλέφας τοῖς ὁδοῦσιν. Ὁρθῶς ἄρα

«Τὸ μὲν ἀφύλακτον διασώζει
 »εὐφύλακτον διόλλυται, θεήλατ
 »σκέψεως ἔρημος, ζῆ, καὶ ἐν ἐ
 »καὶ ἐπίσκεψιν θνήσκει, καὶ ἐν

»Καί ποτε λέων, Πιγγαλάκ
 τὸ χεῖλος τοῦ Ἰαμουναῖ ποταμοῦ
 τοῖς ἀγρίοις ζώοις ἀμφιπολούμ
 μυκήματος τοῦ Σανζηβάκα. Φοβ
 κριθεῖς δὲ τὴν μορφήν, ἔστη ὑπὸ
 σάρων κυκλικῶν στοίχων τῶν
 ἄρα λέγεται·

«Καί περ μονήρης καὶ ὑλόβ
 »ράσημα μὴ ἔχων, μηδὲ πολιτ
 »λεὺς ὅμως λέγεται, ἐπειδὴ α
 »πάντων πέφυκε τῶν ζώων.

«Οὔτε χειροτονία, οὔτε χρίσ
 »ζώων· μόνος δ' αὐτὸς χειροτο
 »μον καὶ μεγαλόθυμον, ὃ ἔχει.»

»Δύω δὲ κυνόλυκοι, ὀνομαζόμε
 Δαμανάκας, υἱοὶ μὲν ὄντες τοῦ
 λέοντος, ἐκπεπτωκότες δὲ τῆς
 θοῦντες μακρόθεν· οἱ καὶ ἤρξ
 ούτωςί·

ΔΑΜΑΝ

Οὗτος ὁ Πιγγαλάκας, βέλ
 ἡμῶν, τέως μὲν ἐκινήθη προθύμ
 νῦν δὲ διὰ τί ὧδε ἴσταται ἀθύμ

ΚΑΡΑΤΑ

Τί δεῖ, φίλτατε, τοιαύτης μ
 γεται γάρ·

ΧΙΤΟΠΑΛΑΣ

«Ὅστις φιλεῖ ἀσχολίαν ἔχειν
»ἐξώλης γίνεται, ὡς ὁ πίθηκος,

ΔΑΜΑΝ

Πῶς ἔχει τοῦτο;

ΚΑΡΑΤ

Ἐν μέσῳ ἄλλους, πλησίον πο
ρετο. Περὶ δὲ τὴν μεσημβρίαν
οἱ ὑπουργοὶ εἰς τὴν πόλιν ἔπο
δὲ τῶν ἡμερῶν κατὰ τὴν μεση
φερόμενοι τῆδε κάκεισε, παρα
ἡμιτελῆ ὄντα. ἔνθα ἦν πρὸς τ
δοκὸς ἡμίπριστος, σφῆνα ἔχου
οὔν πίθηκοι παιδιὰν παίζουσιν ἢ
οἱ δὲ ἐπὶ τῶν παρερρίμμένων
τοῦ ναοῦ, καὶ ἄλλοι ἄλλη, ἣ ἔ
των, οὗ ὁ θάνατος ἤγγικεν,
ἡμιπρίστου δοκοῦ, καὶ ἀνασπα
βάλετο. ἀνασπασθέντος δὲ τοῦ
ἐπιέσθησαν, τυχόντες ἐν μέσῳ
ὃ εἶπον ἀνωτέρω.

«Ὅστις φιλεῖ ἀσχολίαν ἔχε
»τος ἐξώλης γίνεται, ὡς ὁ πίθ

Πρὸς δὲ τούτοις τὸ ἐναπολε
γόν ἐστὶν εἰς ἡμετέραν διατροφ

ΔΑΜΑ

Σὺ δοκεῖς μοι ὀλιγαρκῆς, κα
ἀλλ' ἢ πρὸς τοὺς κρείττονας θ
νην διατροφὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς
μιδὴν. Ὄρθῶς ἄρα λέγεται.

« Ἡ τοῦ Βασιλέως προστα-
 » τῶν μὲν εὐμενῶν εἰς ἀγαθοπο-
 » κοποίησιν· τίς γὰρ τὴν γαστ-

« Ἐκεῖνος ἐν τῷ κόσμῳ το-
 » ζῶσιν ἀναρίθμητοι· τί δαί;
 » φους οὐ πλήρη ποιοῦσι τὴν

« Τίς ὄνησις τῆς ζωῆς τοῦ
 » ρίζεται τοῖς υἱεῦσι, τοῖς το-
 » δεέσιν, οὐδὲ μὴν τοῖς θεράπο-
 » μήκιστον· σιτεῖται δὲ τὰ ἀπο-

« Ὁ μὲν κύων ὀσταρίου γυμ-
 » ῆδεται μὲν, οὐ καταπαύει δὲ
 » τούτου· ὁ δὲ λέων, ἀφείς μι-
 » ρεύει ἐλέφαντα. Πᾶς γὰρ μεγα-
 » ζητεῖ ὅμως τὸ ἀνῆκον εἰς τὴν
 » κὴν ἀρετὴν.

« Καθὼς ὁ μικρὸς ποταμὸς,
 » εὐπλήρωτος γίνεται δι' ὀλίγα
 » μικροπρεπῆς τῷ ὀλίγῳ ἀρκεῖται

« Τί τὸ διάφορον κτήνους κα-
 » οὔτε κρίσιν ἔχει τοῦ καλοῦ
 » θείων τε καὶ ἀνθρωπείων, καὶ
 » τῆς γαστρούς;

« Ἄρα, ὁ δίκην βοσκήματος
 » βοῦ, ποηφάγῳ μὲν, καὶ ἔλκον
 » τρον, κρείττων. . . . .

« Τίς ὠφέλεια ἐκ τῆς διαφθε-
 » γεννήσεως τοῦ τοιούτου ἀνθρ-
 » πρὸ τῆς ἑαυτοῦ γενεᾶς, ὡς ἡ

(1) Τὸ τέλος τῆς φράσεως ταύτης λείπει.

ΧΙΤΟΠΑΛΑΣΣ

«Τίς βροτὸς οὐ γεννᾶται ἐν
»ἐκεῖνος μὲν τοι γ' ἄριστος κρέ
»ἐκλαμπρότερός ἐστι τῆς ἑαυτοῦ

«Πάνυ ὀνήσιμος ὁ χόρτος
»ποταμίας ὄχθη· ἀντίληψις γάρ
»ζομένου ἐν τοῖς ὕδασι.

«Ὅς, καί περ δυνάμενος, τῆ
»φῶς, καταφρονεῖται· καὶ τὸ
»ἀφανῶς, καταπατεῖται· καῖον

ΚΑΡΑΤ

Τί κέρδος ἡμῖν ἐκ ταύτης τῆ
»ἀνευ ἀξιώματος;

ΔΑΜΑΝ

Δι' ὀλίγου γε χρόνου, βέλτισ
»ματικὸς γίνεται· οὕτω γάρ καὶ

«Ὁ ἀνευ ἀξιώματος ἀξιωματι
»θεραπεύη· ὁ δ' ἐν ἀξιώματι
»ται, ἂν ἀμελήσῃ τῆς θεραπείας

«Εἰ καὶ ἀμαθής, καὶ ἀγενής,
»τοῦτον ὅμως ἀσπάζεται καὶ φ
»σίον· ὡς τὰ πολλὰ γάρ οἱ Βασ
»περιπτύσσονται, ὡς αἱ κληματί

«Μεθόδους τῆς ἐξιλεώσεως το
»ται οἱ φρόνιμοι ὑπηρεταί, καὶ κ
»καί περ αὐτοὺς ὠθοῦντι.

«Ἐκτὸς τοῦ Βασιλέως ἄλλη τ
»τοῖς πεπαιδευμένοις, τοῖς γεητ
»ἐμπόροις, καὶ τοῖς ἐμπείροις ὑπ

«Οἵτινες μικρόθυμοι καὶ ῥάθυ

»θεραπεύουσι, τούτοις σύνεσι
»ἀπορία μέχρι θανάτου.

«Οἴτινες, δύσνοες ὄντες, τῶν
»θεράπευτοι τυγχάνουσι, τοῦ
»μῖα, ἢ ὀκνηρία, καὶ ἢ μωροί
»Πασίδηλόν ἐστιν, ὡς τῶν
»ἐμφρόνων καὶ φερεπόνων
»τίγρεις, οἱ ἐλέφαντες, καὶ
»σιλεύς.

«Μεγάλου βαθμοῦ καὶ δόξης
»Βασιλέα προστάτην ἔχων. Τῶν
»ἀλλαχοῦ, ἀλλ' ἢ ἐν Μαλαίᾳ

«Τοῦ Βασιλέως ἡσθέντος, οἱ
»οὐρανίσκοι λευκοὶ, ἵπποι
»φαντες.

«Καθὼς ὁ ἄνθρωπος δυσκόλως
»ρειαν, εὐκόλως δὲ πίπτει εἰς
»μὲν ἀναβαίνει εἰς τὴν ἀρετὴν
»τὴν κακίαν.

ΚΑΡΑ

Τί δ' ἐν νῶ ἔχεις ποιῆσαι;

ΔΑΜΑ

Ὁ Πιγγαλάκας οὗτος, ὁ Βασιλεύς
»ται ἅμα τοῖς περὶ αὐτὸν, μὴ εἰς

ΚΑΡΑΤ

Πόθεν τοῦτο ἔγνωσ;

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣΣΑ

ΔΑΜΑΝ

Ἔστιν ἄρα δύσκολον γνῶναι;
«Τοῦ λελεγμένου ἢ ἔννοια κα
»ται· κελευόμενοί γε, ἢ κεντούμ
»τες, φέρουσι τὸν ἀναβάτην, ἢ
»μόνος ὁ νουνεχῆς ἄνθρωπος ἐν
»ὅ,τι ἄλλος ἔνευσεν.

«Ἐκ σχήματος, νεύματος, βο
»ὄφθαλμοῦ ἢ προσώπου ἄλλοιῶ
»τοῦ ἀνθρώπου γνωρίζεται.»

Τοῦτον οὖν ἔγω γε τήμερον τὸ
φόβου ἀποκαταστήσας, καὶ κατα
ἀγχινοίας, τοῦ οἰκείου βουλευτικῶ

ΚΑΡΑΤΑ

Πῶς δ' αὐτὸν καταπείσεις ὁ
νομισμένων βασιλικῆ θεραπείᾳ;

ΔΑΜΑΝΑ

Παῖς ὢν, καὶ παίζων ἐν ἀγ
τῶν πρὸς αὐτὸν ἐρχομένων σπουδ
βιβλία ἀναγινωσκόντων πολιτικῆ
φιλοσοφίας. Τῶν δὲ ἀνηκόντων ε
ἦν κύριον, τοῦτο ἐθέμην ἐν καρδί
τῶν πολλῶν·

«Τρεῖς ἄνδρες δρέπονται τῶν
»ἥρως, ὁ ἐλλόγιμος, καὶ ὁ ἔμπειρ
»θεραπείας.

«Τί δυσβάστακτον τοῖς εὐτόνο

»πόνους; τίς ἄλλοδαπή τοῖς
»ἡδυλόγοις;

«Ὅστις οὐ φιλοκρινεῖ τὰ π
»οὐ θεραπεύει· οὐ γὰρ καρπὸς
»κακῆς, καλῶς ἀροτριωθείσης.

«Ὅς κακὸς μὲν ἐστὶ καὶ φει
»ραπείας, καὶ εὐχάριστος, οὗτ
»τούτου σίτησις γίνεται· μετὰ

«Τὸν ἑαυτοῦ δεσπότην ὁ δο
»όντα, φιλολοίδορον, καὶ φιλα
»κακῶς λέγει, ὅς οὐ φιλοκρινε

«Ὡτινι Βασιλεῖ δουλεύοντες
»καὶ λιμῶ πιέζονται, οὗτος φει

· · · · ·

«Νομιστέοι, καὶ τιμητέοι ε
»ὁ θυρωρὸς, ὁ ἱερουργὸς, ὁ ἀρ
»καὶ ἡ μήτηρ τοῦ Βασιλέως.

«Ὅστις εἰδήμων ἐστὶ τῶν π
»μενος, ἢ καλούμενος, ἀποκρίνε
»πρακτέα ἀδόλως, οὗτος ἐραστ

«Ὅστις τοῖς παρὰ τοῦ Βασι
»ται, ὡς δεῖ, καὶ ὅπου δεῖ, κα
»ρηθέντα ἱμάτια ἢ κοσμήματα
»τῷ Βασιλεῖ.

«Ὅστις οὐ συμφέρεται οὔτε
»τοῖς περὶ τὸν βασιλικὸν γυν
»τῷ Βασιλεῖ.

«Ὅστις τοῦτο τὸ φρόνημα οὐ
»Βασιλεῖ,» οὐδ' ὑπερβαίνει τὸν
»δεινοῖς τοῦ Βασιλέως, οὗτος ἐ

(1) Ἡ συνέχεια τοῦ διστίχου τούτου

ΧΙΤΟΠΑΛΑΣΣ

«Ὅστις τοὺς μὲν ἐχθροὺς τοῦ
»φεται, τοὺς δὲ φίλους αὐτοῦ
»ἐραστὸς πέφυκε τῷ Βασιλεῖ.

«Ὅστις, πόρρω ὢν δειλίας κ
»νομίζει, ὡς ἄσυλον, τὴν δ' ἐν
»οἰκίαν πατρικὴν, οὗτος ἐραστὸς

«Ὅστις τὸν μὲν ἀπόστολον το
»στολον τοῦ ἄδου, τὸν δ' οἶνον,
»ὡς Εὐμενίδας, οὗτος ἐραστὸς τ

«Ὅστις ἐν μὲν πολέμῳ πρω
»ται, ἄλλοτε δὲ κατόπιν ἀεὶ
»πρὸ τῆς θύρας ἵσταται, τοῦ Βα
»νίτιδι, οὗτος ἐραστὸς πέφυκε τ

«Ὅστις ἀναστροφὴν οὐκ ἔχει
»σκόπων, οὐδὲ κακολογίαν κατ
»τινος ποιεῖ, οὗτος ἐραστὸς πέφ

ΚΑΡΑΤΑ

Ἄλλ' ἴσως αὐτὸς ἀτιμάσειεν
ἐν μὴ δέοντι καιρῷ καὶ τόπῳ.

ΔΑΜΑΝΑ

Ἐοικεν. Ἐγωγε δ' οἶδα καὶ τὸ
γεται γάρ·

«Καὶ ὁ Βριχασπατῆς, λόγον
»καιρῷ, οὐ μόνον ἀτιμηθήσεται,

«Ὁ νουνεχῆς οὐ προσέρχεται

• • • • •
• • • • •

(1) Καὶ ἐν τῇ παρόντι διατίχῳ ἔχει χα

«Ὁ πολιτικὸς καὶ σπουδαῖος
 »μενος, ὅταν ὁ Βασιλεὺς ἐτέ-
 »ἀριστῆ, γυναικί συνῆ, ἢ κουρα-

«Ἐν τοῖς Βασιλείοις προσήκ-
 »ἔχειν καὶ αἰδῶ, ὡς ἐν τοῖς δι-
 »γὰρ ὑπέρφρονες εὐθέως ὄλλυντα
 »οἴκοις ἐσπερινοὶ λύχνοι ταχέως

«Μαθὼν ὁ φρόνιμος ἀκριβῶς,
 »εἰσίτω εἰς τὰ Βασίλεια ἐν και-
 »στολῇ ἄκρα.

«Εἰσδυσίς ταχεῖα πρὸς τὸν Β-
 »ἀλλ' ἢ διὰ τῶν εἰσαγγελέων,
 »τατοὶ εἰσι τῷ Βασιλεῖ.

ΚΑΡΑΤ.

Ἐλθὼν δ' ὡς αὐτὸν, τί πρῶτ-

ΔΑΜΑΝ.

Ἀποκρίνομαί σοι διὰ τῶν ἐξῆς

«Καθ' ὃν τρόπον οἶα ἂν ᾖ
 »τὰ συμβεβηκότα, τοιοῦτος ἔ-
 »τὸν αὐτὸν τρόπον οἶα ἂν ᾖ
 »καὶ ἡ ἀπόκρισις, καὶ ὁποῖα
 »πρότασις.

«Οἱ σοφοὶ καὶ περὶ τὰ πο-
 »τοὺς τρόπους, δι' ὧν ἡ ἐπίτ-
 »καὶ δι' ὧν ἡ ἀπότευξις.

«Αὕτη ἐστὶν ἐπιστήμη, δι' ἧς
 »τὸ ζῆν, καὶ δι' ἧς ἐν συλλό-

ΧΙΤΟΠΑΛΑΣ

»θαυμάζεται· ἡ δὲ τοιαύτη ἐπι
»καὶ ἐπαυξήσεως.

ΚΑΡΑ

Δυσθεράπευτοί εἰσιν οἱ Βασι
»Οἱ Βασιλεῖς εἰσιν, ὡς οἱ ὄ
»ἐν τοῖς ὑποχθονίοις, οἱ δὲ Βα
»μὲν ὄφεις φέρουσι λεβηρίδα, ο
»ὡς οἱ ὄφεις διάστροφοι καὶ ὄξ
»τηφύρως δάκνουσιν, οὕτω καὶ ο

»Οὐ δεῖ πεποίθησιν καὶ πίστι
»ναῖκας, εἰς ποταμούς, εἰς ὄν
»ζῶα, καὶ εἰς ξιφηφόρους ἀνθρώ

»Οἱ μικρόν τι προσέκρουσαν ε
»λεῖ, οὔτοι ὄλλυνται, (ἄθλιοι)
»τῷ πυρί.

»Δυσπετῆς καὶ ἐπικίνδυνός ἐ
»ἡ ὑπὸ πάντων τιμωμένη· ὀλί
»ροῦται, καθὼς ἡ Βραχμανικὴ χ

»Ἡ πρὸς τὸν Βασιλέα θεραπ
»κάθεκτος, διαμένει ἐν στερεόφρ
»στερεῷ δοχείῳ.

ΔΑΜΑΝΑ

Ταῦτα μὲν οὕτως ἔχει· λέγετ

»Ὁ νουνεχῆς, συναινῶν τῷ δε
»ἔχει, προσηνῆ καὶ εὐμενῆ αὐτὸ

»Ἰδιόν ἐστι νοῦν ἔχοντος, τ
»κυρίου αὐτοῦ· καὶ οἱ δαίμονες
»γίνονται ἀνθρώποις, τοῖς συγκα

»Ταῦτά ἐστι, τὰ ποιοῦντα ε

»λέα· τὸ ὑποκλινῆ εἶναι τὸν δόξα
 »ζηται· τὸ εὖ λέγειν, ὅ,τι ἐκεῖνος
 »ὅ,τι ἐκεῖνος μισεῖ, καὶ τὸ ὑμνοῦν
 »καὶ χαρίζεται.

«Βλέπων ὁ ἄνθρωπος ἄλλον δόξα
 »νουνεχέστερον, ὑποκλινῆς ἔστω,
 »ποιεῖτω ἐν ἔργοις, λόγοις, ἢ
 »ἀναξιότητα.

«Οὐ δεῖ ἀμιλλᾶσθαι πρὸς τὸν
 »δύναμιν· οὐκ ἀγλαΐζεται τὸ τῆ
 »Ἰμαῶ, τῷ καταλεύκῳ ἐκ πολλῆ

ΚΑΡΑΤΑ

Ἐπειδὴ σοι οὕτως ἔδοξε, πορε
 ποίησον, ὡς βούλει. Πρόσεχε μέν
 ται γάρ·

«Ἐν μέσῳ Βασιλέων καὶ γυναικῶν
 »τίζειν τοῦ σώματος, ᾧπερ χρ
 »ψυχῇ, καὶ ἐντροφᾷ.»

Ὁ μὲν δὴ Δαμανάκας, ἀσπασά
 ρεύετο πρὸς τὸν Πιγγαλάκαν. Ὁ
 ἔφη τῷ θυρωρῷ· «Ἀποσπασθήτω
 σόδου, καὶ εἰσελθέτω ἀκωλύτως
 Δαμανάκας οὗτος, ὁ υἱὸς τοῦ π
 σελθῶν δ' ὁ Δαμανάκας, προσεκύν
 ἐπιθείς τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐπ' αὐτ
 «Εὖ ἔχεις; Ἄλλὰ διὰ τί μετὰ πο

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣΣΑ

ΔΑΜΑΝΑ

Οὐδεμία χρεία τῇ Βασιλείᾳ
ἐν καιρῷ δέοντι δέον τὰ δέοντα
οὐχ ἦκει εἰς χρείαν τοῦ Βασιλέως

«Καὶ τὸ κάρφος ἀναγκαῖον
»εἰς ξέσιν ὀδοντίων, ἢ ὠτίων
»ὁ χεῖρας ἔχων.

Ἐπειδὴ ἡμεῖς πατρόθεν δοῦλοι
τοῦτο πάλιν ἐπακολουθοῦμεν
τῆς ἀρχῆς, μὴ προσκολληθέντες
κρίνειν τὸν κριτικὸν δεσπότην· ὁ

«Οἱ δοῦλοι καὶ οἱ κόσμοι ἀρμόζουσι
»ἢ τῇ κεφαλῇ ἀρμόζουσα πολὺ
»τοῦ ποδός.

«Ὅς οὐ φιλοκρινεῖ τὰ προτεροῦ
»ἔσεται παρὰ τούτῳ, εἰ καὶ πλοῦτος
»γεται ἐκ γένους μεγάλου.

«Εἰ καὶ ὁ ἀδάμας κυλίεται
»φέρεται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἐν
»μὲν ὕαλος τιμᾶται, ὡς ὕαλος, ὁ

«Ὁ Βασιλεὺς, ὅς ἀγαθοπάροχος
»οὐκ ἀγλαίζεται ἄνευ ἀξίων δούλων
»ροχος ἥλιος ἄνευ λαμπρῶν ἀκτίων.

«Διὰ τρία αἴτια ἐγκαταλιμπᾶται
»τὸν Βασιλέα· διὰ τὴν πρὸς τοὺς
»τὴν πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς καταφροῦ
»τητα τοῦ φέρειν τὸ βασιλικὸν στέμμα.

Ὅτε ἐξ ἀδιακρισίας ὁ Βασιλεὺς
λου βαθμοῦ ὑπηρέτας τίθεται ἐκ
ἐκείνων ὄνειδος, ἀλλὰ τοῦ Βασιλέως

« Ἄν ὁ ἀδάμας συνδεθῆ μοι
 » σμήματι, ὃ ἐστὶ κατάλληλον
 » ται, κατηγορεῖται δ' ὁ τεχνος
 » Ὁ Βασιλεὺς οὐκ ἐνδεὴς ἐσ
 » περισκέπτηται, τίς ἐστὶ συνε
 » ἀσύνετος, ἢ ἄσωτος.

« Οὐδὲ βραχὺ τι διατρίψειεν
 » οὐ θεωρεῖται τοῦ δεξιοῦ καὶ
 » λαδῆ καὶ τῆς κακίας.

« Ὅταν ὁ δεσπότης ἀδιαφορῆ
 » τὸ πρόθυμον τῶν σπουδαίων
 » νεται.

« Οἱ ἑτεροίως νομίζουσι τὸν
 » δ' ἀδάμαντα, ὡς ὕαλον, τούτο
 » οὐδὲ μέχρι ὀνόματος.

« Ἐνθα διαφορὰ οὐδεμία θεω
 » λυτίμου λίθου, καὶ τοῦ ἐρυθρο
 » πολύτιμα τιμὴν ἔξουσιν;

« Οὔτε δεσπότης πέφυκεν ἄ
 » δεσπότου· ἢ ὕπαρξις αὐτῶν αἰ

« Καθὼς ὁ μὲν τροχὸς ἔχει
 » τροχοῦ, οὕτω καὶ ἡ ζωὴ τοῦ
 » ἰσταται κατ' ἀλληλουχίαν.

« Ὅτε ἡ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς το
 » μὲν ἀξιουμένη, καὶ ἐλαίῳ χρ
 » νει, ἀνεπιμέλητος δὲ γινομένη
 » πόσῳ μᾶλλον ὁ θεράπων;

« Ὁ Βασιλεὺς ἡσθεῖς, τιμὴν μ
 » λοις· αὐτοὶ δὲ εἰς ἀνταμοιβὴν
 » θύουσι.

« Προσῆκει τῷ Βασιλεῖ θεράτ

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣ

»μονας, σπουδαίους, θερμουργ
»τας τὸ ἐπάγγελμα.

« Ὡτινι ὁ Βασιλεὺς ἐμπιστε
»καρδία, ἀμέριμνος μένει, ο
»ὡς γυναῖκες.

« Ὅστις, εὐκατόρθωτον τὸ
»στὸν ἦν τῷ Βασιλεῖ, οὐδα
»τούτου ὁ Βασιλεὺς λέγεται, ὁ
»μάχους.

« Ὅς, μὴ καλούμενος, πάρε
»ίσταται, καὶ ἐρωτώμενος, λ
»έστι δοῦλος ἄξιος τοῦ Βασιλ

« Ὅστις, καὶ δαρθεῖς, καὶ
»τοῦ Βασιλέως, οὐδὲν διανοεῖτ
»ἄξιος τοῦ Βασιλέως.

« Ὅς, τιμώμενος, οὐκ ἐπαίρε
»γίζεται, οὐδὲ παρορᾷ τὸ πρα
»τοῦ Βασιλέως.

« Ὅς, καὶ μὴ προσταττόμε
»μέσου ποιηθήσεται τὸ πρόξεν
»έστι δοῦλος ἄξιος τοῦ Βασιλ

« Ὅς, ἀκούσας ἀγγελίας πολ
»Βασιλέως, φαιδρὸς τὸ πρόσωπ
»λος ἄξιος τοῦ Βασιλέως.

« Ὅστις οὐδέποτε θλίβεται ο
»ψύχει, ἢ κάυματι, οὗτός
»σιλέως.

Πρὸς δὲ τούτοις οἷός ἐστιν
»τοιῦτος καὶ ὁ δοῦλος γίνεται·

« Ὁ ἵππος, τὸ ὄπλον, ἢ ἐπι

»ὁ ἀνὴρ, καὶ ἡ γυνή, ταῦτα πά-
 »στάτου, τοιαῦτα γίνονται, ἦτ

Μηδὲ μὴν καταφρονήσης μου,
 στου ἐν τοῖς ζώοις· ἀνοίκειον γὰρ

«Οὐκ ἐκ γένους, ἀλλ' ἐκ τῆς
 »θρωπος λαμπρότητος ἐπιτυγχα
 »γεννᾶται ἐκ σκωλήκων· ὁ δὲ χ
 »ἐκ βοείας τριχός· ὁ δὲ λωτὸς ἐ
 »ἀλμυρῶν ὑδάτων τῆς θαλάσσης
 »ἀδάμας ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ ὄφ

«Ὁ μὲν μῦς, ὅς ἐν οἴκῳ γεννᾶται
 »ζήμιος· ἡ δὲ γαλῆ θεραπεύεται
 »ἐπωφελής.

Τί ὄφελος ἐξ ἀξίου, ὅς ἐστι
 ἀγαθοῦ, ὅς ἐστιν ἀνάξιος; Οὐ
 σιλεῦ, καταφρονεῖν ἐμοῦ, ὅς εἰμ

ΠΙΓΓΑΛΑ

Μὴ φράζε τοιαῦτα· σὺ γὰρ υἱὸς
 ἡμῶν· ὅ,τι δὲ βούλει λέγειν, λέγ

ΔΑΜΑΝΑ

Βούλομαί τι εἰπεῖν, ὦ Βασιλεῦ

ΠΙΓΓΑΛΑ

Λέγε, ἢ βούλει, ὅ,τι ἐστιν ἐν

ΔΑΜΑΝΑ

Δέγω τοῦτο τὸ ἀπόφθεγμα το

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣΣ

«Οὐ λεκτέον παρρησία ἐν
»ὑποθέσεως, καὶν μικρά τις ἤ.

Ὅθεν ἀκουσάτω μου τῆς δευτέρας
κατὰ μόνας, λέγεται γάρ·

«Ὁ ἐν ἕξ ὡσὶ μυστικὸς λόγος
»τέσσαρσιν ὡσὶ, διαμένει ἀπόρρητος·

»Βασιλεὺς παντὶ τρόπῳ τὰ ἕξ ὡσὶ

«Ὁ ἐν ἕξ ὡσὶ μυστικὸς λόγος
»παρόντος, οὐ γίνεται πασίδηλος
»σιλεὺς, ὁ δὲ Βασιλεὺς, ἐπαίτης

ΠΙΓΓΑΛΑ

Τί δηλοῖ τοῦτο ;

ΔΑΜΑΝΑ

Πόλις ἐστὶ κατὰ τὸ ἀρκτῶς
βατή· ἐν ἧ Βασιλεὺς τις ἦν,
στρέφων δέ ποτ' ἐκ κήπου θεωροῦ
λεως κυφόν τινα βωμολόχον,
θρώπων, καὶ ἐμπαιζόμενον· ὄντος
τοῦ, ὥστε γέλωτα ποιεῖν, καὶ
ἰδὼν δ' αὐτὸν τὸν κυφόν ὁ
Βασιλεῖ, ὅτε λόγον μυστικὸν ἐμαρτυρημένον ἐστίν, ὦ Βασιλεῦ, τοῖς
μυστικὸς λόγος, γίνεται πασίδηλος
νατο· «Κυφοῦ παρόντος, οὐ γίνεται
μιᾶ τῶν ἡμερῶν, γυμνοσοφιστή
λὸν βῆμα, ἐκάθισε παρὰ τῷ Βασιλεῦ
σιλεὺς πολυίδριν ὄντα, παραλαβὴν
περὶ μαθήσεως. Ὁ δὲ ἐμύησε τὸ
νεκρὸν σῶμα, καὶ ἐν ταύτῳ ἄ

δὲ τοῦ Βασιλέως τὴν ἐπωδὴν
 τὴν καὶ ὁ κυφός. Καί ποτε
 ἅμα τῷ κυφῷ, εἶδε κατὰ τὴν
 κείμενον ἄπνουν ἐκ δίψης. Βασιλεὺς
 ἀληθής ἐστίν ἡ ἐπωδὴ τῆς νεκρῆς
 κυφῆ, διὰ μνήμης τὴν ἐπωδὴν
 κακὰ φρονῶν, ἀπεκρίνατο, πρὸς
 τὸν Βασιλεῦς. « Ἐγχειρίσας δὲ
 ἑαυτοῦ ἵππον, ἀναβιβάσας τὴν
 μελετήσας μυστικῶς τὴν ἐπωδὴν
 εἰσέδου τῷ πνεύματι εἰς τὸ νεκρῆς
 δὲ καὶ ὁ κυφός, ἀναπολήσας
 ματι εἰς τὸ βασιλικὸν σῶμα,
 βὰς τὸν ἵππον εὐθέως, εἶπε
 Βασιλεῦς ἤδη τεύξομαι· σὺ δὲ πρὸς
 τῶν εἰπῶν, ἤλαυνεν εὐθὺς τὴν
 βασιλείαν, ἀνεδέξατο τὰς βασίλειαν
 ὁ ὢν ἐν τῷ σώματι τοῦ Βραχάρου
 τοῦ γέροντος Ἰπάρχου, κατηνέχθη
 μένος· « Φεῦ! τί πεποίηκα ὁ
 πόλιν, καὶ ἀφηγήσωμαι τῇ Βραχάρου
 τὰ ἐμοὶ συμβάντα; ἢ ἀνοήτως
 θήσομαι· ἐροῦσι γάρ· « Τίς οὗτος
 Τοιαῦτα ἐναντία ἀλλήλοις ἀνακρίθησαν
 Τοῦ δὲ κυφοῦ, ὃς ἔφερε τὸ σῶμα
 λόγους ἀσυμφώνους, ἡ Βασίλισσα
 ρας τὸν γέροντα Ἰπάρχον, ἔφη
 ἐστίν οὗτος ὁ Βασιλεύς· ἀσύμφωνοις
 οἷς ἐρωτᾶται. » Ὁ δὲ συναινέσεται,
 καθ' ὃν φανερός γενήσεται ἡ
 ἄδειαν παρὰ τοῦ ψευδοβασιλέως

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣΣ

διαδόναι σιτία τοῖς ἐνδεέσι ξένων αὐτῶν, ἔλεγεν ἐκάστῳ τοῦτο τὸ

«Ὁ ἐν εἴς ὡς μυστικὸς λόγος παρόντος, οὐ γίνεται πασίδηλος.

Καὶ ἐζήτει παρ' ἐνὸς ἐκάστου σπαρθείσης τοίνυν τοιαύτης φήμης φέρων τὸ σῶμα τοῦ Βραχμᾶ πάντα, ἀναχωρήσας ἐκεῖθεν, ὅπου πόλιν ἐν ἀθημονίᾳ, τοιαῦτα τοῦτο γέγονεν ὑπὸ τῆς ἐμῆς γυναικός.

Καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας παρεγένετο τὴν πόλιν κατὰ τὸν οἶκον τῆς Ἰπάρχης, παρόντι· «Δαιμόνιε, ἐν μακρᾷ χώρᾳ ὧν δὲ πρόσπειναι εὐθέως ἀρίστου, εἰ καὶ ποταμὸς Ἰπάρχος, καὶ τοι ἠβούλετο σὺ τὸ Βραχμᾶνα, πείνη θλιβόμενον, νῆφθον φώνησε τὸ ἡμίστιχον ἐκεῖνο, ὡς φέρων τὸ σῶμα τοῦ Βραχμᾶνος θάτερον ἡμίστιχον. «Ὁ μὲν καὶ Βασιλεὺς ἐπαίτης καὶ ἀλήτης.»

Ἐρωτήσας δ' ὁ Ἰπάρχος, καὶ παραλαβὼν, ὄχθητο οἴκαδε ἄσμενος εἰκὸς, εἶπεν· «Ἰδέ, δέσποτα, τὴν Ἐγὼ γε πάλιν Βασιλέα σε ἀποκομίσαι τοῦ σώματος.» Τοιαῦτα εἰπὼν ἠρᾶσεν ἡ Βασίλισσαν· ἦν εὐρῶν, τεθνεῶτασαν, καὶ ἐπ' αὐτῷ κλαίουσαν, ἔφη δέσποινα· ὁ γὰρ ψιττακὸς οὐκ ἐντεύξεως τοῦ ποθουμένου. Κάλυπτον, καὶ εἶπέ· «Ἔστι τις μάγος

ποιήσει μοι τὸν ψιττακὸν τ
 σθαι;» Τοιαῦτα σοῦ εἰπούσ
 κυομαντίας ἐπαιρόμενος, καὶ
 τὸ βασιλικὸν σῶμα, εἰσδύσε
 ταύτῳ δ' ὁ Βασιλεὺς, ὦν ὅπ
 σῶμα, καὶ τῆς οἰκείας βασιλ
 νότος, ὁ Ἵπαρχος ἀνεῖλε τὸν
 Τοῦτο δ' ἐστίν, ὃ εἶπον ἀνωτ

«Ὁ ἐν ἕξ ὡσὶ μυστικὸς λό
 »παρόντος, οὐ γίνεται πασ
 »Βασιλεὺς ὁ δὲ Βασιλεὺς ἐπα

Τηνικαῦτα, γνόντα τὴν γ
 περιεστῶτα ζῶα, καὶ ἐπαινε
 κας, μετέστησαν παραυτίκα
 δὴ Δαμανάκας ἔφη· «Πορευόμε
 στραφεῖς, ἴστασαι ἐνταυθί;»
 κρίνατο· «Οὐδέν ἐστιν αἴτιον
 ἔφη, ἀποσιωπάσθω· λέγεται δ

«Οὐ δεῖ τὸ πᾶν τοῖς πᾶσ
 »φράζειν μικρὸν τι τῇ συζύ
 »πιστοι γὰρ οὔτοι.»

Οὕτως εἰπόντος τοῦ Δαμ
 Πιγγαλάκας· «Ἐπιδέξιός ἐν πᾶ
 οῦν πρὸς αὐτὸν τὴν ἐμαυτοῦ γ

«Ἐκφράσας ὁ ἄνθρωπος τὸ
 »τῷ φιλοδеспότην δούλῳ, τῇ
 »μένῳ δεσπότη, ἄνεσιν εὐρίσκ

ΠΙΓΓΑΛ

Ἄλλ' ὦ Δαμανάκα, ἀκούεις
 χομένης;

ΧΙΤΟΠΑΛΑΣΣΑ

ΔΑΜΑΝΑ

Ἀκούω· τί οὖν φρονεῖ ὁ Κύριος;

ΠΙΓΓΑΛΑ

Ἀναχωρῆσαι ἐκ τούτου τοῦ

ΔΑΜΑΝΑ

Διὰ τί;

ΠΙΓΓΑΛΑ

Διότι ὑπερφυές τι ζῶον ἐνθάδε
λη φωνὴ αὕτη ἐξακούεται· ἀπὸ
ζῶον δήπου συμπεραίνεται, οἷον
δύναμον, καὶ πάντολμον.

ΔΑΜΑΝΑ

Ἰνα τί ἐκ μόνης φωνῆς δέδοται
γάρ τουτὶ κατὰ τὸ λεγόμενον·

«Ἡ μὲν γέφυρα διαλύεται ἐκ
»μυστικὸς λόγος ἐκ τῆς ἀνακ
»διαβολῆς, ὁ δὲ δειλὸς ἐκ τῆς

Ἄνοίκειον ἄρα ἐστὶν ἐκ μόνης
λιπεῖν τουτὶ τὸ ἄλσος, τὸ κτῆμα
κατὰ διαδοχὴν σοι ἤκον. Ἐντε τ
λυειδεῖς ἤχοι γίνονται, καὶ ἀκούο
τώσης, κιθάρας πληττομένης, αὐ
τυμπάνου, ἢ κώδωνος κρουομένο
γυίας, καὶ ἐξ ἄλλων τοιούτων.
ἐντεῦθεν ἀπλῶς μεταστῆναι· λέγε

«Καθὼς ὁ ἄνθρωπος ἐν
 »ποδοῖν ἵσταται, τῷ δὲ κιν
 »ἐγκαταλείπει τὸν ὄν ἔχει
 »ἕτερον, εἰς ὃν μεταστῆναι

«Ἐχθροῦ ἐπελθόντος πά
 »ἡ καρτερία οὐ ἐκλύεται, οὔ

«Κινδύνου ἐπιφανέντος ἐ
 »καρτερῶν οὐ καταβάλλεται.
 »ὅταν αἱ λίμναι ἀνικμοὶ γίνω

«Ὅστις ἐν μὲν εὐπραγίαις
 »οὐ λυπεῖται, ἐν δὲ πολέμ
 »σπανίως μήτηρ γεννᾷ· κολο

«Οὐδὲν τὸ διάφορον μικρ
 »χόρτος κοῦφος, βληχρὸς, κ
 »ὁ μικρόψυχος.

«Τί ὄφελος ἐκ τοῦ ἀνδρικοῦ
 »ρίου τυχῶν καὶ θερμουργοῦ
 »λύεται; Οὗτος γὰρ πέφυκεν
 »ψέλλιον, ὃ τῆ τοῦ πυρὸς θε

«Ἀκούσας φωνῆς μεγάλης,
 »ρης κρέατος καὶ στέατος· ε
 »καὶ δέρμα.

ΠΙΓΓ

Τί δηλοῖ τοῦτο;

ΔΑΜΑ

Ἔστι πόλις κατὰ τὸν Βορρ
 ὁ Βασιλεὺς, ᾧ ὄνομα ἦν Βιζαί
 θάρων κακῆ τύχῃ νικηθεὶς, δ
 πόλιν ἐσώθη ἐφ' ἵππου. Τοῦ
 τὸ δὲ διεσπάρθη, τῆδε μὲν τὸ
 ματικὸν, ἀλλαχόσε δὲ τὸ ἵππ

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣΣΑ

μετ' ὀλίγας δέ τινας ἡμέρας κυν
 εἰς προνομῆν, ἦλθεν ἐπ' ἐκείνην
 ὁ πόλεμος ἀμφοῖν τοῖν στρατοῖν·
 τυμπάνου μεγάλου, (ὃ ἔπεσεν
 κρουομένου κλάδῳ δένδρου, σαλ
 ραχθεὶς δὲ, καὶ διαπτοηθεὶς,
 δεινοῦ! ἀπολωλὼς ἐγώ εἰμι νυν
 ποῖον ἄρα ἐστὶ ζῶον; Φύγω ἐν
 ὑπὸ τὴν ὄρασιν τοῦ τοιούτου ζῴ
 εὐθέως τὸ πατρικὸν τοῦτο ἄλσος

«Ὅστις ἐκ φόβου ἢ χαρᾶς ποιεῖ
 » ἢ σκέψασθαι, οὗτος παλινωδεῖ

Περισκοπῶν οὖν γνῶναι τὸ αἶ
 τὸ μέγα τύμπανον, ἔλεγεν ἐν ἑ
 οὔτος γίνεται; ἢ ἐκ τοῦ πλήττον
 Κατανοήσας δ' ὡς ἄψυχόν ἐστι,
 ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ, παίζων, κ
 θαύματος· «ὦ! μετὰ πολὺν χρό
 εἰς χεῖράς μου! Πάντως γε πλήρ
 στέατος!» Μόλις δὲ διαρρήξας
 ἄσμενος· ἐν δὲ τῷ διαρρήγνυειν ἐ
 τοῦ ὀδόντων. Ἄλλ' ἰδὼν, ὅτι δ
 ἐξεφώνησε τὸν στίχον τοῦτον, ὃν

«Ἀκούσας φωνῆς μεγάλης, ἐνό
 »ρης κρέατος καὶ στέατος· εἰσδύς
 »καὶ δέρμα. Οὐκ ἄρα χρὴ δεδιέ

ΠΙΓΓΑΛΛΙ

Ἄπαντες οἱ περὶ ἐμὲ, φοβηθέντε
 στε· πῶς οὖν ἔγωγε καρτερήσω;

ΔΑΜ.

Τὸ σφάλμα οὐκ ἔστιν ἐκ
κατὰ τὸν δεσπότην. Σταθερὰ
ἂν ἀναστρέψω, κατασκοπήσῃς
τῆς μεγάλης. Μετὰ δὲ, ὅ,τι

ΠΙΓΓ.

Τί λέγεις; τολμᾶς εἰς τὸ

ΔΑΜ.

Τολμῶ, ὅταν προσάξῃ ὁ δεσπότης
«Δεσπότης προστάττοντο
»πιστῶ δούλῳ, ἀποδημοῦντι
»δύνου.

«Ὅστις τῶν θεραπόντων,
»γνοεῖ, καὶ ἀναβάλλεται, οὐ
»τῷ Βασιλεῖ, τῷ θέλοντι δόξαι

ΠΙΓΓ.

Εἰ οὕτως ἔχει, ἄπιθι· εὐθεὶς
Ἀναχωρήσαντος δὲ τοῦ Δαμανάκα,
νοήσας, τοιαῦτα διενουεῖτο· «
τῷ Δαμανάκα, καὶ ἀνακαλύψῃς
μην· ἴσως γὰρ κακόφρων ἔσεται
ἢ ἐνθυμηθεὶς τὴν ἣν ἔπαθεν ἔκ
λέγεται γάρ·

«Οἱ ἐντιμοὶ ὑπηρέται, ὅτι
»λέως, ὀλέθρου αἵτιοι γίνονται
ἀγαθῆς.

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣΣΑ

Ἔστε οὖν ἴδω, τί ποιῆσαι βούληται εἰς ἕτερον τρόπον, περιφρουρήσω ἐμὰ παραλαβῶν ἐκεῖνο τὸ θηρίον, ἔλθεται γάρ·

«Οἱ ἀδύνατοι, μὴ πιστεύσαντε ὑπὸ τῶν λίαν δυνατῶν· οἱ δὲ δουλοῦνται καὶ ὑπὸ τῶν ἀδυνάτων.

«Οὐδὲ τῷ Βριχασπατῇ πιστέψατε ἀγαπᾶ ὑπερτέραν δόξαν, μακροθυμῶν ἢ θύμιον.

«Καὶ ὁ Θεὸς ἀνελεῖν οὐ δύναται τὴν ἀδικίαν· τὸ ἔμβρυον τῆς Διτῆς ἀνηγάγει ἡ Διτὴ ἐπίστευσεν αὐτῷ.»

Οὕτω μὲν δὴ ὁ Πιγγαλάκας τὸν τρόπον, ἦν ἐκεῖ μόνος, προσέχων, ὁδόν. Ὁ δὲ Δαμανάκας, ὑπὸ τῆς Πιγγαλάκας τῷ Σανζηδάκα, εἶδεν, ὅτι τὴν ψυχὴν, ἔλεγεν ἐν ἑαυτῷ· «Ἀγαθὸν γάρ τῆς τούτου φιλιώσεως καὶ ἐπιβουλήν ὑπὸ τὴν ἐμὴν ἔσεται βουλήν. Οὕτως

«Οὐ τοσοῦτον ἀποδέχεται ὁ βασιλεὺς τῶν βουλευτῶν, ὅταν ἐκεῖνοι ὡσιν ἀγαπᾶ ἔσονται, ὅταν αὐτὸς ἦ ἐν δεινοῖς καὶ

«Ὅταν ὁ Βασιλεὺς δυσπραγῇ, ὁ βασιλεὺς τῶν βουλευτῶν· ταῦτ' ἄρα καὶ οἱ βασιλεῖς γοῦντι Βασιλεῖ.

«Καθὼς ὁ ἄνθρωπος, ὅταν εὐσθῆναι καὶ ὁ Βασιλεὺς, ὅταν εὐπραγῆναι τῶν βασιλεῶν.»

Τοιαῦτα ἐν διανοίᾳ ἀναπλάττων τὸν Πιγγαλάκην. Ὁ δὲ, ἰδὼν

ἔσται ἐν ᾧ ἦν πρότερον τόπος
ἢ ὑπόνοιαν ἐπιδεικνύς. Πρα

ΠΙΓΓ

Εἶδες ἄρα ἐκεῖνο τὸ ζῶ

ΔΑΜ

Εἶδον χάριτι τοῦ Κυρίου

ΠΙΓΓ

Ἀλήθειαν λέγεις ;

ΔΑΜ

Τί οὖν ; λέγεται ψεῦδος

«Ὁ νομοθέτης Μανοῦς ἀπε
»ἔστι σύμμικτος πάντων τῶ
»θρωπον, ἀλλ' ὡς Θεὸν αὐτ

«Ὅστις μικρόντι γε ψεῦδο
»θεῶν, οὗτος τὴν ταχίστην ὁ
»χάνει.

«Αὕτη ἐστὶν ἡ διαφορὰ Θε
»Βασιλεὺς ἀνταποδίδωσιν εἰ
»Θεὸς μετὰ θάνατον.»

ΠΙΓΓ

Εἶδες ἀναμφιβόλως· οἱ γὰρ
κατὰ τῶν μικρῶν καὶ ταπεινῶν
ὑπ' ἐκείνου. Λέγεται γάρ·

«Καθὼς ὁ σφοδρὸς ἄνεμος

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣΣΑ

»χθαμαλούς θάμνους προρρίζους
»στερεὰ καὶ μεγάλα δένδρα, οὐ
»μεγάλων μεγαλουργίαν δεικνύει.

«Ὁ μεγαλοσθενὴς καὶ μεγαλό
»κατὰ τῶν βομβυλίων, περιῖπτα
»τὸν κατὰ τοὺς μήνιγγας, περι
»γὰρ δυνατοὶ κατὰ τῶν ἰσοδυνά

ΔΑΜΑΝΑ

Οὕτως ἔχει. Ἐκεῖνο μὲν τὸ ζῶ
αὐτιδανοί· ἀλλὰ καὶ οὕτως, ὑπ
ποιήσω τοῦ κυρίου μου, εἰ προστ
Ἄναξενάξας δ' ὁ Πιγγαλάκας, ἔ

ΔΑΜΑΝΑ

Τί δυσκατόρθωτον τῷ νοί; γ

«Οὐθ' ὄπλοις, οὐτ' ἐλέφασιν, οἱ
»ἔργον ἐν πολέμῳ κατορθοῦται τ

ΠΙΓΓΑΛΑ

Εὐκατόρθωτόν σοι ἀδιστάκτω
ποίησον τρόπον, καθ' ὃν δουλεία

Ἵπακούσας δ' ὁ Δαμανάκας, π
θάκας, ἐξεφώνησεν ὑπεροπτικῶς·
δεσπότης Πιγγαλάκας καλεῖσε·
μυκᾶς εἰς μάτην συχνάκεις;»

ΣΑΝΖ

Τίς οὗτος, ἑταῖρε, ὁ Πιγγαλάκας;

ΔΑΜ

Πῶς οὐκ οἶδας τὸν δεσπότην ὅταν πάθῃς. Οὐκ οἶδας, ὡς ἐπεὶ τὸ δένδρον Βάταν, περιπολούμενον ἀπὸ τῶν μεγαλόφρων, ὁ δεσπότης, ὁ δὲ λέων;

Τοιούτων ἀκούσας ὁ Σανζήτης καὶ μετὰ μεγάλου ἄχθους ἀπεκρίθη καὶ γλυκὺς τὸν λόγον φαίνῃ ἀπαγάγῃς με ἐκεῖσε, πίστιν ὁ δεσπότης.»

ΔΑΜΑ

Ὄρθῶς εἴρηκας· αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀλήθεια.
«Τῆς μὲν γῆς, τῆς θαλάσσης καὶ τῆς ἀέρος»
»δὲ γνώμης τοῦ Βασιλέως οὐδὲν ἔστιν ἄλλο.
Σὺ μὲν οὖν μένε ἐνταυθι, ἐπεὶ ἐστὶν ἐκεῖσε ἡ πόλις,
παρὰ τοῦ δεσπότης· ἐγὼ δὲ ἔρχομαι ἐκεῖσε.

Τοιαῦτα εἰπὼν τῷ Σανζήτῃ πρὸς τὸν Πιγγαλάκην, ἔφη· «ὦ κύριε· ἐρωτήσαντί μοι γὰρ ἐπεὶ τὸ ὄχημα τοῦ θεοῦ Σίβα· ἡσθέντος ἐκείνου· νήμεσθαι πῶς χλοεράν περὶ τὸν θεόν· τί δὲ δεῖ πολυλογίας; τοῦτο ἐστὶν ἡ θέλησις τοῦ Θεοῦ εἰς διατριβὴν καὶ τρυφήν.»

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣΣΑ

ΠΙΓΓΑΛΑ

Ἦδη ἔγνωκα, ὡς ἄνευ θείας χ
ἠδύνατο ζῶον ἡμερον καὶ ποηφά
μω ἀνθρώπων, καὶ βοᾶν εἰς τοσοῦ
κας περὶ ἐμοῦ;

ΔΑΜΑΝΑ

Ὅτι τὸ ἄλλος τοῦτο κτῆμά ἐσ
δς ὄχημά ἐστι τῆς θεᾶς Παρβο
ἔφην, ξένος εἶ, ἐλθὼν, δίχαγε με
φικῶς καὶ φιλικῶς, συντρώγων, κα
Ὁ δὲ ἀπεδέξατο ταῦτα πάντα· ἀτ
λείας παρὰ σοῦ. Οὕτως ἔχει, ὡς

ΠΙΓΓΑΛΑ

Εὔγε, ὦ ἀγαθέ! σὺ γὰρ εἶρη
Δέδοται πίστις ἀσφαλείας ἐκείν
αὐτὸς ἀπαίτησον πίστιν ἀσφαλεία
καὶ κόμισον αὐτὸν ἐνθάδε, ὅσον τ

«Καθὼς ἡ οἰκία στερεοῦται ὑπ
»σιλεία ὑπὸ βουλευτῶν εὐσταθέ
δοκίμων.

«Τῶν μὲν βουλευτῶν ἡ γνῶσις
»σι δυσκόλοις, τῶν δ' ἰατρῶν ἐ
»κόλοις τίς οὐκ ἔστι σοφός;»

Ἀναχωρήσας δ' ὁ Δαμανάκας,
ἔλεγεν· «ὦ! εὐάρεστος ἐφάνην
αὐτὸν ἐποίησα τοῖς ἐμαυτοῦ λόγ
ἐμοῦ. Λέγεται γάρ·

«Ἡδιστον τὸ πῦρ ἐν χειρὶ
 »ἡδιστον ἢ παρὰ Βασιλέως
 »διατριβή.» Προσελθὼν δὲ τὸς
 «Ἐξιλεώθη, ὦ ἑταῖρε, ἐκεῖνος
 ἐδόθη παρ' ἐκείνου· ἴθι οὖν μετὰ
 ἐμοῦ τῆς ἐξιλεώσεως τοῦ Βασιλέως
 συνθήκην δεῖσε διάγειν. Συναί
 βων τὸ ὑπατικὸν ἀξίωμα, διότι
 οὕτω γὰρ ἀμφοτέροι τρυφήσονται
 γάρ·

»Δόξα τε καὶ πλοῦτος τοῦ
 »τὸν θηρευτικὸν νόμον· ἐν γὰρ
 »λεύει, «Ἄνελε.» ὁ δ' ἕτερος

«Ὅστις ἐξ οἰήσεως οὐ τιμᾶται
 »οὗτος ἐκπίπτει τοῦ οὐ ἔχει

ΣΑΝΖΙ

Πῶς ἔχει τοῦτο;

ΔΑΜΑ

Ἔστιν ἐν γῆ πόλις, ὀνόματι
 σιλεύς τις ἦν, Βρισσασένας καὶ
 τίλας τοῦνομα, ὑπέρπλουτος
 εὐάρεστος τῷ τε Βασιλεῖ καὶ
 τὸς συνετὸς, καὶ πολιτικὸς
 ται. Ὄρθῳς δὲ καὶ λέγεται·

«Ὁ ποιῶν τὰ συμφέροντα
 »λαῶ· ὁ δὲ ποιῶν τὰ συμφέροντα
 »τοῦ Βασιλέως. Ἀμφοτέρων οὐκ
 »ποιῶν ἅμα τὰ ἀρεστά τῷ τε
 »ρετός ἐστι.»

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣΣΑ

Γάμων δὲ τελουμένων τῇ θυ-
 πόλει λογάδες, καὶ οἱ ἐν ἀξιώμασι
 πεία εὐωχήθησαν, καὶ μεγαλοδα-
 τοὺς γάμους ἐκλήθη καὶ ὁ Βασιλεὺς
 εἰς ἐστίασιν. Ὁ δὲ σαρῶν τὴν β-
 Γοραμβδάκας, καθεσθεὶς ἀνωτέρω
 τραχηλισθεὶς ὑπὸ τοῦ Ὑπάρχου, ἀ-
 μενος τῇ ἀτιμίᾳ, οὐχ ὕπνωττεν
 νοούμενος· «Πῶς ἐγὼ τοῦτον τὸν
 ἄν τῆς τοῦ Βασιλέως εὐμενεΐας;
 τι ποιῆσαι, καὶ εἰκῆ κατατήκω
 ται γάρ·

«Ὅστις κακοποιῆσαι μὴ δυνάμει
 »οὔτος λίαν ἀναίσχυντός ἐστιν· ὁ
 »φρύγεσθαι, δύναται τὸν κρίβανον

Καί ποτε περὶ τὴν ἑω, σαρῶν τὴν
 ὑπονυστάζοντος, ὑπεφώνησε, σχε-
 τοῦ Δαντίλα, ὅς ἀγκαλίζεται τὴν
 δ' ὁ Βασιλεὺς, ἀναστάς εὐθέως
 Γοραμβδάκα, τοῦτο λέγεις; ἐν ἀ-
 Δαντίλα;» Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· «Ἐ-
 ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἐν παιδιᾷ κύβη-
 αῖος, σαροῦντι· ὅθεν τί εἴρηκα, οὐ-
 τοιαῦτα δὲ ὁ Βασιλεὺς διανοεῖτο,
 τὸν ἐμὸν οἶκον ἢ εἴσοδος τοῦτε Δ-
 κα ἐξ ἴσου· ἴσως οὖν αὐτὸς εἶδε
 ἐκείνου. Λέγεται γάρ·

«Ὅ,τι κρυπτόν ἐστιν ἐν τῇ κα-
 »κόν, τοῦτο φανερόν γίνεται ἐξ
 »ἀνθρώπου, ἐν ὕπνῳ λαλοῦντος,

«Ὅ,τι ὁ ἄνθρωπος θέλει, ἢ βλ-
 »τοῦτο καὶ ἐν ὕπνῳ λέγει, ἢ πρ-

Πρὸς δὲ, τίς ἀμφιβολία τ
 γεται γάρ·

«Τίς ἄρα ἀγαπητὸς ταῖς
 »προσλαλοῦσιν· ἐκεῖνον δὲ β
 »ἔχουσιν.

»Οὔτε τὸ πῦρ κορέννυτα
 »μῶν, οὔτε ὁ ἄδης νεκρῶν,

»Τότε σωφροσύνη ταῖς γ
 »τόπος ἰδιαίτερος, οὔτε κα
 »τούμενος.

»Ἡ μὲν γυνή ἐστίν, ὡς ἡ
 »ὡς ἡ φλόξ τοῦ πυρός· καθ
 »τῆς προσθίξεως τοῦ πυρός,
 »ἄνδρός.

»Εἰ γένοιτο τὸ μὲν πῦρ
 φύσει κακὸς ἀγαθός, γένοιτ'

»Ὅς τις, ἄφρων ὢν, φρονέ
 »τος ὑπεξούσιος ἐκείνης ἀε
 ὄρνεον.»

Τοιαῦτα μὲν οὖν ὁ Βασιλε
 γιζόμενος, πορῶ τῆς πρὸς τ
 ἐκώλυσεν ἐξ ἐκείνης τῆς ἡμ
 εἴσοδον. Ὁ δὲ, σκοπήσας τὸν
 ἔχοντα, ἔλεγεν ἐν ἑαυτῷ ὧδ

»Τίς, πλουτήσας, οὐ φυσ
 σπραγίαι ἔληξαν; τίνος τὸ
 »οὐκ ἐχαυνώθη; τίς προσφιλ
 »μάτορος χρόνου παρανάλωμ
 »μῆς ἔτυχεν; ἢ τίς ταῖς ἄρ
 »ἀγαθοῦ ἐπέτυχεν;

»Οὐδεὶς ἐράσμιός ἐστι τοῦ
 »θιγόμενον, κατακαίει καὶ αὐτ

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣΣΑ

«Τίς ἤκουσεν, ἢ εἶδεν ἐν μὲν τῷ
 »τῷ κυβευτῇ ἀλήθειαν, ἐν δὲ τῷ
 »γυναιξὶ κόρον ἔρωτος, ἐν δὲ τῷ
 »οἴνοπότῃ κρίσιν, ἐν δὲ τῷ Βασιλεῖ

«Πρὸς δὲ τούτοις οὐδέ γ' ἐν ὑμῶν
 »ἢ λόγῳ, οὔτ' αὐτῷ τῷ Βασιλεῖ,
 ἀπέστρεψεν ἐπ' ἐμοῦ τὸ πρόσωπον
 ποτε ὁ Γοραμβδάκας, ἰδὼν τὸν
 τῆς βασιλικῆς θύρας ὑπὸ τῶν
 »Ὁ Δαντίλας, οὗτος, ὃ θυρωροῦ
 Βασιλεῖ, οἷός τέ ἐστιν ὑμῖν ποιῆσαι
 Καθὼς ἄρα ἐγὼ, οὔτω καὶ ὑμεῖς
 ὑπ' αὐτοῦ, κωλυομένου.» Ἀκούσας
 λογίζετο· «Πάντως γε τὸ ἐμοὶ σῶμα
 ἐστίν. Ὁρθῶς ἄρα λέγεται·

«Ὃς διακονεῖ τῷ Βασιλεῖ, οὔτος
 »νετος, καὶ ἄτιμος, τιμητέος ἐστίν.

«Εἰ καὶ φαῦλος καὶ εὐτελής ἐστίν
 »της, οὐδέποθ' ὅμως ἀτιμίαν λαμβάνει.

Ταῦτα διαλογισάμενος, οἶκαδε
 τὸν Γοραμβδάκαν ἐδωρήσατο αὐτὸν
 «Σὺ, βέλτιστε, ἐξεβλήθης ὑπ' ἐμοῦ
 »τέρῳ τοῦ πνευματικοῦ πατρὸς ἐκ
 ἀνοικεῖα ἔδρα· ἐφ' ᾧ σύγγνωθί μου
 στολῆς, ὡς βασιλείαν οὐρανοῦ,
 ἔφη· «Συγγνώμη σοι δέδοται παρὰ
 »ταύτης τῆς χάριτος ἰδὲ τὴν δύναμιν
 εὐμένειαν τοῦ Βασιλέως.» Οὔτως
 Ὁρθῶς ἄρα λέγεται·

«Ὡς τῆς ἰσοδυναμίας τοῦ ζυγοῦ
 »γὰρ δι' ὀλίγου εἰς τὰ ἄνω, οὔτω
 »τω ῥέπει.»

Τῇ δ' ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ σαρω
 τοῦ Βασιλέως, ὑποκαθεύδοντες
 τοῦ Βασιλέως, ὅς, πάσχων
 τήν.» Ἀκούσας δ' ὁ Βασιλεὺς
 «ὦ μιαρὲ, ἔφη· τί οὕτως ἀν
 τοιαῦτα πράττοντα, ἢ πάσχο
 τῆς ἐν νυκτὶ ἀγρυπνίας πρὸς
 με βίαιος· διὸ ὅ,τι εἶρηκα, οὐ
 Κύριός μου, ὑπ' ἐξουσίαν ὄντι
 σιλεὺς τοιαῦτα ἀνέπλαττεν ἐν
 τον πάθος ἐπεγένετο, οὔτε
 ἄρα ἐγὼ οὔτε τοιοῦτόν τι πέτ
 κα, οἷον οὔτος ὁ μωρὸς εἶρηκα
 τοιοῦτόν τι ἀπαίσιον οὐ πεπο
 πρακταί μοι, ἀτιμάσαντι αὐτ
 γὰρ ἀνδράσι τοιουτότροπα ἔργ
 τούτου, τὰ τῆς βασιλικῆς κα
 μένα γεγέννηται.» Τοιαῦτ' ἄτ
 τὸν Δαντίλαν ἐδωρήσατο αὐτ
 κοσμήματα, καὶ τὸ ὑπατικὸν
 ὃ εἶπον ἀνωτέρω·

«Ὅστις ἐξ οἰήσεως οὐ τιμᾶ,
 »λεῖ, οὔτος ἐκπίπτει τοῦ οὔ ἔχε

ΣΑΝΖΗ

Ὅρθὰ ταῦτα λέγεις, ἑταῖρε·
 λογήσαντος ταῦτα τοῦ Σανζηθ
 μανάκας, προσελθὼν τῷ Πιγγα
 Σανζηθάκας, ὦ Βασιλεῦ, ὃν ἤνεγ
 Ὁ μὲν δὴ Σανζηθάκας, προσκυ
 ταπεινῶς· ὁ δὲ Πιγγαλάκας, ε

χειρα, εἶπε φιλοφρόνως· «Μὴ ἐφίη, ἐν τούτῳ τῷ ἄλσει, ὃ ὑπὸ καὶ ἐπειδὴ πάνυ ἐπικίνδυνόν ἐστὶ ἀγρίων θηρίων, συνδιάτριβε, καὶ ὁ δ' ἔφη· «Ἔσται οὕτως, ὡς ἐπιλαβὼν δ' αὐτὸν ὁ Πιγγαλάκας, ἐκ τῆς Ἰαμουναῖ ποταμοῦ εἰς πόσιν ὕδατος τὸ ἄλσος. Παραδοὺς δ' ἔπειτα τὴν ἀνάκτα τὴν τῆς βασιλείας διοίκησιν ἐν ἡδείαις ὀμιλίαις. Οὕτω μὲν οὐκ ἐκάστην, ἀπρίξ ἐχόμενοι τῆς ἀγάπης. Ἐν δ' ὀλίγαις ἡμέραις ἐγένετο ὁ Πιγγαλάκας τῆ μετὰ τὴν ἰσχυρὰ εἰδήμονος ὄντος πολλῶν ἐπιβλασφῆμον ἀγριον καὶ σαρκοφάγον ἦθος, εἰς ἄγριον γον. Ἀλλὰ τί δεῖ μακρηγορεῖν; καὶ ὁ Πιγγαλάκας, ἰδίᾳ ἀλλοτρίως ἔστω· τὰ δὲ λοιπὰ ζῶα πορρώτατα τάκας καὶ ὁ Δαμανάκας εἰσδυσιν ἐκ τῶν τὰ ζῶα πάντα, βουλιμιῶντα ἐκ τῶν δεισπάρησαν, ὅποι ἕκαστον ἡβούλῃ

«Ἀφέντες τὸν ἀνωφελῆ δεσφῆ
» ὄρνεις τὸ ξηρὸν δένδρον, ἀλλαχ
«Καὶ ἀγαθοφυσεῖς ὄντες οἱ θ
» βάνοντες, καὶ πρὸς θεραπείαν π
» ταλιμπάνουσι τὸν Βασιλέα, μὴ
» ζῆν.

«Ὅστις τῶν Βασιλέων ὑπερη
» μῆς τῆς μισθοφορᾶς, τοῦτον οὐ
» θεράποντες, καὶ περ ὄνειδιζόμεν

Οὐχὶ δὲ μόνον οἱ θεράποντες
ἅπαντα τὰ ἐν κόσμῳ ἔμψυχα ζῶα

ζῶσι τῇ πρὸς ἄλληλα πειθανο

«Οἱ μὲν ἰατροὶ ζῶσιν, ἅ
»οὶ δὲ κάπηλοι τοὺς ἀγοραστ
»οὶ δὲ κλέπται τοὺς ἀφροντίσ
»ται τοὺς περιουσίαν καὶ οἶκ
»λάγνους, οἱ δὲ τεχνίται πάν

«Ἀλλήλους πάντες κατασπ
»τῆς πειθανάγκης βρόχοις. Ὁ
»δρα ζῶσι τῇ ἑαυτῶν δυνάμε

«Ὁ περὶ τὸν Σίβαν ὄφις
»τοῦ Γανέσσα, τὸν δὲ ὄφιν
»Γανέσσαν ὁ λέων τῆς Πα
»ἀμοιβαδὸν ἐν τῷ οἴκῳ ἐπικρ
»νάμει τὸ πᾶν τοῦτο συνίστα

Ὁ μὲν δὴ Καρατάκας καὶ ὁ
λάκα εὐμενείας πόρρω ὄντες,
ποιοῦνται. Προλογίζει δὲ ὁ Δα
τιστε Καρατάκα, οὐδεμίαν ἰσ
γαλάκας, πειθόμενος τοῖς τοῦ
τῇ οἰκείᾳ φύσει· οἱ δὲ περὶ αὐ
κεῖσε· τί οὖν ποιητέον;

ΚΑΡΑΤ

Εἰ καὶ ὁ Βασιλεὺς οὐκ ἀκούε
παραινεθῆναι, ἵνα μὴ ἔγκλημά

«Ὁ Βασιλεὺς, καὶ περ μὴ ἅ
»τῶν βουλευτῶν, καθὼς ὁ Δριτ
»εῖς τὸ μὴ στίγμα αὐτῷ γενέσθ

«Καθὼς ὁ Ἐλεφανταγωγὸς ψ
»μανεῖς, ἐκτραπῆ τῆς ὁδοῦ, οὔτ
»Βασιλεὺς, ἐκφρονῶν, ἐκκλίνη τ

ΧΙΤΟΠΑΛΑΣΣ.

Οὗτος ὁ ποηφάγος βουῖς ὑπὸ σ
οικεία ἄρα χειρὶ ἤψω τῶν ἀνθρώ

ΔΑΜΑΝΑ

Ἀληθῆ ταῦτα· ἐμόν ἐστι τὸ
του. Ὄρθως ἄρα λέγεται·

«Ὁ μὲν κυνόλυκος ἔπαθεν ἐκ
»δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀσσαδδαβούτου·
»τρίων ἔργων· τὰ τρία ταῦτα δε

ΚΑΡΑΤΑ

Τί ἐστι τοῦτο ;

ΔΑΜΑΝΑ

Ἦν ἔντινι χώρα μοναστήριον,
Δεβασσαρμὰν ὀνομαζόμενος· ὅς
προσφερομένων ἐπλήρωσεν ἀργυ
ἔφερεν αἰεὶ ὑπὸ μάλης νυκτός τε
μηδενί. Ὄρθως ἄρα λέγεται·

«Πόνος ἐν κτήσει χρημάτων !
»θέντων ! ἄχθος ἐν τῇ συνάξει !
»ὦ πλούτου, θλίψει συμμίκτου !»

Κακότροπος δέ τις, ἄρπαξ τῶ
σαδδαβούτης, σκοπήσας τὴν πύ
οσίου, τοιαῦτα διελογίζετο· «Πῶ
ὑπ' ἐμοῦ ; οὔτε γὰρ διόρυξις τοῦ
σμένου ἐκ στερεῶν λίθων, οὔτε ὅ
λείπεται οὖν ἀποβουκολῆσαι αὐτ
μαθητῆς αὐτοῦ· οὔτω γὰρ θαρρ
πήρα εἰς χειρὰς μου. Λέγεται γὰ

«Ὁ μὲν αὐτάρκης οὐκ ἐστι φιλ

»φιλόκοσμος, οὐδ' ὁ ἀπλοῖς
»ἀπατεῶν.»

Ταῦτα διαλογισάμενος, πρ
νω, καὶ προσκυνήσας εὐλαβῶ
ῶ θεσπέσιε, μάταιός ἐστιν· ἡ
ὀρέων χειμάρρου· ἡ δὲ ζωή,
ἡδοναί, ὡς ἡ σκιά τοῦ νέφους
καὶ οἱ οἰκεῖοι, ὡς ὄνειρον. Τ
τί ποιήσας ἔγωγε, διαπλεύσω
τὸν Κόσμον ;» Ὁ δὲ, ἀκούσας
ῶ τέκνον, ὅτι ἐν νεανικῇ τῇ
νετο. Λέγεται γάρ·

«Ὅστις σώφρων ἐστὶν ἐν
»κυρίως σώφρων· τίνι γὰρ
»συστατικαὶ δυνάμεις τοῦ σώ

«Τοῖς μὲν ἀγαθοῖς γῆρας
»νοῖ, εἶτα δ' ἐν τῷ σώματι·
»ται ἐν μόνῳ τῷ σώματι, οὐδ

Περὶ δὲ τῆς ἧς ἐπύθου μο
τούτου, τοῦ Κόσμου, ἄκουσον

«Ὅστις, εἴτε ἐλάχιστος, εἴ
»μυσταγωγηθεὶς, μιμητῆς γ
»φέρων, καὶ σποδῶ ἀληλιμμέν
»γίνεται, ὡς ὁ Βραχμάν.

«Ὅστις προσφέρει ἐν μόνον
»τοῦ Σίβα, λέγων τὸν ἐξασύ
»NAMAΧ ΣΙΒΑΓΕ ! οὗτος οὐ

Ἄκούσας δ' ὁ Ἀσσαδδαββο
ποδῶν τοῦ Δεβασσαρμᾶνος, ἔφ
τὸ μυσταγωγῆσαι, καὶ διδάξα
τῆς σου γὰρ ἐφίεμαι γενέσθαι

«Ταῦτα πάντα ἔσονται, ὦ τέκνον
 δεῖ σε μένειν σὺν ἐμοὶ ἐν τῷ μου
 στῶν ἀμιξία ἐντεταλμένη ἐστὶ,
 τυγχάνει ἐμοί τε καὶ σοί. Λέγετα

«Ὁ μὲν Βασιλεὺς ἀπόλλυται
 »μοναστῆς ἐκ τῆς πρὸς ἄλλους ἐ
 »πολλῆς φιλοστοργίας· ὁ δὲ Βρ
 »δὲ γένος ἐκ τῆς κακῆς ὀμιλίας·
 »νίας· ὁ δὲ πλοῦτος ἐκ τῆς ἀσω
 »ἀποδημίας· ἡ δ' αἰδῶς ἐκ τῆς
 »τῆς ἀμελείας· τὰ δὲ κτήματα

Ἀναδεξάμενος οὖν τὸν μοναδι
 καλύβην ἐκτὸς τῆς θύρας τοῦ μ
 προσταγῆ σου, πάτερ ἅγιε, ἔφη
 γὰρ μέλει τῶν οὐρανίων ἀγαθῶν.
 ἐμυσταγώγει τε καὶ ἐδίδασκε τὸν
 θείων γραφῶν· ὁ δὲ, ὑπακοὴν ἔδε
 πρὸς τὸν διδάσκαλον, καὶ λίαν ε
 οὔτως, οὐδέποτε ὁ Δεβασσαρμᾶν
 μασχάλης. Πολλοῦ δὲ χρόνου δι
 οὔτω διενοεῖτο· «Μέχρι τοῦδε
 στεύει· τί οὖν; ἀποκτείνω αὐτὸν
 ἀγχόνη;» Ταῦτα ἐν νοῦτιθεμέν
 Δεβασσαρμᾶνος ἀπὸ τινος κώμης
 σιν. Παραλαβὼν μὲν οὖν ὁ Δεβασ
 την, ἀπήει. Ποταμοῦ δὲ ῥέοντος
 κρυφίως τὴν πήραν ἐν τῷ τρι
 Μετὰ δὲ τὸ λούσασθαι, καὶ πρὸ
 Ἀσσαδδαβούτην·

«Ἐγὼ μὲν πορεύομαι εἰς ἀποσ
 δὲ φύλαττε προσεχῶς τὸ τριβῶνι

Σίβα, ἔστ' ἂν ἀναστρέψω.» Ἐ
 δαβρούτης, ἐξελὼν τὴν πῆραν
 σπουδῆς. Ἐν δὲ τούτῳ ὁ Δεβασ
 Ἄσσαδδαβρούτην, ἐθεᾶτο ἠδ
 Κριῶν, ὧν κυριττόντων ἀλλήλο
 φοτέρων τῶν μετώπων. Κυνόλ
 σῳ, ἔλειχε τὸ καταχεόμενον
 μεταξὺ τῶν μετώπων τῶν
 ἔπεσε, τεθνεώς. Ἀναστρέφων
 τὸν θάνατον τοῦ κυνολύκου, κα
 Ἐλθὼν δὲ, καὶ ἰδὼν μήτε τὸ
 τὴν πῆραν ἐν τῷ τριβωνίῳ,
 μοι! σεσύλημαι ὁ τάλας!» κα
 Ἀναλαβὼν δὲ μετ' ὀλίγον ἑαυτ
 νεῖν· «Ἄρα ἀπατήσας με, ὦ Ἄ
 δός μοι ἀπόκρισιν.» Οὕτως ἔλ
 σω σχολαίως, ἀνιχνεύων τὸν δ
 κυνόλυκος ἔπαθεν ἐκ τῆς τῶν
 Ἄσσαδδαβρούτου.» Κατὰ δὲ
 πορευόμενον μετὰ τῆς ἑαυτοῦ γ
 εἰς ἑτέραν γειτνιαζούσαν, ἐφ'
 ἥλιος, ὦ ἀγαθὲ, περὶ δυσμᾶς ἐ
 καταλύσεως· ἀγνώως γάρ εἰμι τῆ
 ξενίας εἰμὶ ἄξιος· γέγραπται γὰ

«Ξένος, κατὰ τὴν ἐσπέραν
 » ἀποβλητέος, ἀλλὰ ξενιστέος·
 » δώσει τῷ ξενίσαντι.

«Ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ἀγαθῶν
 » ψίαθος, γῆ, ὕδωρ, καὶ γλῶσσα

«Ἐκ μὲν τῆς πρὸς τὸν ξένον
 » ἐκ δὲ τοῦ στρώματος ὁ Ἰνδρα

ΧΙΤΟΠΑΛΑΣΣΑ

»ψεως ὁ Βισνοῦς· ἐκ δὲ τοῦ βρώματ

Ἀκούσας ὁ Ὑφάντης, εἶπε τῇ
τὸν ξένον τοῦτον, ἄπιθι οἴκαδε·
ποδονίπτρω, δείπνω καὶ κλίνῃ,
οἶνον οἴσομαί σοι.» Ταῦτα εἰπὼν
γυνὴ αὐτοῦ, ἥτις ἦν μοιχαλὶς, π
μᾶνα οἴκαδε ἀπήρχετο, χαίρουσ
ἐρώμενον Δεβαδάταν. Ὄρθῳς ἄρα

«Μεγάλη χαρὰ γίνεται τῇ μοιχ
»ἐν νυκτὶ ἀσελήνῳ, ἐν στενωπ
»ἀνδρός.

«Κλίνει, στρώματα ἀπαλά, ἀν
»πᾶσα ἄλλη τρυφή, τὸ οὐδὲν κρι
»λίδι γυναικί.

«Πάντα ταῦτα στέργει ἡ ἀσελ
»τὴν ἀτιμίαν τοῦ γένους, τὴν κα
»δεσμὸν, καὶ τὸν κίνδυνον τῆς ζω

Ἐλθοῦσα δ' οἴκαδε, δοῦσα μία
Δεβασσαρμᾶνι, ἔφη· «Ἔως ἂν ἐπο
φίλην, ἀφιγμένην ἐξ ἀγροῦ, φροντ
τα εἰποῦσα, καὶ ἑαυτὴν κοσμήσα
Δεβαδάταν. Ἰδοῦσα δὲ καθ' ὁδὸν
μεθύοντα, παραπίπτοντα, διακεχυ
κεράμιον οἴνου φέροντα, εὐθέως οἱ
κοσμήματα ἐκβαλοῦσα, ἦν ὡς προ
πήσας αὐτὴν φεύγουσαν, καὶ κοσ
δὲ καὶ παρ' ἄλλων πρότερον πολ
ταραχθεὶς, ἔφη, ἐλθὼν· «Ποῖ ἐπο
Ἡ δὲ, «Ἀναχωρήσασα ἀπὸ σοῦ, ο
τί οὖν τοιαῦτα ἀνοίκεια λέγεις,
λέγεται·

«Ὅσα σημεῖα δεικνύονται τ
 »καὶ τῆς μέθης· ταραχὴ φρενῶν
 »κεια ῥήματα.

«Οἷα γίνεται ἡ κατάστασις τ
 »ἡ τοῦ ἀνθρώπου, μεθύοντος· τρ
 »ριβολαίου, ἔλλειψις δυνάμεως,

Βλέπων δ' αὐτὴν ὁ ὑφάντης
 ἄλλους λόγους λέγουσαν, εἶπε·
 πολλὰ κατὰ σοῦ λεγόντων· ἦδη
 ἔξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων· ταῦ
 Καὶ λαβὼν ῥάβδον, ἔτυψεν αὐτ
 στύλῳ. Καρηβαρῶν δέ, εἰς ὕπν
 μεταξὺ γνωστή τις, γυνὴ κου
 κοιμᾶται, εἰσελθοῦσα, ἔφη· «Ὁ
 τόπῳ προσμένει· πορεύθητι εἰς
 φίλη, τὴν ἐμὴν κατάστασιν· πῶ
 ἴθι, εἶπέ ἐκείνῳ τῷ ἐραστῆι, ὡς
 τρόπος τόγε νῦν ἔχον.» Ἡ δέ, «
 τα ἀνοίκεια ταῖς ἐρωμέναις· λέγ

«Ὅστις οὔτε πόνον οὔτε τρόπ
 »ποθουμένου, καὶ περ δυσκόλου

«Ὀλβιαί εἰσιν, αἱ τρυφῶσι τῆ
 «σταῖς· τὰ γὰρ μετὰ τὸν βί
 »τῶν ἀνθρώπων κατηγορία ἐν
 »καὶ τῶν ἀνεγκλήτων.»

«Ἄλλὰ πῶς, ἔφη, πορευθεῖην ἀ
 εἰμι δεσμοῖς, οὔτοσὶ δὲ ὁ κάκισ
 «Οὔτος, ὦ φίλη, εἶπεν ἡ τοῦ κο
 ἐξεγερθήσεται ἀνατείλαντος τοῦ
 μένω ἀντὶ σοῦ, δεδεμένη· μετὰ δ
 ἐπάνελθε ταχέως.» Τούτων οὔτα

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣΣΑ

βραχὺ ὁ Ἰφάντης, εἶπεν· «Ἐὰν ὁ
 μήτ' ἐκ τοῦ οἴκου ἐξέρχη, μήτ' ἄλλ
 Ἡ δὲ γυνὴ τοῦ κουρέως, φοβουμέ
 νῆς, οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Ὁ δὲ, πάλ
 καὶ μηδεμίαν ἀπόκρισιν λαβὼν
 αὐτῆς ὄξει μαχαιριδίῳ· καῖπειτα
 Ταῦτα δὲ πάντα τὰ γυναικεῖα ῥα
 βασσαομάν, γρηγορῶν ἔκτε τῆς
 πιεζούσης πείνης. Ἡ δὲ γυνὴ τ
 Δεβαδάτα, οἴκαδε ἐλθοῦσα, ἔφη
 «Εὖ ἔχεις, ὦ φίλη; ἀναχωρησάσ
 δύστροπος;» Ἡ δ' ἀπεκρίνατο· «
 μέλη τοῦ σώματος εὖ ἔχει· λύσον
 ἵνα φύγω, πρὶν οὗτος ἀφυπνώσῃ
 ἀποτεμεῖ.» Ἡ μὲν οὖν γυνὴ τοῦ ὕ
 αὐτῆ δὲ δεθεῖσα, ὡς πρότερον, ἀ
 σα, καὶ ὄνειδίζουσα· «Τίς, ὦ ἀφ
 ται ἐμὲ τὴν λίαν σώφρονα καὶ φίλ
 σαι; Ἀκουσάτωσαν οἱ θεοὶ, οἱ ἔφ
 ρομαι, ὡς νενόμισται·

«Ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη, ὁ ἀήρ, τ
 » αἰθήρ, ἡ ἡμέρα, ἡ νύξ, ἡ ἔως, ἡ
 » ἡ συνείδησις, γινώσκει τὰς πράξ

Ὅθεν εἰ μὲν σωφροσύνη μοι ἐστὶ
 στησάτωσάν μου πάλιν τὴν ῥίνα,
 μία μοι ἐν καρδίᾳ ἐγένετο ἑτέρου
 με. Ἰδὲ, δύστροπε, ὅπως ἡ ἐμὴ
 πρότερον, ἐκ τῆς ἐμῆς σωφροσύνης
 καὶ ἰδὼν ἀκέραιον τὴν ῥίνα αὐτῆς
 μένον κατὰ γῆς, καταπλαγεῖς, ἔλι
 καὶ πολλοῖς λόγοις μειλιχίοις ἐ

βλέπων ὁ Δεβασσαρμάν θυμιά

«Ὅ,τι εἶδεν ὁ Σούκρας, ὅ,τι
»οὐδέν ἐστὶν ὡς πρὸς τὴν μάθ
»δυνατὸν ἂν εἶη ταύτας φυλάτ

«Φυσικά ἐστὶ ταῖς γυναιξὶ τ
»δος, τὸ ῥιψοκίνδυνον, τὸ ἀπα
»κτικόν, τὸ ἀκάθαρτον, καὶ τὸ

«Οὔτε πολλὴν κλίσιν ἔχειν
»πολλὴν ἐξουσίαν αὐταῖς διδόν
»τοῖς πεπεισμένοις ἀνδράσι, κα
»τοῖς τετιλμένοις τὰ πτερὰ.

«Αἱ γυναῖκες τῷ μὲν ἡδεῖ
»ὄξεϊ τῆς καρδίας νύττουσι· κα
»δελεασθέντων τῇ βραχείᾳ ἡδο
»λωτῶν, δελεασθέντες τῷ μέλι

«Ἐν μὲν τῇ γλώττῃ τῶν γυ
»καρδία ψυχοφθόρον φάρμακον·
»τῶν φιλεῖται ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν

«Τίς ἐτεκτῆνατο τὸ γυναικε
»κατάληπτον καὶ τοῖς σοφοῖς
»εἶδει ἀμβροσίας· θελκτικὴ ἀγ
»δισταγμῶν· γῆ τῶν ἀπιστιῶν·
»μα τῆς ἰταμότητος· πόλισμα
»δόλου καὶ σοφίσματος· θησαυρό

«Αἱ γυναῖκες καὶ γελῶσι, καὶ
»φέρον· καταπεῖθουσι μὲν, οὐ
»παρὰ τῷ σπουδαίῳ ἀνδρὶ ἄξια
»γυναικάρια, καθάπερ τὰ παρερ
»γῆ τῶν νεκύων.

«Οἱ χαιτόεντες λέοντες, καὶ
»γοῦν ἔχοντες, καὶ οἱ ἐν πολ

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣΣΑ

»ἀγενεῖς καὶ εὐτελεῖς καθίσταντα

« Ὑπὸ τίνος ἐποιήθησαν αὐταὶ
» εἰσι φαρμακώδεις, ἔξωθεν δὲ θυ

Τοιαῦτα ὁ Δεβασσαρμὰν ἀναπαύσασθαι ἐπέθυε· ἡ δὲ γυνὴ τοῦ
τὸν οἰκεῖον ἐλθοῦσα οἶκον, τοιοῦτον ἔβλεπε· ἢ πῶς τὴν λαλοῦσαν
δὲ νῦν ποιητέον; ἢ πῶς τὴν λαλοῦσαν
Τοιαῦτα διαλογιζομένης ἤλθεν ἐπὶ τὸν οἶκον
(οὐ γὰρ ἦν οἶκοι ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει)
στάς πρὸ τῆς θύρας, ἐξεφώνησε·
θήκη, ἵνα πορευθῶ πρὸς τοὺς
ἔνδον σταῖσα, ἔδωκεν αὐτῷ ἓνα
ὅτι ἓνα ξυρὸν ἔδωκεν, ἀλλ' οὐχ
κατ' αὐτῆς τὸν ξυρὸν. Ἐνταῦθα
σα τῆς οἰκίας, ἤρξατο εὐθὺς
« Παπαί! ἐρρίνοτομήτην ἀδίκως
κώσατέ με!» Ἐν τούτῳ οἱ δικασταὶ
δείραντες τὸν κουρέα ἀνηλεῶς,
αὐτὸν πρὸς τοὺς δικαστὰς ἄμα τῆς
τη ἡ ἀγαθὴ γυνὴ ἐρρίνοτομήτη ὑπεκρίθη
ρέως· ὅ,τι δ' ὑμῖν δοκεῖ, ποιήσατε·
ἐπύθοντο· « Διὰ τί, ἄνθρωπε, ἤρξατο
ναῖκα; ἄλλω ἀνδρὶ συνῆλθεν; ἢ
τίως ἀνεῖλέ τινα;» Ὁ δὲ, ἀποκαρτερηθεὶς
μῶς ἠδύνατο λαλῆσαι. Τότε οἱ δικασταὶ
ἄρα, ὃ εἶπον οἱ δικαστικοὶ ὑπηρέτης
γος, ἐκείνη δ' ἡ τάλαινα ἀνέγκληται ἐπὶ τὸν
νόμῳ.

« Ὁ μὲν ἔνοχος ἀδιάρθρωτα λαλοῦσα
» ψίας· περιπατεῖ, προσκόπτων·
» ἔχει, πρόσωπον ἠλλοιωμένον βλάπτει
» νουν ἤθος.

«Ὁ δὲ ἀθῶος, χαρωπός ἐστι
 »βλέμμα τ' ἔχει ὄξύ, καὶ λαίλαξ
 »ρήσιος.»

Ἐνοχος ἄρα φαινόμενος, ἄξιον
 λοπισθήτω.» Ἀγόμενον δ' αὐτὸν
 βασσαρμάν· ὅς, ἀγανακτήσας, εἶπε
 «Πῶς οὗτος ὁ ταλαίπωρος θανάτῳ
 λέγω ἀληθῶς·

«Ὁ μὲν κυνόλυκος ἔπαθεν
 »δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀσσαδδαββούτου
 »ἔργων· τὰ τρία ταῦτα δεινὰ ἐστὶν

Ἐρωτησάντων δὲ τῶν δικαστῶν
 σαρμάν ἐξιστόρησεν ἐπὶ λεπτομέρει
 τούτων. Οἱ δὲ, ἀκούσαντες, κινήσαν
 ρέα ἀπέλυσαν· περὶ δὲ τῆς γυναικὸς
 ἀλλήλους τὰ τοῦ νόμου ἐφεξῆς ἐλάλησαν·

«Καὶ μεγάλου ὄντος τοῦ ἐλάλητος
 »νάτου, οὔτε Βραχμάν, οὔτε Πάρι
 »ἢ ἐμπαθῆς· ἀκρωτηριασμός δὲ ἐγένετο

Ἐπεὶ οὖν ἡ ρίς αὐτῆς ἀποτμήθη
 ἀποτμηθήτω καὶ τὸ οὖς αὐτῆς·

Τούτων οὕτω γενομένων, ἀφῆκεν
 σαρμάν διὰ τὸν ἀπολωλότα θάνατον
 μονήν.

Τοῦτο δ' ἐστίν, ὃ εἶπον ἄνθρωποι·

«Ὁ μὲν κυνόλυκος ἔπαθεν
 »δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀσσαδδαββούτου
 »τρίων ἔργων· τὰ τρία ταῦτα δεινὰ ἐστὶν

ΚΑΡΑΤ

Ἐν δὲ τοιαύτῃ περιστάσει τὸ

ΧΙΤΟΠΑΔΑ

ΔΑΜΑΝ

Ἐν τοιοῦτῳ καιρῷ ὄξυς καὶ
δι' οὗ διαζεύξω τὸν Σανζηθάκ
λέγεται γάρ·

«Αὕτη ἐστὶν ἀρίστη βουλὴ
» τοῦ ἐπὶ χεῖρας ἀγαθοῦ, κατὰ
» εἰς ἀναίρεσιν τοῦ ἐπικρεμαμέ

Πρὸς δὲ, αὕτη ἡ ζωὴ τοῦ
τοῖς, ἀλλὰ κακείνῳ αὐτῷ κακ
ἔθος ἔσχε· διὸ καὶ λέγεται·

«Ὅτε ὁ Βασιλεὺς κακὸν ἦθος
» τοῖς βουλευταῖς ἀποβαλεῖν αἰ

ΚΑΡΑΤ

Πόσα ἐστὶ τὰ κακὰ ἦθη κα
τίνι ἔνεστιν ὁ Πιγγαλάκας ;

ΔΑΜΑΝ

Ἐπτά· ἡ λαγνία, ἡ κυβεία,
λογία, ἡ ὑπὲρ τὸ μέτρον τιμω
ἕτερον, ὃ πάνυ ἐναντίον καὶ
ἀταξία δηλονότι τῶν βασιλικ
ποιεῖ ἀντ' εἰρήνης, ἢ εἰρήνην
τίζει τῶν καθηκόντων, οὐδὲ τ
ἀλλὰ σύνεστι, καὶ συμβουλεύετ
κακοφυσίαι, ὡς ὁ Βασιλεὺς ἦμ
Διαζευκτέος ἄρ' ἐστὶν ὁ Πιγγα
γάρ λύχνου μὴ ὄντος, σκότος

μη βασιλεύοντος, ὡς δεῖ, μη
 ὀλεθρός ἐστιν ἡμῖν.

ΚΑΡΑ

Πῶς δὲ διάζευξιν ποιήσεις,

ΔΑΜΑ

Ἄκουσον·

«Τὸ ἀφεθὲν βέλος ὑπὸ τοῦ
 »ἀφίεται, ἢ οὐκ ἀναιρεῖ· ὁ δὲ
 »ἀφεθεὶς, ὄλην ἀπόλλυσι τὴν
 »τοῦ Βασιλέως αὐτοῦ.

«Ὅ,τι δύναται γενέσθαι διὰ
 »διὰ δυνάμεως. Ὁ θήλυς κόρα
 »νήματι.

ΚΑΡΑ

Πῶς ἔχει τοῦτο;

ΔΑΜΑ

Κόρακες δύο, ἄρρην, καὶ
 δένδρου μεγάλου, συνώκουν·
 ὄντας, μέλας ὄφεις, ἐμφωλεύων
 πων, κατήσθιεν. Ὁ δὲ κόραξ, μὴ
 οὐκ ἠθέλεν ἀναχωρῆσαι εἰς ἔτ
 γεται·

«Τρεῖς, καὶ ἐν δεινοῖς ὄντες
 »κεῖον τόπον· οἱ κολιοῖ, οἱ ἔλ
 »χροπρεπεῖς· οἱ δὲ λέοντες, οἱ
 »καὶ μεγαλοπρεπεῖς εὐθέως μετ

Καί ποτε ὁ θήλυς ἔφη τῶν
 ἡμῶν κατέφαγεν ὁ κακὸς οὔτος

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣ

ἡμῖν μετοικῆσαι εἰς ἕτερον δένδρον
λέγεται γάρ·

«Οὐκ ἔστιν ἄλλο τοσοῦτον
»ἄλλο τοσοῦτον ἐχθιστον, ὅσον
»τοσοῦτον ποθητόν, ὅσον τὰ τρυφά
»βερὸν, ὅσον ἡ πείνα.

«Οὐδὲ τις ἢ ἄρουρα κείτω
»οὔτινος ἢ γυνὴ μοιχαλὶς ἐστίν·
»πῶς οὔτος ἡσυχίαν ἔξει ἐν τῷ

Ὁ δ' ἄρρην ἀπεκρίνατο· «Διὸς
ἐν τούτῳ τῷ δένδρῳ, δι' ἣν
μετοικῆσαι· τούτου δ' ὁμῶς
ποιήσω μεθόδῳ τινί.» Καὶ ὁ
ἄνθρωπος κακὸν τοῦτον ποιῆσαι, μέγα
«Εἰ καὶ ἐγὼ ἀδύνατός εἰμι, ἐπιθυμῶ
ἐχέφρονας, καὶ μάλα πολιτικὰ
ποιήσομαι, ὥστ' ἀνελεῖν αὐτὸν
εἰπὼν, πετασθεὶς εἰς ἕτερον δένδρον
λευεν εἷς κυνόλυκος γνωστός,
τοῦ θλίψιν, αἰτῶν ἀπαλλαγὴν.
θάνατος τοῦ κακοῦ ὄφρα παρὰ

«Μηδέποτε κακὸν πρὸς τὸ καλόν
»αὐτομάτως πεσοῦνται, καθὼς
»μοῦ δένδρα.

«Οὐ τοσαύτη νίκη κατὰ τὸν κακόν
»ἐκ μηχανῆς. Ὁ πολυμηχανός,
»οὐ κατατροποῦται οὐδ' ὑπὸ

«Δάρους τις, πολλοὺς ἰχθυοὺς
»μεγάλους, τελευταῖον ἐκ λαβῆς

Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ κόρακος
ὁ κόρακος ἀπεκρίνατο·

«Παρά τινι λίμνη, πολυειδ
 ὄκει· ὅς, γήρατι κατατροχόμε
 λείν. Πείνη δ' ἐσχάτη ἐχόμεν
 δάκρυα ποταμηδὸν κατέχεε, κα
 νος δέ τις, προσπελάσας αὐτῷ,
 ματος σήμερον οὐδαμῶς φροντ
 κλαίων, καὶ στένων;» Ὁ δέ, «
 πεποίηκα λιμοκτονίας τῇ ἀποχ
 τὸ αἴτιον, ἔφη ὁ Καρκίνος, τῆ
 τοῦ νῦν, ἔφη, ἔζησα ἐν ἀνέσει,
 πολὺ παντελῆς ὑμῖν ὄλεθρος ἐ
 ζήσω, ἢ ποῖ πορευθῶ, γέρον ὦ
 τοι καὶ ἀποχὴν ἔχω, καὶ ἀθ
 Καρκίνος, ἔφη· «Τίς δέ ὁ ὄλ
 «Σήμερον, εἶπε, πλησίον ὦν πολ
 λεγόντων, ὡς αὔριον ἢ μετὰ τ
 λείν μέλλουσιν εἰς τὴν λίμνην τ
 καὶ γὰρ ἀπολεσθήσομαι· ταῦτ' ἄρ
 ποίηκα λιμοκτονίας τῇ ἀποχῇ τ
 δ' οἱ ἰχθύες τὰ παρά τοῦ κακό
 ξάπαντες πρὸς αὐτὸν, ἱκετεύοντ
 τῆς ζωῆς ἡμῶν ἀκούεται, πῶ
 ἱκανὸς εἶ ἐξελκύσαι ἡμᾶς ἐκ τ
 Ὁ δέ, «Ἐγὼ μὲν, ἔφη, ἀδύνατό
 ἀνθρώποις· ἔστι δ' ὅμως δύναμι
 ἑτέραν λίμνην βαθεῖαν.» Οἱ δέ,
 λόγοις αὐτοῦ, ἐκλιπαροῦντες, ἔκ
 «Ἀδελφέ», ὁ δέ, «Ἐταῖρε.» ὁ δ
 μετάγαγε· οὐκ ἤκουσας, ἔλεγον,
 «Οἱ καλοκάγαθοι καὶ εὐεργετ
 »φροντίζουσιν ἔνεκα φίλου καὶ
 »γάλην ἀρετήν.»

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣ

Ἵπομειδιάσας δ' ὁ λάρος,
 ἰχθύες οὔτοι τῷ ἐμῷ πλάσμα
 κόρον καταβρωθήσονται μοι.»
 ἰχθύων τῷ ῥάμφει, ἀφίπτατο·
 κατήσθιεν. Οὔτω δὲ ποιῶν κα
 καὶ ἐπιστρέφων, ἔφερεν ἀσπασμ
 λίας, ὡς τάχα εὖ ἔχοιεν. Κορε
 γεύσασθαι, ὡς ὄψου, καὶ καρκ
 νον ἐκεῖνον, καὶ πολλὰς λίμνα
 «Ποῦ, ὦ θεῖε, ἡ βαθεῖα ἐκείνη
 «Βλέπεις, ὦ τέκνον, τὴν πέτρ
 ἀναπαύονται· ἐν ἐκείνῃ ἀναπα
 καρκῖνος, εἶδε μίαν μεγάλην π
 ἰχθύων· καὶ ἰδὼν, τάδε ἔλεγεν

«Εἰσὶ τινες τῶν πολυτρόπων
 » τοῦ ἑαυτῶν σκοποῦ, φίλοι μ
 » ἐχθροὶ δὲ ὄντες, φίλοι σχημα
 «Οὐ δεῖ φιλίαν ἔχειν πρὸς
 » δεικνύει· τὸ ὕδωρ, καὶ θερμα
 «Κάλλιον συνδιατρίβειν ὄφρα
 » θοῖς τὴν γνώμην, ἢ φίλοις
 » βούλοις.»

Τί δὲ νῦν ποιητέον; ἢ τί
 στάσει; ἀφοβίας δεῖ καὶ εὐτολ
 «Ἐν τοσοῦτῳ δεῖ φοβεῖσθαι
 » ὄψεώς ἐστιν· ὑπ' ὄψιν δ' ὄντα
 » χρή.»

Καὶ παραχρῆμα τοὺς πόδας
 τοῦ λάρου, δακῶν, ἐδειροτόμη
 φαλὴν, ἐπορεύθη εἰς τὴν λίμ
 ἰχθύες, ἰδόντες αὐτὸν, ἤροντο·
 Ὁ δὲ, δεῖξας τὴν κεφαλὴν το

εἶδε, καὶ ἔπραξεν εἰς ἀγαλ
εἶπον ἀνωτέρω·

« Λάρος τις, πολλοὺς ἰχ
»μεγάλους, τελευταῖον ἐκ

« Σὺ δ' εἶπέ μοι, ὦ φίλε,
νος ὄφιν θανάτου τεύξετο
τινος πλουσίου οἶκον· καὶ τ
συμβαίνει πολλάκις ἐξ ἀμ
αὐτὸν, καὶ ρίψον εἰς τὴν φ
σαντος, ὁ ὄφιν τεθνήσκειται.»

Ἀμφότεροι οὖν οἱ κόρακε
εὐθέως τῆς πτήσεως, ὁ μὲν
χρυσοῦ ὄρμου. Ἐλθὼν δ'
ἐλούοντο αἱ τοῦ Βασιλέως
αὐτῶν, καὶ χρυσοῦν ὄρμον,
δένδρον. Οἱ δ' ὑπηρέται ἰδόν
τὰ φωνῶν καὶ ξύλων· ρίψα
ὄρμον εἰς τὴν φωλεάν τοῦ
Οἱ δὲ βασιλικοὶ ὑπηρέται,
μέλανα ὄφιν, ἀνέρποντα· ὄν
μον λαβόντες, ἐπανέκαμψα
εἶπον ἀνωτέρω·

« Ὅ,τι δύναται γενέσθαι
» διὰ δυνάμεως· ὁ θήλυς κό
» νήματι.»

Οὐδὲν ἄρα ἀκατέργαστόν
καὶ τοῦτο·

« Ὡς ἔνεστι φρόνησις, τούτ
» ἄφρονι πόθεν δύναμις; Ὁ
» ὑπὸ λαγωῦ ἀνηρέθη.»

Πῶς ἔχει τοῦτο ;

Λέων γαῦρος, Μανδαματῆς
 ὅς καθ' ἡμέραν ἀναιρῶν οὐκ ἔπα
 αὐτὰ μηδ' ὄλως φέρων· Πάντα
 θόντα, προσελθόντα, ἐδέοντο τ
 στόματι φέροντα, γονυπετοῦντα
 « Ἄλις, ὦ Βασιλεῦ, τοσαύτης μα
 μαιφονίας παρανόμου, καὶ κολ
 γάρ·

« Διὰ μίαν παροῦσαν ζωὴν ο
 » τουσι· τῶν δὲ φαύλων ἀμοιβή
 » λούσαις ζωαῖς.

« Ἐξ ὅτου ἔργου γίνεται δυο
 » εἰς ἄδου κατάβασις, τοῦτο οὐ

« Ἴδὲ, ὁποία ἐστὶν ἡ διαφορ
 » ἀναιρουμένου ζώου· ὁ μὲν γὰ
 » ζῶον ἀναιρεῖ, ἀλλὰ διὰ πρόσ
 » μενον ζῶον ζωῆς στερεῖται.

« Διὰ τὸ σῶμα τοῦτο, ὅπερ ἐ
 » θυλάκιον ρύπου παντοειδοῦς,
 » ὅσοι εἰσὶν ἄφρονες. »

Ταῦτ' οὖν σκεψάμενος, οὐ
 ἡμετέρῳ γένει. Ἡμεῖς δὲ εἰς τ
 στην ἐξ ἐκάστου εἴδους ἐν τι ζ
 διατρίβων· κατὰ γὰρ τὸν τρόπ
 ται ζωοτροφία, καὶ ἡμῖν αὐτοῖ
 σιλικὴ ὁδὸς, ἣν δεῖ σοι ὁδεύειν

« Ὅστις οὐ κατὰ κόρον, ἀλλ

»ὡς ὁ νοσῶν τοῖς ἰατρικοῖς
 «Ὅστις τῶν Βασιλέων
 »κοον, ὡς αἰπόλιον, οὗτος
 »ὀπωσοῦν.

«Καθὼς ὁ φυτοκόμος κα
 »θεραπεία εἰς καρπισμὸν,
 »πους δωρεαῖς τε καὶ τιμ
 »ρισμὸν.

«Καθάπερ ἡ μὲν βοῦς τ
 »τὸ δὲ φυτὸν φροντίδος κα
 »άνθοφορεῖ, καὶ καρποφορεῖ

«Καθ' ὃν τρόπον τὸ μικρ
 »δίδωσι καρπὸν ἐν καιρῷ,
 »λῶς κυβερνώμενος.

«Παρὰ τοῦ λαοῦ ἔρχοντα
 »σίον, λίθοι πολύτιμοι, ἡδέ
 »ἄλλο ἀγαθὸν ἔχει.

«Οὐδαμῶς ἀμφιβάλλεται,
 »σεως αὐξάνουσιν οἱ Βασιλεῖ
 »φθίνουσι.

«Καθὼς ἀνεπαισθήτως ἔλτ
 »ὁ ἀπτόμενος λύχνος, οὕτω
 »παρὰ τοῦ λαοῦ δι' ἰλαρότη

«Ἡ ἐκφερομένη θερμὴ ἐκτ
 »θλίψει λαοῦ, οὐκ ἀναστρέφει
 »λέα, καὶ τοὺς περὶ αὐτόν.»

Τοιούτων ἀκούσας λόγων
 τὰ εἰρημένα· ἀλλ' ἐὰν μὴ πέρ
 ἐν τι ζῶον, ἐνθα μένω, πάντα
 Τὰ μὲν δὴ ζῶα, ὁμολογήσαντ
 ἄλσει ἀφόβως καὶ ἀνέτως· ἐκά
 τῶν ζώων ἐπέμπετο ἐν ὥρᾳ μ

τος. Ἐλθούσης δὲ τῆς κυρίας ἡμέ-
 γωοῦ, ἐστάθη εἰς, γνώμη τῶν
 ἀνεκύκλει διαλογισμούς· «Ἰκανός
 ρὸν τοῦτον λέοντα. Λέγεται γάρ

«Τί δύσκολον τοῖς ἐχέφροσι
 »καρτερόφροσι ; τί δυσαπάτητον
 »ριστον τοῖς φιλέργοις ;»

Τοιάδε ἐν νοῖ ἀνακυκλῶν, με-
 τος, ἐκουσίως βραδύνων, καὶ ἀ-
 ὀψίας· καὶ προσκυνήσας, ἔστη
 πεινῶν, εἶπεν, ἀγανακτῶν· «Δι-
 μὲν, ὅτι ὀψιφανῆς, τοῦτο δὲ, ὅτι
 οὐκ ἀρκετὸς πληρῶσαί μου τὴν
 μὲν ἀναιρεθήσῃ σύ· αὔριον δὲ πρ
 Καὶ ὁ λαγῶς ἔφη· «Οὔτ' ἐμὸν,
 μα, ὦ Βασιλεῦ· τὴν δ' αἰτίαν
 ἔφη, πρὶν ἢ ἐλθεῖν εἰς τοὺς ἐμοὺς
 Βασιλεῦ, πέντε λαγῶοι ἐστάλην
 ἐν δὲ τῷ μεταξὺ λέων τις ἐξ ἐ-
 θῶν, ἐπύθετο· «Ποῖ πορεύεσθε ;
 μεθα, ἀπεκρινάμην, ἐκ γεγονυῖ
 δεσπότης λέοντος, ὦ ὄνομα
 ἐμοῦ, ἔφη, τοιαύτην συνθήκην
 πάντα· ἐγὼ γάρ εἰμι Βασιλεὺς
 δὲ ἐπείσακτος καὶ πλάνος. Ἄλλ'
 τοι μὲν οἱ τέσσαρες λαγῶοι με-
 πορευθεῖς, κάλεσον αὐτὸν ἐλθεῖν
 τερος δ' ὑπερισχύσει ἐν μάχῃ,
 ποιήσεται.» Τοῦτο οὖν τὸ αἶτ
 βραδύνας, παρ' ὥραν ἤλθον· νῦ
 Μανδαματῆς, εἶπεν· «Εἰ οὕτως

φῶρα τοῦτον, ἵνα τὴν καθ
θησυχάσω. Λέγεται γάρ·

«Τρία ἐστὶ τὰ αἴτια
» ὅτε δὲ οὐδὲν τῶν τριῶν

« Ἐνθα οὔτε κέρδος πο
» ἐχθροῦ ἐλπίζεται, ὁ ἐχέφ
» ἀρχόμενος.»

« Ὅρθὰ ταῦτα εἶρηκας, ἔ
ἐστιν ἐν ὀχυρώματι· ὁ δ'
τος ὑπάρχει. Λέγεται γάρ·

« Οὔτε μία μυριάς ἐλε
» πέων, τοσοῦτον ἀσφαλές
» ὀχύρωμα.

« Εἷς τοξότης, ἐπὶ τείχ
» διὰ τοι τοῦτο οἱ περὶ τὰ

« Πάλαι ὁ Ἴνδρας, ὡς δ
» τεῖχος ἐδείματο, ἐπιστας
» γίγαντος Χερανεκασσιποῦ

« Εὐξάμενος δ' εἶπεν ὁ
» λέων ἔχει τεῖχος, εἴη νικ
» πολλὰ τείχη καὶ ἐπὶ γῆς

« Καθὼς ὁ μὲν ὄφις ἄνε
» νίας, εὐχείρωτός ἐστιν, οὔ
» καὶ ὀχυρώματος.»

« Ἐγὼ καταβάλλω αὐτὸν
» ὄντα· δεῖξόν μοι μόνον. Λέ

« Ὅστις οὐκ ἀναιρεῖ τὸν
» πρῶτον ἀναφανῆ, οὔτος,
» ἐκείνου, ὅταν λάβῃ αὐξήσ

(« Ὅστις συζευγνύει τὴν

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣΣΑ

ψυχία, οὗτος, εἷς ὢν, πολλοὺς τῶν
» ρασσουράμας τοὺς Ξατρὰς πάντας

« Ταῦτα μὲν οὕτως ἔχει, ἔφη
ἐκεῖνος ἀλκιμώτατος· ὅθεν ἀνοίκε
γνῶναι τὴν ἐκείνου ἀλκὴν. Λέγει

« Ὅς ἐφορμᾷ μετὰ τόλμης ἐνα
» γνῶναι τὴν ἐκείνου δύναμιν κα
» ται, καθάπερ ἡ πυραλλὶς ὑπὸ

« Ὅς, ἀδύνατος ὢν, ἐφορμᾷ εἰ
» ἐπαιρόμενος, οὗτος ἀναστρέφε
» φας, ὁ μὴ ἔχων ὀδόντας.»

« Δεῖξόν μοι, ἔφη, αὐτὸν, καὶ
ἔχοντα, μηδέ σοι τούτων μελέτ

ἔφη, οὕτω γνώμης ἔχεις, ἀκολο
φρέαρ βαθύ, « Ἐνταῦθά ἐστιν, εἷ

βηθεὶς, ἰδὼν σε μακρόθεν.» Κύ
τὴν ἑαυτοῦ σκιὰν ἐν τῷ ὕδατι·

ἀνοίξας, ὡς ἐκεῖνός ἐστι, περὶ οὗ
χῆσατο· ἠχὼ δ' ἅμα ἐξεβρόντη

ἑαυτὸν ἐπ' αὐτὸν τὸν νομιζόμενον
τῷ ὕδατι. Ἐπανελθὼν δ' ὁ λα

ρᾶς τοῖς ζώοις τὸν θάνατον τοῦ
τοῖς ἐν ἀνέσει. Τοῦτο δ' ἐστίν, ὁ

« Ὡς ἔνεστι φρόνησις, τούτῳ
» ἄφρονι πόθεν δύναμις; Ὁ γὰρ

» σει ὑπὸ λαγωῦ ἀνηρέθη.)

ΚΑΡΑΤΑ

Τὸ τοῦ λαγωῦ ἐκ τύχης ἐγέν
ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ, οὐ μέντοι

νάτῳ ἀπατηλοῖς χρῆσθαι τρόπο

ΔΑ

Καὶ τῷ δυνατῷ καὶ τῷ
διὰ τρόπου καὶ μόχθου πο

«Τῷ ποιοῦντι καὶ τρόπο
»ται τὸ ποθούμενον. Οἱ
»τύχην· σὺ δ' ἄφες τὴν
»μόχθον, ὅση δύναμις. Τρ
»ἔάν μὴ τύχης τοῦ σκοπο

Τῷ ποιοῦντι καὶ τρόπον
θοῦσιν· ὅθεν καὶ λέγεται·

«Βοήθειαν οἱ θεοὶ διδό
»νοις ἔργῳ τινι ἀδιστακτο
»ἄετός, ἐβοήθησαν τῷ ὑφ

ΚΑΙ

Πῶς ἔχει τοῦτο ;

ΔΑ

Ἐν πόλει, ἧ ὄνομα Πο
δύω ἄκροισι φίλοι, ὁ μὲν ὑφ
περὶ τὴν ἰδίαν τέχνην ἐπι
ἐν σπατάλῃ καὶ τρυφῇ δι
σασθαι τῆς ἐργασίας περὶ
σης μεγάλης, λαμπροφοροῦ
εἰς διατριβὴν μετὰ τῶν λ
τὴν πόλιν, εἶδον τὴν θυγα
πάγκαλον οὔσαν, καὶ πάγ
τῷ κάλλει φανταζόμενος ὁ
τοῖς πέντε βέλεσι τοῦ Ἑρ
καὶ μόλις βαδίζων, οἴκαδε
κλίνης ἀστρώτου, ἦν ὅλος

λήν ἐκείνην φανταζόμενος. Οὕτως
στίχους·

«Οὐκ ὀρθῶς δοξάζουσιν οἱ σοφοί,
»ἐκεῖ καὶ καλὰ προτερήματα· οὐκ
»τῇ ἐμῇ καρδία οὔσα, ὄλον μου
»θλίβει.

«Ὅτε τὰ ἀγαθὰ προτερήματα
»θρώποις, διὰ τί αὕτη ἡ ἀγαθὴ
»θλίβει;

«Πόσαι ψυχαί εἰσιν ἐν ἐμοί;
»μονεῖ· ἑτέρα δὲ, ἢ ἐσυλήθη ὑπὸ
»τῆ πνέω.

«Εἰ διατεταγμένον ἐστὶν ὑπὸ
»με, ἄλλο αἴτιον οὐκ ἦν θανάτου
»ὀφθεῖσα;

«Αὕτη ἡ καλὴ ὁμοίᾳ ἐστὶ τῷ
»ταχοῦ ἐστὶ παρῶν, καὶ ἐν στόματι
»ῶρα θανάτου, οὕτως καὶ αὕτη ἡ
»καὶ ἐν στόματί μου ἐστὶ, θνήσκω.

«Ὅστις συνοικεῖ τινι, τούτῳ
»δ' ὡ καλῇ, οἰκοῦσα ἐν τῇ ἐμῇ
»ὡς ἄσπλαγχνος.

«Οὐκ ὀρθὰ λέγουσιν οἱ σοφοί,
»θὰ, εἴτε δεινὰ, πρόσκαιρά ἐστιν
»αὐτὴν τὴν ἀγαθὴν, αἰεὶ ὀδυρόμενος.

Οὕτως μὲν οὗτος ὁ ὑφάντης ἐλθὼν
μενος τὸν νοῦν, διενυκτέρευσε
ἐφεξῆς ἡμέρα κατὰ τὴν ὠρισμένην
εἶδεν αὐτὸν ἐπὶ κλίνης ἀστρώτου
στένοντα, ὠχριῶντα, καὶ δακρυρροῦντα
ὁποῖα σου αὕτη ἡ κατάστασις;

ἀπεκρίνατο, αἰσχυρόμενος.
ἔξῃς στίχον·

«Οὐκ ἔστι φίλος ἐκεῖνος
»φίλος ἐκεῖνος, ὃς ὑποψίαν
»ἔστιν ἐκεῖνος, ὃς πιστεύει
δ' ὁ ὑφάντης, ἀντεφώνησε

«Ὅστις ἐξαγγέλλει τὴν
»τὸν φιλόδουλον δεσπότην,
»σποτον δοῦλον, εἴτ' ἀνὴρ
»φίλος πρὸς τὸν φιλόφρονα

Καὶ καθεξῆς ἀφηγήσατο, ὁ
γατρὸς τοῦ Βασιλέως. Γνωστὸν
«Ἔσο εὐθυμος καὶ εὐελπὶς,
ἐγὼ δὲ τρόπον ποιήσομαι,
δὲ, εὐελπὶς γενόμενος, ἀναγκασθὲν
ἀναγκαῖα, ὡς ἔθος. Τῇ δ' ἔπειτα
ἕνα ξύλινον ἀετὸν, ὃν αὐτὸς
φίλε, ἔφη, ἀνάβαινε τοῦτον
σθαι εἰς τὸν αἰθέρα, βάλλε
λης καταβαίνειν κατὰ γῆς
ταῦτα, δύο μεμηχανημένα
μίτραν, καὶ κόγχον, καὶ τριβύνην.
οὕτω γὰρ ὑποκρινόμενος τὴν
κόρη κατὰ τὴν νύκτα, ὡς
αὕτη γὰρ ἐν τῷ παρθενῶνι
δὲ τῆς νυκτὸς, λαμπρῶς καὶ
ὑφάντης, καὶ περιθεὶς τὰς
βη τὸν ἀετὸν· καὶ πετασθεὶς
ἐνθα ἡ κόρη ἀνέκειτο ἐπὶ κλισίᾳ
σελήνην, καὶ ὑπογαργαλιζομένη
τὸν οὕτως ἐσχηματισμένον

μετὰ θάμβους· καὶ προσπεσοῦσα
 «Τί τὸ αἷτιον, ὦ Θεέ, τῆς ἐνθάδε
 χαρίτωμαι τῇ σῆ παρουσίᾳ· κέλευθαι
 Καὶ ὅς βαθεία καὶ ἠδεία φωνῇ
 θῆ, ἢ ἐμὴ παρουσίᾳ ἐγένετο.»
 ἔφη· σὺ δὲ Θεός.» — «Πρότερον
 μου ἐτύγχανες· εἶτα δ' ἐκπεσοῦ
 τινος ἀρᾶς, ἄνθρωπος γέγονας.
 γῆμαί σε θέλων, ἐλήλυθα σωμα
 ποτέ σοι ἐν νοῖ ἐγένετο, τοῦτο ἐ

Οὕτως οὖν φιλότητι ἐμίγησα
 γνετο συχνάκις, νύκτωρ μὲν ἤ
 ὄρθρον βαθὺν ἀναχωροῦντος δῆθ
 οἱ τοῦ παρθενῶνος φύλακες, ση
 κόρης, δείσαντες, ἀνήγγειλαν τ
 σημείων φαίνεται, ὦ Βασιλεῦ,
 παρθένω, παρεισδύς· οὐκ οἶδαμ
 φυλακῆς, πόθεν, ἢ πῶς, καὶ οὐδ
 νῦν δὲ σὺ οἶδας.» Ἀκούσας
 ἔλεγεν ἐν ἑαυτῷ τάδε·

«Γεννηθείσης θυγατρὸς, μεγά
 »στευομένης τε πάλιν, μέγας
 »μείζων· πότερον; καλῶς ζήσει
 »ἢ προσηγορία αὕτη, πατήρ θυ

«Ὅταν μὲν θυγάτηρ γεννη
 »ὅταν δ' αὐξάνῃ τῇ ἡλικίᾳ, λ
 »ὅταν δ' ἀνδρὶ συζευχθῇ, αἴσχη
 »δεινὰ, ἀφευκτὰ ἐστί.»

Προσελθὼν δ' ἔπειτα τῇ Βα
 λέγουσιν οἱ φύλακες οὗτοι.
 ἐκείνου, ὡς δοκεῖ, ὅς ἐπραξε το
 ἐν ταύτῳ ἡ Βασίλισσα εἰς τὸν

θυγατέρα, δηγμῶν ἴχνη ἔχ
 στήθους· καὶ, «ὦ κακίστη,
 ἦθος ἐστιγμάτισας; τίς θε
 ἀλήθειαν.» Ἡ δὲ, κλίνασα
 νοῦς αὐτὸς, ἔφη, καθ' ἐκάσ
 σασα δ' ἡ Βασίλισσα, ἐχάρ
 τὸν Βασιλέα ἐλθοῦσα, εὐαγγ
 τὴν κόρην νύκτωρ παραγίν
 κῶς. «Σήμερον οὖν κατὰ
 στάντες παρὰ τῆ θυρίδι, τ
 μεν ὀφθαλμοφανῶς.» Περι
 λεὺς ἅμα τῆ Βασιλίσση πα
 οὐρανόν· καὶ ἰδοὺ βλέπει
 ρος ἐπ' αἰτοῦ σὺν ἅπασι τ
 δὲ τὴν καρδίαν, εἶπε πρὸς
 δαιμονέστερος ἐμοῦ τε καὶ
 στι τῆ θυγατρὶ ἡμῶν, πᾶν
 δυνάμει τοιούτου γαμβροῦ

Ἐπὶ τούτοις πρέσβεις ἦλ
 μασένα, διὰ τὸ διδόμενον ἐ
 πρατιβαρμᾶν οὐκ ἀπέδωκεν
 χὴν καὶ τιμὴν, ὡς πρότερον
 νοῦν γαμβρόν. Θυμωθέντες
 Βασιλεῦ, οὐκ ἀπέστειλας τ
 δὲ ποιῶν, παροξύνεις τὸν
 βερὸν ἐκεῖνον Βασιλέα, ὅς κ
 ὡς ὁ ἄνεμος, φαρμακεύει,
 μας.» Τοιαῦτα εἰπόντας, θ
 μᾶν. Οἱ δὲ περισωθέντες, ε
 βολῆ πάντα τῷ Βικραμασέ
 στρατὸν ἤγειρε, γνώμης γ
 πρατιβαρμᾶνα, καὶ εἰς τὸ

ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἰνδρα προστατεύ-
 ἐννέα εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ, καὶ
 πολιορκηθείσης τῆς πόλεως Πο-
 τέλει, οἷτε ἱερεῖς, καὶ λογάδες
 βαρμᾶνι, εἶπον· «Πεπολιόρκητο
 δυνατοῦ ἐχθροῦ· πῶς οὖν μὲν
 Ὁ δὲ, «Ἐχετ' ἀτρέμας, ἔφη·
 παντελῆς ὄλεθρος τῷ ἐχθρῷ ἐ-
 σεσθε.» Καλέσας δ' ἔπειτα τὴν
 νᾶν, εἶπε προσηνῶς· «Ἐγὼ, τέκ-
 φίου ἐπιστηριζόμενος, ἰσχυρῶ π-
 ἐλθόντος οὖν ταύτῃ τῇ νυκτὶ
 ὅπως τὸν ἐχθρὸν αὔριον ἀπολέ-
 νύκτωρ, ὡς ἔθος, ἀνήγγειλεν ἡ
 πατὴρ αὐτῆς. Ὁ δ', ὡς ἤκουσε,
 ὦ καλῆ, ἡ πρὸς ἀνθρώπους μά-
 σοῦτοι πολλοὶ καὶ τοιοῦτοι ἰσχυ-
 εὐχερείᾳ ἀνηρέθησαν; Εἶπε τῷ
 αὔριον γὰρ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ θανά-
 τοῦ τροχίσκου.» Ἡ δὲ, πορευθεῖ-
 γαλοφροσύνη τῷ Βασιλεῖ· ὅς,
 πόλιν κηρυχθῆναι ὧδε· «Αὔριον
 στρατοπέδῳ τοῦ Βικραμασένας
 ἵππον, χρυσίον, ἢ ἄλλο τοιοῦτο
 ται, ὡς οἰκεῖον.» Ἀκούσαντες
 χαρὰν μεγάλην ἐπὶ τε τῷ θάρρει
 ἐλπίζομένῳ κέρδει. Ὁ δ' ὑφ-
 γισμούς· «Τί δὲ νῦν ἔγωγε ποι-
 τὸν ἀετόν; ἀλλ' οὐ μετ' ἐμοῦ
 νή· ὁ γὰρ Βικραμασένας, κατὰ
 μέσου τοῦ γυναικῶνος ταύτην
 ἀλλὰ θανάτου τε τεύξομαι, καὶ

τερον ἄρα δεινόν. Τοῦτο μὲν τ
καὶ πόλεμον ποιῆσαι. Λέγεται

«Δεῖ τοῖς γενναίοις ἐγκαρτ
»θλίψεσιν· οἱ γὰρ γενναίως κα
»τες, εὐχερῶς τῶν δυσχερῶν ἀ

«Πρὸς δὲ, ἴσως οἱ πολέμι
σαντες, ὡς ὁ θεὸς Βισνοῦς ἐστ
τος τοῦ ὑφάντου, ὁ Βισνοῦς ἐ

«Ἐν γῆ κατὰ τὴν πόλιν Ι
τὸ ἐμὸν σχῆμα ἀναλαβὼν, τρυ
τεύσαντος δὲ τοῦ Βασιλέως Βι
νάμεως κατὰ τοῦ Βασιλέως
τῆς κόρης, ὁ ὑφάντης, ὁ φαινόμε
βοηθεῖσαι βούλεται τῷ πενθερῷ
μῶ ἢ τεθνήξεται, ἢ φεύξεται.
θεὸς ἀνηρέθη, ἢ ἐνικήθη ὑπὸ
μὲν ἀσεβεῖς καὶ ἄθεοι τοὺς νο
εὐσεβεῖς καὶ πιστοὶ, ἄπιστοι κ
λατρείαν ὅλως πρὸς με, ἢ θυσῆ
αὐτὸς εἰσδύσομαι τὸ σῶμα τοῦ
τὸν ξύλινον ἀετὸν, καὶ σὺ, τρυ
εἰς καταστροφὴν τοῦ Βασιλέ
Οὕτω γενέσθω, καὶ μὴ ἄλλως

---

(1) Ἐνταῦθα λήγει ἢ ἐξ ἄλλου πρωτο
βλίου τῆς Χιτοπαδάσσης, τὸ ὁποῖον ὁ δ
ἀντιγράψει καθαρὰ, ἀλλὰ δὲν ἐπρόφθα
δὲ ἐξῆς τρία Κεφάλια, ἅτινα εἶχε μετ
που τῆς Χιτοπαδάσσης, εὐρέθησαν εἰς
ρόγραφα. Ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ Γ', Π ε
καὶ Ε. δὲν εὐρέθησαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Περὶ διαλύσεως

ΒΙΣΝΟΥ

Νῦν δ' ἀκούσατε περὶ διαλύσεως
 Φιλία οὔσα μεγάλη μετα
 διελύθη ὑπὸ κυνολύκου, λίαν

ΒΑΣΙΛΙΚ

Πῶς ἔχει τοῦτο;

ΒΙΣΝΟΥ

Πόλις ἐστὶ κατὰ τὴν μεσημέριον
 ἔνθα ἦν ἔμπορος, Βαρδδαμάριος
 αὐτῷ πλοῦτος πολὺς, βλέπων
 ὑπεραυξῆσαι τὸν ἑαυτοῦ πλοῦτον
 τὰ ἀποφθέγματα·

« Πάντες σχεδὸν νομίζουσιν ὅτι
 » εἰσι, βλέποντες ἄλλους ἀναπλουτεῖν
 » οὐ γίνεται ἔπαρσις, ὅταν βλέπουν
 » τὸν ἑαυτοῦ;

« Καὶ ὁ βραχμανοκτόνος ἀπλοῦτος
 » ἐστὶ πολὺς· ὁ δ' ἀπλοῦτος ἀπλοῦτος
 » κατὰ τὸ γένος, ὡς ἡ σελήνη κατὰ τὸ μέγεθος·

(*) Ἐν τῷ χειρογράφῳ προηγεῖται
 φάλαιον. Τὸ δὲ Περὶ διαλύσεως

« Ἡ Λαξμή οὐκ ἀγαπᾷ ἀγκυ
 » λῆ, τὸν τυχολάτρην, καὶ τ
 » γυνὴ τὸν γέροντα ἄνδρα.

« Ἐξ ταῦτα καθαιροῦσι τ
 » φιλογυνία, ἡ ἀρρώστια, ἡ εἰς
 » κεια, καὶ ἡ δειλία.

« Ὅστις νομίζει ἑαυτὸν εὐδα
 » ἔχει ὀλίγου πλούτου, τούτου
 » ὁ Θεὸς οὐκ αὐξάνει, ἐπειδὴ ε

« Εἴθε μὴ τέκοι γυνὴ τις το
 » ἄχαρις, ἀδρανῆς, καὶ χαροποι

« Τὸν μὴ κτηθέντα πλοῦτον
 » κτηθέντα φυλαττέτω ἐκ ψυχῆ
 » τω· τὸν δ' αὐξηθέντα διαδιδά

« Καθὼς ἡ στάμνος πληροῦτα
 » τος, οὕτως ἡ μὲν μάθησις πλη
 » τῆς συνεχοῦς γυμνάσεως, ἡ δ'
 » ξεως, ὁ δὲ πλοῦτος διὰ τῆς σ

Τοιαῦτα ἐννοήσας ὁ Βαρδδ
 πλήρη πραγμάτων πολυτίμων,
 μα ἦν Σανζηβάκας, τῷ δὲ Ἄνα
 ρην ὁδοῦ. Ὄρθως ἄρα λέγεται·

« Τί δυσβάστακτον τοῖς εὐτό
 » πόνοις; τίς ἀλλοδαπὴ γῆ τοῖς
 » χρηστολόγοις; »

Διοδεύοντος δ' ὄρος δύσβατο
 τέαξεν ἓνα τῶν ποδῶν.

Τοῦτο τὸ συμβᾶν ἰδὼν ὁ
 φθεγμα ἔλαβεν ἐν νῶ·

« Ἐπὶ συμβεβηκόσιν ἀτυχήμα
 » ἀμηχανίαν, ἢ ἐστὶν ἐναντία πα

»ἀμηχανίαν, καὶ κατόρθωσιν
»πρακτέον.»

Τοιαῦτα ἐννοήσας, δραμὰ
ἕτερον ταῦρον εὔρε· καὶ ὑπο
ξῆς, εἰς τὸ πρόσω ἐπορεύετο,
Μετέπειτα ἀναστὰς ὀπωσθη
τῶν τριῶν ποδῶν. Ὄρθῳς ἄρ

«Ἡ εἰμαρμένη φυλάττει
»λάσση, τοῦ πεσόντος ἐξ ὄρου

«Ἐξω τοῦ ὠρισμένου χρόνου
»περ πολλοῖς βέλεσι πληγεί
»τῷ ἄκρῳ τοῦ χόρτου Κούσσου

«Τὸ μὲν ἀφύλακτον δια
»εὐφύλακτον διόλλυται, θεήλ

«Ὁ μὲν ἀμελούμενος ζῆ,
»ἀξιούμενος θνήσκει, καὶ ἐν οἴ

Μετὰ δέ τινας ἡμέρας, περ
καὶ νεμόμενος ἐλευθέρως ὅ, τ
εὐσθενῆς ἐγένετο, καὶ ἐμυκᾶτο

Ἦν δ' ἐν ἐκείνῳ τῷ δάσει
δς ἐβασίλευε τῇ δυνάμει τῶν

«Οὔτε χρίσμα, οὔτε χειρο
»λοιπῶν ζώων· ἐπὶ πάντων δ
»ἐνεκα τῆς ἑαυτοῦ ἀνδρείας.»

Καί ποτε οὗτος ὁ λέων,
τὸν ποταμὸν Ἰαμουναῖν, ὡς τε
βροντοειδοῦς μυκήματος τοῦ Σ
ἤκουσεν, ἔμφοβος ἐστράφη, ὁ
ἐννεὸς, ἀπορῶν τί εἶη τοῦτο.
δύο κυνόλυκοι, ὧν ὁ μὲν ἐκαλ
κας, υἱοὶ τοῦ πρώην βουλευτῆ

Καρατάκα· «Διατί, φίλε οἶ
ἐπιεν, ἀλλὰ στραφεῖς μένει
νος;» Ὁ δὲ κυνόλυκος ἀπε-

«Φίλε Δαμανάκα, τίς χρεῖ
μάτων τούτου; ἡμεῖς γὰρ ν
στα δὲ μεγάλη θλίψις ἡμῖν
του. Σὺ δὲ ἀναλόγισαι πρό
σις τῶν θεραπόντων·

«Ἴδὲ, τί ποιοῦσιν οἱ θεράπο
»ραπείας! ἀποστεροῦνται (ἀπ
»ἐαυτῶν σώματος τὴν ἐλευθερ

«Ὁ ἐγκρατὴς καὶ ἀσκητ
»ἀγαθοῦ, τῆς ἀθανασίας, διὰ
»ὑποφέρουσιν οἱ θεράποντες ἐκ
»ἀέρος.

«Ἐν τοσοῦτῳ κέρδος τῆς ζ
»πίζοντες εἰς ἄλλους οἱ ἄνθρω
»οἱ ὄντες ὑπεξούσιοι ἄλλοις, τ

«Ὡ τῆς ριψοκινδυνότητος
»ἔχοντες τρέφουσιν ὄφεις· ἄλλ
»γυναιξίν, καὶ ἄλλοι θεράποντ

«Ἐλθέ, πορεύθητι, κάθησον,
»εἰσι παιδιαὶ καὶ διατριβαὶ τῶ
»ὑπηρέτας, οἳ κατεσχέθησαν τῆ

«Καθὼς αἱ πόρναι, οὕτω κ
»σμοῦσι καὶ διευθετοῦσι τὸ ἐα
»χάριν κέρδους.

«Οἱ θεράποντες διὰ πολλῆς

---

(1) Οἱ δουλείαν δηλαδὴ ποιοῦντες τε

» τῶν ἑαυτῶν δεσποτῶν, ἢ φ
 » καὶ εἰς τὸν ἀκάθαρτον τόπον

« Τίς ἄλλος μωρότερός ἐστ
 » καὶ προσκυνεῖ δι' ἔπαρσιν κ
 » ραδίδωσι τὴν ἑαυτοῦ ζωὴν δ

« Τὸ δουλικὸν ἔργον δυσκα
 » ἀπαθέσι καὶ θεωρητικοῖς· εἰ
 » λος κρίνεται· εἰ λαλεῖ (εἰ εὐ
 » ρος· εἰ ἀνέχεται, δειλὸς λέγ
 » καὶ ἀχρεῖος· εἰ μὲν πλησίον ε
 » πόρρω, ἀνόητος καὶ ἀδιάκρι

« Οὐ δεῖ τοιαῦτα ἔχειν οὐδέ
 οἱ γὰρ δεσπότηται, ὅταν θερο
 πληροῦσι τὰς ἐπιθυμίας τῶν

« Πόθεν οἱ μὴ θεραπεύοντες
 » πίδα, λευκὰ σκιάδια, ἵππου
 » λούθους; »

« Ἀλλὰ τί χρεῖα ἡμῖν, ἔφη
 κόντων. Λέγεται γάρ·

« Ὅστις ἐφίεται ἐνασχολεῖσθ
 » ἀπόλλυται, καθὼς ὁ πίθηκος,

Ἐρωτηθεὶς, δὲ πῶς ἔχει τοῦ
 χώρα Καϊάσθας τις, Σουββαδά
 ἀνεγείρειν ἐν τῷ ἄλσει, πρὸς ἰ
 πρὸς τῇ ἄλλῃ ὕλῃ, ἔκειτο καὶ
 σφῆνα ἔχουσα ἐν μέσῳ τοῦ
 ἐλθοῦσα, ἐπαιζον ἔνθεν κακεῖθε
 πείσ ὑπὸ τοῦ θανάτου, ἐκάθησ
 καὶ ἤρξατο ἐλκύνειν τὸν σφῆνα
 οἱ ὄρχεις τοῦ πιθήκου κρεμάμ
 κατεθλάσθησαν.

Τοῦτο οὖν ἐστίν, εἶπεν ὁ Κ

«Ὅστις ἐφίεται ἐνασχολε
»ἀπόλλυται, καθὼς ὁ πίθη

«Πρὸς δὲ τούτοις, εἶπε
τοῦ Βασιλέως κινήματα, ἴδ
κόων, ἀλλὰ τοῦ ἀρχιβουλε
πάντων τῶν βασιλικῶν πρα
τὸ οἰκεῖον ἔργον, οὐχὶ δ' ἐ
γεται γάρ·

«Ὅστις τῶν ὑπηρετῶν οὐ
»ἀλλὰ τῷ τοῦ ἐτέρου, β
»οὔτος ὄλλυται καθὼς ὁ ὄ
ἔχει τοῦτο ; ἀπεκρίνατο·

Ἐν Βαραναοῇ τῇ πόλει π
τας. Καί ποτε, κοιμωμένου
εἰς κλοπὴν ἱματίων· ἐν δὲ
μένος καὶ κύων καθήμενος.
«Νῦν καιρὸς ἐστὶ τοῦ σοῦ
δεσπότην διὰ μεγάλης ὑλ
κύων· «Τίς δέ σοι λόγος
ἐγὼ μὲν φυλακὴν ποιῶ ν
ἀμελήσας διὰ πολλοῦ, οὐ
γὰρ δεσπότης, ἔξω φόβου
φροντίδα καὶ τιμὴν ποιούσ
ῶ βάρβαρε, ἔφη ὁ ὄνος· τὸ
φύσει, καὶ σκέψαι, ὁποῖόν
λέγεται γάρ·

«Ἄρα δοῦλός ἐστιν ἢ φίλο
»κης τοῦ δεσπότη, ἢ τοῦ φ

«Τί ὄφελος ὑπηρετοῦ, ἢ φ
»γίνεται ἐν ἀνάγκῃ (ὅταν τὸ

«Ἄκουσον δὲ καὶ σὺ, ἔφη

ΧΙΤΟΠΑΛΑΣΣΑ

« Ἄρα δεσπότης ἐστὶν ἐκεῖνων ἐν καιρῷ ἀνάγκης; ἄριστος τρόπου τροφήν τῷ ὄντι ὄνος ἔφη μετὰ θυμοῦ. « Σὺ καὶ τὸ ὅ ἔχεις χρέος πρὸς τὸν δ... Οὐκ ἤκουσας τί λέγει τὸ ἐξῆς

« Τὸν μὲν ἥλιον ἀγαπάτω
» δὲ πῦρ ἔμπροσθεν· τὸν δὲ
» καρδίας· τὸν δ' οὐρανὸν ἐξ

Καὶ ἐγὼ τοίνυν τρόπον πο...
ριος ἡμῶν.» Ταῦτα εἰπὼν,
ἐξεγερθεὶς δ' ὑπὸ τοῦ ὄγκου
κατὰ τοῦ ὄνου, ὡς ἀφελόντα
λαβὼν ῥόπαλον, πολλὰς αὐτῶν
ἀπέθανε.

« Τοῦτο δ' ἔστιν, εἶπεν ὁ Κ...

« Ὅστις τῶν ὑπερετῶν οὐκ
» ἀλλὰ τῷ τοῦ ἐτέρου, βοολόμ...
» τος ἀπόλλυται καθὼς ὁ ὄγκ...

Σκέψαι, ἔφη, ὡς τὸ ἡμέτερον
ρεύειν ζῶα· περὶ τοῦτο οὖν οὐκ
καὶ ἀνερευνᾶν περὶ τῶν κινη...
ἀναγκαῖον. Πρὸς δὲ ὅσα ἐ...
πολλά εἰσι καὶ ἀρκοῦντα.» —
ἔφη μετὰ θυμοῦ ὁ Δαμανό...
λέγεται γάρ·

« Ὑπὸ φρονίμων βασιλικῆ...
» μὲν εὐμενῶν εἰς εὐποιίαν,
» ποιίαν· Τίς γὰρ μόνην τὴν

« Ἐκείνου ἢ ζωὴ ἐπωφελής...
» μᾶνες, φίλοι καὶ οἰκεῖοι· τί

«Ἐκεῖνος ζήτω, οὐ ζῶν
 »οὐ πληροῖ τὴν ἑαυτοῦ γὰρ

«Λίαν ἐπίφογόν ἐστι
 »οἱ ὅμοιοί εἰσι πάντες καὶ
 »ζῶσιν ἀριθμεῖται ἐκεῖνος,
 »λικῶ καταλόγῳ; (ἐν τῷ

«Οἱ σοφοὶ ἄνδρες λέγουσιν
 »ζῆ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἐπιφάνει
 »σιν, κατὰ τὴν ἀνδρείαν
 »ὁ κολοῖος διὰ πολλοῦ ζῆται
 »μενα.

«Τίς διαφορὰ ἐστι τῶν ἀνθρώπων
 »χυδαίου, ὃς οὐκ ἔχει κρίσιν
 »ἄμοιρός ἐστι μαθήσεως
 »ρῶσαι μόνην τὴν ἑαυτοῦ

‘Ο δὲ Καρατάκας ἔφη· «
 ἡμεῖς γὰρ κατὰ τὸ παρὸν
 »Δι’ ὀλίγου χρόνου, ἔφη
 »ξιώματος (ὁ μὴ ἔχων ἀξίωσιν
 »γεται γάρ·

«Καθὼς ὁ μὲν ἀνορύτταται
 »ὁ δὲ ἀνεγείρων τεῖχος εἰς
 »ἐξ ἰδίων ἔργων, ἦτοι εἰς
 »ἄνω.»

‘Ο μὲν οὖν Καρατάκας
 προτείνων;» ‘Ο δ’ ἀπεκρίθη·
 ὁ ἡμέτερος δεσπότης στρατός·

«Πόθεν τοῦτο οἶδας;» ἤρесе
 νάκας ἀπημείψατο· «Τί δ’ ἔχοντι;
 »ἔχοντι; λέγεται γάρ·

«Καὶ τὸ ἄλογον ζῶον ἐν

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣΣΑ

»μενον· κελευόμενοι γὰρ οἱ ἴ-
 »σιν. Ὁ δὲ φρόνιμος ἄνθρωπος
 »(καταλαμβάνει)· ἴδιον γὰρ
 »τος ἄλλων.

«Τὰ τῆς ἐνδιαθέτου καρδίας
 »γινώσκεται ἐκ σχήματος, ἐκ
 »γού, ἐκ λόγου, καὶ ἐκ μεταβολῆς.

«Ἐγὼ μὲν οὖν ἀρμοδίως τὴν
 »εὔεται, λαλῶν αὐτῷ, οἰκειομένη
 »τοῦ ἀγχινοίας· λέγεται γάρ·

«Ὅστις λαλεῖ κατὰ τὴν ὑπό-
 »μόδιον καιρὸν, καὶ λέγει κατὰ
 »καὶ θυμοῦται κατὰ τὴν οἰκειομένην
 »ἀνήρ.»

«Σὺ, ὦ φίλε, ἔφη ὁ Καρακί-
 »κῆς θεραπείας· λέγεται γάρ·

«Ὅστις ἐμβαίνει τῷ βασιλεῦσι
 »λέγει μὴ ἐρωτηθεὶς, καὶ ἐαυτὸν
 »μίζει, οὗτος ἄφρων ἐστί.»

«Πῶς ἐγὼ, ὦ βέλτιστε, οὐκ ἐρωτῶ;

«Τί ἐστὶν ἐκ φύσεως ἐρωτῶν
 »μοῦ; ὧτινι ὅ,τι ἀρέσκει, τὸ ἐρωτῶν.

«Ἀκολουθῶν ὁ φρόνιμος τὸν
 »ἄνθρωπος, πειθήνιον αὐτὸν ἐρωτῶν.

«Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ βασιλέως
 »θεράπων ἀποκρινέσθω· «Ἐγὼ
 »προσταττόμενον πραττέτω ὅ,τι ἐπιτάσσεται·

«Ἡ παρακοὴ τῆς προσταττομένης
 »βραχυᾶνας ἀτιμία, καὶ ἡ ἀποκοπή
 »τῆς γυναικὸς¹ θάνατός ἐστιν.

(1) Προτέρα γραφή· ἡ εὐνή τῆς

«Ἐκεῖνός ἐστιν ἐν τῷ οἴκῳ
 »καὶ ἀκολουθεῖ αἰεὶ αὐτῷ, ὡς ἴσως
 »διστάζει, οὐ δ' ἀναβάλλει»

Ὁ δὲ Καρατάκας ἔφη·
 σε, προσελθόντα παρὰ καὶ
 ἐγὼ οἶδα τὸν καιρόν.»—«
 λέξεις;» ἤρετο ὁ Καρατό
 κρίνατο. Πρῶτον μὲν γνώ
 ἐμὲ ἢ οὐχί· εἶτα δὲ λέξω
 μοι πειθήνιος»—«Οὐ δεῖ λ
 τοῦ πρέποντος καιροῦ, λέγ

«Καὶ ὁ Βριχασπατῆς, λ
 »τος καιροῦ, ἀτιμίαν λαμβ

«Μὴ φοβοῦ, φίλε, ἔφη
 λέξω λόγον ἔξω τοῦ πρέπ
 ἄδειαν τοῦ πορεύεσθαι.»—
 τάκας, καὶ γενέσθω ὅ,τι ἀ

Πορευομένου δὲ τοῦ Δαμανο
 γκαλάκας, καὶ ἐπέταξέν εἰσελ
 προσπεσῶν προσεκύνησε ταπε
 λάκας· «Μετὰ πολὺν χρόνον
 τῆ ὑμετέρα βασιλείᾳ οὐδεμ
 ἀλλὰ καὶ οὕτω, δεῖ τῷ δ
 προσήκοντι καιρῷ, διὰ τοῦτο
 ἐστὶ καὶ χρεῖα, ὡς καὶ λέγε

«Εἰ χρεῖα ἐστὶ τῷ βασι
 »δόκτων ἢ ὠτίων, πολλῶ
 »λεῖ, καὶ χεῖρας ἔχει.

Οὐδέ γε δεῖ τῷ βασιλεῖ νο
 ἐξεβλήθην καὶ ἠτιμάσθην πρὸ

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣΣΑ

«Εἰ εἰσὶν ἀρεταὶ τινες τῷ
»ρίζονται. Παραδ. χάριν ἢ εὐ
»ρίζεται, καὶ οὐ δεῖ ἐνόρκου

«Εἰ καὶ ἡ μὲν πολίτιμος
»ῦαλος ἐπὶ κορυφῆς, ἐν καιρῷ
»ὁ μὲν ῦαλος κρίνεται ῦαλο
»θος πολύτιμος.

«Οὐ δεῖ νομίζειν ὡς ἡ φρό
»περ ἐν κακοπαθείᾳ ὄντος.
»δαυλὸς, καὶ ἂν στραφῆ εἰς τὰ
»τὰ κάτω φέρεται, ἀλλ' εἰς

Δεῖ τῷ Βασιλεῖ, Βασιλεῦ,
λέγεται γάρ·

»Ὅτε ὁ βασιλεὺς οὐδεμίαν
»ἀλλ' ἐξ ἴσου βλέπει πάντας,
»στηρίων καὶ μεγαλοπραγμῶν

«Τρεῖς τάξεις εἰσὶ τῶν ἀ
»στοι, οἱ μέσοι, καὶ οἱ ἔσ
»τοῖς καταλλήλοις ἔργοις².

«Οἷ τε δοῦλοι καὶ τὰ κ
»ἀρμόζονται· οὔτε ἡ τῆ κεφ
»ἐπὶ ποδῶς, οὔτε τὸ περιπέδ

«Εἰ ἡ λίθος, ἡ οὔσα ἀξία
»ματι, συναρμοσθεῖν μολύβδα
»ὁ συναρμόσας κατηγορεῖται

«Εἰ ὁ μὲν ῦαλος τεθείη
»φῆς, ἡ δὲ πολύτιμος λίθος
»οὐκ ἐστὶ ψόγος τοῦ λίθου, ἀ

---

(1) Τριῶν εἰδῶν εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι

(2) Τοὺς μὲν ἀρίστους τῆ ἀρίστη
τοὺς δὲ ἐσχάτους τῆ ἐσχάτη.

« Ἀγαθοὺς καὶ ἀξίους δο
 » κρίσιν ἔχη καὶ σκέψιν το
 » νεχῆς, ἐκεῖνος δὲ φιλοδέσπ
 » νουνεχῆς καὶ φιλοδέσποτο

« Ὁ ἵππος, τὸ ὄπλον, ἡ ἐπ
 » ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνή, ταῦτα
 » κατὰ τὸν ἐπιστάτην ὄν ἄν

« Τί ὄφελος ἐκ δούλου φιλ
 » τί δ' ἐξ εὐδρανοῦς (δραστηρ
 » αὐτοῦ, ὅς εἰμι καὶ φιλοδέσπ
 » καταφρονεῖν, ὦ Βασιλεῦ.

« Ἐκ τῆς τοῦ Βασιλέως κα
 » γίνεταί· ἐκ δὲ τούτου τοῦ
 » μένει πλησίον. Στερηθείσης
 » δρῶν, διοίκησις ὀρθὴ οὐ γ
 » ἀφανισθείσης, ἅπας ὁ Κόσμ

« Ὄντινα ὁ Βασιλεὺς τιμᾶ,
 » μᾶ· ὅστις δ' ὑπὸ τοῦ Βασι
 » οὔτος ἀτιμάζεται.

« Καὶ ἀπὸ σώματος παιδὸς
 » σθω ὑπὸ τῶν συνετῶν· ἀπό
 » ἔστι φῶς τοῦ λύχνου ; »

Ὁ δὲ Πιγκαλάκας ἔφη· « Ὡ
 » λέγεις ; σὺ εἶ υἱὸς τοῦ πρώην
 » σοῦτον δὲ χρόνον οὐκ ἦλθες ἐ
 » φραζε ὅ,τι ἀγαπᾶς (ἔχεις ἐν

« Βούλομαί τι ἐρωτῆσαι, εἶπ
 » πιεῖν ὕδωρ, οὐκ ἔπιες, ἀλλὰ σ
 » ἐνταῦθα ; »

« Ὄρθῶς εἶρηκας, ἔφη ὁ Π
 » χειόν ἐστι πίστεως, ὥς τε εἶ

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣΣΑ

καὶ οὕτω λέγωσιν μυστικῶς
δάσει τό γε νῦν ἔχον, ζῶόν ἐσ
τεῦθεν (ἐγκαταλείψω τοῦτο).

βήθην. Ἐγὼ μεγάλης φωνῆς ἰ
περαίνεται, ὡς μεγάλης δυνά

«Αἰτία ἐστὶ μεγάλου φόβου
ἡμεῖς δ' ἠκούσαμεν τῆς φωνῆ
ἐστὶν ἐκεῖνος, ὃς συνεβούλευσέ
ταῦτης; ἴδιον γὰρ τῶν βο
ἐφευρίσκειν. Λέγεται γάρ·

«Ἐν περιστάσει, ὡς ἐν βα
»ἄνθρωπος τὴν φύσιν τοῦ φίλου
»τῶν ὑπηρετῶν καὶ τοῦ ἑαυτοῦ

«Μέγας φόβος ἔχει (θλίβει)
δὲ Δαμανάκας ἔλεγεν ἐν ἑαυτ
σύ συνελάλης ἐμοὶ οὕτω συγ
ἐφώνως· «Ἐν ὄσῳ ἐγὼ ζῶ,
ὁ Καρατάκας κληθήτω, καὶ
εἰσι πολλοὶ οἱ εἰς ἀπαλλαγὴν
ἔφη· «Πορεύθητι καὶ κόμισον τ
ἐποίησεν. Ἀμφότεροι δ' ἐτιμῆ
καὶ δωρεαῖς ὑπὸ τοῦ Βασιλέ
μενοι τοῦ κινδύνου ἀπαλλα

Πορευομένων δ' αὐτῶν, ὁ Κο
νάκαν· «Πῶς ἡμεῖς ἐδεξάμεθα
λαγὴν τοῦ κινδύνου, ἄνευ το
γενέσθαι, ἢ οὐχί; οὐ γὰρ δεῖ
χάριτας λαμβάνειν παρά τινος
σιλέως, λέγεται γάρ·

«Εἰ καὶ παῖς, οὐ καταφρον
»ἄνθρωπος· μέγας γὰρ Θεός ἐσ

«Ὁ Βασιλεὺς παντοδύναμος
 »ἐδρεύει ἢ Λαξμή, ἐν δὲ
 »θυμῷ ὁ Θάνατος.»

Γελάσας ὁ Δαμανάκας, ἔειπε
 ὑπ' ἐμοῦ ἢ αἰτία τοῦ φόβου
 ταῦροι βρώσιμοί εἰσιν ἡμῖν.

«Εἰ οὕτως ἔχει, ἔφη ὁ
 Βασιλεὺς οὐκ ἀφηρέθη ὑπὸ

«Εἰ ὁ φόβος τοῦ δεσπότη
 πῶς ἂν ἐγένετο ἡμῖν αὕτη
 Βασιλέα γίνεσθαι ὑπὸ τῶν
 χρείας· καταστήσας γὰρ
 ἀνάγκης καὶ χρείας, ἔσετα

Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ
 Δαμανάκας ἀπεκρίνατο·

«Ἐν ὄρει Ἀρβουδεακάρῃ ἢ
 οὐ κοιμωμένου ἐντινι σπηλα
 αὐτοῦ μῦς. Ἰδὼν δ' ὁ λέων
 θη, καὶ μὴ εὐρών τὸν, μῦν,
 ἔκρινεν, ὡς ὁ μικρὸς καὶ εὐ
 καὶ εὐτελοῦς καταβάλλεται.

κευσε κρεοδοσίᾳ αἰλουρον, Δα
 γῶν, ἔθετο αὐτὸν πλησίον
 μῦς οὐκ ἐξήρχετο. Τελευταῖο
 θε, καὶ εὐθέως κατεβρώθη ὑ
 χρείαν μὴ ἔχων τοῦ αἰλούρου

«Τοῦτο δ' ἔστιν, εἶπεν ὁ

«Οὐ δεῖ τὸν Βασιλέα γίνε
 »ἀνάγκης καὶ χρείας· κατα
 »Βασιλέα ἄνευ ἀνάγκης καὶ
 »κάρνας.»

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣΣ

Πλησιασάντων δὲ, ὁ μὲν Κ
 »μετὰ δόξης· ὁ δὲ Δαμανάκας

«ὦ Ταῦρε, ὁ Καρατάκας, ὁ
 Βασιλέως Πιγκαλάκα, εἰς φυλακ
 θεῖν ταχέως πρὸς αὐτὸν, ἢ ἀναχ
 εἶδὲ μὴ, μέγα σοι κακὸν ἔσετα
 τοῦ τόπου, φόβῳ συνεσχέθη,
 Καρατάκαν. Ὅρθῳς ἄρα λέγετα

«Τὸ ἐπὶ τοῦ ἐλέφαντος μέγ
 »κηρύττει διὰ τοῦ ἤχου, ὃν ἐκ
 »ἔστι τῆς δυνάμεως· ἄνευ γὰ
 »κκτάσταις τῶν ἐλεφάντων.»

Ὁ δὲ Σανζηβάκας ἔφη μετὰ

«Πρόσταξον, ὦ Στρατηγέ, τ
 «Εἴ σοι ἔφεσις ἐνταῦθα μένειν
 πόδα τοῦ Βασιλέως.»—«Εἰ δ
 λείας καὶ ἀφοβίας, ἔρχομαι.»—
 ὁ Καρατάκας· λέγεται γάρ·

«Ὁ ἄνεμος οὐκ ἐκριζοῖ ἀ
 »μνους, ἀλλὰ δένδρα ὑψηλὰ
 »μέγας κατὰ τῶν μεγάλων μ

Ἀφέντες δὲ ἔξω τὸν Σανζ
 Καρατάκας εἰσελθόντες προσεκύ
 το· «ὦφθη ἐκεῖνο τὸ ζῶον;»—
 ἀπεκρίνατο ὁ Δαμανάκας, κα
 ὡς καὶ ἐνομίσθη ὑπὸ τοῦ Βασι
 τὸν βασιλικὸν πόδα ἀγαπᾷ.»

Ἀγαγόντες δ' ἔπειτα τὸν
 ὁ Καρατάκας, παρέστησαν
 Φιλίαν δὲ ποιησάμενοι, συν
 ἀγάπη ὅ,τε λέων καὶ ταῦρος.

τοῦ Πιγκαλάκα, Σταβδακ
 σατο ὁ Πιγκαλάκας, κα
 ἤθελον εἰς ἄγραν ἐλάφου.
 ἔστι τὸ κρέας τῶν ἀγρε
 Ὁ δ' ἀπεκρίνατο γελῶν·
 κας οἶδασιν· ἀλλ' οὐκ ἔστ
 τω ποιούσιν· ἄλλο μὲν αὐτ
 διδόασιν, ὡς βούλονται.»—
 Βάκας, λέγεται γάρ·

«Οὐ δεῖ τῷ Βουλευτῇ
 »καὶ προσταγῆς, ἐκτὸς εἰ
 » Βασιλέως.

«Ἐκεῖνός ἐστιν ἄριστος
 »θησαυρὸν καὶ διὰ συνάξει
 »ἐστιν ὁ θησαυρός, οὐχὶ δέ

«Ὁ ἄπλουτος οὐ τυγχά
 »λων οἰκείων, ἀλλὰ καὶ πο
 »μᾶλλον παρ' ἄλλοτρίων.

«Φθορά ἐστι τοῦ θησαυρ
 »τισία, ἢ σύναξις ἐξ ἀδικ
 »ἐν μικρῷ τόπῳ.

«Φθίνει ὁ πλοῦτος ἐκεῖνο
 »ὁ Κουβέρας, ὃς οὔτε φρ
 »κατὰ τὴν οἰκείαν θέλησιν

Ἀκούσας ὁ Σταβδακάρνα
 »καὶ ὁ Καρατάκας μηδέπε
 »θησαυροῦ, ἀλλὰ τῆς διαλ
 »δὲ ἤκουσα ἐπὶ ταύτης τ

«Μὴ γενέσθωσαν ἐπιστά
 »Ἐατρῆς, καὶ ὁ Συγγενής·

»τιμωρίας οὐκ ἀποδίδωσι τὸν
 »ὁ δὲ Ξατρῆς, ἐπιστάτης ἀπ
 »φαίαν δείκνυσι καὶ προτείνει
 »συγγενῆς ἅπαντα τὸν θησαυρ
 »νων ὡς συγγενῆς ἐστι.

«Ὁ πρὸ πολλοῦ ὑπηρέτης, ἀπ
 »στάτης, καὶ ἐν σφάλματι ἄφ
 »τοῦ δεσπότη, πᾶν ὅ,τι θέλει τ

«Ὁ δ' εὐεργέτης ἀναφανείς, ο
 »μα τῆς ἐπιστάσεως αὐτοῦ, κα
 »εὐεργεσίαν, ἅπαντα συλαγωγεί

«Ὁ Βουλευτῆς, ὁ συμπαίζων
 »ἀφροδισίοις) Βασιλέα ἐαυτὸν
 »ποιεῖ αὐτοῦ ἐκ τῆς αἰεὶ συνεντ

«Ὁ κακότροπος Βουλευτῆς τ
 »ματά ἐστι τῷ Βασιλεῖ ὁ Σακκ

«Ὁ ὢν αἰεὶ Βουλευτῆς καὶ π
 »καὶ ὑποχείριος· γνώμη γάρ ἐστι
 »μεταβάλλει τὴν γνώμην.

«Σφάλματα τοῦ Βουλευτοῦ ε
 »ὅ,τι λαμβάνει, τὸ μὴ ἀποδιδόνα
 »τιστον, τὸ ἄνετον καὶ τὸ τρυφ

«Δεῖ τῷ Βασιλεῖ ἐξετάζειν
 »ἐπιστάτης λαμβάνει πράγματ
 »γελθὲν, καὶ εἰ διαστρέφει τὰ

«Κακοὶ ἐπιστάται πιεζόμενοι
 »τοῦ Βασιλέως, καθὼς τὸ οἶδημα

«Πολλάκις πιεζέσθωσαν οἱ ἐ
 »σιλικῶν πραγμάτων, οὐχ ἄπο

(1) Λείπουσιν ἐν τῷ χειρογράφῳ τὰ

»μενον γὰρ τὸ βεβρεγμένον
»ὁ ἔλαβεν.»

«Οὕτως οὖν, ἔφη, γνοῦς
δὲ Πιγκαλάκας ἔφη· «Οὕτω
τῷ ἐμῷ λόγῳ.»—«Τοῦτο ἀ
λέγεται γάρ·

«Ὁ Βασιλεὺς οὐδὲ τῶν
»βάται εἰσὶ τῆς προσταγῆς
»λον τοῦ φθείροντος τὸν
»μήρης) ἐστὶ τῷ Βασιλεῖ.

«Ἡ βασιλεία τοῦ ἔχο
»καθὼς ἡ φήμη τοῦ μω
»ἐξ ἴσου, ὁ οἶκος ἐμπαθοῦ
»σθήσεις), ὁ νόμος τοῦ
»σεως τοῦ φιληδόνου, καὶ

«Ὁ Βασιλεὺς φιλάττετω
»νεξίας, ἀπὸ τῶν κλεπτ
»τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἀπὸ

«Ἐξ ἅπαντος, ἀδελφέ,
»οὔτος δὲ ὁ Σανζηβήκας,
»στάτης τῶν βρωμάτων

Βληθέντος δ' εἰς πρᾶξιν
νουον τὸν χρόνον ὁ Πιγκαλάκας
ἀγάπη, ἀποβληθέντων τῶν
φοδοσίας ὁ Δαμανάκας καὶ
γον σκεπτόμενοι· «ὦ Καρατ
ἐπράξαμεν ; ἡμέτερόν ἐστι
ἐξ ἡμῶν αὐτῶν γενομένου,
θῶς ἄρα λέγεται·

«Ἐγὼ μὲν ἀψάμενος τῆ
»κόνος), ἡ δὲ μαστροπὸς

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣ

» ἀνὴρ ἐφιέμενος λαβεῖν τὴν τ
 » ἐπάθομεν ἐξ οἰκείων σφαλμά

Ἐρωτηθεὶς δὲ πῶς ἔχει τοῦτο

« Ἐν πόλει, ἧ ὄνομα Κανσα
 σαράνας ὀνομαζόμενος· ἐκ δὲ
 τῆς πόλεως ἀπήγετο εἰς κατάδ
 ταῦθα ἀγύρτης τις (μοναστής
 μα, ὢν μεθ' ἑτέρου ἀγαθοῦ ἀν
 ἱματίου τοῦ καταδίκου κουρέως,
 θανάτου.» Οἱ δὲ τοῦ Κριτοῦ ὑπ
 δ' ἀπεκρίνατο « Ἀκούσατε·

« Ἐγὼ μὲν ἀψάμενος τῆς χρυσο
 » πὸς δῆσασα ἑαυτὴν, ὁ δ' ἀγα
 » πολύτιμον λίθον, ἅπαντες ἡμε
 » μάτων.»

Ἐρωτηθεὶς δὲ τί δηλοῖ τοῦτο,
 εἶμι, ἔφη, υἱὸς τοῦ Βασιλέως τί
 δέ μοι Κανδαρπακετοῦς· ὢν δὲ
 σα παρ' ἐνὸς ἐμπορίου, ὡς ἐθε
 μίαν νύμφην ὑπὸ τὸ δένδρον
 πολυτίμου κλίνης, λαμπρῶς κ
 κιθάραν. Παραλαβὼν δ' ἐγὼ ἐκεῖ
 ἦλθον ὅπου ἦν ἐκείνη ἡ θεία νύμφ
 σα. Ἐλκυσθεὶς δὲ τῷ κάλλει αὐτῆ
 παβρίζαν, καὶ κρατήσας τοὺς
 τῷ δένδρῳ εἰς τὴν θάλασσαν,
 λιν, εἶδον ἐκείνην ἐν χρυσῷ οἴκ
 θείων νυμφῶν. Μακρόθεν δ' ἐκεῖ
 μίαν θεράπαιναν, ἧ καὶ εἶπέ μοι,
 θυγάτηρ θεοῦ Βιδεαδάρα, ἧ ὄνομα
 αὐτὴν γνώμην ἐποίησε πρότερον,

χρυσόπολιν, σὺν ἐκείνῳ νυμ-
 τρός.» Οὕτως οὖν ἐγὼ ἔγρη-
 συνηδόμην αὐτῇ ἐπὶ πολὺ. Ἰ-
 «Ὅ,τι βλέπεις ἐνταῦθα, ἐ-
 χρυσογράφου εἰκόνοσ τῆσ θεῶ
 Ἐγὼ δὲ, περιεργεία κινούμ
 ἐκείνης εἰκόνοσ, καὶ εὐθέωσ ἐ-
 τῆσ, ἔπεσον εἰσ τὴν γῆν· καὶ
 μενοσ, ἦλθον εἰσ ταύτην τῇ
 καὶ παρακληθεῖσ ὑπ' ἐμοῦ εἰ-
 κω αὐτοῦ, καὶ εἰπὼν τῇ ἐαυ-
 καὶ ὅ,τι ἄλλο θέλω, ἐξῆλθεν
 γῆσ οὔσα, συνελάλει μαστρω-
 θῶν δὲ ὁ Βουκόλοσ, καὶ ιδῶν
 συλλαλοῦσαν μαστρωπῶ, κα-
 ἐκοιμήθη. Κατὰ δὲ τὸ μεσον-
 πὸσ, ἔφη· «Ὁ ἐρώμενοσ σου
 τοσ, θανεῖν ἐφίεται. Λέγεται
 «Διασκεδασθέντοσ τοῦ σκ-
 » ὁ Ἔρωσ, βλέπων σαφῶσ, τοῦ
 «Ἐγὼ μὲν, ἔφη, δέω ἐμαυ-
 ὀμίλησον τῶ ἐρωμένῳ, καὶ ἐ-
 τοσ, ὁ βουκόλοσ ἐξυπνοσ γενό-
 πρὸσ τὸν ἐρώμενον ;» Ἡ δὲ δ-
 μὴ γνωσθεῖη ἐκ τῆσ φωνῆσ, ὁ
 βουκόλοσ, ἔτεμε τὴν ρίνα αὐτῆ
 θοῦσα δ' ἡ γυνὴ τοῦ βουκόλου,
 ρέωσ· «Πῶσ ἔχεισ ;» Ἡ δ' ἀπε-
 ἡ δὲ ρίσ μου ἐρεῖ τὴν ἐμὴν κ-
 τοῦ Βουκόλου τὴν τοῦ κουρέω-
 ρον, ἔκραξε λέγουσα τοῦτο τὸ

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣΣ

«Ὁ ἥλιος, ἡ Σελήνη, τὸ
 »Γῆ, τὸ ὕδωρ, ἡ καρδία, ὁ
 »ἔως, ἡ ἐσπέρα, ὁ θεὸς τοῦ ν
 »τῆς καρδίας τοῦ ἀνθρώπου· εἶ
 »καὶ οὐδὲ ἐν διανοίᾳ ἔχω ἄλλο
 »ἔμὸν πρόσωπον, ὡς ἦν πρότερο
 »ἀβλαβῆς εἰμι.»

Ἐξεγερθεὶς δ' ὁ βουκόλος, καὶ
 καὶ λύσας αὐτήν, προσέπεσε τοῖς
 τῶν, καὶ λέγων· «Μακάριος ἐγ
 γυναῖκα.» Ἡ δὲ ρινότμητος γυν
 δε, διελογίζετο τρόπον, ὅπως ἀπ
 φανήσεται. Περὶ δὲ τὸν ὄρθρο
 γυναικὸς τὴν ξυροθήκην· ἡ δ' ἔδωκ
 δ' ὁ κουρεὺς, ἔρριψε τὸν ξυρόν· ἡ
 τοῦτον τὸν ἀθῶον εἰς τὸ κριτήρι
 τῆς. Οὗτος δ' ὁ ταλαίπωρος Σαδδ
 σας ἐκ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, πο
 ἔλεξεν ἐν δώδεκα ἔτεσι, καὶ ἐλθὼν
 κατέλυσε κατὰ τὴν νύκτα ἐν οἴκ
 ρας ἦν ξύλινον ἄγαλμα δαίμονος
 κτήνατο· ἐπὶ δὲ τῆς κορυφῆς τοῦ
 λύτιμος, ἦν θέλων λαβεῖν ὁ Σαδδ
 ὑπὸ τοῦ δαίμονος, καὶ σφόδρα π
 ἡ πορνοβοσκὸς, εἶπε·

«Δὸς τὰς ἀς ἔχεις πολυτμίους
 χειρῶν τοῦ δαίμονος.» Ὁ δ' οὐ
 ἔτυχεν ἐμοῦ κατὰ τὴν ὁδόν.

«Τοῦτο οὖν ἐστίν, εἶπεν ὁ ἀγ

«Ἐγὼ μὲν ἀψάμενος τῆς
 »μαστρωπὸς δήσασα ἑαυτήν, ὁ δ

» τὴν πολύτιδον λίθον, ἅπασι
 » ἰδίων σφαλμάτων.»

Τοιαῦτα εἰπὼν ὁ Δαμοκρῆς,
 μένος, ἔφη· «Καθὼς ἡ φύσις
 οὕτω καὶ ἡ διάλυσις τῆς φύσεως
 λέγεται γάρ·

«Οἱ νοήμονες τὰ ψευδῆ
 » ζωγράφοι ἐν ἰσοπέδῳ τόπῳ
 » ὑπερανεστηκότα δεικνύουσιν·

«Οὗ τινος ὁ νοῦς οὐκ ἀμείνων
 νοῖς, οὗτος ἀπαλλάττεται τῆς
 λου γυνῆ καὶ οἱ δύο ἐρασταί·

Ἐρωτήσαντος τοῦ Καρατάου
 νάκας ἀπεκρίνατο·

Ἐν Δαβαραβατῇ τῇ πόλει
 ἀκόλαστος οὔσα, δύο ἐρασταί
 καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. Ὁρθῶς ἔφη·

«Οὔτε τὸ πῦρ κορέννυται
 » μῶν, οὔτε ὁ ἄδης νεκρῶν,

«Αἱ γυναῖκες καθόλου δὲ
 » γίνονται εὐθεῖαι, οὔτε δὲ
 » οὔτε θεραπείαι οὔτε ὄπλων,

«Καί ποτε αὕτη, συμπάσης
 καὶ τὸν κριτὴν αὐτὸν ἐρχόμενος
 νέπαιξε τῷ πατρί. Ἐλθόντος
 τῷ κριτῇ· «Λαβὼν τὴν ῥάβδον
 Ἰδὼν δ' ὁ βουκόλος τὸν κριτὴν
 κί· «Διὰ ποίαν αἰτίαν ἦλθεν
 Ἡ δ' ἀπεκρίνατο· «Οὐκ οἶδ' ἔγωγε
 τοῦ, ὅς, καταφυγὼν εἰς τὸν ἕρως·

Ὁ δὲ Κριτῆς, ἐρευνήσας καὶ
 θυμοῦ. Καῖτα, ἐξαγαγοῦσα τὸν
 ἀνδρὶ αὐτῆς.

«Τοῦτο δ' ἔστιν, εἶπεν, ὅ

«Οὐδὲν τινος ὁ νοῦς οὐκ ἀμεί-
 »οῦτος ἀπαλλάττεται τῶν δε-
 »λου γυνῆ καὶ οἱ δύο ἐρασταί.

«Οὕτως ἔχει, ἔφη ὁ Καρα-
 »διαλύσαι τὴν στερεὰν ἐκεί-
 »τινι χρηστέον, » ἀπεκρίνατο

«Ὅ,τι δύναται γενέσθαι διὰ
 »γενέσθαι διὰ δυνάμεως. Ὁ
 »πτοῦ ἀνεῖχε μέλανα ὄφιν.»

Ἐρωτήσαντος τοῦ Καρατάκ-
 ἀπεκρίνατο·

« Ἐπί τινος δένδρου ζεῦγ-
 εοπτοῦς ἐβρόχθιζεν εἰς μέλα-
 ντοῦ δένδρου. Ἐγκυος δὲ γενόμε-
 ἄρρηνι· « Ἐγκαταλειπτέον τοῦ
 νου τοῦ μέλανος ὄφεως οὐκ ἔσ-
 λέγεται γάρ·

« Ὡς περ θάνατός εἰσι ταῦτ-
 »λος, ὁ δοῦλος, ὅς αὐθαδῶς
 »οἴκῳ, ἔνθα φωλεύει ὄφιν.

« Μὴ φοβοῦ, ἀγάπη μου,
 ρον πολλάκις ἀνεσχόμεν τῷ με-
 τος· νῦν δ' οὐκ ἀνέχομαι, καὶ
 νασθαι αὐτόν.» — «Πῶς δὲ
 πολεμήσαι τούτῳ τῷ δυνατῷ;
 το ὁ ἄρρην· λέγεται γάρ·

«Ὡτινί ἐστι νοῦς, τούτῳ
»θεν δύναμις; Ἰδὲ, ὁ ὑπέρο

Ἐρωτηθεὶς δὲ πῶς ἔχει τ

«Ἐν ὄρει Μανδάρᾳ λέων

φθορὰν ἐποίει πάντων τῶν

ζῶα, ἐπορεύθησαν πρὸς τ

γοντα· «Διατί φθορὰ πάντ

τοιούτου ἔργου φθοροποιού·

στην δίδομέν σοι ἐν τι ζῶ

ἔφη· «Ἐστω οὕτως.» Ἐξ

ἐπέμπετο καθ' ἐκάστην τῶ

ἐπέμφθη εἰς γέρων λαγῶς,

«Εἰς ἐλπίδα ζωῆς ἐξίλ

ἐστι πρό ξενος τοῦ θανάτου

γῆς θανάτου, τίς χρεία ἐξ

ρεύετο. Ὁ δὲ λέων, πείνη

«Διατί ἐβράδυνας; — «οὐκ

κρίνατο ὁ λαγῶς· κατὰ γ

ἐκράτησέμε βία, λέγων ὡς

Βασιλεύς· ἐγὼ δ' ὁμόσας,

σων σοι τοῦτο.» Θυμωθεὶς δ'

χέως ποῦ ἐστὶν ἐκεῖνος ὁ κακ

λέοντα ὁ λαγῶς, ἦλθεν ε

ἔφη, ιδέ· ἐνταῦθά ἐστὶν ἐκεῖ

ιδὼν τὴν ἑαυτοῦ σκιάν ἐν τῶ

ἀφῆκεν ἑαυτὸν εἰς τὸ φρέαρ,

ἀντικείμενος, καὶ ἀπώλετο.

κόραξ, ὃ εἶπον ἀνωτέρω·

«Ὡτινί ἐστι νοῦς, τούτῳ

»δύναμις; Ἰδὲ, ὁ ὑπέροφρυς

«Ἄκουσον, ἔφη ὁ θήλυς

τέρον;» Ὁ δ' ἄρρην εἶπεν· «Ἰ
μνη, ἐν ἣ λούεται καθ' ἐκάστ
τῷ λούεσθαι ἐκβάλλων τίθησι
θη τῆς λίμνης· σὺ δὲ τότε ἄρ
αὐτοῦ, καὶ ρίψον αὐτὸν εἰς τὸ
οὔν θήλυς κόραξ, λουομένου τ
χρυσοῦν στρεπτόν αὐτοῦ, ἔρρι
φews· οἱ δὲ βασιλικοὶ ὑπηρέ
τὸν ὄφιν, καὶ ἀνέλαβον τὸν χ

«Τοῦτο δ' ἔστιν, εἶπεν ὁ Δα

«Ὅ,τι δύναται γενέσθαι ὁ

»γενέσθαι διὰ δυνάμεως. Ὁ

»πτοῦ ἀνεῖλε μέλανα ὄφιν.»

«Εἰ οὕτως ἔχει, ἔφη ὁ Κα

ἔστω ἡ ὁδός.» Ὁ δὲ Δαμανά

καὶ προσκυνήσας ἔλεξεν· «Ἐ

»ἦλθον λέξων λόγον σωτήριον

«Συμφέροντα λεγέτο λόγον

»τώμενος, ἐν καιρῷ περιστάσ

»τῆς εὐθείας ὁδοῦ, καὶ πραγμ

Ὁ δὲ Πιγκαλάκας εἶρηκεν

— «Οὗτος ὁ Σανζηβάκας,

ἔμπροσθεν γὰρ ἡμῶν μυκτηρί

(πλοῦτον, ἀνδρείαν καὶ βουλι

κούσας ὁ Πιγκαλάκας σιωπῆ

μάσμοῦ. Πάλιν δ' ἔφη ὁ Δαμ

βαλες πάντας τοὺς βουλευτὰς

πάντων τῶν πραγμάτων ἕνα

γα σφάλμα. Λέγεται γάρ·

«Ἡ βασιλεία ἐπιστηρίζει

»Βασιλέως καὶ τοῦ Ἰπάρχου,

»κράτος· μὴ δυναμένη δὲ,
»φοτέρων, ἀφήσει τὸν ἕτερον.

«Ὅτε ὁ Βασιλεὺς χειροτο
»ξούσιον, αὐτὸς ἐκ μωρίας
»ρὰν νομίζει ἑαυτοῦ τε καὶ
»φορίας, ἐπιθυμεῖ αὐτεξου
»αὐτεξουσιότητος ἐπιβουλεύει.

«Καθὼς ἐπωφελῆς ἐστὶν
»ὀδόντος, οὕτω καὶ ἡ τοῦ

«Ὅστις Βασιλεὺς ποιεῖ τὴν
»βουλευτῆν, οὗτος ὄλλυται
»τυφλὸς ἄνευ ὀδηγοῦ.

«Γνώμη ἐστὶ τῶν σοφῶν,
»πλούσιος, οὐ γίνεται εὐκα
»ταβάλλει τὴν γνώμην τοῦ

«Εἰ καὶ οὕτως ἔχει, ἔφη
»γάλη ἐστὶν ἀγάπη πρὸς τὸν

«Εἰ καὶ πολλὰ σφάλματα
»σμιὸς ἐστὶ· εἰ καὶ πολλὰ
»ἐστὶν ἀγαπητόν;

«Ὁ ἔραστὸς, εἰ καὶ ἀνέρα

«Τοῦτο μέγα κακὸν ἐσ
»ται γάρ·

«Πολλοὶ εἰσὶν οἱ λέγοντες
»γοὶ δὲ οἷτε ἀκούοντες κα
»λιμα δέ.»

«Παράδοξον τοῦτο! ἔφη
»νος ἐπιβουλεύει ἐμοὶ, ᾧ ἐγὼ
»ξαν; — «Ἄκουσον, ᾧ Βασιλ

«Ὁ κακότροπος, εἰ καὶ τ

» τοῦ φύσιν κλίνει. Παραδ. χ
 » ἰδρωθῆ καὶ μαλαχθῆ, λοξή
 » ἡ ἀξίωσις καὶ τιμὴ τῶν
 » πης. Π. Χ. τὰ φαρμακερα
 » ἡδὺν, καὶ νέκταρι ποτισθῶσι.

« Εἰ οὖν ὁ κύριός μου, ἔφη
 ἐν κινδύνῳ ἐστὶν ἐκ τῆς κακί
 μεταμέλειαν οὐδὲ διόρθωσιν,
 μα) οὐκ ἔστι τοῦ δούλου σου

« Ὁ Βασιλεὺς, ὁ ὢν ἐν τρ
 » οὐδαμῶς λογίζεται τὸ ἀγα
 » τρέπεται δὲ τῆς εὐθείας α
 » πέση εἰς πολλὰ δεινὰ, τό
 » τὸν ὑπηρέτην, καὶ οὐκ ἐν
 » ἀταξίαν»

Ὁ δὲ Πιγκαλάκας πρῶτον
 » ποιείτω ἀπλῶς ὁ Βασιλεὺς
 » γορίας ἄλλων· σκεψάμενος
 » δευέτω, ἢ τιμάτω.

« Ἡ γενομένη πρὸς τινα
 » κρίσεως καὶ θεωρίας, ἢ ἀξιο
 » ὄλεθρον τοῦ βασιλέως, καθ
 » ἐν στόματι ὄφως εἰς ὄλεθρον

Εἶτα δ' ἐκφωνήσας, εἶπε·
 » ἐνταῦθα παραστῆναι.» — « Π
 ἔφη ὁ Δαμανάκας· οὕτω γὰρ
 γήσεται καὶ διάδηλος ἔσεται·

« Καθὼς ὁ σπόρος, καὶ ν

(1) Οἶονεὶ ἔλεγεν. Ἐγὼ ἔδωκά σ
 ἐγὼ οὐκ ἐνέχομαι.

»φύει, οὕτω καὶ ὁ μυστικὸς
»λυσιτελεῖς οὐ γίνεται.»

«Τί δὲ δυνατός ἐστιν οὗτος;
ἤρετο ὁ Πιγκαλάκας. «Ὁ
κακός, βεβαίως τῆς δυνάμει
βοήθειαν καὶ ἐπικουρίαν ἐπι-
πονήθη¹ ὑπὸ μόνου μικροῦ

Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ Πι-
μανάκας ἀπεκρίνατο· «Πο-
δύο Τιττίβαι, ἄρρην καὶ θή-
τῳ ἄρρηνι· «Τόπος ἰδιαι-
τῳ τοκετῳ.» Ὁ δὲ ἄρρηνι
—«Οὗτος ὁ τόπος, ἔφη
μασι τοῦ Ὠκεανοῦ.» —

ἀναλκίς ἐγὼ εἰμι· ἔστι δὲ
ποτεθέντα ὡς ἀφαιρεθῆναι
γελῶν, ἔφη· «Μεγάλη δια-
Ὠκεανοῦ· ὀρθῶς ἄρα λέγε-
ται·

«Ὅστις οἶδε πόρρω πο-
»φήν, καὶ γινώσκει τὰ δει-
»ἔμφρων ἐστίν, οὗτος οὐδὲ
»πρὸς κρείττονα, καὶ ἡ πεί-
»ρα·

«Τέτταρά εἰσι τὰ αἴτια
»ποῦς πράγματος, ἢ ἔχθρη
»πρὸς κρείττονα, καὶ ἡ πεί-
»ρα·

Μόλις δὲ πεισθεὶς τῳ
τόκησεν ἐν ἐκείνῳ τῳ πρ-
σας τῆς λογοτριβῆς αὐτῶν
λόμμευος τὴν δύναμιν τοῦ
ἔφη τῳ ἄρρηνι· «Κακὸν ἐ-
»στίν·

(1) Ἐταράχθη, κατεβλήθη (διδάσκω)

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣΣ

ὡὰ ἀφείλετο.» — «Μὴ φοβοῦ, λέσας σύνοδον πάντων τῶν ὀρθνιδομέδοντα Γαρούδα, ὅς καὶ ἐξιστόρησε πρὸς αὐτὸν πᾶς κῶς ἔπαθεν ὑπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ, ἀπὸ τῆς καλιᾶς. Ὁ δὲ θεὸς Γαρούδα, ἐπέταξε τῷ Ὠκεανῷ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν διαταγὴν τοῦ τῷ Τιττίβα ἀπέδωκε. Τοῦτο δὲ εἶπον ἀνωτέρω· «Ἴδὲ, ὁ μόνου μικροῦ ὀρνέου Τιττίβα

«Πῶς δ' ἂν εἴη γνωστὸν, Σανζηβάκας κακὰ φρονεῖ καὶ ἀπεκρίνατο· «Ὅταν ἐκεῖνος ἔλθῃ ψίας, προτείνων τὰ κέρατα, σπότης μου γνώσεται.»

«Τοιαῦτα εἰπὼν τῷ Πιγκασθε πρὸς τὸν Σανζηβάκαν ἐν σκηνοίᾳ, ὃν καὶ ἤρετο ὁ Σανζηβάκας ἀπεκρίνατο· «Πῶς ἂν ἔχοις γάρ·

«Οἵτινές εἰσι δοῦλοι Βασιλέως ὑπ' ἐξουσίαν ἐστὶν ἐκείνου· ζῶν ἐν κινδύνῳ.

«Υἱς, πλούτου τυχῶν, οὐκ ἔλατται τὰ πάθη καὶ αἱ ἀτυχίαι λήθεται καὶ οὐ ταραττεται
«Βασιλεῖ, εἰς τὰς ἀγκάλας ἐπαίτης τιμῆς καὶ δόξης τυχεῖς κακοτρόπων πίπτων, σωτηρίας

«Τί δηλοῖ ταῦτα, φίλε;»

πεκρίνατο· «Τί εἶπω ὁ δυσ-
 ἀπορῶ τί ποιήσω, καθὼς ὁ
 ὄφιν, εἰς ἀντίληψιν, ἀπαρ-
 τον θέλει, οὔτε κρατῆσαι. Ἔ-
 καὶ οὐκ οἶδα τί ποιήσω! Ἰ-
 ἐμὲ πίστις τοῦ Βασιλέως
 φίλος!»

Οὕτως εἰπὼν, καὶ ἀναστε-
 «Φίλε, εἶπεν ὁ Σανζηβάκος
 ὅ,τι ἐστὶν ἐν τῇ σῆ καρδίᾳ.»

Ὁ δὲ Δαμανάκας εἶρηκε χ-
 μυστικὸν λόγον τοῦ Βασιλέως
 ἀναγκαίως ἐξαιρεῖν πρὸς ὄφρα
 εἶχες πρὸς ἐμὲ πίστεως ἦλθε
 στα, ἐπειδὴ ἐλπίζω εἰς μ-
 οὔτος ὁ δεσπότης ἡμῶν κακ-
 κατ' ἰδίαν, ὅτι ἀναιρήσεισε
 οἰκείοις εἰς βρῶσιν.» Ἀκούσας
 πῆθη.

«Ἄλις τῆς λύπης, ἔφη
 τῷ καιρῷ προσήκοντα.»

Συσκεψάμενος δ' ὁ Σανζ-
 τοῦτο τὸ σύμπτωμα; Ὁρθῶς

«Τί παράδοξον, εἰ ὁ Βασί-
 »ἔχει ἀρέσκειαν; τοῦτο δ' ὁ
 »θραν ἔχει, ἀγαπώμενος.

«Ὅστις ἔκ τινος αἰτίας ὁ
 »αἰτίας, πάντως πραῦνεται·
 »τίας ἐχθρωδῶς διάκειται, π-

«Τί δὲ κακὸν ἐγὼ πεποίηκα
 κακὸν ποιούσιν ἄνευ αἰτίας;

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣ

μανάκας, ἄκουσον· «Εἰ μὲν ἀ
 εὐφρόνων καὶ φιλοφρόνων, ἐχθ
 ὁ Βασιλεύς· εἰ δὲ κακόν τι
 καὶ κακοφρόνων, φιλικόν (ἀ
 Παράδοξά εἰσι τὰ ἔργα τῶν πο
 ἀστάτων βασιλέων. Τὸ ἔργον
 ραπείας δύσκολόν ἐστι καὶ δ
 ἀπαθέσι.

«Τὸ πολλά πράττειν ἀγαθὰ
 »εὐγλωτῖα χρῆσθαι πρὸς ἀμαθεῖ
 »πρὸς παρηκόους, μάταιον· τὸ
 »ἄχρηστον.

«Παντὸς πράγματος δυσκόλ
 »πείας ἐφευρέθη (ὑπὸ τοῦ Ποιητ
 »ἐφευρέθη εἰς διάπλευσιν ἀχανο
 »διασκέδασιν τοῦ σκότους· ἢ
 »ἐλεφαντόκεντρον εἰς δάμασιν τ
 »των ἐλεφάντων· εἰς μετάρθωσιν
 »κακῶν ἀνθρώπων, καὶ αὐτὸς ὁ
 »χανός ἐστι, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην.

Πάλιν δ' ἀναστενάξας ὁ Σανζ
 νατὸς εἶμι συμπαλαῖσαι λέοντι;

«Οὐδέποτε μάχη γίνεται μετ
 »ἀλλὰ μεταξὺ ἐκείνων, ἐν οἷς κα
 »ἐξ ἴσου.»

Πάλιν δ' ἔλεγεν ἐν ἑαυτῷ· «Τ
 κατ' ἐμοῦ; δεῖ δὲ δεδίττεσθαι ἰ
 γεται γάρ·

«Καθὼς οὐ δύναται τις ἐπιδ
 »διάρραγὲν κρυστάλλινον ψέλλιο

»καὶ εὐμενίσαι τὴν παρὰ

»ὑπότινος κακοῦ βουλευτοῦ

«Ἵπέρδεινός ἐστιν ὅ,τε

»Βασιλέως· ἀλλ' ὁ μὲν σ

»ὁ δ' ὄξυς θυμὸς τοῦ Βασιλ

«Νῦν δὲ (ἔλεγεν ἐν ἑαυ

ὑποταγῆναι τῇ ἐπιταγῇ ἐκε

»Θανῶν μὲν ἐν πολέμῳ

»ἀνελῶν δὲ τὸν ἐχθρὸν, τρι

»τερα δὲ ταῦτα τὰ ἀγαθ

»ἄλλοις.

«Οἱ σοφοὶ λέγουσιν, ὡς

»ἄνευ μὲν μάχης, θάνατ

»ἐλπίς ἐστὶ σωτηρίας (ζωῆς)

«Ὅτε ὁ ἔμφρων οὐδεμίαν

»πολέμου, τότε πολεμῶν

«Ὅποῖος φόβος θανάτου

»τυγχάνει δόξης ἢ βασιλε

»Νυμφῶν, τὸ δὲ σῶμα βρα

Τοιαῦτα ὁ Σανζηβάκας ἐ

«Πῶς, ὦ φίλε, οὗτος γνωστὸς

θανάτου;» — «Ὅτε οὗτος,

πει πρὸς σε, ὀρθία ἔχων τὰ

καὶ τὸ στόμα κεχηνὸς, καὶ

κότας, τότε δεῖξον τὴν οἰκείαν

«Ἵπὸ τίνος οὐ καταβάλλ

»καὶ ἰσχυρὸς ἐστὶ; Π. Χ. ὑ

»βως ἢ σποδὸς, ἢ οὔσα ἄν

«Ἐστὼ δὲ τοῦτο, ἔφη, μ

ἐγὼ εἶμι ζῶν.» Τοιαῦτα ε

τὸν Καρακατάκαν, ὃς καὶ

«Ἐχθραν μεταξὺ ἐκείνων,» ἀπ
 «Τίς ἐνταῦθα ἀμφιβολία;» ἔ
 γάρ·

«Τίς φίλος τῶν κακῶν ἀνθρώ
 »ὀργίζεται; τίς κορέννυται πλ
 »σοφὸς ἐν κακουργίᾳ;

«Ὁ Βασιλεὺς κακὸς γίνεται
 »τοὶ αὐξηθῶσι (ὠφεληθῶσι).
 »κακῶν ἐντευξίς, ἢ ἐστὶν ὡς πῦ

Πορευθεὶς δὲ πρὸς τὸν Πιγκα
 σιλεῦ, ἔφη, ἔρχεται ἐκεῖνος ὁ
 ἔσο.» Ἐλθὼν δ' ἔπειτα ὁ Σανζ
 Πιγκαλάκαν τεταραγμένον τὴν
 ρηδὸν καὶ αὐτὸς ἔβλεπε, καὶ
 νεκροτήθη δ' ἐν ταύτῳ καὶ μάχ
 τοῦ λέοντος ἀνηρέθη (πέπτωκεν)
 καν ὁ Πιγκαλάκας, ἐν ἀθυμί
 σκληρὸν ἐγὼ πέπραχα! Ὁρθῶς

«Οὐ τοσοῦτον βλάβη καὶ ζη
 »τις, ἢ ἀπώλετο, ὅσον ὁ βουλι
 »ἀρετὰς πολλάς· ἢ μὲν γὰρ χ
 »τός ἐστὶν, ὁ δὲ βουλευτῆς οὐδ

Ὁ δὲ Δαμανάκας ἔφη· «Οὐ
 τὸ θλίψιν ἔχειν ἐπὶ τῷ θανάτῳ ὁ

«Οἱ ἐπιβουλεύοντες τῷ Βασι
 »ἀρχῆς ἀναιρετέοι εἰσὶν, εἴτε
 »εἴτε υἱὸς, εἴτε φίλος.

«Ὁ ὢν ἐν Κόσμῳ οὐκ ἂν γ
 »λίαν ἀνεκτικὸς οὐκ ἔσται δυ
 »παλάμη τῆς χειρὸς τροφῆς.

«Τῶν μὲν ἐγκρατῶν καὶ ἀσκ

»σμημα ἢ πρὸς ἐχθρὸν καὶ
»ψόγος καὶ στίγμα.

«Ὅστις ἐξ ἐπιθυμίας βασι-
»τῆς δόξης τοῦ δεσπότη ἀυ-
»τοῦ ἐστὶν ἢ στέρησις τῆς ζω-

«Ἀποσκορακιστέοι οὗτοι
»λεὺς, ὁ παντοφάγος Βραχ-
»φυῆς φίλος, ὁ ἐναντίος θε-
»καὶ ὁ ἀχάριστος.

«Πολυειδὲς ἐστὶ τὸ τοῦ Βα-
»σιλέως· ἀληθῆ λέγει καὶ ψευ-
»δὲ ἀναιρεῖ καὶ ἐλεεῖ, φρίσσεται
»πανῶ καὶ αἰεὶ πολλὰ συνά-

Οὕτω παρηγορηθεὶς καὶ
ὁ Πιγκαλάκας, ἐκάθησεν ἐπὶ
χαίρων ἐπευφήμησεν, εἰπὼν·
Ἄγαθὸν ἔστω παντὶ τῷ Κο-
σμάτῳ ἡξιώθη.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Ἐχάρημεν, ἀκούσαντες περ

ΒΙΣΝΟ

Εἶη πλέον τούτου!

Τέλος τοῦ Α'. βιβ.

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣΣΑ

BIBLION Δ

Περὶ κτήσεως

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως)

ΒΙΣΝΟΥΣΣΑ

«Νῦν δ' ἀκούσατε, ὦ παῖδες

ΒΑΣΙΛΕΩΣ

«Ἀνάγγειλον ἡμῖν ὑποδείγματα
λήλους καὶ τῆ φιλίας αἰεὶ συσχοιχ

Ὁ δὲ φιλόσοφος (ΒΙΣΝΟΥΣΣΑ

«Τοῦ ὄντος φίλου πιστοῦ ἀν
καὶ δεῖγμα τούτου σαφέστατον
φου τε καὶ χελώνης.

Λέγεται γὰρ, ὡς ἐν τινι χώρ
τήδειος, εἰς ὃν συχνοὶ παρεγένον
καὶ δένδρον μέγα, ὑψηρεφές τε,
τῷ ἐνεφώλευσε κόραξ, ὃς ἰδὼν
τὴν, τῷ μὲν δακτύλῳ δίκτυον,
χοντα, ἐδειλίασε μὲν ἐμμεῖναι,
σασθαι τὸν θηρευτὴν, τί μέλλει
ρευτοῦ τὸ δίκτυον ἐξαπλώσαντος
προκρίτους θεασαμένη τοὺς κόκκο

(*) Τούτου ἡ ἀρχὴ λείπει ἐν τῷ χειρ
ροῦται δὲ ἐκ τῆς τοῦ Σημεῶνος τοῦ Σῆθ

τῶν ὑπ' αὐτὴν λοιπῶν περὶ
 θήρα· αἱ δὲ περιστεραιὶ ἤρδαν
 τὴν ἰδίαν πραγματεύεσθαι.
 «Μὴ θορυβεῖσθε, ὦ αὐται,
 σπισώμεθα, εἴποτε δυνηθεῖτε
 εἰς τὸν αἴρα τὸ δίκτυον· ἔγωγε
 οὐκ ἀπέγνω δέ· ἠκολούθη
 προσδοκίᾳ τοῦ μὴ ἐπὶ πολὺ
 ὄσον κόραξ τοιαῦτα ἰδέσθαι,
 ὅπη καταντήσωσιν ἄλλων
 ῥῶν, ἐπόμενον τὸν θηρευτὴν.
 «Ὁ θηρευτὴς οὗτος, ὡς ἔγωγε
 πεδίον τὴν πτῆσιν ποιησόμενος
 δὲ ἐπ' ὀρέων καὶ δυσβάτων
 Πρὸς δὲ τούτοις ὑπὸ ταύτων
 εἰς τοῦτον ἀπέλθωμεν, αὐτὸν
 τούτων ἐλευθερώσει.» Ὁ κόραξ
 ψεν· ἠκολούθει δὲ ἄρα ὁ κόραξ
 σωτηρίας μαθησόμενος, καὶ
 οὔν ἐπὶ τὴν τοῦ μυὸς γεγόνει
 μῦς ἐξελθὼν, καὶ ἰδὼν τὴν
 «Τίς σε τοιούτοις, ὦ φίλος;
 «Οὐκ οἶσθά, φησι, ὡς τὰ σπύγγα
 μένη ὑπόκεινται; Ἡ εἴμην
 καὶ πρὸς τοὺς κόκκους ὡδὸν
 ψία περιέπειρεν, ὥστε με
 θαυμαστὸν τοιούτῳ περιπέσει
 ἢ ἔγωγε, μείζοσι περιπέσει
 ἐπισκοτούμενος ἐκλείπει,
 συγκαλύπτεται, καὶ ὁ θαλάσσιος
 ἀρπάζεται, καὶ τὰ πετεῖλα

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣΣΑ

γῆν ὄντα συλλαμβάνεται, ὅτε οὐ
οὐ πολλάκις ὁ ἀσύνετος τυγχάνει

Ταῦτα λεγούσης τῆς περισσεύ-
σμοῦς κατεσθίειν, καὶ λύειν. Ἦ-
τον, ὦ φίλος, ἔφη, τὰς ὑπ' ἐμὴν
δὲ μὺς μὴ ἐν νῶ λαβόντος τοῦ
μένου καὶ λύοντος αὐτήν· «Μή
ἔων σοι ἐπιτάσσω. Ἐπεὶ γὰρ ὑπὸ
ἐπωφείλεται ταύταις ἢ παρ' ἐμὴν
μοι ὑπηρέτησαν, καὶ διὰ τῆς τρι-
ρευτοῦ παγίδων ἀνώτεραι γεγόνη-
μήπως προτέραν με λύων ἀπείπ-
εἶσθης· εἰ γὰρ ἔγωγε μόνη καὶ
δεσμοῦ ἀπολύειν με.» Ὁ δὲ μὺς
ἐπὶ πλεῖόν σε φιλεῖν τοὺς οἰκ-
θίζουσιν.» Εἰπὼν δὲ ταῦτα ἔλυ-
τάσθησαν.

Ἰδὼν οὖν ὁ κόραξ τὸ πραχθέν
παρεγένετο, καὶ ἐφώνησε τοῦ
φίλτατε;» Τοῦ δὲ «Ἐγὼ εἰμὶ
πρὸς τοὺς φίλους διάθεσιν, ἔδοξέ
τοῦτο προσῆλθόν σοι», ἔφη ὁ
σοι; τὸν γὰρ νουνεχῆ οὐ τὰ ἀδύ-
νατοις ἐπιχειρῶν, τῷ καθ'
καὶ ἐπὶ ξηραῖς πλοῖον· πῶς γὰρ
ὑπάρχων σοι;

Λέγεται γὰρ ὡς κυνόλυκος
«Ἰδὼν σου τὴν πρὸς τοὺς φίλους
νεϊαν ἔδοξέ μοι συμφιλιωθῆναι»

(Ἐκ τῆς τοῦ Δ. Γαλα...

«Ἐστὼ οὕτως,» εἶπεν ὁ ἔλ-
ήλιου ἦλθε μετὰ τοῦ κυνολύκ-

ἐνθα ἐπὶ κλάδων δένδρου
 λαιὸς φίλος τοῦ ἐλάφου,
 αὐτοὺς ἔφη· «Τίς οὗτος ὁ δ
 τος, ἀπεκρίνατο ὁ ἔλαφος, κ
 ἐφιέμενος τῆς ἡμετέρας φιλίας
 κόραξ, πίστιν ἔχειν πρὸς τ
 ὄθεν οὐ καλῶς ἐποίησας. Δ

«Οὐ δοτέα οἴκησίς τινι,
 »γνωστόν ἐστι. Ὁ γέρων γ
 »ρέθη ἐκ κακίας τοῦ αἰλούρ

Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ ἐλά
 ἀπεκρίνατο·

«Παρὰ τῇ ὄχθῃ τοῦ Γ
 δένδρον ἐστὶ μέγα, Παρκατ
 ματι ὄκει εἷς γυψ γέρων,
 κακῆς τύχης. Οἱ δ' ἐπ' ἐκε
 νεις ἐδίδοσαν μέρος τι τῆς
 τοῦ γυπὸς, εὐσπλαγχνία φ
 ῶ ὄνομα Διργακάρνας (δο
 δένδρον, εἰς βρῶσιν τῶν νεο
 γενομένης ὑπὸ τῶν νεοσοῶν,
 σας ὁ γέρων γυψ, ἔφη· «Τ
 τὸν γυπα, σὺν φόβῳ διελο
 καὶ φυγεῖν οὐ δύναμαι· ἀλλὰ
 ἐγὼ προσελεύσομαι αὐτῷ εἰς

Τοιαῦτα ἐν νῶ λαβῶν, πρ
 βάσμιε.» — Ὁ δὲ γυψ ἤρετ
 ἔφη, αἰλουρος.» — «Πόρρω,
 ρος· «Ἄκουσον, ἔφη, εἰ ἀναιρ
 νου ἀναιρεῖταιί τις, ἢ τιμᾶται
 ρετέος ἐστίν, ἢ τιμητέος.» —
 — «Ἐγὼ, ἔφη, διαμένω πα

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣΣΑ Ι

λουόμενος καὶ ἀπέχων κρεωφαγί-
νηστεία σεληνιακῆ· πανταχόθε
ροῦντες προσέρχονται, καὶ ἐπαί-
κλίσιν ἔχεις εἰς τὴν πράξιν τῶν
γνώσιν. Ὅθεν ἐλήλυθα ἐνθάδε ἀ-
παρὰ σοῦ, ὃς εἶ μέγας τῆ τε ἡ-
δὲ τοιοῦτοι εἰδήμονες ὄντες τῶ
νεσθε εἰς τὸ ἀνελεῖν με. Ὁ νό-

«Καὶ ἐχθρὸς ἂν ἔλθῃ εἰς τὴν
»ποιῆσαι. Τὸ δένδρον οὐ συστ-
»προσερχομένην ἐκείνω, ὃς κόπτ-
»κός ἐστιν ὁ οἶκος, ὁ ξένος ξενισ-
λέγεται γάρ·

«Οὐδέποτε ἐκλείπουσιν ἐν τῇ
»ψίαθος, γῆ, ὕδωρ καὶ ἡδεῖς λό-

«Εἴτε παῖς, εἴτε γέρων, εἴτε
»δοτέα ἔστω αὐτῷ· ὁ γὰρ ξένος
»ἄλλου.

«Καὶ πρὸς τ' ἀχρεῖα καὶ εὐτ-
»λεον οἱ ἀγαθοί· ἡ Σελήνη οὐ σ-
»τὴν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀκαθάρτου

«Τὸ μὲν πῦρ σεβαστὸν τῷ
»Βραχμᾶν σεβαστὸς ταῖς λοιπαῖ-
»τῆ γυναικί· ὁ δὲ ξένος σεβασ-

«Οὐ τινος ἐξ οἴκου ἀπέρχεται
»τάς μὲν ἑαυτοῦ ἀμαρτίας δι-
»λαμβάνων ἀναχωρεῖ.

«Καὶ ὁ ἐλάχιστος ἐλθὼν εἰς
»μητέος ἐστίν, ὡς εἰκός· ὁ
»πάντων τῶν θεῶν.»

Ὁ δὲ γυψ εἶπεν· «Οἱ μὲν αἰ-
»νεοσσοὶ οἰκοῦσι. Διὰ τοῦτο ἐγὼ σ-

«Οἵτινες ἀπέχουσι πᾶς
 »πάντα ὑποφέρουσι, καὶ
 »οὐρανὸν πορεύονται.

«Ἐν ἔστιν ἀγαθὸν ἔργον,
 »τον· πάντα δὲ τὰ λοιπὰ

«Ἴδὲ τὴν διαφορὰν ἐκεῖ
 »τινος τὸ κρέας ἐσθίεται (ἔδ
 »πρόςκαιρός ἐστιν ἢ ἡδον
 «ἡ ζωὴ ὄλλυται.

«Ὅποια θλίψις γίνεται ἐ
 »λόγισαι τοῦτο ἐν σεαυτῷ
 »θανάτου.

«Καὶ ἐκ λαχάνων αὐτοφ
 »ποιήσαιτ' ἂν ἔγκλημα μέ
 »στρός, ἢ φλέγεται ἐκ πείν

Οὕτω θαρρύνας τὸν γ
 κοιλώματι τοῦ δένδρου. Με
 τοὺς νεοσσοὺς ὁ αἴλουρος,
 βρωσκεν ἐκάστοτε. Οἱ δ' ὄ
 σαν, θλιβόμενοι καὶ θρηνοῦν
 κεῖθεν. Γνοὺς δ' ὁ αἴλουρο
 τος ἔφυγε. Ἐρευνῶντες δ'
 λώματι ὅστ' αὐτῶν νεοσσῶ
 ἐστιν ὁ καταφαγὼν τοὺς
 ἀπέκτειναν τὸν γύπα. Τοῦτ
 τέρω.

«Οὐ δοτέα οἰκησίς τινι,
 »γνωστόν ἐστι.»

Ἀκούσας ὁ κυνόλυκος ἔφ
 στος ἦν κατὰ τε τὸ γένο
 πρῶτον ἐώρακας τὸν ἔλαφο
 γάπη αὐξάνει ; Ὅρθῳς ἄρα

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣΣΑ

«Παρά τοῖς μικρόφροσι θεωρεῖται
 »παρά δὲ τοῖς μεγαλόφροσι
 »θεωροῦνται.»

«Καθὼς, ἔφη, ὁ ἔλαφος φίλος
 Ἄλλὰ τί δεῖ, ἔφη ὁ ἔλαφος
 τες ἠνωμένοι ἐσμέν, ἡδέα συλλ
 μενοι· λέγεται γάρ·

«Οὐδείς οὐδενός ἐστι φίλος
 »ἐχθροὶ γίνονται ἐκ τινος αἰτίας.

«Ἔστω οὕτως,» εἶπεν ὁ κόρο
 θον εἰς νομὴν, ὅπῃ ἕκαστος ἠέ
 μερῶν ἔφη κατ' ἰδίαν ὁ κυνόλυκ
 δάσει, φίλε, κατὰ τινὰ τόπον
 ἐνεγκῶν σε δεῖξω.» Οὕτω δὴ
 μενος ὁ ἔλαφος ἐνέμετο. Ἰδὼν
 γεωργός, βρόχον ἔθετο, ἐν ᾧ ἔλ
 ᾄς τοιαῦτα ἀνεπόλει· «Ἐκτὸς οὐ
 δύναται τούτου τοῦ βρόχου;»
 λυκος, καὶ αἰσθόμενος τὸ γεγονὸς
 τελῆς ἐγένετο ἡ ἐμὴ ἐπιθυμία
 ἐγὼ ἐντρυφήσω τῇ λιπαρᾷ σα
 φος τὸν κυνόλυκον, λίαν ἐχάρη,
 ψον τὸν δεσμὸν καὶ ἐλευθέρωσόν

«Τὸν μὲν φίλον διαγίνωσκε ἐ
 »πολέμῳ· τὸν δὲ καθαρὸν (ἀλη
 »ναῖκα ἐν φθίσει τοῦ πλούτου·

«Ἐκεῖνός ἐστι φίλος, ὅς παρ
 »ἐν δυστυχίᾳ, ἐν ἀφορίᾳ, ἐν πο
 »λικῷ οἴκῳ (ἐν δίκῃ), καὶ ἐν ν

«Ὁ δὲ κυνόλυκος, ἰδὼν τὸν
 «Ὁ βρόχος οὗτος δυνατός ἐ
 βρόχος πεποιημένος ἐστὶν ἐκ νεύ

τοῦ Ἡλίου¹ (τῆ Κυριακῆ),
ὅ,τι ἐρεῖς, τοῦτο τελέσω.»

Ἰδὼν δὲ κατὰ τὴν ἐσπέ-
ρος οὐκ ἤλθεν εἰς τὸ κατὰ
σκοπήσας· αὐτὸν δεδεμένον β
‘Ο δ’ ἀπεκρίνατο· «Τοῦτό
φιλικοῦ σου λόγου, ὃν ἐγ
γεται·

«Ὅστις οὐκ ἀκούει λόγον
»αἴτιος ἔσεται τοῖς ἐχθροῖς,
»περιπεσεῖται.»

«Ἄλλὰ ποῦ ἐστὶν ἐκεῖνος
— «Ἐνταῦθα ποῦ ἐστὶν, ἐ
κρίνατο ὁ ἔλαφος. — «Ἐγ
Ὀρθῶς ἄρα λέγεται.

«Ἀπόφευγε φίλον, ὃς κα
»μὲν) ἡδεῖς λόγους λέγει· κ
»κακὰ τεκταίνεται· ὅμοιος γ
»γαστρὶ ἔχει φάρμακον, ἐν δ

Ἀναστενάξας δὲ, ἔφη· «
ποίηκας; Ὡ θεὰ Γῆ, πῶς φέρ
ποιεῖ τὸν ἀγαθοποιοῦντα κα
καὶ ἀγαθοφυῆ ὄντα;

«Οὐ δεῖ ποιεῖν φιλίαν κα
»ἀνθραξ, παραδ. χάριν, ἡμ
»τὴν χεῖρα μελαίνει.

«‘Ο ὢν μὲν φύσει κακός
»ἀξιόπιστος· ἐν μὲν γὰρ τῆ
μέλι, ἐν δὲ τῆ καρδίᾳ δηλη

Περὶ δὲ τὴν ἔω, ἰδὼν ἐρ

(4) Τῆ ἡμέρα τοῦ Ἡλίου καὶ οἱ
γίας· πολλοὶ δὲ εἰσιν, οἱ καὶ ἄλλοι

ΧΙΤΟΠΑΛΑΣΣΑ

ἐν χειρὶ ἔχοντα ῥόπαλον, ὁ κόραξ ὡς τεθνεὺς, τὴν πνοὴν ἐπέχων, πόδας. Ὅταν δ' ἐκεῖνος λύσῃ ἀκούσας, ἀνάστα καὶ φύγε ἐν καὶ ἰδὼν τὸν ἔλαφον οὕτως ἔχο λύσας δ' αὐτὸν ἐκ τῶν δεσμῶν, δὲ τούτῳ ὁ μὲν κόραξ ἔκραξεν χων. Ρίψας δὲ τὸ ῥόπαλον τύχην τὸν κυνόλυκον, ἐκεῖ ἄρα ἔχει τὸ λεγόμενον·

«Τῶν μεγάλων ἀνοσιουργημάτων (ἀρετῶν) ἀνταμοιβὴ γίνεσθαι ἢ τρία ἔτη, ἢ μετὰ τρεῖς μῆνας, ἢ μετὰ τρεῖς ἡμέρας.»

«Τοῦτο δ' ἔστιν, εἶπεν ὁ μῦθος·
«Πῶς γὰρ σοι ἔσομαι φίλος
Ἀμειβόμενος δ' ὁ Λαγουπαταλά·
σῶμά σου ὑπ' ἐμοῦ, οὐκ ἔστιν ἐμῆς γαστροῦ· σοῦ δὲ ζῶντος, λόδειρος περιστερὰ. Πρὸς δὲ, ὄθεν καὶ λέγεται·

«Καὶ ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις, ἢ ρεῖται· ἢ γὰρ φύσις τῶν ἀγαθῶν ἀγαθοφυΐας.

«Ἡ καρδία τοῦ ἀγαθοῦ, καὶ ἢ ταβολήν. Τὸ ὕδωρ τοῦ ὠκεανοῦ ἢ ρων φλογός.»

«Ἕμεῖς οἱ κόρακες, ἔφη ὁ Χίτων, ἢ μῶν τῶν μυῶν· ὄθεν οὐ δεῖ φερεῖται γάρ·

«Οὐ δεῖ διαλλαγὴν ποιῆσαι

»δεικνύει θερμήν. Τὸ ὕδωρ
»πῦρ, ἐξ οὗ ἐθερμάνθη.

«Ὅ,τι ἀδύνατον ἐστὶ γεν
»σθαι· καὶ ὅ,τι δυνατόν ἐστ
»σθαι.

«Οὔτε ἡ ἄμαξα κινεῖται
»πλέει ἐπὶ ξηρᾶς.

«Ὅστις πιστεύει εἰς ἐχθρο
»εἰς γυναῖκας μὴ ἐχούσας φί
»ἐν κινδύνῳ ἐστὶ θανάτου.»

Πρὸς ὃν ἀμειβόμενος, ἔφ
»κας· ἀλλ' ἐγὼ ἀμετάθετον γ
»σοῦ· εἶδὲ μὴ, λιμαγχονῶ πε
»γὰρ ἐκτός σου οὐχ εὐρίσκω

«Ἡ τοῦ κακοῦ φιλία ὁμοία
»κόλως μὲν διαρρήγνυται,
»τοῦ ἀγαθοῦ φιλία ὁμοία
»μὲν διαρρήγνυται, εὐκόλως

«Ἡ καθαριότης, ἡ ἐλευθε
»εἰς τε τὰ ἀγαθὰ καὶ εἰς τ
»πη καὶ ἡ ἀλήθεια, ταῦτα

Ἐξελθὼν δὲ τῆς μυωξίας
»ἠδίστοις λόγοις σου, ὡς καὶ

«Οὐ τοσοῦτον εὐφραίνει τ
»τρὸν διὰ ψυχροῦ ὕδατος,
»ρων, καὶ τὸ χρίσμα ἐκ Σαν
»τὴν καρδίαν ὁ λόγος τοῦ
»πης καὶ ἀληθείας.

«Ἐξ ὧν δὲ εἴρηκας νομίζω,
»ἔχεις, ἃ οὐχ ἀρμόζει τῷ φ

«Σφάλματα τοῦ φίλου εἰς

ΣΙΤΟΠΑΛΔΑΣΣ

»κοῦ, ἡ αἵτησις, ἡ ἰταμότης
»τὸ ψεῦδος, καὶ ἡ κυβεία.

«Ἐκ μὲν τῶν λόγων γνωρίζεται
»λήθεια· ἐκ δὲ τῶν ἔργων τὸ
»ρὸν τοῦ νοός.

«Ἄλλη ἐστὶν ἡ φιλία καὶ ἡ
»θαροῦ τὴν καρδίαν, καὶ ἄλλη
»δολίου.

«Τοῦ μὲν κακοτρόπου ἄλλο
»γλώσση, καὶ ἄλλο ἐν ἔργῳ·
»(μεγαλόφρονος) ὅ,τι ἐστὶν ἐν
»γλώσση, καὶ ἐν ἔργῳ¹.

«Ἐστω οὕτως, ὡς ἀγαπᾶς»
ὁ μὲν Χηρανεάκας ἐστιάσας (ἡ
»ροισ βρώμασιν, εἰσέδου εἰς τὴν μητέρα
»τὸ ἴδιον κατάλυμα. Ἐκ δὲ τῶν
»βαίαις ἐστιάσεσι, φιλικοῖς ἀσπι-
»σιν ὁ βίος αὐτῶν διηνύετο. Ἐν
»τὸν μῦν ὁ κόραξ· «Φίλε, ὁ τόπος
»τροφὴν τοῖς κόραξιν· ὅθεν μελέ-
»τόπον, καὶ πορευθῆναι εἰς ἔπι-
»μῦς, τούτου τοῦ λόγου·

«Οὐκ ἀγλαΐζονται, ἐκπεσό-
»ῶδόντες, αἱ τρίχες, οἱ ὄνυχες
»νοῶν ὁ φρόνιμος, μὴ ἐγκατα-
»

«Φίλε, εἶπεν ὁ κόραξ, οὐκ
»ἀνάνδρων.

«Ἐγκαταλιπόντες τὸν οἰκεῖ-
»τες, οἱ ἐλέφαντες, καὶ οἱ εὐγ-
»

(1) Ὡς δηλαδὴ φρονεῖ, οὕτω καὶ

»ρακες καὶ ἔλαφοι, καὶ οἱ
»κακῶς ἔνθα τυγχάνουσιν

«Ποῖ δὲ μελετᾶς πο
γάρ·

«Καθὼς ὁ ἄνθρωπος διδ
»δὲ τοῦ ἑτέρου ἵσταται·
»λείπει τὸν ὃν οἰκεῖ οἶκον
»ἕτερον.»

«Ἔστιν, ἀπεκρίνατο ὁ κ
ὄνομα, ἐν δρυμῶνι Δανδ
πητή μοι φίλη χελώνη, ἧ

«Ἄπασίν ἐστιν ἡ μάθησ
»εἰς τὸ διδάσκειν καὶ νουθ
»(σπάνιοί δ' εἰσιν) οἱ με
»πράττουσι τὰ τοῦ νόμου.»

«Ἐκείνη ἡ φίλη μοι χελ
»πολυειδέσι βρώμασιν ἰχθύ

«Τί δὲ, δεῖ μοι ἐνταῦθ
»λέγεται γάρ·

«Ἐγκαταλιπέτω ὁ ἄνθρ
»ἔστιν οὔτε τιμῆ, οὔτε
»οὔτε φίλοι, οὔτε κτῆσις μ

«Οὐ δεῖ οἰκεῖν ἐν ἐκε
»οὔτε πλούσιοι, οὔτε ἱερου
»οὔτε ποταμὸς, οὔτε ἰατρ

«Οὐ δεῖ μένειν ἔνθα οὐκ
»οὔτε αἰδῶς, οὔτε φιλοφρ

«Οὐ δεῖ πορευθῆναι ἔνθα
»ἰατρὸς, οὔτε ἱεουργὸς, οὔ

«Κόμισσον οὖν κάμ. ἐκεῖ

ἐκεῖνῳ μὲν ἀφήκετο εἰς ἐκεῖν
καθ' ὁδὸν διηγήσεις ἀξιολόγους.

Ἡ δὲ χελώνη Μανθάρᾳ, ἰδὼ
ἐδεξιώσατο τὸν Λαγουπατανάκ
ἴμοῦ. Πρὸς ἣν εἶπεν ὁ κόραξ· «
γαλῶς τοῦτον· οὗτος γὰρ κορυ
καὶ ἄβυσσος εὐσπλαγχνίας, ἧ ὄνο
μῶν. Τούτου τὰς ἀρετὰς ἴσως
νέσαι δισχιλίαις γλώσσαις.»

τῆς ποικιλοδείρου περιστερᾶς.
ὡς ἔδει τὸν Χηρανεάκα, ἤρετο·
εἰ ἀφηγήσασθαι τὴν αἰτίαν, δ
δὲ Χηρανεάκας ἔφη· «Ἄκουσον·

«Ἔστι πόλις Σναπακαβατῆ
σταὶ οἰκοῦσι. ὄκει δ' ἐκεῖ καὶ
ὄνόματι, ὅς τὸ ἐναπολειφθὲν τ
γείῳ ἐπὶ παττάλου ἐμπεπηγμέν
δὲ ἐρχόμενος καθ' ἐκάστην καὶ τ
βρῶμα. Ἐν τούτῳ ἕτερος μονασ
φίλος τοῦ Σουδακαρνᾶ, ἐλθὼν κ
Συνδιαλεγόμενων δὲ τούτων ἐν
σύνηθες, ἐπὶ τὸ κρεμώμενον ἀπὸ
Σουδακαρνᾶς, εἰς τὸ φοβῆσαί με
σχισμένου καλάμου. Πρὸς δὲ ἔ
φίλε, οὐ δίδως προσοχὴν εἰς τὰ
μένοις); τοῦτο δ' οὐκ ἐστι
ποιεῖς); λέγεται γάρ·

«Σημεῖα ἔχοντος ἀγάπην ταῦτ
»μα ἰλαρὸν, προσοχὴ τοῖς λεγομ
»γλῶσσα, καὶ θερμὴ ὑποδοχὴ κα
«Ἐγὼ, ἔφη ὁ Σουδακαρνᾶς, ἔ

σειώ δὲ τὸν κάλαμον καὶ θ
 βλάπτοντός με μὺς, ἔς ἀ
 τῷ κρεμαμένῳ ἀγγεῖῳ βρῶ
 νᾶς εἰς τὸν πάτταλον, ἔφθ
 σοῦτον ἀναπηδᾶ; ἔστι τι
 λεγόμενον·

«Ἔστι τις ἐνταῦθα αἰτία
 »γέροντος ἀνδρός, καὶ
 »αὐτόν.»

Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ Σ
 Βηνακαρνᾶς ἀπεκρίνατο·

«Ἐν χώρᾳ Γαούρα, πό
 ἔνθα ὄκει εἰς ἔμπορος μεγα
 Οὔτος ἐν πρεσβυτικῇ ἡλι
 ἔμπορου θυγατέρα, Λιλαβ
 ἀκμαία, οὐκ εὐφραίνετο ἐν
 γεται γάρ·

«Καθὼς τῶν μὲν πασχό
 »νεται ἐν τῇ σελήνῃ· τῶν
 »ἡλίῳ, οὕτω καὶ ἡ καρδία
 »γηραλέῳ ἀνδρὶ.

«Πόθεν ἀγάπη γυναικὸς
 »χας; ἡ γὰρ γυνὴ ὡς φάρμ
 »καὶ πρὸς ἄλλον νέον ἔχει

Ὁ δὲ γέρων ἀνὴρ ὑπερηγ
 «Τοῖς μὲν ἀνθρώποις ἀγα
 »καὶ ζωῆς· ἡ δὲ νέα γυνὴ
 »ἡ ἡ ζωή.

«Ὁ γέρων οὔτε τρυφᾶς τ
 »πεῖν, καθὼς ὁ νωδὸς κύων

Ἡ δὲ Λιλαβατὴ ἐκ βίας

πατήσασα) καὶ φυλὴν, καὶ αἰδ
ὀρθῶς ἄρα λέγεται·

«Αἷτιά εἰσι τῆς φθορᾶς τῆς
»σιότητος, ἢ οἴκησις ἐν τῷ πατρ
»ταῖς καὶ θαλίαις, ἢ ἀποδημί
»γυναικῶν μοιχαλίδων, ἢ ἔλλει
»ἢ γεροντικὴ ἡλικία τοῦ ἀνδρὸ
»ριεντισμός.

«Ἐξ αἴσχη εἰσὶ τῆς γυναικός
»κακῶν ὀμιλία, ἢ διάζευξις
»τὸ καθεύδειν ἢ οἰκεῖν ἐν ἄλλῳ

«Τότε σωφροσύνη ἐστὶ τὰ
»ἐστὶν ἰδιαίτερος, οὔτε καιρὸς

«Οὐδεὶς ἐστὶ ταῖς γυναιξὶν ἐ
»λον καὶ ἄλλον ἐπιζητοῦσι, κ
»χλόην (πόαν).

«Καὶ αἱ γυναῖκες τῶν θεῶν
»ἀκόλαστοι· ὅθεν οἵτινες φιλά
»οὔτοι ἐν ἀνέσει διάγουσιν.

«Οὐκ ἐστὶν αἷτία σωφροσύνη
»οὔτε ἢ παιδεία (ἀνατροφή),
»βος· ἀλλὰ μόνη ἢ ἔλλειψις λά

«Ἡ μὲν θήλειά ἐστὶν, ὡς στ
»ἄρρην, ὡς ἀνθραξ ἡμμένος· ὁ
»τῷ αὐτῷ τόπῳ τὸ πῦρ καὶ

«Ὁ μὲν πατὴρ φνλάττει τ
»κία· ὁ δ' ἀνὴρ ἐν τῇ νεανικῇ
»ἢ γὰρ θήλεια οὐκ ἐστὶν ἀξία

Καί ποτε αὕτη ἢ Διλαβατῆ
μετὰ τοῦ ἐρωμένου νεανίσκου ἐ
αὐτῆς ἐλθόντα ἀνελπίστως, ἀν

αὐτὸν ἐκ τῆς κόμης, καὶ οὐκ
 ἐν δὲ τούτῳ ὁ μοιχὸς ἀπέδ
 λέγεται·

«Οἴαν μάθησιν οἶδεν ὁ Σ
 »ἐν τῷ νοῖ τῆς γυναικός ἐ

Μαστροπὸς δέ τις, ἰδοῦ
 περιπτύξεις καὶ τὰ γλυκέα
 ὅπερ ἀνωτέρω ἐγὼ εἶπον·

«Ἔστι τις ἐνταῦθα αἰτία·

«Ἐπαναλαμβάνω οὖν κα
 ἔστι τις ἐνταῦθα αἰτία, ἐξ
 τούτῳ.» Μικρόν τι δὲ συσ
 νάμεως τούτου τοῦ μυός ἐ
 μένον· λέγεται γάρ·

«Ὁ πλοῦτον ἔχων, ἔχ
 »βασίλεια μεγάλη καὶ δύν
 »του.»

Σκαπάνην δὲ λαβὼν ὁ
 μυωξίαν μου, καὶ πάντα
 διὰ πολλοῦ χρόνου συνέλεξ
 νατος ἦν καὶ ἄτολμος, κα
 ἐτύγχανον.

Ἰδὼν με δ' ὁ Σουδακαρνᾶ
 ἀδύνατον πηδῆσαι, ὡς πρότ

«Ἰδὲ πῶς ὁ κακὸς μῦς οἶ
 θῶς ἄρα λέγεται·

«Παράδοξον τοῦτο! ἐκε
 »ἐκεῖνος ὁ νοῦς ἀβλαβῆς,

»(τοῦ πλουσίου δηλαδή).

»ἐν ἀκαρεῖ, ὁ στερηθεὶς τῆς

Ἀκούσας ἐγὼ, τοιαῦτα

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣΣΑ

οὐκ οἰκεῖον, οὐδ' ἄλλω τινι
λέγεται γάρ·

«Μὴ δημοσιευέτω ὁ φρόνιμος
»δυσθυμίαν, τὰς τοῦ οἴκου ἀνομίαν
»τὴν ἀτιμίαν, ἣν ἔλαβε.

«Ἐστῶσαν κρύφια ἐκ ἅπαντος
»τος, τὸ τοῦ οἴκου αἰσχος, ἢ ἐπιθυμία
»ἐγκράτεια, ἢ δόσις καὶ ἢ ἀτιμία.

«Ἀντιζόου οὔσης τῆς τύχης,
»νίας, ὅποια ἄλλη ἀνεσίς ἐστὶν
»ἢ ἔρημος;

«Ὁ φιλότιμος καὶ τοι θνήσκει
»πειαν· παραδ. χάριν τὸ πῦρ,
»κνύει ὁμως ψυχρότητα¹.

«Διττή ἐστὶν ἡ ζωὴ τοῦ φιλότιμου
»ἤτοι ἐπὶ κορυφῆς τίθεται πάντοτε
»ἐρήμῳ.

«Εἰ δέγε καὶ ζώημι ἐνταῦθα
κατηγόρητον². Λέγεται γάρ·

«Κάλλιον ἐστὶ κατακαῆναι ἐν
»που, ὅς ἐστι φειδωλὸς καὶ κατὰ νόμον.

«Ἐκ πτωχείας αἰσχύνην λαμβάνει
»σχυνόμενος πίπτει ἐκ τῆς μαγείας
»εἶχε τιμῆς καὶ ὑπολήψεως. Ὁ φιλότιμος
»καταφρονεῖται· ὁ δὲ καταφρονεῖται
»ὁ δὲ λυπούμενος ἄνους γίνεται.

»πτωχείας, δοχείου πάντων τῶν ἀγαθῶν.

(1) Ἐμφυτος δηλ. ἐστὶ καθὼς τῷ πυρὶ τὴν
τίμῳ ἢ φιλοτιμίᾳ.

(2) Διανοεῖται ὁ μῦς.

«Κάλλιον ἔστι τὸ σιωπᾶν
 «εἶναι ἄνανδρον, ἢ τὸ ἔρχεσθαι
 »λιον θανεῖν, ἢ ἐνασχολεῖσθαι
 »ἐξ αἰτήσεως, ἢ παράσιτον

«Ἡ αἴτησις πολλάς ἀρετὰς
 »ρει τὸ φρόνημα· ἢ δὲ λάτρησις
 »σκότος· τὸ δὲ γῆρας τῆς
 »διήγησις τῶν τοῦ Θεοῦ, τῶν

«Πῶς δ' ἄρα ζήσω; (διελογη-
 »μενος; ὦ! δεινὸν καὶ δευ-
 »ται γάρ·

«Τρεῖς θλίψεις εἰσὶ τοῖς
 »καὶ ἀτελῆς μάθησις ἐν συν-
 »καὶ ἡ παρασιτία.

«Ὁ ἐμπαθὴς, ὁ ἀπόδημος,
 »τρίῳ οἴκῳ οἰκῶν, ἐν ὅσῳ
 »δὲ ἐν ἀνέσει ἐστί.»

Καί τοι ταῦτα διελογισάμενος
 ξίας πλοῦτον ἤθελον. Ὄρθως

«Ἐκ πλεονεξίας φθείρεται
 »γεννᾶ τὴν δίψαν (ἀπληστία)
 »στος θλίψιν ἔχει καὶ τούτῳ

Πάλιν οὖν ἐπορεύθη εἰς
 ἐκρούσθη τῷ καλάμῳ ὑπὸ
 διενούμην, ὡς ὁ πλεονέκτης
 γίνεται, κατὰ τὸ λεγόμενον·

«Πᾶσα εὐτυχία ἐκείνῳ, οὗ
 »σα ἡ γῆ νομίζεται ὡς ἐστρῶν
 »υποδήματα.

«Οἷα ἀνεσίς ἐστι τοῖς κεκ

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣΣΑ

»ἀμβροσίας, καὶ πραϋθύμοις (

»τοῖς πλεονεξίαν ἔχουσι καὶ τῆδ

«Ἐκεῖνος ἀνέγνω καὶ ἐξέμα

»πᾶν ἀγαθὸν κατόρθωσεν, ὅστις

»ἦθος, δράττεται τῆς αὐταρκείας

«Ἐκεῖνος εὐδαιμόνως ζῆ, ὅστις

»ἦλθεν, οὔτε λύπην ἐδοκίμασε δ

»καὶ ταπεινὸν ἐξεφώνησε.

«Τῷ φερομένῳ ὑπὸ τῆς ἀπλῆ

»χιλιοστάδιον διάστημα· τῷ δ

»πρόχειρον νομίζεται ὡς πόρρω

«Πότερον ἀγαθὸν ἐστι; ὕδωρ

»μετὰ κινδύνου; ἐγὼ σκεπτόμε

»ῶ ἐστὶν ἄνεσις¹.

«Ταῦτα σκεψάμενος ἀνεχώρη

τύχη φίλος μοι ἄκρος ἐγένετο

σὴ ἀγαθὴ ἐντευξίς, ὡς ἀπόλα

δοκεῖμοι. Λέγεται γάρ·

«Δύο καρποὶ εἰσι γλυκεῖς τοῦ

»κόσμου, ἡ πείρα τῆς μαθήσεως

»λια.»

Ἡ δὲ χελώνη Μανθάρᾳ ἔφη·

«Ὁ πολὺς θησαυρισμὸς αἴτιον

δεινοῦ. Λέγεται γάρ·

«Τοῦ συνηλεγμένου θησαυροῦ

»καὶ διάδοσις, καθὼς τῶν ἐν λ

»τέλος, ἢ ἐξάντλησις καὶ πόσις.

«Ὅτι ὄρυγμα ὑπὸ γῆν ἐποίη

---

(1) Δηλαδή κάλλιον ἐστὶν ὕδωρ ἀν

τεῖσθαι μετὰ πόνου καὶ κινδύνου.

»τορύξαι θησαυρὸν, τοῦτο
»τὸν Τάρταρον.

«Ὅστις θησαυρισμὸν ποιεῖ
»τρυφᾶν (καὶ ἐμποδῶν γί
»ἄχθος φέρει, ὡς ἀχθοφόρος.

«Εἰ πλούσιοι λέγονταί τ
»ρῶσιν, οὔτε μεταδιδόασιν,
»πλοῦτον ἄλλων, ὅς κατορ

«Ὁ ἔχων πλοῦτον καὶ μ
»λοιποῖς τσίς μὴ ἔχουσιν· α
»ἔχων λυπεῖται, ὅτε ὁ πλο

«Ὁ πλοῦτος, οὔ οὔτε αὐ
»θεοῖς μετέδωκεν, οὔτε τοῦ
»λυται ἐκ πυρὸς φλογός, ἢ

«Ἀποταμιεύειν αἰεὶ δεῖ·
»ὁ κυνόλυκος, ἀγαπῶν ἀπο

Ἐρωτησάντων δὲ τοῦ κό
τοῦτο, ἡ χελώνη μανθάρα

«Θηρευτῆς τις, Βαϊράβας
τοῦ ὄρου Βινδεᾶ, ἐτόξευσε
ρεύετο. Τυχῶν δὲ κάπρου δε
κάδα, ἐτόξευσε καὶ αὐτόν.
ἔπληξε τῷ ὀδόντι τὸν θηρευτ
γάστριον, καὶ ἔπεσε τεθνεώ
ρευτῆς. Ἐν τούτῳ κυνόλυ
εἶδε πεπτωκότας τὸν θηρευτῆ
δα, καὶ ἔφη ἐν ἑαυτῷ· «Μεγ
ἄρα ἔχει τὸ λεγόμενον·

«Καθὼς ἀνέλπιστοι αἱ δυσ
»αὶ εὐτυχίαι.

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣΣΑ

«Ἐγὼ νομίζω ὅτι οὗτοι οἱ τ
μῆνας· νῦν δὲ κατὰ πρῶτον ἡ

Κόψαντος δὲ τοῦ κυνολύκου
τὸ κέρασ τοῦ τόξου, ἐκταθὲν β
δὲ καὶ ἔθανεν εὐθέως. Τοῦτο

«Ἀποταμιεύειν αἰεὶ δεῖ, ἀλλ

«Ἄκουσον δὲ καὶ τοῦτο τὸ

«Τοῦ πλουσίου πλοῦτός ἐστιν
»ταδίδωσι, καὶ αὐτὸς ἐντρυφᾷ
ἐντρυφῶσι τῷ πλούτῳ αὐτοῦ.»

«Ἀλλὰ τί δεῖσοι φέρειν κατ
ρεληλυθότος; Λέγεται γάρ·

«Οἱ σοφοὶ ἄνδρες οὐ ζητοῦσι
»οὔδὲ λυποῦνται ἐπὶ τῷ παρε
»παρανοοῦσι.»

»Δεῖ σοι, φίλε, ἀνακύψας, ἔ
ται γάρ·

«Οὐκ εἰσι σοφοὶ ὅσοι μανθά
»ἂ μανθάνουσιν· ἡ ἱατρικὴ β
»ἄρρώστῳ διὰ μόνης τῆς ἀναπ
»διὰ τῆς πράξεως καὶ χρήσεω

«Ἡ γνῶσις καὶ μάθησις οὐδ
»μένῳ ἐκ φιλοπονίας. Ἄρα ὁ
»χνος δείκνυσιν αὐτῷ τὰ προ

«Μηδέ γε λύπην ἔχε ἐπὶ τῇ
λέγεται, «ὅτι ὁ φρόνιμος οὐκ
πον,» τοῦτό ἐστι λόγος ἀγεν
γάρ·

«Τίς οἰκεῖος τόπος τῷ ἥρο
»τινα γὰρ χώραν πορεύεται, τ
»μει τῶν ἑαυτοῦ βραχιόνων. I

» ὄπλα τοὺς ὀδόντας καὶ το
 » ἐν ἐκείνῳ καταπαύει τὴν δ
 » ἐλεφάντων.

« Ἄπασαι αἱ εὐτυχίαι αὐ
 » λεργον καὶ φιλόπονον, κα
 » τώδῃ λάκκον, καὶ οἱ ὄρνε

« Καθὼς ἐν εὐτυχίαις, ο
 » (ὁ ἄνθρωπος)· αἱ γὰρ εὐτ
 » περιφέρονται.

« Ἡ Λαξμὴ (εὐτυχία) αὐ
 » τὸν φιλόπονον, πρὸς τὸν
 » τὰ δέοντα, πρὸς τὸν ἀπε
 » ἥρωα, πρὸς τὸν εὐχάριστο
 » ἄδολον φίλον.

« Ὁ μὲν μεγαλοπρεπῆς κ
 » δόξαν λαμβάνει· ὁ δὲ μ
 » τοῦ πλούτῳ, ἀτιμίαν καὶ
 » χάριν ὁ κύων, εἰ καὶ ἔχε
 » μέγα φρόνημα τοῦ λέοντος
 » χειρόν ἐστι πολλῶν ἀρετῶν

« Διὰ τί χαρὰν ἔχεις, δ
 » τοῦ πλούτου, λύπην ἔξει
 » ὡς ἢ ἐν χειρὶ παιδικῆ σφ

« Ὅς ἐποίησε τοὺς μὲν γ
 » κοὺς πρασίνοους, τοὺς δὲ τ
 » σει σοι τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

« Πόθεν ὁ πλοῦτος ἀνέ
 » συνάξει γεννᾶ πόνον, ἐν
 » παράνοϊαν, ἐν δὲ τῇ ἀπω

---

(1) Ἦότε μὲν εἰς τὰ ἄνω φέρ

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣΣΑ

«Κάλλιον τὸ μὴ ἐφίεσθαι πλο
»διαδοῦναι αὐτὸν εἰς πρᾶξιν τῶν
»κάλλιον ἐστὶ τὸ μὴ ἄψασθαι
»χεῖρα μετὰ τὸ ἄψασθαι.

«Καθὼς τὸ κρέας καταβιβρ
»ὑπὸ τῶν ὀρνέων, ἐν δὲ τῇ γῆ
»ὔδατι ὑπὸ τῶν ἰχθύων, οὕτω

«Τοῖς πλοῦτον ἔχουσιν αἰεὶ φό
»ὔδατος, ἐκ πυρὸς, ἐκ κλέπτ
»καθὼς τοῖς πνοὴν ἔχουσι φόβος

«Ὅτε οὔτε κτῆσις γίνεται ὅσω
»σις καὶ δίψα καταπαύεται, τί
»τερον ἐν τούτῳ τῷ πολυστόνῳ

«Οὐ δεῖ φροντίδα ποιεῖν περὶ
»κτῆσιν ἔρχεται, καὶ κτηθεὶς,
»ἀπολωλὸς, ὥσπερ θάνατός ἐστι.

«Ὅταν ἡ ἀπληστία ἀποβληθῆ
»σιος; ὅταν δ' ἐκταθῆ, ὑπόδου

«Ὅσον ἐπιθυμεῖ πλούτου ὁ
»θυμία αὐξάνει. Ἐκεῖνος δ' ἐστὶ
»ἐπιθυμία ἀποβάλλεται (πὸ ῥῶ

«Τί δεῖ πολλὰ λέγειν; διάγε
»γοις φιλικοῖς, ὡς καὶ λέγεται.

«Ἰδίον ἐστὶ τῶν μεγαλοφρόνων
»μὸς βραχυτελής, καὶ δαψιλῆς

«Μακαρία εἶ σὺ, ὦ Μανθάρῃ,
»καὶ ἐπωφελὲς ἔρεισμα πάντων.

«Τοὺς πεπτωκότας ἐν δεινοῖς

---

(1) Τουτέστιν ἡ αὐτάρκεια.

»δυνατοὶ ἀνιστᾶναι, καθὼς
»ἐν ἰλύϊ ἐλέφαντας.

«Τὸν φιλόκαλον ὁ φιλόκα
»καλος. Παραδ. χάριν ὁ β
»κρόθεν φοιτᾶ εἰς τὸν λωτ
»μισόκαλος), καίτοι σύνοικό

«Μόνος πάντων τῶν ἐν
»ἐκεῖνος ἐξάίρετος, ἐκεῖνος
»ἀπέρχονται δυσέλπιδες οἱ
»καταφυγὴν.»

Οὕτως οὗτοι οἱ τρεῖς
τερπόμενοι διῆγον. Ἰδόντες
τράγκα, θέουσαν ἐπὶ τὴν λί
ταδιώκεται ὑπότινος, φοβηθε
τὸ ὕδωρ, ὁ δὲ μῦς εἰς τὴν
δένδρον. Πετασθεῖς δ' ἔπειτ
ριξ, οὐδὲν αἴτιον φόβου εἶδ
ξαντος, ὡς ἀφοβία ἐστίν, ἢ
ὑδατος, ὁ δὲ μῦς ἐκ τῆς ὀπί
ἡ Μανθάρρα, καλῶς ἔχεις; τ
δόξασον ταύτην τὴν ἔρημον
«Ἐγὼ, ἔφη ἡ ἔλαφος, φοβη
ὑμᾶς. Λέγεται γάρ·

«Ὅστις ἀποβάλλει τὸν πρ
»τούτῳ ἀμάρτημα γίνεται
»σιν οἱ σοφοὶ ἄνδρες.»

Ἀγαπῶ δὲ τὴν ἡμετέρα
ἔφη ἡ χελώνη, ὡς ἐν ἰδίῳ
Ἀκούσασα δ' ἡ ἔλαφος ἐχ
ὑπὸ σκιὰν δένδρου.

«Νῦν δ' εἶπέ, εἶπεν ἡ χ

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣΣ

ταύτην γὰρ τὴν ἔρημον οὐδέπ
δ' ἔλαφος διηγεῖται·

«Ἐν χώρᾳ Καλίγκα βασιλε
νομα, ὃς ἐκστρατεύων εἰς πα
δευσε παρὰ τῆ ὄχθῃ τοῦ ποτα
ἐλεύσεται ἐπὶ τὴν Καρπούραν τ
ἐκ στόματος τῶν θηρευτῶν. Ἰ
ἐνθάδε στρατηλασίαν, τὴν φό
ποιήσατε ὡς προσήκει.»

Ἀκούσασα ἡ χελώνη, ἔφη
μαι εἰς τὸ ὕδωρ.» Ὁ δὲ κόραξ
ἡμεῖς ἕτερον τόπον καταφυγῆς
κας, σκεψάμενος ἔφη· «Τῆ μὲν
εἰς τὸ ὕδωρ εἰςδυσις· ὁποῖα δ
Εἰ ἡμεῖς τι παθωμεν, ἔφη, ὦ
γενήσεται, οἷα ἐγένετο τῷ υἱῷ
ἑαυτοῦ γυναῖκα πιεζομένην ἐν
σιλέως.»

Ἐρωτηθεὶς δὲ πῶς ἔχει τὰ τοῦ

«Ἐν Κανεακούβζα τῆ χώρᾳ
νομα, οὗ ὁ υἱός, ὦ ὄνομα Το
βερνήτης τῆς πόλεως Βηραπούρ
νίας, ἐμπεριπατῶν τῆ πόλει,
γυναῖκα υἱοῦ ἐμπόρου, ἧ ὄνομα
τὴν καρδίαν τῷ ἔρωτι. Ὄρθως

«Ἐν τοσοῦτῳ ὁ ἄνθρωπος ἔρθ
»σθήσεων κρατεῖ, καὶ αἰσχύνη
»τὰ βλέμματα ὠραίων γυναικῶ
»τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἀφιέμενα

«Στραφεὶς δ' οἴκαδε ἔπεμψε
θοῦσα εἰς τὸν οἶκον τῆς Λαβα
ἀγαθῆ, ὁ βασιλικὸς παῖς.»

Ἡ δὲ, ἀκούσασα, ἔφη·
 τρίου ἀνδρὸς οὐδὲ μὴν θίγει.

«Ἐκείνη ἐστὶ γυνή, ἥ ἐστι
 ἔργα· ἐκείνη ἐστὶ γυνή, ἥ ἐστι
 »νή, ἥ ἐστὶ φίλανδρος καὶ
 »τῆς ἀνδρὶ· εὐάρεστος δ' οὐ
 »ἐστὶ καὶ πᾶσι τοῖς θεοῖς.

«Οὐ λέγεται γυνή ἐκείνη
 »τῆς ἀνδρὶ· εὐάρεστος δ' οὐ
 »ἐστὶ καὶ πᾶσι τοῖς θεοῖς.

«Τῶν μὲν κοκκύγων εὐμ
 »γυναικῶν ἢ σωφροσύνη·
 »τῶν δ' ἐγκρατῶν ἢ εὐπρέπεια.

«Ὅ,τι δὲ προστάξει, ἔφη
 »τω, εἰ καὶ ἀπρεπὲς ἐστὶ
 »ἐστὶ τοῦτο;» ἤρετο ἡ μά
 »νατο ἢ Λαβανεαβατή. Ἐλθὼν

Τουραγκαβάλαν, ἀνήγγειλε
 ζήσω, ἔφη, τρωθεὶς τὴν
 »Κομισθεῖσα ἐκείνη, ἔφη ἡ
 — «Ἔστι τοῦτο δυνατόν;»

ἀπεκρίνατο· «Μεθόδῳ τινὶ
 »Ὅ,τι δύναται γενέσθαι
 »γενέσθαι διὰ δυνάμεως.

«Ὁ ἐλέφας ἀνηρέθη ὑπὸ
 Ἐρωτηθεῖσα δὲ, πῶς ἔχει
 »Ἐλέφας, Καρπουρατελά

χμα· ὃν ἰδόντες κυνόλυκοι,
 θάνοι, διαρκέσει ἡμῖν εἰς
 »δ' ἐξ αὐτῶν γηραλέος ἔφη·
 »νάμει τοῦ ἐμοῦ νοός.»

ἀπατεῶν τῷ ἐλέφαντι, καὶ
 ψον ἰλέφ ὄμματι, κύριε.»
 »πόθεν ἔρχη;» — «Ἐγὼ εἰ

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣ

στάλθην δὲ πρὸς σὲ παρὰ πάντων
ναχθέντων καὶ κρινάντων εὐλόγως
ἐκρίθης ὁμοφώνως βασιλείας ἄξιον
λέγεται γάρ·

«Ὅστις γινώσκει τὰ ἔθνη ἐκαστοῦ
»λαοῦ, καὶ θερμουργός ἐστι τῆς
»τῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης, οὐκ ἐστι
»τῆς γῆς.

«Ἐχε πρῶτον Βασιλέα, εἶτα
»λέως γὰρ μὴ ὄντος ἐν τούτῳ
»ποῦ πλοῦτος ;¹

«Ἐρρεισμά ἐστι πάντων ὁ Βασιλεὺς
»γὰρ ζῆ οὔτε ἄνευ νέφους, οὔτε

«Ἐν τούτῳ τῷ Κόσμῳ τῷ
»ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐμμένει τοῖς
»τὰ νόμιμα καὶ ἔθιμα) διὰ φόβου
»δυσεύρετος. Καὶ ἡ ἀγαθὴ γυνὴ
»πεύει τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα (ἀγαθὸν
»καίτοι ἀσθενὴς ἐστι καὶ ἀνὴρ
»πτωχός.

«Ἐν ὅσῳ οὖν, ἔφη, αἰσιός ἐστι

«Τοιαῦτα εἰπὼν ὁ κυνόλυκος,
βασιλείας ἐπιθυμία ἐλκόμενος,
καὶ βαθεῖ τέλματι ἀπροσδοκῆτος
εἶπεν, εἰς μέγα τέλμα ἔπεσον. Τὸ
»λῶν, ἔφη· «Κρατήσας τὸ ἄκρον
»προβοσκίδος, ἀνάστα.» — «Το
»τὸ τέλος τῆς εἰς τὸν σὸν λόγον

(1) Οἰογεί ἔλεγεν· ἀναρχίας οὐσαν
πλοῦτος.

παγείς τῷ τέλματι ὁ ἐλέφ
 λύκων. Τοῦτο δέ ἐστιν, εἴτ
 τέρω·

«Ὅ,τι δύναται γενέσθαι
 »γενέσθαι διὰ δυνάμεως·»

«Διὰ δὲ τῆς συμβουλῆς
 θεράποντα ἐποίησε τὸν υἱὸν
 σε πᾶσαν ἐπιστάσιαν τῶν
 Καί ποτε λουσάμενος καὶ
 γνώμην πεποίηκα λατρείαν
 μηνί¹. Ὅθεν ἀπὸ τῆς σήμε
 ἐκ γένους καθ' ἐκάστην, ἵνα
 δὲ υἱὸς τοῦ ἐμπόρου, ἤνεγκε
 ρετήρει κρυφίως τὸ τί μέλλ
 δὲ τιμήσας αὐτὴν ἱματίοις
 εὐώδεσι χρίσμασιν, ἀπέπεμ
 δ' ὁ υἱὸς τοῦ ἐμπόρου, καὶ θ
 γκε τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, τὴν
 μενος. Τοὺς δ' αὐτὴν ὁ
 κατεφίλει, καὶ ἐπὶ τῆς κλίν
 Σκοπήσας ταῦτα ὁ τοῦ ἐμ
 περίλυπος ἐγένετο. Τοῦτο δ
 εἶπον ἀνωτέρω, ὅτι θλίψις
 νετο τῷ υἱῷ τοῦ ἐμπόρου, ὅ
 ἀγκάλαις τοῦ υἱοῦ τοῦ Βασιλ

Ἀκούσασα ἡ χελώνη φόβ
 λίμνην, ἤψατο τῆς ἐν γῆ ὁ
 κόραξ, ἡ ἔλαφος καὶ ὁ μί
 ἔτυχεν εἰς θηρευτῆς περιερχ
 καὶ δήσας ἐν τῷ πέρατι τοῦ

(1) Κατὰ τὸν Μάρτιον γίνεται τοῦ

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣΣΑ

λούθουν δ' αὐτῷ σφόδρα λυπούμενος
 ὁ μῦς, ὃς θρηνηῶν, ἔλεγεν ἐν ἑαυτοῦ
 τέλος ἑνὸς δεινοῦ, ὡς εἰς πέρας
 μοι δεινόν· ἐπὶ συμβάματι πο
 τύχης ἀγαθῆς γίνεται φίλος εἶναι
 οὐδ' ἐν δεινοῖς ἐγκαταλείπει τὸν
 φιλίας, καὶ τούτου ἐν ἀκαρεῖ στυγερῶν

«Οὐκ ἔστι τοιαύτη πίστις εἰς
 ἀδελφόν, ἢ εἰς υἱόν, οἷα εἰς ἄποστολον»

Τοιαῦτα διαλογιζόμενος πολλὰ
 χίρας! (ἔλεγε).

«Πάντα τὰ πραχθέντα ἔργα,
 καὶ ἀσιν ἀγαθὰ ἢ κακὰ ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ
 λαμβάνω τὸν καρπὸν τῶν κακῶν
 γενέσει, ὡς περ ἐν παλιγγενεσίᾳ»

«Ἡ μὲν σύνθεσις τοῦ σώματος
 λυσιμῶν, ἢ δὲ εὐτυχία τὴν ἀτυχεσίμω
 ἀπέλευσιν, πᾶν γεννητὸν φθασιμῶν»

«ὑπὸ τίνος ἐποιήθη τοῦτο τὸ
 ὄν ἀπαλλακτικὸν λύπης καὶ
 γάπης καὶ πίστεως;

«Δυσεύρετος φίλος ἐστὶν ἐκαστοῦ
 μοῖς δίδωσι, καὶ χαρὰν τῇ
 φίλῳ πάσχοντι, καὶ συγχαίρει
 εἰσὶν ἐν εὐτυχίαις, καὶ ἐν ἐλπίσιν
 πανταχοῦ εὐρίσκονται, ὧν ἡ
 λίθος.»

Οὕτως ἐλεεινολογήσας ὁ
 ἔλαφον καὶ πρὸς τὸν κόρακα
 ἐν τῷ δάσει ἐστὶν, τρόπος γενέσθαι
 θάρσος. — «Εἰπέ ταχέως τὸν
 κόραξ καὶ ἡ ἔλαφος. — «Ἡ μὲν

θεῖσα κείσθω παρά τῆ προκ
 φαινέσθω τεθνηκεῖα· ὁ δὲ κ
 ἐλάφου, καὶ ὑποκρινέσθω ὡς
 Ὄταν δ' ἴδῃ τοῦτο ὁ θηρευτῆ
 δραμεῖται ἐπὶ τὴν ἔλαφον,
 δὲ τότε κόψω τὸν δεσμὸν τῆ
 των τοῦ κόρακος καὶ τῆς ἐλα
 ἐλθὼν, ἔπιεν ὕδωρ, καὶ καθῆ
 εἶδε τὴν ἔλαφον ἐκτάδην κει
 μετὰ μαχαίρας. Ἐν τούτῳ δ
 δὲ χελώνη εἰσέδου εὐθέως εἰς
 τὸν θηρευτὴν πλησιάσαντα,
 ψας δ' ὁ θηρευτῆς, καὶ μὴ ἰ
 νοεῖτο· «Οὐκ ἀνοίκειον τοῦ
 ξαντι. Ὄρθως ἄρα λέγεται·

«Ὅστις ἀφείς τὸ βέβαιον
 »πρὸς τῷ ἀβεβαίῳ, καὶ τοῦ
 «Ὁ μὲν οὖν θηρευτῆς, ἀ
 δὲ χελώνη, ἢ ἔλαφος καὶ ὁ
 εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον, διῆγο
 «Ποίησον φίλους δυνατοὺς
 »δεθεῖσα, ἐλύθη ὑπὸ μυός.

ΒΑΣΙΛΙΚΟ

«Εἰς ὄφελος (λυσιτελές)
 τούτων τῶν φίλων, οἱ ἐχάρησ
 «Εἴθε εἴη εἰς ὄφελος (λυσι
 μὰν καὶ τοῦτο, καὶ ἄλλο πρ

Τέλος τοῦ Β'. βιβλ.

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ

Περί πο

ΒΙΣΝΟΥΣ

Νῦν δ' ἀκούσατε, ὦ παῖδες
«Ἴσορρόπου ὄντος τοῦ πο
»χῆνες, πιστεύσαντες τοῖς κ
»λοντο.»

ΒΑΣΙΛΕΩΣ

«Πῶς ἔχει τοῦτο ;»

ΒΙΣΝΟΥΣ

«Ἐν Καρπούρα τῇ χώρα λ
λή. Ἐν ἐκείνῃ τῇ λίμνῃ ἦν εἶδ
μα, ὃν οἱ φίλυδροι ὄρνεις, σ
καὶ ἔχρισαν. Λέγεται γάρ·

«Εἰ Βασιλεὺς οὐκ ἔστι, κα
»καθὼς ἡ ναῦς, ἡ οὔσα ἄνευ π
»λάγους.

«Ὁ μὲν Βασιλεὺς διαφυλάτ
»ξάνει τὸν Βασιλέα. Κρείττω
»ξήσεως· διαφυλάξεως γὰρ μ
»νεταὶ κακὸν, καὶ τὰ καλῶς

«Καί ποτε, καθημένου τοῦ
ἀγλαῶν, ἐν χορῶ σωματοφυλ

εἷς λάρος, Δηργαμούχας τ
 θησε. Πρὸς ὃν καὶ εἶπεν
 ἐλθὼν, ὦ Δηργαμούχα, δι
 «Μεγάλη ἐστὶ διήγησις, δι
 σατε οὖν·

« ἐν Ζαμβουδβίκα τῇ χώ
 ἔνθα οἰκεῖ ταῶς, Σητραβά
 ὀρνέων. Τούτου οἱ ὑπηρέτα
 τες μοι, ἠρώτησαν· «Τίς εἶ
 ἀπεκρινάμην, ὡς ὑπηρέτης
 χώρας Καρπούρας, Χηρανε
 θεωρίαν ἀλλοδαπῆς γῆς. Ἀ
 τησαν· «Πότερος τῶν δύο
 ἐστίν;»—«ὦ! τί λέγετε; ἀπε
 ἢ μὲν γὰρ χώρα Καρπούρα,
 ρανός)· (ὁ δὲ χῆν, δεύτερος
 τῷ ξηρῷ τόπῳ; ἔλθετε εἰ
 τοῦ λόγου μου, πάντες ἔγκο
 ται·

«Καθὼς τὸ γάλα, τὸ δ
 »οὐ καταπαύει, ἀλλ' αὐξάνει·
 »ἢ πρὸς τὸν μωρὸν συμβου
 »μοῦ, ἀλλ' εἰς αὐξήσιν γίνετ
 «Ὁ μὲν ἔμφρων συμβουλει
 »μῶς. Π. χ. οἱ ὄρνες ἀνέστι
 »τοῖς πιθήκοις.»

Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ χηνό
 μούχας ἀπεκρίνατο·

«Ἐν τῇ ὄχθῃ τοῦ ποταμοῦ
 γα, Σαλμαλή, ἐφ' οὔ καλιό
 Καί ποτε ραγδαίας βροχῆς

ΧΙΤΟΠΑΛΑΣΣΑ

ἴσταντο ὑπ' ἐκεῖνο τὸ δένδρον
 μόντες· οὓς ἰδόντες οἱ ὄρνεις
 μὲν καλιὰς συνεπήξαμεν, συλλ
 ὑμεῖς δὲ χεῖρας καὶ πόδας ἔ
 Ἀκούσαντες οἱ πίθηκοι λίαν
 κρίνατο· « Βαλανόστομοι, κα
 σοφοί· ἡμεῖς ἀδύνατοι μὲν ἐσ
 δὲ καταστρέψαι.» Πausάσης
 δένδρον οἱ πίθηκοι ἅπαντες, κ
 τὰ ὡὰ ὁμοῦ.» Τοῦτο δ' ἔστιν,

«Ὁ μὲν ἔμφρων σεβουλευτ
 »μῶς. Π. χ. οἱ ὄρνεις ἀνέστ
 »τοῖς πιθήκοις.»

«Τί δ' ἐποίησαν ἔπειτα ἐκε
 Ὁ δὲ λάρος ἀπεκρίνατο·

«Ἡρώτησάν με μετὰ θυμοῦ
 σιλεὺς ἐκεῖνος ὁ χήν;» Οὓς
 θυμοῦ· «Ἰπὸ τίνος Βασιλεὺς
 Οἱ δὲ ἀκούσαντες, πληγὰς ἐπι
 κάγω ἐμνήσθην θούριδος ἀλκ

«Ἄει μὲν κόσμος ἐστὶ τῶ
 »μία, κόσμος ἐστὶ καὶ ἔπαινος
 »ἐστὶ τῆ γυναικὶ ἢ αἰσχύνη·
 »καὶ ἔπαινος ἢ ἀναισχυντία.»

Γελάσας δ' ὁ Χήν, ἔφη·

«Ὅστις σκεψάμενος τὴν ἑαυτο
 »μιν, οὐ γινώσκει (κρίνει) διαφο
 μάζεται) ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν.

«Διὰ πολλοῦ μὲν ὁ ἄνους ὁ
 »μετο ἐλευθέρως καὶ ἐτρύφα·
 »τοῦ ὀγκηθμοῦ.»

Ἐρωτηθεὶς δ' ὑπὸ τοῦ λάρου ἀπεκρίνατο·

«Ἐν Χαστιναπούρα τῇ πόλει νομα, οὗ ὄνος ἐκ τοῦ βαρέως ἦν καὶ ἡμιθανής πως. Εὐρών ἐνέδυσσε τὸν ὄνον, καὶ ἀπέλυσε ποντες οἱ γεωργοὶ καὶ νομίζονταχέως. Ὁ δ' ὄνος ἐκ τῆς εἰσνετο. γεωργὸς δέ τις, ἔχων μαλλοῦ, ἐντείνας τὸ τόξον, ἴστανόμενος τὸν νομιζόμενον λέονταθεν, καὶ νομίσας ὡς θήλειαν. Ὁ δὲ γεωργὸς, γνοὺς ὡς ὄνον τόν. Τοῦτο δ' ἔστιν, εἶπεν, δὲ

«Διὰ πολλοῦ μὲν ὁ ἄνου ἐνέμετο ἐλευθέρως καὶ ἐτρέφοντοῦ ὀγκηθμοῦ.»

«Εἶτα δὲ, ἔφη ὁ λάρου, νύμφησιν, ἔφασαν· «Σὺ, κάκιστε, καταφρονεῖς τοῦ ἡμετέρου Βασιλεῦς ἐκεῖνος ὁ σὸς Βασιλεὺς, λαοὶ καὶ τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα ἀνεδύναται διοικῆσαι, ὡς δεῖ, γίνεσθαι τὴν γῆν ἐκείνην, ὡς ὁ βασιλεὺς γινέσθαι. Ὁρθῶς ἄρα λέγεται·

«Ἀγαπάσθω δένδρον καρπὸν ἐκ τύχης καρπὸς οὐκ ἔστιν ἄν κωλυθείη ;

«Οὐ θεραπευτέος ὁ εὐτυχεὶς γαλοπρεπῆς καὶ ἀξοπρεπῆς. τοῦ οἰνοπώλου, λέγεται ὁμῶς

«Οὐ δεῖ οὔτε συνδιάγειν, ο
 »πῶ. Ἡ μὲν γὰρ τοῦ φαύλου
 »τοῦ σπουδαίου ἄκος.

«Ἐκ μόνου τοῦ ὀνόματος ὑπ
 »νεταί τοῦ ἐφετοῦ· π· χ· ἐκ το
 »λαγωὶ ἀνέσεως ἔτυχον.»

Ἐμοῦ δ' ἐρωτήσαντος πῶς
 κρίναντο·

«Ἐλεφάντων ἀγέλη, δίψη
 βρίας, ἔφασαν τῷ ἀγελάρχῃ
 θεραπεία τις εἰς ζωὴν ἡμῶν
 λειψυδρίας· οὐ γὰρ μόνον ἡμῶν
 ἐν ᾧ ἐμβαπτισθησόμεθα, ἀλλ'
 Τί ποιήσωμεν; ποῦ πορευθῶμεν

Ὁ δ' ἐλεφαντομέδων, περιελ
 ράν, ἧς οἱ περὶ τὸ χεῖλος οἰκοῦ
 τήθησαν τοῖς ποσὶ τῶν ἐλεφάν
 γῶν, Σιλαμούχας, ἔφη· «Σκέ
 φάντων ἀγέλη, δίψη θλιβομένη,
 οὔτως ὄλεθρον ποιήσει τῷ γένει
 ρων ἔλεξε· «Μὴ φοβεῖσθε· ἀπὸ
 τούτου τοῦ δεινοῦ.» Πορευόμε
 «Πῶς δ' ἐγὼ προσέλθω τῇ
 ται γάρ·

«Ὁ μὲν ἐλέφας ἀναιρεῖ διὰ
 κων διὰ τῆς πνοῆς, ὁ δὲ Βα
 »ὁ δὲ κακὸς διὰ τῆς τιμῆς.»

Στάς δ' ἐπ' ὄχθου, ἔκραξε λέ
 Ὁ δ' ἤρετο· «Τίς εἶ; πόθεν ἔ
 Πρέσβυς, ἀποσταλθεὶς παρὰ τῆ

μὴ δυσχεράνης εἰ λέγω τὴν γάρ·

«Καὶ ὄπλων αἰρομένων, ἂν εἴη ἄξιος θανάτου, λέγεται·

«Ἐγὼ τοίνυν, ἔφη, λέγομαι· «Οὗτοι οἱ λαγωοὶ, ὧν ἐκ τῆς ὀνομάζομαι Σαπάγκα (λαγώ Σανδραπούρας λίμνης, ἣ φησὶ καταπατήθησαν ὑπὸ σοῦ· τὸν ἀγελάρχης ἐλέφας, φοβηθεὶς πρᾶκται ὑπ' ἐμοῦ· εἰς δὲ τὸν θῆ οὖν πρῶτον, εἶπεν ὁ λαγὸς Σελήνην, ἣ ἐστὶν ἐν τῇ λίμνῃ· ὅταν δ' εἴσελθε, προσκυνήσας καὶ τὸν ἀγελάρχης ἐλέφας ὑπὸ τοῦ ὄνομασεκύνησε τὴν ἐν τῇ λίμνῃ ὄνομαζομενην νετο σαλευομένη καὶ ταραττομένη ταραττομένου ὕδατος. Ὁ δὲ λαγὸς τούτῳ, ἐξ ἀγνοίας πράξαντι τὸν ὄνομαζομενον οἱ ὄρνεις, ὃ εἶπομεν ἀνωτέρω·

«Ἐκ μόνου τοῦ ὀνόματος γίνεται τοῦ ἐφετοῦ. Π. χ. ὄνομαζομενος τῆς Σελήνης ἀνέσεως·

«Ἐγὼ δ' ἔφην, εἶπεν ὁ λαγὸς· «Ὁ λαγὸς μέγας ἐστὶ καὶ ὑπερσθενῆς, καὶ ὄνομαζομενος τῶν Κόσμων.» Οἱ δὲ, ἄραντές με τὸν ὄνομαζομενον Βάρναν, τὸν ἑαυτῶν Βασιλέα, τὸν ὄνομαζομενον τὸν κακὸς λάρος, καίτοι καταφρονεῖ τῆς Βασιλείας σου· ὄνομαζομενος τὸν ὄνομαζομενον ἦλθεν;»—«Οὗτός ἐστιν, ὄνομαζομενος τὸν ὄνομαζομενον φρανεγάρβα χηνός, ἐλήλυθε δὲ

Ἵπαρχος γὺψ ἠρώτησέ με· «
 νου;» — «Χηναλώπηξ, ἀπεκρ
 Ἐν τούτῳ ψιττακός τις ἔφη· «
 καὶ ἄλλαι τοιαῦται μικραὶ εἰ
 νήσῳ Ζαμβοῦ (ἐνθα σὺ βασιλε
 δεσποτείας κακῆ διήκει.» Ἐγὼ
 ταχοῦ) γίνεται διὰ φιλοῦ λόγ
 δεσπότη Χηρανεγάρβα ἐστὶν ἐ
 — «Πῶς δὲ τούτου βεβαίωσις
 ψιττακός;» — «Διὰ πολέμου» ἀ
 ὁ Βασιλεὺς ταῶς, εἶπε πρὸς ἐμ
 αὐτῷ Βασιλεῖ, ἵνα παρασκευασθ
 σβυς δ' ἀποσταλθήτω» ἔφην ἐγ
 πεν· «Ἀποσταλθήσεται. Τίς δ'
 γεται γάρ·

«Ὁ πρέσβυς ἔστω φιλοδέσπο
 »καθαρός, ἐπιδέξιος, τυλμηρὸς,
 »γνώστης τῶν ἀποκρύφων (καιρί

Πορεύθητι σὺ, ὦ ψιττακὲ, μ
 ἀνάγγειλον τὸ ἡμέτερον βούλημα.
 στάττει ὁ Βασιλεύς· οὗτος ὁμῶς
 δὲ κακίστῳ οὐ πορεύομαι. Λέγε

«Ἀποστρέφου τὴν τῶν κακῶν
 »τῶν ἀγαθῶν. Ποίει ἀγαθὰ ἡμέρ
 »θυμοῦ τὴν ματαιότητα τοῦ Κόσ

«Οὐδέποτε δεῖ συνεῖναι, ἢ συ
 »πῶ. Π. χ. ὁ μὲν χὴν ἀνηρέθη
 »διξ συμπορευόμενος.»

Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ ταῶ, πῶ
 ἀπεκρίνατο·

«Οὐ μακρὰν τῆς πόλεως Οὐζ

Πιπάλα, ἔνθα συνώκουν χήν
 δίτης κεκμηκῶς ἐκοιμᾶτο
 νου, θεῖς χαμαὶ τὸ τόξον κ
 σκιάς, ἰδὼν ὁ χήν, ὡς ὁ ἦ
 τοῦ κοιμωμένου ὀδίτου, ἦ
 αζεν αὐτῷ, οἰκτείρας. Ὁ
 δευσεν εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ,
 ὕπνω ὦν, κᾶπειτα ἀπέπτη.
 τής, καὶ ἀναβλέψας, ἐτόξευ
 να, νομίσας ὡς αὐτός ἐστιν

Τὸ δὲ τοῦ πέρδικος οὕτω

Οἱ ὄρνεις πάντες ἐπορεύετο
 ὀρνιθομέδοντος Γαρούδα, καὶ
 πορεύετο δὲ καὶ εἰς πέρδικον
 ὁδὸν βουκόλος ἐπὶ κεφαλῆς
 ἰπτάμενος δ' ὁ κόραξ, ἐβρά
 τος δὲ κατὰ γῆς τοῦ βουκό
 τος καὶ ἀναβλέψαντος, ὁ
 ὄξυπέτης· ὁ δὲ ἀθῶος πέρδικος
 το δ' ἐστίν, εἶπεν, ὃ εἶπον

«Οὐδέποτε δεῖ συνεῖναι
 »Π. Χ. ὁ μὲν Χὴν ἀνηρέθ
 »συμπορευόμενος.»

Ἐγὼ δ' ἔφην· «Ἄδελφὲ
 ἐμοῦ; Καθὼς σεβάσμιός ἐσ
 καὶ σύ.» Ὁ δὲ ἔφη· «Ἔστω

«Οἱ λόγοι τοῦ δυστρόπου
 »φόβον ὅμως προξενούσι, κα
 »νόμενα¹.

(1) Φρενοῦσιν, ὡς εἰ ἄνθος ἦ κα
 οἰωνός.

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣΣΑ

«Ἡ κακία σου ἐφάνη ἐκ τοῦ σου αἵτιος ἐγένετο μάχης δύνγεται·

«Καὶ φανεροῦ ὄντος τοῦ κακοῦ ἀγάλλεται, καθὼς ὁ ἀμαξοποιὸς ἠγάλλεται τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, καὶ τὸν ἑμοῦ δ' ἐρωτήσαντος «Πῶς ἀπεκρίνατο·

«Ἐν Σρηναγάρᾳ τῇ πόλει ἦν ἄνθρωπος (δύσνους). Οὗτος ἤκουε μὲν ἀλήθειαν, οὐκ ἐπίστευε δὲ, ὡς μὴ μετὰ τοῦ μοιχοῦ.

Καὶ ποτε πρὸς πίστωσιν, εἰς πόλιν πορεύεται εἰς κώμην τινὰ, ἀπειτα, εἰσέδου κρυφίως τὸν οἶκον ἡσύχως. Θαῤῥήσασα δ' ἡ μοιχοῦ τὴν ἐσπέραν, ὅς ἐλθὼν ἀνεκλίθη καὶ ἡ μοιχαλὶς ἐπὶ τὴν κλίνην ἀνδρὸς διὰ τοῦ ποδός, καὶ εἰς ἄλλο λυπος ἐγένετο. Καὶ ἐρωτήσαντος παίζεις, ἀλλὰ σύννους εἶ;» ὁ ἄνθρωπος ὅς ἐστιν ἡ πνοή μου καὶ ἡ ψυχή κώμην ἀνεχώρησε· καίτοι δὲ ἡ ἀνθρώπων, ὡς περ ἔρημός μοι ὁ ἐν ξένη γῆ οὗτος ζήσεται; ἡ δὲ διανοουμένη, διαῤῥήγνυμαι τὴν τοσαύτη ἀγάπη πρὸς τὸν ἀμαξοποιὸν χαλίδα καὶ ἀκόλαστον ἀποκαλεῖται ἀπεκρίνατο· «Τί λέγεις, βάρβαρος;

«Ἐκείνη ἐστὶν ἀγαθὴ γυνή, ἣν τὸν ἀνδρὸς ὄνειδίζεται, καὶ θυ

« Ἄγαθὰ πολλὰ γίνεται
 « ἐκείνη, ὑφ' ἧς ἀγαπᾶται
 » χωρικός, εἴτε κακός, εἴτ' ἄλλος.

« Ὁ ἀνὴρ μέγα καλλώπιος
 » καλλώπιστός ἐστι· διαζέεται
 » καλλωπίζεται, ἀκαλλώπιος.

Ἀκούσας ὁ ἀμαξοποιός, ἐκεί-
 δος ἔχω τοιαύτην γυναῖκα φιλο-
 θεὸς τὴν κλίνην ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
 ρευσθεὶς διὰ πολλοῦ ἀγαλλόμενος.

« Τοῦτο δ' ἐστίν, εἶπεν ὁ ἀμαξοποιός·

« Καὶ φανεροῦ ὄντος τοῦ ἀμαξοποι-
 » ἀγάλλεται, καθὼς ὁ ἀμαξοποιός
 » τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα καὶ τὸν ἑαυτοῦ ἵππον.

« Εἶτα δ' ἐγὼ, ἔφη ὁ λάρος· ἄνευ
 ἀνεχώρησα· ὁ δὲ ψιττακός ἐκεί-
 γνόντες, ποιήσατε τὸ προστάθηναι.

Μειδιάσας δ' ὁ χηναλώπιδος
 λάρος, τῷ ὄντι ὑπόθεσιν βασιλεῦς
 φύσις δ' αὕτη ἐστὶ τῶν ἀνοήτων.

« Βελτίων ἐστὶν ἢ χρημῆτις ὁ ἀνοή-
 » μὲν ἔμφρονος σημεῖον τοῦτο· ἡ μάχη,
 » ἢ μάχη, ἄνευ αἰτίας.»

« Ἄλλης τῆς χλεύης, ἔφη ὁ ἀμαξοποιός·
 φέρον.» — « Κατ' ἰδίαν ἐρωτᾷ·
 Λέγεται γάρ·

« Οἱ φρόνιμοι καταλαμβάνουσι τὸν ἵπ-
 » θρώπου διὰ τῆς ἠχοῦς τῆς φωνῆς
 » φωνῆς λόγων, καὶ διὰ τῆς ὄψεως
 » ὄψεως καὶ τοῦ προσώπου.

Ὁ μὲν οὖν Βασιλεὺς καὶ ὁ ἀμαξοποιός·

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣ

οὐ δὲ λοιποὶ ἀνεχώρησαν ἕκαστος
 ἔφη ὁ χιναλώπηξ· «Ἐγὼ σὺν
 λάρῳ οὕτως ἔπραξεν ἐκ παρὰ
 βουλευτῶν. Λέγεται γάρ·

«Ὁ μὲν ἄρρωστος εἰς ὠφέλειαν
 »κακῶς ἔχων Βασιλεὺς εἰς ὠφέλειαν
 »ἀπαίδευτος εἰς ὠφέλειαν τοῦ
 »μενος εἰς ὠφέλειαν ἐστὶ τοῦ

«Μετέπειτα, ἔφη ὁ Βασιλεὺς
 περὶ τούτου· νῦν δὲ φράζεσθε
 σκοπος πεμφθήτω, ἔφη ὁ χιναλώπηξ·
 σόμεθα τί μελετᾶ πράξαι ὁ
 ναμὶς αὐτοῦ. Λέγεται γάρ·

«Ὁ κατάσκοπος ὀφθαλμὸς
 »πειρᾶ τὰ ὀρθῶς γινόμενα, ἢ μὴ
 »ἀλλοτρίᾳ γῆ. Ὁ δὲ Βασιλεὺς
 »μὸν, τυφλὸς ἐστὶ.»

«Οὗτος αὐτὸς δ' ὁ κατάσκοπος
 καὶ αὐτὸς μὲν μενέτω ἐν τῇ χιναλώπῃ
 δὲ τὸν ἕτερον κρυφίως μετ' εἰδέναι
 πει.» Ἐν τούτῳ εἰσδύς ὁ θυρωρὸς
 τακὸς τις ἐλήλυθεν, ὃν Βασιλεὺς
 δὲ Βασιλεὺς ἔνευσε πρὸς τὸν χιναλώπηξ·
 ρωρῶ· «Ἀπάγαγε τοῦτον εἰς οὐρανὸν
 προσθεν τοῦ Βασιλέως.» Ὁ δὲ
 ἄρα ἐξερράγη,» ἔφη ὁ Βασιλεὺς·
 φαίνεται, ἔφη, πόλεμος ὅμως

«Οὐδέποτε ὁ φρόνιμος τρόπος
 »θροῦς διὰ πολέμου· ὁ γὰρ
 »φίβολός ἐστι.

(1) Διαφερόμενος ὁ λαὸς καὶ δικαιοσύνην
 ἀποτίνει.

ΣΤΕΦΑ

ΙΧΝΗΛ

Βιβλίον φυσιολογικὸν (ἤθη)
ἐκ τῆς Ἰνδίας, καὶ δο
Περσίδι, παρά τινος Πε
τέχνην, καὶ μετενεχθὲν

Ἰπ

Συμεῶν Μαγίστρου καὶ φ
Ἑλλήνων διάλεκτον μετα
βιστὶ μὲν Κυλίλε κα

ΣΤΕΦΑΝΙΤΗΣ κ

Ἐκδοθὲν νῦν τὸ δεύτ

Τῆς ἐκ τοῦ Ἰνδικοῦ ὑπὸ Δ
μεταφράσεως τοῦ πρωτο

Βισνοῦ-Σαρμᾶνος, ἐπιγ

δάσσα, ἢ Πά

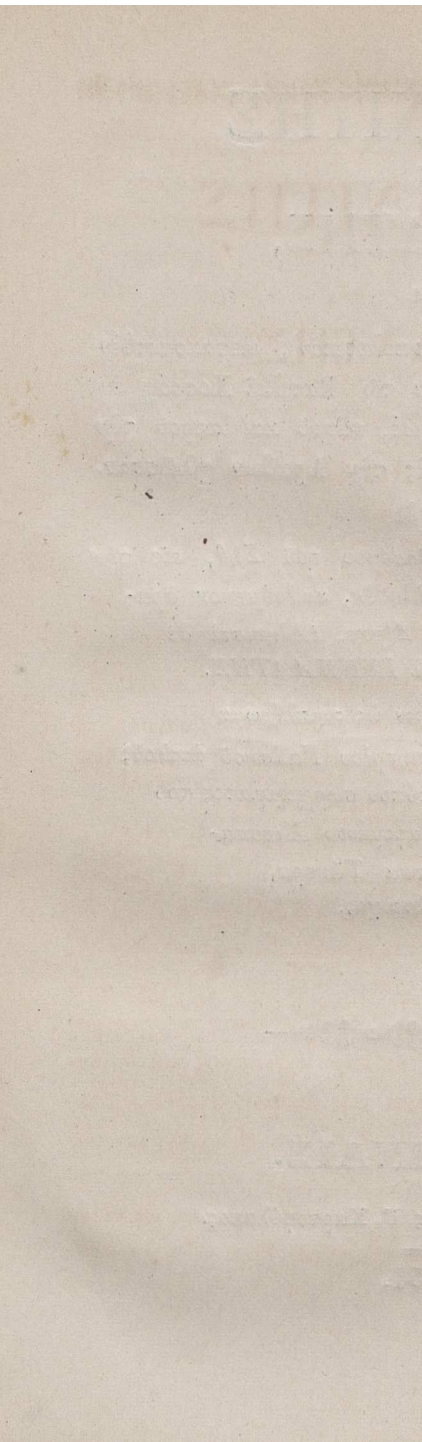
ἦτοι Πεντ

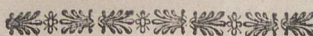

ΕΝ ΑΘΗ

Ἐκ τῆς Τυπογραφίας

185

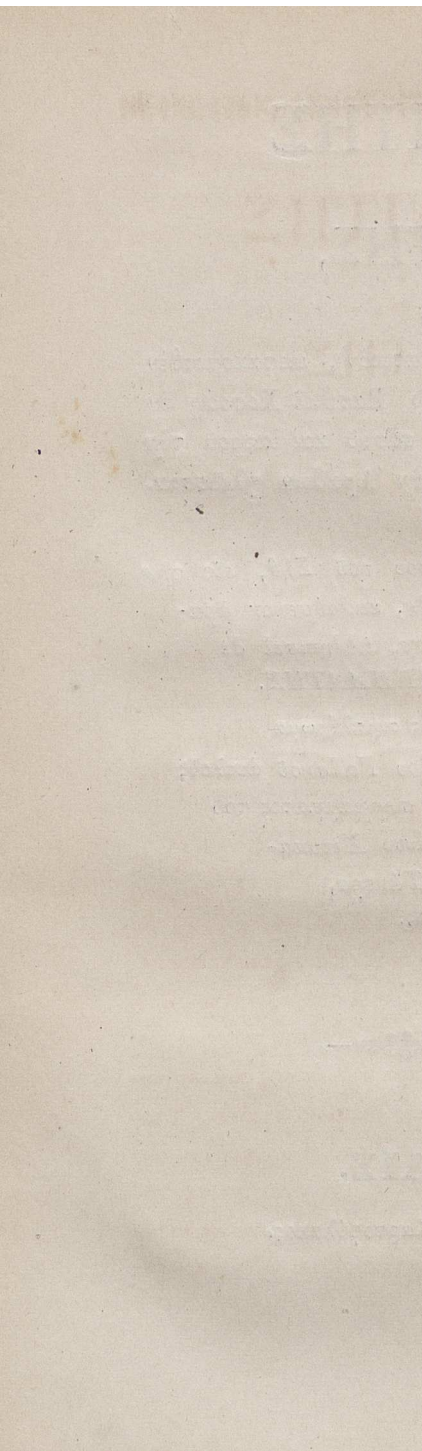
ΣΤΕΦ

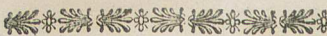
ΙΧΝΗ

ΤΜΗΜΑ

*Ἐν ᾧ ὑπάρχει μὴ
τὸν Στεφανίτη*

Ο τῶν Ἰνδῶν Βασιλεὺς
αὐτὸν φιλοσόφῳ λέγων· «Βο
τρόπῳ ὁ δολιὸς καὶ πονηρὸς
μεταβάλλει τὴν μεταξὺ τινῶν
Ὁ δὲ φιλόσοφος ὑπολαβὼν
ρός τις πολύολβος ὢν, καὶ θ
εὐπορῶν, καὶ παῖδας ἔχων νο
ὄκνον ἄσκησίν τινα τέχνης
τοιοῖςδε πρὸς αὐτοὺς ἐχρήτο
τῷ βίῳ τούτῳ ἀναστρεφόμε
αὐτάρκους περιουσίας, δόξης
χίας τῶν ἀποταμιευομένων ἐκ
τα δὲ τὰ τρία οὐκ ἄλλως ἐ
τεσσάρων τούτων· τουτέστι τ
ρου δικαίου καὶ εὐλόγου, κα
νομεῖν καὶ διεξάγειν· εἶτα κ
θέντων τοῖς δεομένοις· ὅπερ

ΣΤΕΦΑ

Κ

ΙΧΝΗΛ

ΤΜΗΜΑ

*Ἐν ᾧ ὑπάρχει μυθὸς
τὸν Στεφανίτην*

Ο τῶν Ἰνδῶν Βασιλεὺς
αὐτὸν φιλοσόφων λέγων· «Βού-
τρόπῳ ὁ δολιὸς καὶ πονηρὸς
μεταβάλλει τὴν μεταξύ τινῶν
Ὁ δὲ φιλόσοφος ὑπολαβὼν
ρός τις πολύολβος ὢν, καὶ βίῳ
εὐπορῶν, καὶ παῖδας ἔχων νω-
ῶκνον ἀσκησὶν τινὰ τέχνης
τοιοῖςδε πρὸς αὐτοὺς ἐχρῆτο ῥη-
τῷ βίῳ τούτῳ ἀναστρεφόμενος
αὐτάρκους περιουσίας, δόξης τ
χίας τῶν ἀποταμιευομένων ἐκεῖ-
τα δὲ τὰ τρία οὐκ ἄλλως ἐπι-
τεσσάρων τούτων· τουτέστι τοῦ
ρου δικαίου καὶ εὐλόγου, καὶ
νομεῖν καὶ διεξάγειν· εἶτα καὶ
θέντων τοῖς δεομένοις· ὅπερ ἐ

καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἔτι καὶ το
 πτώματα, ὅσον τὸ κατὰ δύναμιν
 σάρων τούτων παραδράμη, οὐδὲ
 εὐπορήσει, οὐκ ἂν καλῶς περὶ
 τινος εὐεργετῆσαι δυνηθείη. Εἰ
 οὐ μὴν δὲ καλῶς τοῦτον οἶκον
 γενήσεται συναρίθμιος. Εἰ γάρ
 ται, κατὰ μικρὸν δὲ, μὴ ἐπιγίνο
 πας αὐτῷ πλοῦτος ἀναλωθήσεται
 κατὰ μικρὸν, ὡς χοῦς μεταδο
 πλοῦτος ἀποκτηθῆ μὲν, καὶ τῆς
 μὴν ἐκ τούτου μεταδοθῆ τι κα
 ὁ τοῦτον ἔχων λογισθήσεται
 παντελοῦς ἀπωλείας γενήσεται,
 πορίας, καθάπερ οἱ σωλῆνες διαρ
 προστιθέμενον ὕδατι, πόρον ἀπο

Τούτων ἀκούσαντες οἱ παῖδες
 τῆ τοῦ πατρὸς συμβουλῆ. Καὶ ο
 πορίαν ἐστάλη, ἔχων μεθ' ἑαυτο
 ἔλκομένην. Συνέβη δὲ κατὰ τὴν
 τερον τῶν βοῶν συμποδισθῆναι.
 αὐτοῦ, ἀνήγαγον αὐτὸν ἐκ τοῦ
 αν, ἐλκόμενός τε καὶ ἀνθέλκων,
 τέρω προχωρεῖν μὴ δυνάμενος.
 συσχεθεῖς, ἡρέμα βαδίσας πεδίον
 δες, ἐν ᾧ καὶ ἔμενε διαιτώμενος
 καὶ πάνυ λιπανθεῖς καὶ παχυνθ
 γῆν κατορύσσειν. καὶ μέγα μυκῶ

Διῆγε δὲ πλησίον αὐτοῦ λέσ
 Παρώκουν δὲ τούτῳ θηρίων καὶ
 τε καὶ ἄρκτοι, λύκοι τε καὶ λαγ

θῶες τε καὶ λυκοπάνθηρες,
 δὲ λέων στιγματίας ἦν, καὶ
 φρόνησιν. Ἀκούσας οὖν τῶν
 κροσ τοιούτου ἤχου ὦν, ἐδ
 τὴν δειλίαν αὐτοῦ τοῖς ὑπ' α
 ἐνὸς τόπου ἀμετακίνητος.

Παρήσαν δὲ ἐκεῖσε σὺν τοῖς
 φανίτης, ὁ δὲ Ἰχνηλάτης καλ
 φρόνησιν. Πλὴν ὁ Ἰχνηλάτης
 ἐφιέμενος τῆς τῶν πραγμάτων
 τῷ Στεφανίτῃ· «Τὶ δῆτα, ὡ
 τακίνητον, ὥσπερ πεπηγότα,
 δυνασεύοντα;» Ὁ δὲ Στεφανίτης
 καὶ ταῖς τοιαύταις ἀνοήτοις
 σεστί τι ἀνιαρόν· ἀλλὰ τῇ πύ
 καρτεροῦντες, τὴν ἐφήμερον
 ἀλλ' οὐδὲ οἷοι ἐσμέν περὶ Βα
 των ἀδύνατα περισκοπεῖν. Πο
 ὡς ὁ χρώμενος ἀνοικείοις αὐτ
 κάκεῖνος κατὰ πάντα τὸ τοῦ
 θηκός τις, ἰδὼν τέκτονα ξύλα
 ἀφαιροῦντα, καὶ ὠθοῦντα τὸν
 σαντα ἐφίππῳ ἀνδρὶ, διὰ τιν
 σαντα, ἐπιβάς τοῦ ξύλου ὁ
 μοια. Τῶν δὲ παιδογόνων αὐτ
 μασι συμπιεσθέντων, ἐλειποθ
 βόντος αὐτὸν, ἐτιμωρήθη τὰ
 ἄν, εἰ τοῖς τοιούτοις χρᾶ. ὡ
 ἄπερ μοι προύτεινας· ἀλλ' ἵ
 εὐφραιγούσης μὲν τοὺς φίλους,
 μαλῶν γὰρ καὶ χαμαιρεπῶν α

χοῦσι, καὶ στέργεσθαι τούτοις, ὅστοῦν εὐρίσκων ξηρότατον, ἔφη ἄνθρωπος οὐ μέχρι τῶν οὐδαμινῶν ἀλλὰ τὰ ἄνω ἐπιζητεῖ, καὶ τὰ ὀλίγων ὁ λέων ὁ τοῦ λαγωῦ κατατρέχον μῆλον, ἀφείς ἐκεῖνον, κατατρέχει κύναι τῷ οὐραίῳ σκίνοντα, ἄχρηστος τοῦ ἔρτου· τὸν δὲ μέγαν τροφῆς ἀπαναινόμενον, καὶ μόλις ἐσθίοντα; Καὶ γὰρ ὁ μεγαλόθυμος καὶ εὐμετάδοτος, καὶ μὴ ἐπιταλλάξῃ, ἀλλὰ μακροβιώτατος τάτῳ καὶ ταλαιπώρῳ σιζῶν, κερδῶν ὠφελῶν, βραχύβιος οὗτός τις εἰς βαθὺν καταντήσει γῆρας.»

Ὁ δὲ Στεφανίτης ἔφη· «Ἐγὼ ἕκαστος ἴδιον μέτρον ἔχει. Καὶ ἐπιτιμῶν ἐντιμῶν, δεῖ τοῦτον ἀρετῶν ἔσμεν καὶ ἡμεῖς. Οὐκοῦν ἀσπασέμεθα. Καὶ Ἰχνηλάτης «Κοινὰ πᾶσαι ἀρεταὶ ὀλίγους ἀνὴρ αἰεὶ ποιεῖται τὴν ἀρετὴν ἀκατέπειστον. Δυσχερὲς γὰρ τὸ κάτω ἀρετῶν ἀπὸ τῶν ἄνω κατιέναι· ὁ λίθος δυσχερῶς μὲν ἄνω φέρει, ἄνω χωρεῖ. Δεῖ οὖν ἡμᾶς τὰ ἄνω ἐπιζητεῖν, στέργεσθαι τῷ οἰκείῳ μέτρῳ, ἐξουσιάζομαι τὴν τοῦ λέοντος περιουσίαν πρὸς αὐτὸν ὀμιλίαν καὶ οἰκειώμεθα ὀλίγιστον, καὶ πάντα ἠπορημένον ἀποδοῦναι, καὶ ἴσως τύχῳ παρ' αὐτὸν ἔσμεν.»

Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Στεφανίτης,

ὅτι ὁ λέων ἠπόρηται;» Καὶ ὁ
 του λογισμὸν· ὁ γὰρ ἐχέφρο
 τοῦ πλησίου διανοήματα, σ
 διαθέσεως καὶ σχήματος.» Κ
 ζεις χάριν εὐρεῖν παρὰ τῷ λέ
 ρετήσας, μηδὲ ἐπιστήμην ἔχα
 τῆς παιδείας ἀξίαν;» Καὶ ὁ Ἰ
 σὶν, οἶδεν ἀναστρέφεσθαι, κ
 δὲ μὴ τοιοῦτος καὶ περὶ τὴν
 Στεφανίτης ἔφη· «Ὁ ἐξουσι
 κρείττονα τῶν παρ' αὐτῷ·
 στερον, παρομοιούμενος τῇ ἀ
 τοσι τῶν δένδρων, ἀλλὰ
 κεται. Πῶς οὖν αὐτὸς οἰκειοῖ
 ἀπωκισμένος ὑπάρχων;» Ὁ
 εἶρηκας, καὶ ἀληθῆ εἶσι· ἀλλ
 τας πρότερον τοιούτους, ἀλ
 μαι οὖν καὶ γὰρ οὕτως ἐπιχειρή
 ὁ προσανέχων τῇ βασιλικῇ
 ψας, καὶ τὸν θυμὸν δαμάσα
 καὶ τοῖς πᾶσιν ὑπέικων, οἶκε
 ὁ Στεφανίτης αὐθις φησί· «Κ
 τῷ λέοντι· πῶς οὖν δυνήσῃ
 Ἰχνηλάτης, «Ὅτε προσεγγίσω
 αὐτοῦ, καὶ τὴν γνώμην αὐτ
 τινι ἐπιχειρήσασθαι τῶν λυσ
 πρὸς τὴν πρᾶξιν, καὶ παρασ
 τελεσιουργήματι ἐπιτρέπεσθαι
 ἀσυμφόρων, ἀποκαλύψω αὐτ
 βλάβην, καὶ τὸ ἐν τῇ καλύ
 εὐμεθόδως καὶ κολακευτικῶς

ουτοτρόπως ὁ λέων με ἀγαπᾷ.
 Ὁ γὰρ συνετὸς ἀνὴρ δύναται
 ψεῦδος συστήσαι· ὥπερ καὶ
 πειν ἰσχύει τὴν ἀλήθειαν, σχ
 ἐξελεύσεις ἐν ἐπιπέδῳ.»

Ὁ δὲ Στεφανίτης ἔφη· «Ε
 λάττεσθαι τὴν παρὰ τῷ Βασ
 χέφρων τῶν δε τῶν τριῶν
 αὐτῶν σώζεται· λέγω δὴ
 τος, καὶ τῆς τοῦ δηλητηρίου
 ταῖς γυναῖξι πιστεύειν μυσ
 λεὺς ὄρει κρημνῶδει καὶ δυ
 πῶαις κομῶντι, θηρίων τε κα
 ἄνοδος δυσχερῆς. καὶ ἡ διαμο
 εἶπεν· «Ἀληθῶς εἶπας· ἀλλ
 τυγχάνει τῶν ἐφετῶν, καὶ ὁ
 ἄμοιρος πάντων μένει. Λέγε
 δεῖς ὑπεισέρχεται τῶν μικρο
 ὑπηρεσίας, καὶ τὴν διὰ θαλά
 πρὸς τὸν ἐχθρὸν συμπλοκὴν.
 μεγαλόφρονι ἀνδρί· αἱ Βασί
 παρὰ τοῖς ἀσκηταῖς διατριβα
 ἔρημος, καὶ ἡ ἐν τοῖς βασιλείοι
 Στεφανίτης, οὐ συναινῶ σοι
 ποίει, ὃ βούλει.»

Ὁ δὲ ἰχνηλάτης εὐθέως
 σεκύνησεν αὐτῷ ὁ δὲ λέων
 τὸν τοσοῦτον καιρόν. Ὁ δὲ
 αἰὶ προσανέχειν τῇ βασιλικ
 ξιοῦσθαι συνεργείας τινὸς με
 τινὰ τῶν πραγμάτων ἐπιδέον

ἀδ'ήλων ἀνδρῶν συμμεταλήψ
 τύχης πολλάκις ἐν μεγάλοις
 ἐρρίμμένῳ καὶ ἐπὶ γῆς κειμ
 ὠτὸς κνησμόν.» Ὡς οὖν ἤκου
 εἶπε πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτόν· ο
 ἀγνοεῖται πολλάκις· πλὴν κ
 ὁπόταν εἰς φῶς ἐξέλθῃ, ἀέρι
 ραπλησίως καὶ οὗτος, καιρο
 οῖος ἐστὶ, κατάδηλος γίνεται
 ἀρεστὸς κατεφάνη τῷ λέοντι
 τοῦ Βασιλέως ἀναφέρειν εἰς
 καῦτα γὰρ ἐκάστῳ τὴν ἀξί
 καθάπερ τὰ διάφορα σπέρμα
 ται οἷά ἐστιν, εἰ μὴ γε τ
 ἕκαστος τῶν ἀνθρώπων διὰ
 ἐστὶ, δείκνυται. Καὶ δεῖ τὸν
 κόσμον προσάπτειν τοῖς πο
 φαλῇ ἐπισυνάπτειν. Καὶ γὰρ
 γαρίτας τῷ μολίβδῳ συμπλ
 μαργαρίτας ἠτίμησε· δεῖ
 τοὺς ὑπ' αὐτόν, τὸν δὲ
 γὰρ τῷ πλήθει κατορθοῦσι
 ἀλλὰ τῇ ἀρίστῃ ἐκλογῇ· κα
 ἑτέρων εὐμεγέθων σωμάτων
 καὶ χρησιμώτεροι. Καὶ χρῆ
 τῶν ὑπ' αὐτόν εὐτελῶν·
 ὅταν ἐκφέρῃ μέγα. Δεῖ δὲ
 τὰ γένος περιφανεῖς μόνον
 δυναμένους. Μήτε μὴν τοῖς
 τούτοις προσανέχειν· ἀλλὰ
 παιδεῖα κεκοσμημένους με

τινι ὑπὲρ τὸ ἴδιον σῶμα· ἀλλὰ
τὰ πορρώτερω φάρμακα ὁ
πολλάκις βασιλικοῖς οἰκήμασι
τιμώτεροι τοῦ ἱέρακος, τῆς
ἄγριος ὄν, διὰ τὴν ἐν αὐτῷ
προσλαμβάνεται παρὰ Βασιλέα

Τούτων ἀκούσας τῶν ῥημά
δρα, καί φησι πρὸς τοὺς συνέ
ἐξουσίας παρορᾶν τοὺς σπουδ
κάτω τύχης· ἀλλὰ ἐκάστῳ τὸ
ἅπαντες ἀπαρέσκωνται.» Ἰδὼν
τοῦ λέοντος πρὸς αὐτὸν ῥοπήν
τῷ κατὰ μόνας λέγων· «Τί το
λὸν ἤδη καιρὸν ἔμεινας ἀκίνητ
ἕτερον ;» Ἡβουλήθη οὖν ὁ λέ
λύψαι· ἀλλ' ἔφθασε τὸ μεταξὺ
ταύρου, καὶ ἔτι περιδηλος κα
«Δέδοικα, μὴ ἀνάλογον εἶη
τοῖς μυκηθμοῖς· καὶ εἰ οὕτως
δὲ Ἰχνηλάτης ὑπολαβὼν, «Μὴ
ὑπερόγκους φωνάς· κεναὶ γάρ
ται γάρ, ὡς ἀλώπηξ τις πεινω
προστετύχηκεν ἐν τινι ὕλῃ τυμ
καὶ ἐν τῷ ὑπὸ ἀνέμων ὑποκρο
τοῖς τοῦ δένδρου κλωσί. Τούτου
λίασε προσεγγίσει· εἶτα τῷ λι
κατετόλμησε τούτου. Πολλῶν
πρότερον ἐπιτυχοῦσα, τῷ δὲ μ
ἤχει πλανηθεῖσα, ἀπέσχετο τ
κᾶλον, λαβοῦσα διέρρηξεν αὐτὸ,
βαί ! πῶς τὰ χείρονα τῶν σωμ.

γαλοφωνότερά εἰσι ! «Τοιοῦτόν μερον πάσχομεν, ὑπὸ τῆς τοῦ καὶ δεδιττόμενοι. Ἄλλ' οὖν, αὐτὸ, ἴν' ἴδω, οἷόν ἐστι, καὶ

Καὶ τοῦτο ἀρεστὸν ἐφάνη αὐτόν. Τοῦ δὲ ἀπελθόντος ποτάμελος ἐπὶ τῆ τοῦ Ἰχνηλάτου διελογίζετο, λέγων· «Τί ἄρα περὶ τὴν σερρῦν ; οὐ δεῖ γάρ, φασὶν ἐπὶ πλεῖστον καιρὸν ἀναιτίον ἐκτελεσθῆναι, καὶ ἀπλήστῳ ἀνδρὶ, σέως οἰκείας παρ' αὐτοῦ συνδύξαν ἀφαιρεθέντι, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐκ πολλοῦ ἤδη συνετώτατος πύλην. Ἴσως γάρ διὰ τοῦτο εὐρῶν τὸ μεγαλοφωνότατον τῶν ἀνθρώπων, ἀνάμει καὶ εὐσθενέστερον. Εὐρῶν ἀναγγελεῖ τὰ ἐμὰ ἐλαττώματα τοῦ λογιζομένου τοῦ λέοντος, ἐφάνη εἶδε τοῦτον ὁ λέων, ἐθάρσητο ἔδρασας ;» Ὁ δὲ Ἰχνηλάτης τῶν ἀνθρώπων ζῶον· τουτὶ ταῦρος ἐστὶν ὡμίλησα, καὶ διελέχθη, καὶ ἐξ αὐτοῦ.» Καὶ ὁ λέων, «Μὴ σε τεκμήριον τῆς τοῦ ζώου ἀνάμει, ὁ καὶ λαίλαψ, τὰ μὲν ἀδρῶν τὰ δὲ ὑψιπέτηλα δένδρα προσηύχθη. Ὁ δὲ Ἰχνηλάτης εἶπε· «Μὴ οἶσθε δυνατότατον εἶναι· εἰ γὰρ ἐστὶν ἀνάμει καὶ ὑπήκοόν σοι ἔσται ὑπὸ χροῖον· ὁ λέων, προσέταξεν αὐτῷ τὸ

Ὁ οὖν Ἰχνηλάτης ἀπελθὼν ἔφη αὐτῷ· «Ὁ λέων πρὸς σε σε πρὸς αὐτόν. Εἰ μὲν οὖν κρίνεις, συγγνωμονήσει σοι καὶ τὴν περὶ τὴν ἀπάντησιν σου, ἀναφερῶ αὐτῷ τὰ κατὰ ἐστί, φησιν, ὁ λέων οὗτος, καὶ ποῦ διάγει;» Ὁ δὲ Ἰχνηλάτης θηρίων, καὶ ἐν τῷδε διάγει στρατιᾶς.» Ὁ δὲ ταῦρος δὲ λέοντος σὺν τῷ Ἰχνηλάτῃ. Καὶ προσεδέξατο, καὶ ἠρώτησε γειλεν αὐτῷ πάντα, καὶ ὑπέθετον, καὶ ἀνέθηκεν αὐτῷ τὰ τῶν ὑπ' αὐτόν.

Ὅπερ ἰδὼν ὁ Ἰχνηλάτης μενος ἀπεκάλυψε τὸν φθόνον· «Καὶ οὐ θαυμάζεις, ἔφη, ὅτι γὰρ λυσιτελοῦντα τῷ λέοντι ψας, προπενεγκῶν ἐκείνῳ τὸ κατά πολὺ ταῦρον· βούλομαι προτέραν μου τάξιν. Δεῖ γὰρ μεταχειρίζεσθαι. Πρῶτον μὲν καὶ ἐναντία· καὶ τὰ μὲν αἴτια δὲ αἴτια τῶν ἀγαθῶν διώκει καλὰ ἢ φαῦλα· καὶ σπεύδειν φεύγειν δὲ τὰ φαῦλα, καὶ σπεύδειν καὶ ὡσαύτως τί ποιεῖν. Διελοῦσαν κατάστασιν, καὶ οὐχ εὖρον ἀλλ' ἢ τῷ δόλῳ τὸν ταῦρον ἀσπιτελές, ἴσως δὲ καὶ τῷ λέοντι

ΙΧΝΗΛΑΤΗΣ,

«Οὐχ' ὄρω βλάβην τῷ λέοντι
ρου οἰκειώσεως.» Ὁ δὲ Ἰχνηλάτης
ἐγεγόνει, περιφρονήσας τοὺς
ὁ Βασιλεὺς περιφρονεῖται καὶ
τοῖς προσφόροις τῷ καιρῷ, ὁ
αὐστηρίως, ἐκεῖσε μαλακίσεις
τοῦναντίον θρασύνεσθαι· τῷ
πιστῶν εὐπορεῖν ὑπηκόων,
στασιάζειν τοὺς ὑπ' αὐτόν· τῷ
ξέσι, καὶ τῷ ὑπέικειν τῷ θυμῷ.
εἴκειν ταῖς τῶν καιρῶν μεταβο

Ὁ δὲ Στεφανίτης εἶπε· «Κα-
ρον, πολὺ ὄντα σου δυνατῶν
καὶ ὑπηκόων ;» Ὁ δὲ Ἰχνηλάτης
ἐμὴν εὐτέλειαν καὶ ἀσθένειαν
καὶ τῇ ῥώμῃ τοῦ σώματος ἐπι-
τωτέρων ὑπὸ τῶν τυχόντων ἤ-
ἔφη ὁ Στεφανίτης· «Ναὶ ἀληθῶς
το ποιήσας, σὺ βλαβήσῃ. Λέγε-
δοται παρὰ τοῦ Βασιλέως ὑφά-
κλέπτῃς τις, προσελθὼν δολε-
«Βούλομαί σοι μαθητῆς γενέσθαι
σὰς μιμεῖσθαι ἀρετάς.» Μετ' οὗ-
κλέπτῃς, λαβὼν τὰ ὑφάσματα
τῆς τὸν δρασμὸν, ἐδίωκε τοῦ
τὸν, ὄρα καθ' ὁδὸν δύο κριοὺς
τὰ αἵματα αὐτῶν καταρρέειν
ἀλώπηξ ἐκεῖσε, ἔλειχε τὰ τοῦ
αὔθις συνκρούσαντες ἀλλήλοις,

«Καταλαβὼν δὲ τὴν πόλιν
μὴ ἔχων, ἦλθε τοῦ μείναι ἐν

ἡ πόρνη δούλην τὰ αὐτὰ
 ἡ δὲ δούλη ἐραστήν τινα εἶ-
 δεῖν κυρίαν αὐτῆς βδελυσσόμε-
 νον αὐτῆς, ἠβουλήθη ἐκ μέσου
 καταμεθύσασα τοῦτον, καὶ
 τήριον ἐν καλάμῳ κατασκευασ-
 θῆναι, ἐφύσησε τοῦτο, ἵνα
 τοῦ ἐραστοῦ εἰσελθόντος,
 ἀφεδρώνου, συμβᾶν οὕτω,
 τὸ δηλητήριον διὰ τοῦ καλά-
 μου, ἀπέκτεινεν αὐτήν. (Καὶ
 τοῦ, κατοπτεύοντος.) Ἐγερθεὶς
 κω τινὸς σκυτοτόμου. Οὗτο
 παρήγγειλε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ
 καὶ ἀναπαῦσαι. Ἔσχε δὲ ἡ γυ-
 ναικὶς τοῦ συσκιαστοῦ (γείτονος) γυνά-
 κος ἤδη, ἔφη πρὸς τὴν μα-
 τῶ αὕτη, κάλεσόν μου τὸν ἐρ-
 οῖκοι μένει.» Ἡ δὲ ἀπελθοῦσα
 χαλίδος ἐπίταγμα. Ἐλθόντος
 πυλῶνι ἅμα τῇ μοιχαλίδι κα-
 τόμος ἤδη μεθύων. Ὅς ἰδὼν
 ἐκείνῳ μὲν ἔφη οὐδὲν, τὴν δὲ
 τῷ στύλῳ, ἔτυπτεν ἀφειδῶς.
 Καθεύδοντος δὲ αὐτοῦ, εἰσελθὼν
 καλὴ φησιν, ἐραστής ἔξω κἀ-
 «Ὅρα, φησιν, τὸ συμβᾶν μοι.
 δῆσον σεαυτήν, ὅπως ἔλθω
 ἐπιστρέψω.» Ἡ δὲ οὐδὲν ἀμε-
 λίδα, ἔδησε δὲ ἑαυτήν. Ἐκε-
 γενόμενος ὁ ἀνὴρ, καλεῖ μὲν

γνωσθῆ, ἐσιώπα. Θυμωθεὶς δὲ
 μιάχαιραν ἀπέτεμεν αὐτῆς τὴν
 ἐκάθευδε. Ἐπανελθοῦσα δὲ ἡ μ
 θάν, λύει μὲν τὴν μαστροπ
 πρότερον ἑαυτὴν τῷ στύλῳ.
 νης, καὶ ἀνά χεῖρας τὴν ρίνα
 ἐπικαλεῖσθαι καὶ λέγειν· «Εἰ
 ἀνδρὸς, στραφήτω αὐθις ἡ ρ
 τὸ πρότερον.» Τοῦτο δὲ εἰποῦ
 ἄνδρα, ὦ ἀνόσιε, καὶ ἴδε τὸ γ
 ὑγιῆς κατέστην!» Ὁ δὲ, «Τίνε
 φησι;» Ἀνάψας δὲ λύχνον, καὶ
 οἷς ἔδρασε, καὶ διηλλάγη αὐτῆ

Ἡ δὲ μαστροπὸς τὴν ἑαυ
 ἐπικρύψη, τοιοῦτόν τι ἔδραμα
 αὐτῆς τοῦ ἀπελθεῖν εἰς τὸ ἴδι
 φησιν, ὦ γύναι, τὰ ἐργαλεῖα
 τὸ ξυρὸν μόνον, αὐτῷ ἐνεχείρ
 δός!» Ἡ δὲ πάλιν τὸ ξυρὸν δέδ
 αὐτὸ ποιησάσης, ὀργισθεὶς ὁ ἀν
 τὸ ξυρὸν. Λαβοῦσα δὲ εὐθύς ἐκε
 ρίνα μου, δὶς καὶ τρίς, ἐφώνησε
 Ἐκεῖνοι δὲ παρέδωκαν αὐτὸν
 αὐτὸν ἐτάσας, παρέδωκεν εἰς τ
 τῆς· «Δοκεῖς, Κύριέ μου, ὅτι ὁ
 ἄπερ μοι δέδωκας, καὶ ζητῶ
 τὴν ἀλώπεκα; ἢ τὸ δηλητήρ
 ρηθεὶς οὗτος ἀπέτεμε τὴν ρίνα
 Ἄλλ' ἡμεῖς πράττομεν αὐτὰ, ὁ
 λεν αὐτῷ πάντα ἄπερ ἔπαθ
 καὶ σὺ σεαυτὸν βλάψεις. εἶπε

Εἰτά φησι πρὸς αὐτὸν ὁ εἶπον σοι ἤδη, καὶ πάλιν ἐρῶ ὑτὸ τῶν τυχόντων ἠττήθησαν ἐμφωλεύων τινὶ τῶν ὀρεινῶν ἕκαστον ἠδικεῖτο ἔτος, τοῦ ὧς οὖν πολλάκις τοῦτο εἰς ἀφίλτατον αὐτῷ θῶα, «Βούλησθε, εἰδότε, οἷα παρὰ μοι συμφέρειν προσεγγίσει τὸ αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς.» Ὁ δὲ λέύσω· ἀλλὰ σκόπησον ἐτέρῃ ἀπωλέσης, σὺ δὲ ἀπήματος κύκνος τις παρὰ τινι ἰχθύων τῶν τρεφόμενος ἐγήρασε, καὶ δὲ κατασχεθεὶς ἀνῆλθεν εἰς νήντησε καρκίνω, κατηφῆς κῖνος ἔφη πρὸς αὐτόν· «Σύννοους πῶς οὐκ ἀθυμήσω, φησὶν ὁ κύκνος τῇ λίμνῃ ταύτῃ, καὶ ὑπὸ τῶν ἰχθύων, δαψιλῶς ἐτρεφόμεν· σήμερον γενομένους εἰς τριῦτον τὸν τόπον λεγομένους, ὅπως ἂν ἅπαντα ἴδω.» Ὁ δὲ καρκῖνος, ταῦτα ἀκούσας, καὶ ἀπαγγέλλει, ἃ παρὰ τοὺς κῖνοι προσελθόντες τῷ κύκνῳ χρώμεθα· ὁ γὰρ συνετὸς ἀνὴρ συμβούλῳ χρῆται, νουνεχεῖ ὅτι τοῦ πράγματος ὠφέλεια εἶη.

«Οὐδεμία μοι ἐν τούτῳ, φησὶν μεταθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦδε τοῦ τόπου καὶ καλαμῶδη, καὶ ὑδατῶδη.»

ΙΧΝΗΛΑΤΗΣ

ἡμᾶς πάντας ἐπὶ τὸν τοιόνδε,
 «Δέδοικα, ἔφη, μὴ πρὸ τοῦ μη
 καταλάβωσιν οἱ ἄλιεῖς· ὅμα
 τοῦτο ποιῆσαι.» Ἦρξατο δὲ ἐ
 μίζειν τινὰς τῶν ἰχθύων ἐπὶ
 ἄλλων οἰομένων ἐπὶ τὸν ὑ
 ζεσθαι. Ἠξίωσε γοῦν καὶ ὁ
 μίσαι καὶ αὐτὸν, ὡς ἓνα τῶν
 ἀπήγαγεν, ἔνθα τοὺς ἰχθύας
 τον ἐκεῖσε καταφαγεῖν. Ὁ δὲ
 ὅστ᾽ ἐκεῖσε κείμενα, ἔγνω τ
 ἀποικίαν, καὶ καθ' ἑαυτὸν
 τὸν κύκνον. Καὶ δεῖν ἔγνω
 κῆναι τῷ κύκνῳ, καὶ μὴ ἄδοξ
 ἢ ζῆσαι, ἢ καλῶς τεθνηκένα
 χηλαῖς τὸν τοῦ κύκνου τράχη
 Διὰ τοῦτο οὖν σοι τάδε ἔφην,
 ὡς πολλάκις ὁ ἐπιβουλεύων τ
 σκεται. Δεῖ οὖν σε μετελθεῖν
 πάσας γῆθέν τι τῶν τιμίων
 χρῶνται, τούτων ὀρώντων, ἐγκ
 γλη. Οἱ δὲ τοῦ πράγματος
 καὶ εὐρόντες, αὐτοὶ ἐκεῖνοι ἀ
 δράσας ὁ κόραξ ἀπηλλάγη πα
 κημάτων.

Ταῦτά σοι διήλθον, ὦ φίλε,
 ἐπικρατεστέρα ἐστὶ τῆς δυνάμει
 «Εἰ μὴ πρὸς τὴν ἀνδρείαν ὁ τα
 χέ σοι τὰ τοιαῦτα λέγειν· ἀλλ'
 ὁ Ἰχνηλάτης· «Ἀληθῶς ἔφης, το
 δύναμαι καταβαλεῖν αὐτὸν, το

ἐν πολλοῖς πράγμασι, τῶν
 γῶος τὸν λέοντα κατέβαλε
 καὶ ὑδατῶδες πεδῖον, ἐν ᾧ
 φορα, τῶν μὲν ἄλλων ἀφθ
 μόνῳ δὲ τῷ λέοντος φόβ
 συστησάμενα προσῆλθον τ
 τες, ὦ Βασιλεῦ, συνίδομεν
 ἀπαλλάξωμεν, ἡμῖν δὲ αὐ
 γὰρ μόχθῳ πολλῷ καὶ ἰδρῶ
 ἡμεῖς δὲ πάλιν τῷ φόβῳ
 ραι διατελοῦμεν. Δεῖν οὖν
 σθαί σου τὴν τράπεζαν ἐ
 στὸν ἐφάνη τῷ λέοντι,
 κλήρους βάλλοντες κατ' ἄλ
 κλήρῳ, τῷ λέοντι ἐξαπέσ
 ποτε καὶ ἐπὶ τὸν λαγῶν
 μοι, ὦ θῆρες, ἀπαλλάξω γ
 Οἱ δὲ εἶπον· «Ὅπερ βούλει,
 γείλατε τῷ ἔλκοντί με πρ
 με πρὸς τὴν ὁδόν· ἀλλ'
 ἀποκρυβῆναι.» Οἱ δὲ τὸ
 θῶν ὁ λαγῶς, βραδυτέρᾳ
 λέοντα πρόσπεινον γενόμενος
 λαγῶν, εἶπε πρὸς αὐτόν·
 καὶ οὐχ, ὡς οἱ λοιποὶ, τάχι
 κόμην, φησὶ, πρὸς σε, κα
 πασε τὸν ἔλκοντά με, πο
 προδιαμαρτυραμένου μου,
 οὐκ εἰσηκούσθην, καὶ εἶπε
 θυμωθεὶς οὖν ὁ λέων εἶπε
 θα ἐστὶν ἐκεῖνος. Ὁ δὲ ἀπ

φρέαρ, καὶ παρεσκεύασεν ἐν
 οντα ἰδεῖν. Καὶ συμπροέκυψε
 «Οὗτός ἐστιν ὁ λέων, ὁ τὴν ἀρτ
 λαγῶδες,» ὑποδείξας αὐτῷ ἐν
 ἐκτύπωμα. Ἐφ' ᾧ ὁ λέων πλ
 ὕδατι, καὶ ἀπεπνίγη. Οὕτω κ
 στεύοντα τὸν ταῦρον.»

Ὁ δὲ Στεφανίτης εἶπεν· «Ε
 μὴ καταβλαπτομένου τοῦ λέ
 Καὶ γὰρ σῦτε κἀγὼ, καὶ ἔτε
 διὰ τῆς τοῦ ταύρου οἰκειώσ
 τοῦτο ἀδύνατόν ἐστί σοι, ἀπ
 ράβασις γὰρ τὸ τοιοῦτον κα
 πολλάς γοῦν ἡμέρας ἦλθεν
 κατηφείας μεστὸς καὶ σύννου
 λέων περὶ τοῦ πάθους, καὶ ἔφρ
 Ἰχνηλάτης εἶπε· «Συμβεβηκέ
 τε κἀμοί· ἀλλ' ὅτε ὁ λέγων
 λεχθησόμενα δυσάρεστα τῷ
 λέγειν κατατολμᾷ, εἶγε καὶ
 τοῦ ἀκούοντος, εἰ μὴ γε π
 αὐτοῦ, δόξαντος παραίνεσιν
 μενα. Εἰδὼς οὖν σε, ᾧ Βασιλε
 χινοῖα κεκοσμημένον, ἐθάρση
 ἄκουε, εἰ βούλει· οἶδα γὰρ,
 ἀκραιφνῆ καὶ εἰλικρινῆ μου
 μὲν, ὡς ἄπιστά σοι φανήσεται
 διαλογίζομαι, ὡς αἱ ἡμέτεραι
 ψυχῆς, καὶ γνώμης καὶ ἐξο
 φαίνεται, τὸ μηδὲν τῶν δεόντ
 κρύπτειν σοι· οὐ δεῖ γὰρ οὔτε

δεσπότης εὐνοίαν συγκατα
 ἀνακοινοῦσθαι τὰ τῆς νό
 σπεύδειν λαθεῖν τὴν ἑαυτο
 οῦν παρά τινος ἀξιοπίστου
 ὑπό σε ὠμίλησε κατὰ μόνον
 τοῦ λέοντος καὶ ἔγνω ἀ
 τὴν φρόνησιν, καὶ εὖρον ἀ
 καὶ ἐκ τῶν τοιούτων αὐτ
 τούτου ἀναίδειαν, καὶ τὴν
 τοιοῦτον ὑπὲρ πάντας ὑψώσ
 ταστήσαντος, διενοήθη τῆς

Καὶ δεῖ τοὺς Βασιλεῖς,
 κείας ἀρχῆς ἐφιεμένων,
 ἀφανίζεῖν, πρὶν ἢ τὰ τῆς ἐ
 γὰρ μὴ γενομένου, ἀνέγκ
 ματα. Οἱ μὲν γὰρ ἱκανῶ
 μὴ ἐμπεσεῖν ἀπευκταίῳ τιν
 δὲ ἥττονες τούτων καὶ κα
 ἴσως τισὶ, μηχανῶνται δ'
 δὲ ἄλλοι πάντῃ ἀφελεῖς, π
 τοῦτο παρόμοιον ἐστὶ τοῖς
 ἐν τινι λιμνηδίῳ πρὸς ποτα
 ἰχθύες· ὧν ὁ μὲν ἦν συνετώ
 δὲ πάντῃ ἠλίθιος. Συνέβη δ'
 τὸ τοιοῦτον λιμνήσιον ὕδωρ
 ὁπότε ὑποστρέψωσι σαγηνεῦσ
 νετώτατος τούτων, ἀμ.χ. τ
 δήμησε τῆς λίμνης πρὸς τ
 λοιποὶ δύο, ἀμελήσαντες τ
 τέρησαν. Ὅπερ ἰδὼν ὁ ἥττ
 θη ἐπὶ τῇ τοῦ δέοντος ἀβ.

ΙΧΝΗΛΑΤΗΣ,

τοιαύτη ἐστὶν ἢ τῶν ἀμελούντων
 χανὴ ἐστὶ τῆς ἐμῆς σωτηρίας
 κατὰ καιρὸν, ἢ μετὰ σπουδῆς
 ἀλλὰ μηδὲν τῶν εἰκότων παρὰ
 θανεῖν, καὶ ὑπτιος ὑπὸ τοῦ
 στεύσαντες οἱ ἀλιεῖς, καὶ οἰκείως
 ὡς τεθνεῶτα, ἔθηκαν μεταξὺ
 ταμοῦ, καὶ εὐθὺς τῷ ποταμῷ εἰς
 θίος ἐκεῖνος ἰχθὺς, πολλὰ μογῶν
 ἀναστρεφόμενος, βιαίως ἐσαγηνε
 πείσεται, τῆς αὐτοῦ μὴ προνοῶν

Ὁ δὲ λέων ἔφη· «Ἐγνων σου
 τὸν ταῦρον, οὐδὲν παρ' ἐμοῦ παρ
 ναι.» Ὁ δὲ ἰχνηλάτης εἶπε· «Τὸ
 παρεσκεύασεν αὐτὸν σκευωρίαν
 τοσοῦτον γὰρ αὐτὸν ὑψώσας, ἢ
 μὲν ἀφορᾶν, ἢ τὸν σόν. Ὁ γὰρ
 νοῖα χρῆται πρότερον, ἄχρις ἃ
 ἦν ἄξιος· τοῦτον δὲ καταλαβὼν
 καὶ κακουργεῖ τοῦ περαιτέρω π
 ρον ἐξυπηρετεῖται τοῖς ἡγεμόσ
 ἐφετῶν, καὶ ὑποκρίνεται τὸ σπ
 τῶν ἐλπίζομένων καταλήψεως
 πονηρὰν ἐπανακάμπτει φύσιν,
 φύσει λοξὴ οὔσα καὶ διεστραμμέ
 καὶ ἐκταθῆ, εὐθεῖα φαίνεται.

Καὶ ἴσθι, ὦ Βασιλεῦ, ὡς ὁ
 νοῖκῶς ὁμιλοῦντος τοὺς ἐπαχθεῖ
 τῷ τὴν χρῆσιν τῶν πικρῶν φαρ
 στρεφομένῳ, καὶ τοῦ ἱατροῦ τ
 τούτοις εἰδῶς, ὡς κρείττων, ἐν

εὐνοία; ἀντιποιοῦμενος· καὶ
 ἀγαθὴν ἔχον ἀπόβασιν·
 ἀγαθῶν ἀνδρῶν θρυλλούμενος·
 ὁ μὴ τῇ οἰήσῃ καὶ τῇ ὑπὸ
 τοῖς πλουσίοις, ὁ μὴ ὑπὸ
 περισπώμενος· ἐν δὲ τοῖς
 δὲ καὶ τοῦτο, ὡς αἰρετώτερος
 ἐπιβῆναι, ἢ συνοικεῖν τινὸς
 ζωῆ.»

Ὁ δὲ λέων ἔφη· «Συνε
 ἀλλ' εἰ θῶμεν τὸν ταῦρο
 ἔχοντα, οὐ δυνήσεται μέντι
 ὠμοβόρου ὑπάρχοντος· μὴ
 ἢ ἐκείνῳ ἐμὲ τροφήν παρε
 «Μὴ πλανηθῆς τῷ τοιούτῳ
 ὁ ταῦρος καταβαλεῖν δυν
 σεται· λέγεται γάρ, ὡς εἶπε
 τοῦ μὴ πρότερον πιστεύσῃ
 διάθεσιν διαγνώσας, μὴ ταῦτ
 γάρ τις δεμνίοις τινὸς τῶ
 κρυπτο χρόνῳ, τρεφόμενος
 καὶ ἡρέμα τούτῳ προσέρπα
 μιᾷ κατέλυσέ τις παρ' αὐτ
 αὐθαδῶς πλήξας τὸν ἄνδρ
 εὐθέως ἐγερθεῖς, καὶ τὴν ἐσ
 φθεῖρα εὐρών, ἀπέκτεινε,
 σης, καὶ διασωθείσης. Εἰ
 ὑπό σε δειλιάσης ἀνεπανίστα
 τούτου πεισθεῖς λόγοις, ἔφη· «
 «Ὁ σεσημμένος ὁδοῦς (ὑπό
 λως ἰᾶται, εἰ μὴ ἐκβληθῆ·

βλάβη διὰ τοῦ ἐμέτου ἐκδ
 λώσω λοιπὸν τούτῳ ἀπελθεῖ
 λάτης εἰδώς ὡς, εἰ ὁμιλήσ
 λυφθήσεται ἢ μεταξὺ τούτῳ
 τοῦτο εἶναι λυσιτελές· εἰ
 παρά σοι ἐφωράθη, ἐχθρὸς
 ταξίν παρασκευασθήσεται·
 λέων φανερώς μὲν τιμωροῦ
 κρυφίως δὲ τὸν ἀδήλως.» Ὁ δὲ
 ὑπολήψεως ἐπενέγκη τινὶ τι
 ἀληθῆς δειχθείη ἢ ὑπόληψις,
 δὲ Ἰχνηλάτης εἶπεν· «Ὅτε εἰς
 ἔσο· ἐκ γὰρ πρώτης ὀφθαλμῶ
 λημα αὐτοῦ· ὄψη γὰρ ὠχρὸ
 τὰ μέλη, καὶ ἐπὶ δεξιᾷ κο
 κερατίσαι βουλόμενον.» Ὁ δὲ
 ἴδω, πληροφορηθῶ ἐν τοῖς
 Ἰχνηλάτης πρὸς τὸν ταῦρον
 κατὰ τοῦ λέοντος· καὶ συνε
 οντος προσομιλήσαι αὐτῷ, μ
 οὔτον, διαγνῶ τὸν δόλον,
 Βασιλεῦ, ἀπελεύσομαι πρὸς
 διάθεσιν, καὶ οὐ λήσεται με
 ὁμιλίας.» Ὁ δὲ λέων προσέτα

Καταλαβὼν οὖν ὁ Ἰχνηλά
 αὐτὸν σκυθρωπὸς καὶ κατηφ
 σεδέξατο αὐτὸν, καὶ περὶ τῆ
 εἶπε· «Πάντως ἀγαθὸν τὸ τα
 «Καὶ ποῖον πάρεστιν ἀγαθὸν
 ἑτέρου ἀπηρτημένῳ, ἀπίστου
 ἔφη· «Καὶ τὶ γέγονε καινόν;»

νήσεταιί φησι, τὴν εἰμαρμόσι παρεδρεύων, καὶ λάγη; εἰκόασι γὰρ οὗτοι ἀνδράσι συζεύγνυνται· ἢ δεσ, καὶ ὑποχωροῦσιν, ἀμενοι. Οὐδὰς τὴν μεταξὺ αἰτιός σοι γέγονα τῆς πρόμῃ με τείθει εὐνοϊκώτατα πρὸς τῶν πιστωτάτων, ὡς αὐτὸν, ὅτι βούλεται σε καὶ ὀγκωθῆναί σε, καὶ τοῦ ἵνα περιποιήσης σεαυτῷ τὸ ταῦρος τοὺς τοιούτους λόγους. «Τί κακὸν ἔδρασα τῷ λέοντι ἐκοινολογησάμην, ἵνα περὶ οἱ περὶ αὐτὸν, φθονεροὶ ὄντες διαβαλλόμενοι· ἢ γὰρ τῶν γεννᾶν εἴωθεν ὑπολήψεις περὶ Ἰχνηλάτης ὑπολαβὼν εἶπεν αὐτοῦ τῆς πρὸς σε διαθέσεως ἄφιλος, ἀγνώμων, ἀβέβαιος, δὲ πικρὸς φαινόμενος.» Ὁ δὲ ἐγευσάμην γὰρ αὐτοῦ γλυκῆσα μέχρι τοῦ πικροῦ δητῆ παρὰ λέοντι αἰμοβόρω, χλοῆ γνώμη τοιούτῳ με συμπτῶ παθόντα ταῖς ἄφροσι μελίττα γαι τὸ ἐπικαθῆσθαι τοῖς ἀνθρώποις πρὶν ἢ συμμιγέντων τοῖς ἀνθρώποις. Καὶ ὁ μὴ τοῖς ὀλίγοις ἀρκούμενος τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τὰ πόρ

ΙΧΝΗΛΑΤΗΣ,

ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὀπίσθεν,
οὐκ ἀρκοῦνται τοῖς δένδροι
περιπέτονται τῷ ῥύπῳ τῶν
πολλάκις πληγεῖσαι θνήσκουσιν

Ὁ δὲ Ἰχνηλάτης « Ἄφες, εἴτι
σκόπει βουλήν ἐφευρεῖν, ἢ
ταῦρος ἔφη· «Ὁ μὲν τοῦ λέοντος
οἱ περὶ αὐτὸν, πονηροὶ ὄντες
ναί, καὶ τὸ τοιοῦτον σύστημα
ἀναιρεῖ τὸν ἀθῶον καὶ ὅσιον
ὁ θῶς. Λέγεται γὰρ, ὡς λέων
ἦς πλησίον ὁδὸς ἦν· ἦσαν
συμφιλιούμενα· λύκος, κόρα
τινῶν διερχομένων, ἀπελείπει
πρὸς τὸν λέοντα ἐλθοῦσα,
δὲ λέων εἶπεν αὐτῇ· «Ἐὶ βού
σοι πάντως, καὶ διάξεις ἐν
καὶ ἀνέσει τὸν πάντα τῆς ζωῆς
ἢ κάμηλος, ἄχρις ὅτου, ἐν
ἐπὶ θήραν ὁ λέων συνήντη
τούτῳ, καὶ τραυματισθεὶς
μένος τὰς σάρκας, καὶ ἀνε
καὶ μήτε θηρεῦσαι δυνάμει
Ἀπέλειψαν οὖν αὐτὸν αἱ
τόν· «Ἀπειρήκατε, ὡς οἶμα
εἶπον· «Ἡμεῖς μὲν ἑαυτῶν
δὲ μόνον ἀλύομεν, καὶ εἴγ
μὲν αὐτὸς ὠφελήθησεν, ἡμεῖς
θύμως ἂν τὸ τοιοῦτον πράξ
ἄζω περὶ τῆς ἡμετέρας εὐνο
πανταχοῦ, εἴ πως εὐρήσητε τ

Οἱ δὲ ἔγγιστά πω ἀνα
 ἀλλήλους λέγοντες· «Τί ἡ
 χλοηνόμω καὶ ἑτεροφυεῖ οὐκ
 ἀλλ' εἰ δοκεῖ, διερεθίσωμεν τὸν
 Κεῖν· καὶ ὁ μὲν θῶς εἶπε· «Τοῦ
 τατα διασαφῆσαι τῷ λέοντι
 ποιησαμένω.» Ὁ δὲ κόραξ ἐπε-
 ῖνάσασθε μόνον ἐμὲ σὺν ἐκείνῳ
 αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ὁ Κεῖν
 ἢ ἔγνωσ τί ;» Καὶ ὁ κόραξ
 ἡμεῖς γὰρ τῆς ὄψεως ἐστέρη-
 ἀλλὰ δυνάμεθά σοι ἐξυπηρε-
 κατάξεις τὴν μεθ' ἡμῶν
 λέων ὀργισθεὶς εἶπε· «Βαβα
 ἢ οὐκ οἶσθα, ὡς συνθήκας
 αὐτὴν ἐποίησα ; Οὐκ ἔδει
 διερεθίσαι· ἀδύνατόν μοι καθέσθαι
 εἶπε· «Καλῶς εἴρηκας, ὦ Κεῖν,
 ὅλου οἴκου προδίδοται, καὶ
 πόλις ὑπὲρ κλίματος (ἐπαρχίαν)
 Βασιλείας. Καὶ ἡμεῖς συγκο-
 ἀναγκαίων ἐνδεία, καὶ πῶς
 ρηθείης πάσης ἀνώτερος μέμ-
 νῆλθε πρὸς τοὺς ἐταίρους, ὁ
 λέοντι, καὶ ὅσα παρ' αὐτοῦ

Οἱ δὲ τοιοῦτον δόλον σὺν
 σὺν τῇ καμήλῳ προσελθεῖν τὸν
 σθαι ἑαυτὸν πρὸς διατροφήν
 ὑπὲρ ἐκάστου ποιήσασθαι, τὸ
 σκευωρήσαντες προσῆλθον τὸν
 εἶπεν· «Ὅρῶ σε, ὦ Βασιλεῦ,

καὶ πολλάί σου εἰσὶν αἱ τρεῖς
οὐκ ἔχωτι, ὦνγε προσοίσασθαι
λοιπὸν ἀνυποστόλως.» Οἱ δὲ
χὺς εἶ τὸ σῶμα καὶ μηδαμῶς
σοι, ὦ Βασιλεῦ, ἱκανὴ τροφή
ἔφη· «Παῦσαι καὶ σὺ, δυσχερῆ
τροφὴν ἀνεπιτήδειον· μάταιον
τερος.» Ὁ δὲ θῶς καὶ ὁ κύναιος
κυνάγχῃ περιπεσεῖν ὄλωσεν,
ὑπέλαβεν οὖν ἡ κάμηλος,
ἴστανται, καὶ φησὶν· «Ἄλλ' ἐπιβίβου
τάτη τῷ βουλομένῳ τροφὴν
ἔδωκαν· «Ἀληθέςατα εἶπας, ὦ
τήν. Δέδοικα γοῦν καὶ γὰρ, ὦ
παραπλήσιον παρὰ τῶν βουλομένων
λομένου αὐτοῦ τὴν ἐμὴν ἀπὸ
δελεχοῦσα κοιλαίνει πέτρας
πρὸς ἀντιπαρατάξιν αὐτῶν
ἀποταμιεύεται τῷ πολλὰ
τῷ ἀσκητῇ, ὅσος τῷ ἐχυρῶ
μίαν καιροῦ ῥοπὴν.»

Ὁ δὲ Ἰχνηλάτης εἶπεν· «Ὁ
δὲ ἐαυτοῦ προσπλακῆναι·
πᾶσαν ἄλλην μέθοδον, τὴν
δεῖ δὲ καταφρονεῖν τοῦ
καὶ μάλιστα, εἰ συνέσει καὶ
νοϊκώτατά σοι προσομιλοῦν
λόγους παρὰ τῶν φίλων
ἀλκυόνι, ὅπερ ἔπαθε παρὰ
τοὺς ταύτης νεοσσοὺς, καὶ
αὐτοὺς διὰ τὴν πρὸς ἐκεῖ

ὡς ἔν τινι αἰγιαλῷ κατώκ
 σὺν τῇ συνεύνω· ἡ δὲ σύνευ
 τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς· «Εἰ εὐρήσ
 λεῦσαι, καὶ γεννηῆσαι ἐν αὐτ
 βοῦμαι μήπως, τῆς θαλάσσο
 ρηῖς λάβῃ τοὺς νεοσσοὺς ἢ
 θάδε· ὁ γὰρ τόπος οὗτος
 πάνυ ἡμῖν ἐπιτήδειος.» Λέγ
 σεχε τοίνυν· οὐκ ἀφόβως γὰ
 διάξωμεν.» Ὁ δὲ, «Οὐ τολ
 τοῦτο· ἀντιπαραταξώμεθα γὰ
 σχύνη ταῦτα λέγειν, καὶ ἀπ
 σθα τὴν σὴν δύναμιν; ἀλλ
 στησον ἡμᾶς ἐκ τοῦδε τοῦ γ
 εὐνοϊκῶς νουθετοῦντος, πείσε
 γὰρ, ὡς ἔν τινι πηγῇ νῆτ
 χελώνη, ἀλλήλαις συμφιλιούμ
 τος ἐκλιπόντος, διενοήθησαν
 ρον ὕδωρ. Ὡς οὖν ἔμελλον μ
 ἢ χελώνη· «Ἵμῖν μὲν μέλει οὐ
 λείψεως· ἐμοὶ δὲ τῇ ἀθλίᾳ, τ
 ση, καὶ πάνυ μελήσει· ἀλλ' ἔ
 καὶ κομίσατε σὺν ἡμῖν αὐταῖς.»
 ἐπομόσης ἡμῖν, ὡς οὐδὲν φθέγ
 ἄν σε μετακινήσωμεν, ἢ μετοι
 καὶ λαβοῦσαι αἱ νῆτται ξύλ
 αὐτῇ δακεῖν τὸ μέσον αὐτοῦ·
 βοῦσα ἐκάστη τῶν νηττῶν τὸ
 ἀέρα δι' αὐτοῦ τὴν χελώνην.
 νων, ἰδόντες τὴν χελώνην ἀν
 πετομένας, ἔφασαν· «Οὐχ ὄρατ

νητῶν ἐπ' αἴρος φερομένην
 φιλοτιμίας, «Ἄνωτέρη, ἔφη,
 τὸ στόμα, ἵνα τὸ ἔπος προ-
 συνετρίβῃ. Τοιαῦτα πείσεται
 λοῦντι.»

Ἡ δὲ ἀλκυὼν εἶπεν· «Ἐγὼ
 μὴ φοβοῦ τὴν Νηρηίδα.» Ἦν
 καὶ λαβοῦσα τοὺς νεοσσοὺς
 στραφεῖσα εἶπε τῷ συνεύνῳ·
 «Ὅτι δὲ ἠπίσταις, καὶ διὰ τοῦτο
 ἀλκυὼν ἔφη· «Ἄληθές τοῦτο ε-
 στί συμβῆ ἡμῖν τῶν ἐναντίας
 ἀντιπάθειαν, καὶ ἄρτι ὄψην
 τοὺς συγγενεῖς αὐτῆς καὶ φ-
 ἔπεπόνθει παρὰ τῆς Νηρηίδος
 κατ' αὐτῆς, ὡς ὁμογενεῖς καὶ
 ταῦτόν ἐμοὶ πάθοιτε καὶ ὑμ-
 ἐν σύνεργοί σου καὶ ἐπίκουροί
 βλάψαι αὐτήν;» Ἡ δὲ ἀλκυὼν
 θῶμεν τῶν πετεινῶν, ὅπως σ-
 οῦν ἐκεῖνοι εἶπον πᾶσι τοῖς
 πετεινὰ ἔφησαν· «Ἡμεῖς μὲν
 Βασιλεὺς βουλευθείη, βοηθήσ-
 τῆ αὐτῶν εἷξαντος ἰκεσία, ἵνα
 ποιῆσαι τὴν ἐκδίκησιν. Ἀκού-
 φοβηθεῖσα τὴν Βασιλέως ἀντι-
 σοὺς τῆ ἀλκυόνι. Ταῦτα οὐ-
 οὐ συμφέρει σοι ἢ ἀντιπαρά-
 νῶ σοι εἰς ταῦτα.» Καὶ ὁ
 ἐπιχειρήσω τῆ ἀπωλείᾳ τοῦ
 «Σὺ δὲ ὅταν ἴδῃς ὀφθαλμοῦ

καὶ ὀρμὴν ἀκατάσχετον, συκίνησιν, τότε πληροφορήθητι.

Εἶτα εἰσῆλθεν ὁ ταῦρος πόντον ἠλλοιωμένον, καὶ ἅ εἶπετα, θυμοῦ πλησθεὶς ὁ ταῦρος Βασιλεῖ συνοικεῖν ἀδίκω·» καὶ τὸς παράταξιν. Ἰδὼν δὲ ὁ καὶ αὐτὸς τῷ ταύρῳ, καὶ τηνικαῦτα ὁ Στεφανίτης τῷ Ἰχθὺν συνέρραψας κατὰ τοῦ τῆ ἀπόβασιν· τὸν γὰρ λέοντα καλεσας, τὴν ὁμόνοιαν τῶν σὺ οὐκ οἶσθα, ὡς οἱ δυνατώτατοι βουλοὶ οὐκ ἔωσι τούτους πῶς δυνατώτεροι ὥσι ἐχθρῶν; ἢ χειρὰς νικᾷ. Ἐγωγε οὖν αἰεὶ ὁ πλεονεκτικὴν γνώμην, ἐκώλυμῆσαι ἔργου· οὐδὲν γὰρ ἕτερον ὡς τὸ ἀκούειν, καὶ δέχεσθαι λαλοῦν. Καμοὶ μὲν γὰρ ἐσι λόγου σύνεσι ταδόσεως, ἰλαρότητος, πλούτου μεταδόσις, ὡς ζωὴ ὑγεία τούτοις, ὡς διὰ τῆς γνώσεως σκεται δὲ ὁ ἀσύνητος· καθάπερ ὄμματα πρὸς τὸ καθ' ἡμέραν ούτους ἔχων περὶ αὐτὸν ὑπηκόοι θαρῶ καὶ διαφανεῖ, κροκοδείλιον πλησιάζει, καὶν δίψη καταφλησας πλήν σου οικειωθῆναι διὰ τῶν περὶ αὐτὴν συνίσταται κυμάτων· ἐν τούτοις γὰρ φο

τάι. Ἄνόητον δὲ πάντη τὸ εἰκότα τῇ φιλίᾳ μὴ τηρεῖν, καὶ κείαν ἐπισπᾶσθαι ὠφέλειαν.

Πρὸς τούτοις οἶδα τοιαῦτα μὲ ἐπιχειρεῖν· φησὶ γάρ τις ἄρρον, ἵνα μὴ σε μισήσῃ, ὥστε ἀπώλεσαν τὸν ἐλέγχοντα αὐτοῦ τινὲς πίθηκοι ἐν τινι τῶν καθ' ὥραν χειμερινῆν διατρίβου συσχεθέντες, εὐρόντες τινὰ λίθον εἶναι, καὶ κατεφύσων αὐτὸν ἰδὼν τοῦτο ποιοῦντας, «Μὴ γὰρ πῦρ τὸ προκείμενον, ἀλλ' ἤκουον, κατῆλθεν ἐπ' αὐτούς· ἕτερος κόραξ· «Μὴ μάτην κοπιῶντι εὐθύνην, καὶ τὸν ἀσύνητον ἑαυτοῦ σπάθην ἐπὶ πέτρας δοκῶν ἀποστραφεῖς τὸν παραινούντα· οἱ δὲ συλλαβόντες αὐτὸν διεσπείρασαν τοιαῦτά σοι παραινούντα δοκῶν».

Ἄλλὰ καὶ σύ, τῇ πονηρίᾳ καὶ οὐκ ἀκούων παραινέσεως ἀνδρὶ, τῷ κοινωνῷ τοῦ σχολαστικῆς νηρός τις ἀνὴρ συνάμα σχολαστικῶν ἀλλήλους ποιησάμενοι, καὶ σπείρασι τάλαντα χίλια· καὶ φησὶ στρόπῳ ἐκείνῳ ἀνδρὶ· «Διάνειμα κείνος ἔφη· «Οὐχί· ἀλλὰ τανῦν ἐξ αὐτοῦ χρήσομεν· τὸ δὲ λαμβάνειν καὶ ὅταν δεηθῶμεν, ἐλευσόμεθα τάρκες λαμβάνοντες τὸν θησαυρὸν».

γὰρ τῷ τρόπῳ ἢ κοινωνίᾳ
 καὶ διὰ τῆς κοινωνίας ἢ φ
 τῇ παραινέσει αὐτοῦ, καὶ
 τὸν χρυσὸν κρύψαντες ἀνε
 ὁ πονηρὸς ἐλθὼν ἐσφετερί
 οὐ πολλοῦ διαστάντος,
 «Ἀπέλθωμεν, εἰ δοκεῖ, καὶ
 Πορευθέντες οὖν καὶ κατο
 ξατο ὁ τοῦτο κεκλοφῶς τ
 τὸ στῆθος, καὶ καταβοᾶν
 κλοφότης τὸν θησαυρόν. Τ
 βεβαιουῦντος, οὐκ ἐπέιθετο·
 κυσεν. Ὁ δὲ κριτῆς εἶπεν·
 δεῖξέ μοι, καὶ δεῖ σε τὸ τοιοῦ
 δρον ἡμῖν αὐτὸ μαρτυρήσει
 ἐστι.»

Καὶ προσελθὼν τῷ ἰδίῳ
 καὶ ἡξίου αὐτὸν ὑπεισελθόν
 λοντα ἐρωτᾶν ἀποκρίνασθαι,
 μόνος ἀνείληφε τὸ χρυσίον.
 ὦ τέκνον, τοῦτο ποιήσω· ο
 γίσει ληφθῆς, καὶ πάθης ὅτ
 γεται γὰρ, ὡς κύκνος τις,
 φωλεύων, ἐν τῷ γενναῖον αὐ
 κατήσθιεν. Ὁ δὲ κύκνος, διὰ
 ἥκιστα μετοικῆσαι ἐβούλετο.
 τοῦ βλάβην, ἔφη τῷ κύκνῳ·
 γειλεν αὐτῷ, ἅπερ ἐπεπόνθει
 δεῖξας αὐτῷ ὀπήν τινα ἀν
 σεως, λέγει αὐτῷ· «Ἐγνώσ τ
 «Νύμφης, ἔφη.» Καὶ ὁ καρκῆ

ἔχθραν ἔχει κατὰ τοῦ ὄφεως μέσον τῶν ὀπῶν, ἢ μὲν ἐξ καταντήσει μέχρι τῆς τοῦ ὄφ καταπνίξει αὐτόν.» Ἐξελθοῦσ φαγε τοὺς ἰχθύας, καὶ τὸν καὶ τὸν κύκνον ἅμα τοῖς νεοσοι, ὦ τέκνον, εἴρηκα τὸν μύλεών τινὶ ἀφρόνως, ἀλίσκεται αὐτοῦ ἔφη· «Μὴ φοβοῦ, πάτ ἀνδρίζου δὲ μᾶλλον, ἵνα ταῦτο σθεῖς δὲ τῷ υἱῷ, ἀπελθὼν ὑκριτοῦ ἐκεῖσε παραγενομένου, σαντος, φωνὴ ἐνεδίδοτο, τὸν φέναι φάσκουσα. Ἀκούσας δὲ δόλον νοήσας, προσέταξε πυρὸς ὡς ἂν μᾶλλον εἴποι τὸ ἀληθές ἤδη, καὶ ἐπ' αὐτὸν τῆς φλοεὺθὺς ὁ γηραιὸς, καὶ ἐκβληθεὶς Τιμωρηθεὶς οὖν παρὰ τοῦ χρυσίου ἀφηρέθησαν, ὃ καὶ εἰ Αὕτη γοῦν ἢ τοῦ πονηροῦ καὶ

»Ἐγὼ μὲν γὰρ αἰεὶ σου τῆν τοῦ ὄφεως ὀδόντα, ἐπεὶ καὶ ὡς εἴρηκεν ὁ εἰπὼν· «Φευκτέον γενεῖς, κἂν ἄγχιστοί εἴσι.» τατῷ ἐμπόρῳ. Λέγεται γὰρ, ὡς μείν, παρακατετίθετό τινι λάμ ἐπανέζευξε, παρεγένετο πρὸς ὀδόντα, ἀπογνόντα ἤδη τὴν ἐδηρον πωλήσαντα, καὶ εἶπεν σοι, σίδηρον.» Ὁ δὲ ἔφη· «Ἐν

βαλόντος μου, οἱ μῦες αὐτὸ
 ρὶ αὐτοῦ μηδέν, ἐπειδὴ σῶο
 θὲ σήμερον, συνεστίαθητι
 σωμεν τὰ εἰσιτήρια.» Ὁ δὲ
 τυχε τῷ υἱῷ αὐτοῦ, καὶ λ
 γαγεν ἐπὶ τὸν ἴδιον οἶκον,
 στρεψεν. Εὐρών δὲ τὸν πα
 ἐρωτῶντα περὶ αὐτοῦ, «Εἶδ
 υἱὸν εἰς ἀέρα φέροντα.» Καὶ
 «Ἴδετέ ποτε, ὦ ἄνδρες, ἱέρ
 ὁ τοῦ σιδήρου κύριος ὑπολαβ
 τοσοῦτον ἐσθίουσιν, ἐκεῖσε
 Ὁ δὲ αἰσχυνθεὶς ἐπὶ τούτῳ
 σίδηρον, καὶ τὸν οἰκεῖον ἀπέ

» Οὕτως ἔτι καὶ σὺ κατ
 πλαττόμενος. Ἄλλ' ὁ κακός
 γὰρ ὁ πικρὸς καρπὸς, καὶ
 εἶδε μετατρέπειν τὴν οἰκειό
 θεκτέον, ὦ οὗτος, τῆς τῶν
 φευκτέον τοὺς πονηρούς· ὡς
 ἀὴρ ἀπὸ τῆς δυσωδίας τῶν
 εὐωδῶν, ἐφ' ᾧ τινι ἂν τύχῃ
 ταδίδωσιν ἢ τῶν φαύλων
 τῷ προσομιλοῦντι. Οἶδα δὲ
 φορτικὸς ταυτὶ παραινῶν
 εἰσι τοῖς ἀνοήτοις ἀνδράσιν
 οἱ πεπαιδευμένοι, τοῖς δὲ
 τοῖς προπετέσιν οἱ ἀνέξικακ
 Τούτων δὲ λεγομένων μεταδ
 ἀνήρηκε, καὶ εὐθὺς μετεμ
 δὲ Ἰχνηλάτης προσελθὼν τῷ

ΙΧΝΗΛΑΤΗΣ

«Τί, μετάμελος ἐπὶ τὸν ταῦρος
ὡς εἰ δηχθῆ τις ὑπὸ ἐχίδνης
δίδοται τὸ δῆγμα;» Καὶ ἀ-
λόγοις αὐτοῦ, καὶ παρηγορήθη.
καὶ ὁ κακὸς καὶ μοχθηρὸς ἀνή-
λήλοις ἀντιφιλούντων ἑαυτὸν
ποιεῖ, καὶ τοὺς φίλους δειστήσει.

ΤΜΗΜΑ Δ

Ὁ δὲ Βασιλεὺς τῷ φιλοσόφῳ
πῶς ἔσχε τὰ κατὰ τὸν Ἰχνηλά-
ἀναίρησιν;

Ὁ δὲ φιλόσοφος ὑπολαβὼν
ἀναίρησιν, μιᾷ τῶν νυκτῶν ἐ-
διδάσκαλος τῷ λέοντι, καὶ πε-
θὼν τῇ τοῦ Ἰχνηλάτου πύλῃ,
Στεφανίτου, κατονειδίζοντος τὸ
ἔδρασε, καὶ ὡς οὐ διεκφυγεῖ
θόντος τὸν συρράφέντα κατ'
εἰσῆλθε πρὸς τὴν μητέρα τοῦ
τῆ, ὅσα δὴ καὶ ἀκήκοε. Ἦρ-
κετο αὕτη πρὸς τὸν λέοντα·
καὶ κατηφῆ καὶ μετάμελον
ἔφη· «ὦ τέκνον, ὁ μετάμελος
ἐργάζονται, ἀλλ' ἢ τοῦ σώμα-
τος ζόφωσιν· ἀλλ'

Ἐξαύδα μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα
καὶ πρὸ τοῦ εἰπεῖν σε, ὡς δὲ
γὰρ ἀναιτίως αὐτὸν ἀνήρηκας·
πάντως τὴν πρὸς αὐτόν σου

ἐκείνου διακρίναι διαθέσει· ἀλλήλας αἱ καρδίαι. Εἶπε οὐ ταῦρον.» Ὁ δὲ λέων εἶπεν· ἐπίστευον αὐτῷ ἐν πᾶσι, χόμην, καὶ οὐδεμία μοι κατ' ἐναντία. Καὶ νῦν μεταμεμνημένος καὶ περίεργός εἰμι, αἰσθόμενος κατ' αὐτοῦ ἐγκληθέντων καὶ τοῦ δολίου Ἰχνηλάτου λόγον. Ἀνάγγειλον οὖν μοι, εἴπερ ἀληθῆς ὑπόληψις διὰ τῶν ἀγγελιωῶν.»

Ἡ δὲ τοῦ λέοντος μήτηρ πιστοτάτων, ὡς διὰ φθόνου κατεψεύσατο.» — «Καὶ ἀναγγείλας;» Ἡ δὲ μήτηρ στήρια δεῖ τηρεῖν· ἐνθα δὲ φανέρωσις, καὶ τοῦ ἡμαρτηρίου κατακαλύπτειν χρὴ τὸ ἀμάρτημα· οὐχ ὑπολήψει τιμωρεῖ οὐ θέσις· δέδοικα γάρ, μήπως ταύρου ἀναιρέσει, καὶ ἐπίσει ἐνδοιάζειν τὰ περὶ ἐμοῦ· δοιάζω, ἀλλὰ βούλομαι· Ἡ δὲ, «Δέδοικά, φησι, μήπως ὑποπτειθῶ.»

Ταῦτα ὁ λέων ἀκούσας ἐπὶ τῷ τοῦς ὑπ' αὐτὸν ἅπαντας Ἰχνηλάτην· ὅς κατηφῆ ἰδὼν τοῦς παρεστῶτας, ὀρῶ τὸν μεστόν;» Ὑπολαβοῦσα δὲ ἡ

ἕτερόν τι κατήφεια, ἀλλ' ἢ ζῶσι συμμετρεῖσθαι, πείσαντο τὸν ἄθλιον ταῦρον ἀνελεῖν.» Ὁ πᾶς ὁ βλέπων τὸ συμφέρον, τῶν συμφορῶν μᾶλλον, ἢ τῶν μαι καὶ τοὺς ἀσκοῦντας, χαθρώποις συνδιαιτᾶσθαι (ἀσφαλκείν. Ἐγὼ δέ, εὔνους ὢν τῷ Βασιλεῦσι τὸν ταῦρον, καὶ ἐξεφαύλισα ἐτάσει τὰ παρ' ἐμοῦ ἀναχθέντα τὸ γὰρ ἐνοικουροῦν τοῖς λίθοις καλύπτεται, καὶ τὰ ἐγλήματα ἐπίσκαλύπτεται, παραπλησίως τῷ ἔργῳ. Εἰ μὲν οὖν συνεγίνωσκον ἐμὰ ταῦθα προσαφικόμην, ἀλλ' ἐν τὰς διατριβὰς ἐποιούμην. Ἀλλοίωτα ἐξετάσαι ἀκριβῶς τὸν ἀτάτου διαιτητοῦ, μὴ τὴν ἀλήθειαν πρόσωπον λαμβάνοντος, τὰ ὦτα κλίνοντος· ἐπεὶ μοι ἦν ἔχει πρὸς με ὁ Βασιλεὺς ἀγαθὸν γένηται, πρὸς τίνα ἄρα κατασκάπτει πάντα βλέποντα τοῦ Θεοῦ ὁ δὲ δέδοικα· οἶδα γὰρ τοῦτον ὡριεῖν τὴν θνητῶν ζώῃ. Εἰ καὶ μυρίας ψυχὰς τούτων πρὸς σὴν ἀρέσκειαν.»

Ἰπολαβὼν δέ τις τῶν στυγερῶν φθέγγη τὰ τοιαῦτα διὰ φιλοφρονηθεσιν, οὔτε μὲν διὰ τὸ πρόσωπον σεαυτὸν, ὑπεραπολογούμενος, Ἰχνηλάτης, «Ἄφρον, ἔφη, πῶς

αὐτον ἔργον; καὶ τί ἕτερον τιμιώτερον; εἰ γὰρ μὴ σχολῆ γ' ἂν ἐτέρου ὑπερασπίζοντο, ἐνδομυχοῦντά σοι φθόνον, ἄλλος εἶ καὶ ἀβέβαιος. Ἄφρασιλικῆ αὐλῆ· ἀνάξιον γὰρ σιλεῖ ὑπηρετεῖσθαι.» Τούτων φησὶ. Πρὸς αὐτὸν αὖθις ἡ μαί σου τὸ προπετές, ὧς τολμήσας ἔργον, τοιούτοις. Καὶ οὗτος ὑπολαβὼν, «Ἰνα ματος; οὐκ οἶσθα, ὡς στρατηγὸς κατὰ τὸν ποιητὴν; Ἄλλ' ὁ δένα τὴν ἀλήθειαν ἀσπάζομαι σιλέως ὑπερβολὴν, μήτε ἐπιπλήττοντος.» Κακείνη, «Ὅρα τὸ βέστατον τοῦτον· πῶς τοιαῦτα γάλοις περιπεσὼν ἐγκλήμασι τὴν ἀλήθειαν, καὶ συλλογισμοῖς, δέσιν ἀπατᾶν ἅπαντας;» Ὁ δὲ ὁ τὰ μυστήρια ἐκφραυλίζων, χρώμενος, ἢ ἀνδρείοις χρωμαζόμενος, ἐαυτὸν κύριον τῆς οἰκίας, κωμωδούμενος, περὶ ὧν οὐκ ἐρωτᾶται. αὖθις ἔφη· «Οὐκ οἶδας, ὧς Ἰχνηλάτης ὁ Ἰχνηλάτης, «Ὁ δεινά, φησὶν ἄνθρωπον, οὐδ' ἀποτρέπει τὴν μέλαιναν ὑπολάβης, ἀσεβέστατε, εἰποι δίκης τιμωρίαν, διὰ τῶν ψευδισμῶν.» Καὶ αὖθις ὁ Ἰχνηλάτης διαπλαττόμενοι, καὶ τὸ δίκαιον

γοις, μήτε ἔργοις στέργοντες. δὲν πρὸς ταῦτα ἀποκρινόμενοι ψεύσαντο τούτου οἱ διαβάλλοι γεσθαι ὁ ἐπὶ μέσου τοῦ θεᾶ ῥησιαζόμενος, καὶ παρὰ μηδε οὔν ὁ λέων τηνικαῦτα τὸν Ἰχ σμευθῆναι, ἄχρις ἂν ἐξετάση

Μετὰ δὲ τὸ φρουρηθῆναι οντι ἡ μήτηρ τὸν εἰπόντα, καὶ ὁ λέων «Ἐἴτε, φησὶ, τοῦτον· ὅ δὲ ὁ Στεφανίτης παραγενόμε δέσμιον τοῦτον θεασάμενος ἔκ ἄπερ σοι προὔλεγον· σὺ δὲ κώμενος οὐ προσεδέχου· ὄρα γὰρ δὲ Ἰχνηλάτης, «Ἀληθῶς εἶπας νῶν μοι τὰ συνοίσοντα· ἀλλ' νοσῶν ὁ ἄθλιος· πέπονθα γὰρ εἰδότες, ὡς βλάπτονται ὑπὸ χονται μὲν τοι γε τούτου. Καλὰ περὶ σοῦ· δέδοικα γάρ, μη φιλίαν, ληφθῆς καὶ σὺ, καὶ κατ' ἐμέ· καὶ θάνατόν μου κα ναναιρεθῆς μοι τότε καὶ σύ.» «τοῦτο διελογισάμην· ἀλλὰ σ ἀμάρτημα.» Καὶ ὁ Ἰχνηλάτης, τήσει τὰ κατ' ἐμέ.» Τότε ὁ Σ περίδειλος, ἀπαλλαγείς καὶ δ

Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁ λέων πρ τὸν λεοντόπαρδον, καὶ τὸν ἰχ θῆναι· καὶ συνελθόντων ἀπάντω Βασιλεὺς, ᾧ συστρατιῶται,

τῆς τοῦ ταύρου ἀναιρέσεως· νοῖδέ τι περὶ αὐτοῦ, ἀναφερέζέταστον τὴν κρίσιν ἐπενεγκίφη οὗτος, καὶ εἴτις ἔγνω ἀναγγειλάτω· πονηροῦ γὰρ τῶν κακῶν γίνεται, καὶ πτῆς πολιτείας.» Οἱ δὲ ἀκούσα εἶπεν· «Ἰνα τί σιωπᾶτε, ὦ περὶ ἐμοῦ, λαλησάτω, καὶ γὼ λέγων ταῦτα, πείσεται κατροῦ. Λέγεται γὰρ, ὡς ἰατρότινί· ἔτυχε δὲ τὴν θυγατέρονόσω περιπεσεῖν, καὶ διωρτυφλὸς, χρήσασθαι ταύτην ὀνος ἰατρὸς, ὥστε διακρίναί φόρου κίστης, καὶ τοῦτο ἀπροσελάβετο, καὶ δέδωκε πιεῖν καὶ δυσεντερίᾳ περιπεσοῖ ὁ ἀμαθὴς ἰατρὸς παρὰ τοῦ πιεῖν· καὶ πίων περὶ τὸ ζῆν ὦν καὶ λέγων, ἅ οὐκ οἶδε,

Ἄναστὰς δὲ ὁ πρωτομάγειρ στρατιῶται· φυσιογνώμων γφαίνεται ὁ Ἰχνηλάτης δόλιός λέγεται γὰρ, ὡς ὁ ἔχων τὸν βραχύτερον, καὶ εὐκινητότατλήλων ὅσον διεστηκότας, κακλίνων, συκοφάντης ὁ τοιοῦτόοῦτον ὀρῶμεν τὸν ἄθλιον Ἰχνηλτες, φησὶν, ἐσμέν ὑπὸ τὸν οθαίνει τοῦτον· καὶ οὗτος ὁ ταῦ

ΙΧΝΗΛΑΤΗΣ,

Εἰ οὖν, ὡς ἔφη, αἱ ψυχικαὶ δυνάμεις κρᾶσσει, τί δεῖ κολάζεσθαι ἢ βραβεῖα χορηγεῖν τοῖς ὀρθῶς ἢ ἄφρων, τὴν μὲν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ δὲ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τὸ πεπονθὸς τῇ ἄφρονι ἐκεῖ. δύο γυναῖκες μετ' ἀνδρὸς, ἑκασίας γυμναί, συνηυλίζοντο τῇ κει τινι περιτυχοῦσα, τούτῳ σχύνην. Ἐπιστραφεῖσα δὲ πρὸς σχύνην γυμνὴ βαδίζουσα;» Πρὸ ἀσύνετε, τὴν ἰδίαν ὄραν γυμνὴ ἐπὶ τούτῳ;» Οὕτως οὖν καὶ σὺ κας, τὴν δίκην τοῦ κατ' ἐμὲ συ Ταῦτα ὁ πρωτομάγειρος ἀκούσθαι. Μαθὼν δὲ παρά τινος τὰ λεχθέντα, καὶ ἐσημειώθη ἐν γραφῇ θείρχθη ὁ Ἰχνηλάτης.

Ἄλλος δὲ τις φίλος τοῦ Ἰχνηλάτη, καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῷ τὸ ἔφ' ᾧ λυπηθεὶς, καὶ πικρῶς κλέπτει βούλεσθαι, στερηθέντα φίλου εὐγνώμονος; Καλῶς οὖν ἔφησεν ἰσχυροῦ συρρέει πανταχόθεν τὸ πρὸς τῷ δικαστηρίῳ, καὶ ἰδὼν «Ἐγνων, ὦ Ἰχνηλάτα, τὰ ἔργα σου ἔτι πρόφασις, ἢ ἀπολογία· καὶ εἰκεία μεγίστη ἦν, καὶ ἄπειρος, εἶασεν.» Ὁ δὲ Ἰχνηλάτης εἶπεν· ἐκεῖνου ἐπιείκεια, νικᾷ δ' ὁμῶς καὶ σκληροκαρδία· ὀρθῶς γάρ σε,

λήματι πρὸ τῆς καταδίκης.
Καὶ οὐ μέμφομαί σε τοῦ
σπουδαίοις ἀντίκεινται.» Ὁ
τοὺς ἄρχοντας παρρησιάζετο
καὶ ἐτιμᾶν τοὺς ἀπαιδεύτους
προαιρεῖσθαι σε ἐνταῦθα με-
τεῦθεν ἀποβίωσιν δίκας ὑφ’

Ὁ δὲ Ἰχνηλάτης, «Καλο-
νουνεχῆ προσκαίρων προκρί-
μι τοῦδε τοῦ ἐγλήματος, καὶ
τοῦ ψεύσεσθαι. Εἰ γὰρ ὁ
ἄσύνετος, πόσω μᾶλλον ὁ
γοῦν, μήπως μεταμεληθήσῃ
ὁ μετᾶμελος· καὶ προσέχετε
θῶς λέγοντι, καὶ, ἃ μὴ οἶδε
ιερακάριος τις ἠράσθη τῆς
δὲ ἀπεστρέφετο αὐτόν. Ὁργ-
κίσσας δύο, καὶ ἐδίδαξε τὴν
«Εἶδον τὴν κυρίαν μου μοιχευ-
ραν λέγειν· «Ἐγὼ οὐδὲν λέγω
αὐτοῦ Πέρσαις συνδικαιτᾶσθαι
σῶν, ἠδέσθησαν· εἶτα καὶ ὁ
λαν. Ὁ δὲ ιερακάριος ἔξωθεν
ὡς τὸ τοιοῦτον εἶδον οὐχ ἄ-
ριος αὐτοῦ, θυμοῦ πλησθεὶς
γυναῖκα. Ἡ δὲ τὰ τοῦ ιερακα-
καὶ ὡς δόλον ὁ τοιοῦτος κα-
πεισθῆναι αὐτῷ, καὶ ποιῆσαι
του σημεῖον, ἔφασκεν ἡ γυνὴ
λην περσικὴν λέξιν, πλὴν ἴ-
τες οἱ Πέρσαις περὶ τινῶν ἐτ-

ΙΧΝΗΛΑΤΗΣ,

μηδέν ἕτερον εἰδέναι, εἰ μὴ φθεγμα. Ἐλθοῦσα δὲ ἡ γυνὴ πφοβῆ σὺ τὸν Θεόν, τοιαῦτά μου τὸ πρᾶγμα ;» Ὁ δὲ ἔφη· «Ναί.» Ἐν νη, ἄφνω ἰέραξ ἐπεισπηδήσας, ρυξεν. Οὕτως ἄρα καὶ ὑμεῖς πμαρτυρήσεσθε.»

Μηδενὸς οὖν τὸν Ἰχνηλάτην ἐκείνων, αὐθις ἐφρουρήθη ἐπὶ ἡλέοντος ἐν τῷ μεταξὺ πρὸς τὸ στατον τοῦτον τοῦ ἐγλήματος ὁ ὑπό σε (ὅπερ κακείνος εἶπεν) τὰ ὅμοια, πληροφορούμενος τὸ ἔπραξεν.» Ἰδὼν οὖν ὁ λέων τὴν προσέταξεν ἀναιρεθῆναι τὸν Ἰχνηλάτην· «Σκοπητέον, καὶ ἰστέον ἕτερον δόλον συρράπτων, ἐαυτοκτονῶν.»

ΤΜΗΜΑ

Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἔφη· «Ἐγνων τὸν ἀνάγγελόν μοι ὑπόδειγμα λήλους, καὶ τῆ φιλίας αἰεὶ συστα

Ὁ δὲ φιλόσοφος εἶπε· «Τοῦ λαγμα τῶν ὄντων οὐδέν· καὶ δ τοῦ κόρακος, μυός, δορκάδος τε ὡς ἐν τινι χώρῳ τόπος ἦν π συχνοὶ παρεγένοντο θήρευταί· γα, ὑψηρεφές τε, καὶ εὐσκιόφι κόραξ, ὃς ἰδὼν ἐκ τοῦ δένδρου

κτύλω δίκτυον, τῇ δὲ χειρὶ
 μὲν ἐμμεῖναι· μέντοι γε ἔκ
 τί μέλλει διαπράξασθαι. Τὸ
 πλώσαντος, περιστερὰ τις τῶν
 τοῦς κόκκους, ἐμπέπτωκεν
 πῶν περιστερῶν. Ἦσθη οὖν
 στεραὶ ἤρξαντο συνταράττεσθαι
 ματεύεσθαι σωτηρίαν. Ἦ δὲ
 σθε, ὦ αὐταί, ἔφη· ἀλλ' ὁμῶς
 ποτε δυνηθείημεν ἄραι τὸ
 ρα τὸ δίκτυον· ὅπερ ἰδὼν
 ἀπέγνω δέ· ἠκολούθησε δὲ μετὰ
 δοκίαν, τοῦ μὴ ἐπὶ πολὺ προ

Ὁ οὖν κόραξ τοιαῦτα ἰδὼν
 καὶ ὄψεσθαι, ὅπη καταντήσασθαι
 στερῶν, ἐπόμενον τὸν θηρευτήν·
 «Ὁ θηρευτὴς οὗτος, ὡς ὄραται,
 δίων τὴν πτῆσιν ποιησόμενος,
 εἰ δὲ ἐπ' ὀρέων καὶ δυσβάτων
 γνῶ. Πρὸς δὲ τούτοις ὑπὸ
 εἴγ' εἰς τοῦτον ἀπέλθωμεν, ὅπως
 καὶ τούτων ἐλευθερώσει.» Ὁ
 στρεψεν. ἠκολούθει δὲ ἄρα ὁ
 σωτηρίας μαθησόμενος, καὶ
 οὖν ἐπὶ τὴν τοῦ μῦτος γεγόνον
 μῦς ἐξελθὼν, καὶ ἰδὼν τὴν πτῆσιν
 σι· «Τίς σε τοῖς τοιούτοις, ὦ
 δέ, «Οὐκ οἶσθά, φησι, ὡς τῶν
 πρωμένη ὑπόκεινται; Ἦ εἰς
 πλεξε, καὶ πρὸς τοῦς κόκκους
 ἀβλεψία περιέπειρεν, ὥστε

Οὐκ οὖν θαυμαστὸν τοιοῦτω
 μείζονες γὰρ, ἢ ἔγωγε, μείζονο
 ἥλιος τῆ σελήνῃ ἐπισκοτούμενο
 σκιᾷ τῆς γῆς συγκαλύπτεται, κ
 θους τοῦ ὕδατος ἀρπάζεται, κ
 κατάγεται, ἢ εἰς γῆν ὄντα συ
 τοιοῦτον, καὶ δι οὐ πολλάκις ὁ
 σκοπὸν.»

Ταῦτα λεγούσης τῆς περιστά
 σμους κατεσθίειν, καὶ λύειν. Ἡ
 ὦ φίλος, ἔφη, τὰς ὑπ' ἐμὲ ἐλευθ
 μὴ ἐν νῶ λαβόντος τοὺς αὐτ
 καὶ λύοντος αὐτήν· «Μὴ με μ
 σοι ἐπιτάσσω. Ἐπεὶ γὰρ ὑπ' ἐ
 ἐπωφείλεται ταύταις ἢ παρ' ἐμ
 μοι ὑπηρέτησαν, καὶ διὰ τ
 τοῦ θηρευτοῦ παγίδων ἀνώτερο
 τούτοις, μήπως προτέραν με λύ
 ἄλυτον ἐάσης· εἰ γὰρ ἔγωγε μ
 τοῦ δεσμοῦ ἀπολύειν με.» Ὁ δέ
 γοι ἐπὶ πλεῖόν σε φιλεῖν τοὺς ο
 ρεθίζουσιν.» Εἰπὼν δὲ ταῦτα ἔ
 τάσθησαν.

Ἰδὼν οὖν ὁ κόραξ τὸ πραχ
 ξίαν παρεγένετο, καὶ ἐφώνησε
 φίλτατε ;» Τοῦ δὲ, ἐγὼ εἰμὶ, εἰ
 τοὺς φίλους διάθεσιν, ἔδοξέ μ
 τοῦτο προσῆλθόν σοι, ἔφη ὁ
 σοι ; τὸν γὰρ νουνεχῆ οὐ τὰ ἀ
 ἀδυνάτοις ἐπιχειρῶν, τῷ καθ'
 καὶ ἐπὶ ξηρᾶς πλοῖον· πῶς γο

υπάρχων σοι;» Ὁ δὲ κόραξ,
 εικότα· οὐδὲν γάρ μοι λυ
 Πολὺ γάρ μοι ὀνησιμώτερον
 συνεργεῖν μοι ἐν ἅπασιν· οὐ
 σθαι τῶν ἐλπίδων. Πεπληρω
 φίλους εὖνοιαν, καὶ μὴ σὺ
 σπουδαίου ἀρετῆ τῆ τοῦ
 καλυπτομένη διαχεῖται, καὶ
 εἶπε, «Μεγίστη ἐστὶν ἡ φύσις
 ἢ μὲν ἀντεριστικὴ λεγομένη
 ἐλέφαντος· ἢ δὲ φευκτὴ τε
 καὶ τοῦ μυός. Καὶ οὐ δεῖ τὴν
 καὶ πυρὶ θερμανθῆ, τὴν οὐ
 ἐνοῦται τῷ πυρὶ· σβέννυσι
 κόραξ «Ἐγνων, φησὶν, ἃ λέ
 τοιαύτη γενήσεται· παγία δὲ
 γὰρ τὸ χρυσοῦν σκεῦος δυσκ
 στον· τὸ δὲ ὀστράκινον εὐθρ
 τως καὶ ἡ εἰλικρινῆς καρδί
 εὐανάδοτος, ἢ δὲ μὴ καθαρὰ

Ὁ δὲ μῦς, «Δέχομαί σου,
 τίνα τῶν δεομένων μου κεν
 λόγοις ἐμαυτῷ, ἢ σοι τὴν ἀπ
 καιροῦ ἀνατρέψεις τὰς ἡμετ
 πεῖν· «εὐρῶν τὸν μῦν ἀσύνετ
 σα.» Εἶτα προκύψαντι τῆς ο
 μὴ τέλειον ἐξέρχη πρός με;»
 ἀναστρεφόμενοι κατὰ δύο τρ
 μὲν κατὰ τὴν ψυχὴν, οἱ δὲ
 μὲν φιλοῦσιν οἱ οὐ δι' ἄλλο
 αὐτοῦ ψυχὴν· οἱ δὲ κατὰ χ

Ξιωτικῶν πραγμάτων τὴν φιλοσοφίαν οὗτοι θηρευτῆ, ὅς ὑπορρίπτει τὸν νοῖς, οὐ φιλοτιμούμενος, ἀλλ' ἀμενος. Ἐγωγε δ' οὖν, οὐ δι' ἄλλο ὄθην σοι· καὶ οὐδὲν ἕτερον κωλύσεως, ἀλλ' ἢ τὸ δεδοικέναι με τὸ σοι τὴν φύσιν, κατὰ δὲ τὴν γνώμην κόραξ ἔφη· «Μὴ φοβοῦ τούτων ἐνεργείας τεκμήριον, τὸ φιλιουῖσθαι τῷ θραίνεσθαι τῷ ἐχθρῷ αὐτοῦ· καὶ μετ' ἐμοῦ σε ποθήσουσι.» Ταῦτα εἰπὼν ὁ μῦς, καὶ ἡ φιλία ἐν αὐτοῖς

Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας ἔφη ὁ κέρως δυσιν πλησίον τῆς ὁδοῦ, καὶ δέδουκ' ἰσθῆ σου ἢ κατοίκησις· ἀλλ' οἶδ' ὅτι ἰχθύες πολλοὶ, καὶ ἕτεραι διατρίβουσι ἐστὶ δέ μοι κάκει καὶ φίλη χελών· ἀπελθεὶν καὶ συνδιάγειν.» Ὁ δὲ κέρως φησι καὶ γὰρ, βούλομαι γὰρ τὸν κέρωσιν ὅταν τοῦτον ἐάσω, περί τινος ἀπέλθω.» Λαβὼν οὖν ὁ κόραξ τὸν κέρωσιν ἔγαγε τοῦτον ἐπὶ τὴν πηγὴν, ἐν ἧς εἶδεν αὐτὴν τὸν κόρακα, μῦν ἐπιφύκειν τοῦτον εἶναι· καὶ δειλιάσασα ὑπερῆκεν ὁ κόραξ τὸν μῦν ἐπὶ τῆς γῆς, ὅν κέρως καλέσατο. Ἡ δὲ τὴν τοῦ φίλου πρὸς αὐτὸν, καὶ ἠρώτησε, πόθεν γειλεν αὐτῇ πάντα, καὶ φησι πρὸς αὐτὴν ὅτι τὰ ἐνταῦθα καταλάβωμεν, ἀλλὰ κατὰ σε.»

Ὁ δὲ μῦς ἔφη· «Ἐγὼ τὴν πρὸς

παρά τινι μοναχῷ, καὶ ἥσθε
 ἐδέσματα, καὶ κορεννόμενα
 παρετίθουν μουσί. Καὶ πολλὰ
 σάλω τινὶ τὴν οἰκείαν τρ
 φυγεῖν βλάβην. Ξένος δέ τι
 ἀλλήλοις προσομιλεῖν· διὰ
 ἐκρότει, ἐμὲ δεδιττόμενος.

τίαν τοῦ κρότου τῶν χειρῶ
 με, δι' ἣν αἰτίαν ποιῶ τοῦτ
 οἰκία μου ἐστὶ τις μῦς, βλα
 τὸ βρωμά μου, καὶ διαφθείρ
 εἰσιν, ἔφη, οἱ μῦες, ἢ εἷς μόν
 μῦες πολλοὶ εἰσιν· παρ' ἐνόσ
 καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῷ τὰ κα

Ὁ δὲ ξένος εἶπε· «Μιᾶ τ
 κατελύσαμεν ἐν τῇ πόλει,
 ἦν δὲ μεταξύ ἡμῶν παρατ
 σπότου πρὸς τὴν γυναῖκα αὐ
 ἐγὼ αὔριον καλέσαι τούτου
 φησι, τοῦτο ποιῆσαι, μηδὲν
 ἐν τῷ οἴκῳ σου· πάντα γ
 ἔφη· «Μὴ σοι μελέτω περὶ
 σαυρίζοντες ἄνθρωποι καὶ π
 τούς, ὡς ὁ λύκος. Λέγεται γ
 ρεύσων, τόξον φέρων, καὶ
 ἔτρωσεν αὐτήν, καὶ ἄρας τ
 αὐτοῦ. Καὶ πάλιν συναντήσ
 βέλος· ὁ δὲ χοῖρος εἰσπηδήσ
 Πεσόντες οὖν ἄμφω ἐτεθνή
 ὥσπερ ἦν μετὰ τῆς φαρέτ
 δέ τινι λύκος ἐλθὼν, καὶ ἰδ

ΙΧΝΗΛΑΤΗΣ,

τε πάνυ, καὶ παχεῖς, εἶπεν ἐν
 γαστρίμαργος, ἀλλὰ φυλάξω
 τὰ εὐρεθέντα μοι βρώματα θησ
 τῇ ἡμέρᾳ μόνῃ τῇ τοῦ τόξου χ
 ξου, θέλων ταύτην καταφαγεῖν
 ἔτρωσεν αὐτοῦ τὴν καρδίαν,
 ἄρα καὶ οἱ πλεονέκται διὰ μό
 Ἡ δὲ λέγει αὐτῷ· « Ἄπελθε λοιπὸν
 ἔχουσα γὰρ ὀρύζην καὶ σήσαμον
 αὐτά. » Καθαρίσασα οὖν τὸ σή
 ἐν τῷ ἡλίῳ, τοῦ ξηρανθῆναι·
 ἕτερα, ἐλθὼν ὁ κύων οὐρήσεν
 τοῦτο ἢ γυνὴ ἐβδελύχθη, καὶ
 σήσαμον, ἔμιξε μετὰ τοῦ κεκ
 πάντα ἔβλεπον, παρῶν ἐκεῖσε,
 τῶν σὺν ἐμοὶ λέγοντος· « Αὕτη ἢ
 τὸ καθαρὸν αὐτῆς σήσαμον τῷ μ
 Οὕτω καὶ ὁ μῦς οὗτος ὁ ἀνο
 τοιούτων κατατολμᾷ· ἀλλ' ἐρευ
 καὶ κατορύζωμεν τὴν εἴσδυσιν αὐ
 ἐγὼ ἐν ἑτέρᾳ ὀπῇ, ἀκούων τῶν
 δὲ ἐν τῇ ἐμῇ μυωξίᾳ χρυσοῦ νο
 στρώννυον ἑμαυτῷ, καὶ μέγα ἐπὶ
 τορύξαντες ἐκεῖνοι τὴν ὀπὴν, καὶ
 λοντο τοῦτον, καὶ εἶπον· « Ὁ χρ
 διανίστα τῶν τοιούτων κατατολ
 παρόντος, ὡς ἀνίσχυρος ὁ μῦς κα
 εὐθέως κατεβλήθη μου ἢ ἔπαρσις,
 καὶ κατεφρονήθη ὑπὸ τῶν μυῶν·
 δῆσαι τῇ χύτρᾳ τῶν ἐδεσμάτων, ο
 ἀντέστησάν μοι καὶ οἱ λοιποὶ μῦε

Ἐγὼ δὲ ἐθαύμαζον, ὅπως
 καὶ οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ ὑπήκοοι
 ἢ ἀγαθὴ προαίρεσις δείκνυται
 ὁ λογισμὸς, καὶ ἡ ἰσχὺς διὰ
 ἀπορῶν οὐ δύναται τι τῶν ἐπι-
 στην ὡς καλῶς εἴρηκεν ὁ εἰπὼν
 τούτων οὐδέν ἐστι γενέσθαι
 νίην· φεύγοντα, (ἑαυτὸν) εἰς
 ὅτι τὸ ὀλίγον ὕδωρ ἀδύνατον
 λατταν, καταλαβεῖν. Ὁ γὰρ
 τολμᾷ, καὶ ἀμαρτήμασιν ἐπι-
 λυσι καὶ τὴν ἐνταῦθα ζωὴν
 γὰρ τῶν ἀναγκαίων ἐπιδη-
 γενόμενος μισεῖται· καὶ μισ-
 λυπούμενος οὐκ εὐφρονεῖ· οὐ
 αὐτῷ οὐκ ἐργάζεται. Εἶδον δὲ
 σὶν ἐπαινετὰ, παρὰ τοῖς πέν-
 εἰ γὰρ ὁ πένης ἀνδρεῖος τύχ-
 ὀνομάζεται· εἰ δὲ εὐμετάδο-
 εἰ δὲ πρᾶος καὶ προσηνής, ἀδ-
 θιος· εἰ δὲ λόγιος, φλύαρος·
 ἄμεινον τοῦ βίου προαπελθεῖν
 αἰχύνης κτήσασθαι μάρτυρας
 τῶν ἐξουσιαστῶν ποιεῖται τῇ

Ταῦτα διαλογιζόμενος εἶδον
 τοῦ ἐποιεῖτο διαίρεσιν, ἐν τινὶ
 μέρος, καὶ ὑπὸ τῇ κεφαλῇ
 τοῦτο λάθρα ἐλκύσαι, δοκῶν
 Ἐκεῖνος δὲ ἐξυπνος ὢν, λαβὼν
 προκείμενον, ἔτυψέ με κατὰ
 εἶτα πάλιν τοῦ βαλαντίου κατ

ψέ με τῷ κλάδῳ κατὰ κεφαλὴν
 ἐρρύη μοι ἐκ τῶν ῥινῶν, καὶ
 λισ ἔλκων ἐμαυτὸν κατέλαβεν
 ἦν ὥρας ἱκανάς. Καὶ ἐμίσησα
 σαι ἀνέχεσθαι με μνείαν χρυ-
 τιον τῶν κακῶν, τῶν ἐν τῷ
 καὶ ὁ ἔχων ταύτην, ῥᾶον ἂν
 θάλατταν κατατολήσειεν, εἰ
 ρήσει λαβεῖν ἔτοιμον χρυσόν
 δέ, ὡς οὐκ ἔστι μεῖζον τῆς α-
 μάλιστα ἢ καρτερία, καὶ ἡ ὑ-
 ἐν οἷς οὐκ ἔστι πόρον, ἢ δὲ
 πρώτη τῶν ἀρετῶν ἢ ἐλεημο-
 φιλίας, τὸ ἀπλοϊκῶς φέρεσθαι
 τὰ ἐσόμενα· καὶ μὴν καὶ πρὸς
 ἐπιχειρεῖν. Διὰ ταῦτα μὲν με-
 ταλλαζάμενος τοῦ ἐν οἰκῆματι
 εἶχον δὲ καὶ φίλην περιστερὰ
 μοι· ἔπειτα δὴ οὐδεμία τέρψις
 κοῦντα ἐπιζητεῖν· ῥάδια γὰρ
 ὡς τῆς μακαρίας φύσεως δα-
 ἀναγκαίαν φημι τροφήν καὶ τὴν
 τοῦ κόσμου παντὸς κυριεύσαντων
 τῶν ἀπώνατο, πλὴν τῶν ἐλο-
 συνοδοιπορήσας, καὶ σε αὖθις

Ἡ δὲ χελώνη ὑπολαβοῦσα
 κάλλιστά τε καὶ τελειώτατο
 ροῦντα τὴν μνήμην τῶν ἐπι-
 σε εἰδέναί, ὡς ἡ πράξις κοσμο-
 εἰ μὴ χρήσεται, οἷς οἶδεν ἐ-
 εἶη ἢ γνῶσις αὐτῷ, μὴ δυνα-

κουφισμόν. Μὴ οὖν φρόντιζε τὸν
 λόγους ἀνὴρ, καὶ χωρὶς τοῦ
 ὡς ὁ κοιμώμενος λέων· ὁ δὲ
 καὶ παρορᾶται, ὡσπερ καὶ ὁ
 κύων· μήτε περὶ τῆς ξενιτείας
 νεύου· οὐδεὶς γὰρ τῶν συνετῶν
 προτέρων, λέγων, ὡς ἦς πο
 μένος· τὸ γὰρ ἐν γενέσει κα
 ῥοή· καθάπερ τις σφαῖρα, τάχ
 ῖριπτομένη. Λέγεται γὰρ, ὡς
 τὸ τοῦ νέου φρόνημα, ἢ τῶν
 γυναικῶν ἔρως, ὁ ψευδῆς ἔπα
 νεχῆς καὶ φρόνιμος, οὔτε τῆ
 οὔτε μὴν ἀλύει τῆ ὀλιγότητι
 τῆς χελώνης διάλεξιν, ἥσθη ἐπ
 ἡδύτερόν ἐστι φίλω τῆς τῶν
 ναγαλλιάσεως· οὐδεὶς γὰρ ἔτε
 ται, εἰ μὴ ὁ σπουδαῖος· ὡσπε
 τὸν ἑλέφαντα, εἰ μὴ ὁ ἑλέφα

Ταῦτα καὶ τούτοις παρατ
 δορκάς τις ἄφνω παραγίνεται,
 ἀνέπτῃ, καὶ ἡ χελώνη τῷ ὕ
 δὲ καὶ ὁ μῦς κατάδυσίν τινα. Ο
 ρισκόπει, εἰ ποῦ τι καταδιώ
 πανταχόθεν περιβλεψάμενος, ὡ
 τὴν χελώνην καὶ τὸν μῦν ἐκα
 ὑποπτεύεται· καὶ πρὸς τὴν δο
 ρίων εἶδεν. Ἡ δὲ χελώνη ἐξε
 πιεῖν μὴ κατατολμῶσαν, πείθει
 φιλτάτη, οὐδεὶς γὰρ ἐνταῦθα νῦ
 γειλὸν μοι πόθεν ἦκεις.» Ἡ δὲ

τοῦ νῦν παρὰ τῶν θηρευτῶν,
 ἔνταῦθα κατήντησα.» Ἡ δὲ
 οὐδέποτε γὰρ θηρευτῆς παρ
 μεθ' ἡμῶν· ἰδοὺ γὰρ σοι πρό
 τος νᾶμα διαφανές.» Ἦρεσθ
 σθαι, καὶ συνδιάγειν μετ' αὐ
 ὀμιλίαν καὶ πανδαισίαν ὑπὸ

Ποτὲ γοῦν ὁ κόραξ, ὁ μῦς
 νελθόντες, εἶδον τὴν δορκάδα
 πτάς ὁ κόραξ εἶδε ταύτην
 θηρευτοῦ, καὶ ὑποστρέψας ἀν
 λώνη πρὸς τὸν μῦν ἔφη· «Ἰ
 σωτηρία κεῖται.» Ὁ δὲ μῦς
 κάδα κατέλαβε, καὶ ὁ κόραξ
 φιλτάτη, τοῖς τοιούτοις δειν
 εἶπε· «Καί τις ἀπόναιτο τ
 ὠρισμένον τελεσθῆναι;» Ταῦ
 ἡ χελώνη, καὶ φησι πρὸς αὐ
 θοῦσα ἔνταῦθα; ἐγὼ γὰρ λ
 σμῶν, διαδράσω, ὡσαύτως
 εὐρήσει κατάδυσιν· σὺ δὲ μ
 γενήσῃ φεῦ! παρανάλωμα.»
 ὁ μετὰ τὴν τῶν φίλων στέρη
 τῶ τέρψις καταλιμπάνεται;
 ἐπῆλθεν ὁ θηρευτῆς, ἅμα τῶ
 μῦς, καὶ ἀποδράσαι. Καὶ ὁ
 ὁ δὲ μῦς καταδύσει ἐκρύβη
 λώνην εὐρών, καὶ συλλαβῶν

Ἰδόντες δὲ ὁ κόραξ, ὁ μῦς
 δρα περιαλγεῖν εἰκόασι. Καὶ
 βίου ἐξετράπη ἡμῖν! καλῶς

ἅπαξ προσκόψει, πολλοῖς περι-
 κει μοι τὸ πατρίδος στερεθῆνα
 πεσεῖν· ἀλλ' ἔστερήθην, οἴμο
 ἥτις οἶδε θεσμούς φιλίας τηρεῖν
 σώματος, καὶ μυρίοις περισσ
 ποτε μένον ἐν ταύτῳ, ἀλλὰ
 καταβαλλόμενον. Καὶ ὥσπερ
 προσμένει τῇ ἀνατολῇ, ἀλλὰ π
 καὶ ὁ ἑὼς ἐσπέριος γίνεται,
 δύει, καὶ τὸ δῦνον ἀνατέλλει
 μετάβλητα. Ἄνεμνήσθην οὖν ἔγ
 φορῶν διὰ τῆς παρούσης λύπ
 ἐνσκιρρωθεῖσα οὐλή, ὅτε ἐπλ
 τῆς πληγῆς ἀλγηδόνος ἐπαισθάν
 αὔθις, ὡς ἔκ τινος ἀρχῆς ἀνακαί

Ἡ δὲ δορκὰς ἔφη· «Ἡ ἡμετέρ
 δέ σοι περιώδυνοι λόγοι, καίπε
 λώνην οὐκ ὠφελοῦσιν· ἀλλ' ἐ
 ζωῆς καὶ σωτηρίας. Λέγεται γὰ
 ρῶ συμπλοκῆς ἐτοιμάζεται, ὁ
 λήψεσι, καὶ οἱ φίλοι ἐν καιρῷ π
 μῦς, «Ἐμοὶ δοκεῖ, ἔφη, συμφέρε
 καὶ ὡς νεκρὰν ἐν μέσῳ τῆς ὁδο
 καὶ ἐπιμαρτυρῆσαί σοι τὴν νέκρα
 καθεσθῆναί σοι, καὶ ὑποκρίνεσθαι
 μαι γὰρ, ὡς τοῦτο ἰδὼν ὁ θη
 αὐτοῦ, καὶ τὴν φαρέτραν, καὶ
 ἴδης τοῦτον προσεγγίζοντα, ἀνα
 ἐλπίδι τοῦ καταλαβεῖν σε αὐτὸ
 βάνοντος, χρῶ ἐπὶ πλέον τῇ τῶ
 μεταξύ ἔγωγε τῶν δεσμῶν τὴν χ

καταφαγὼν τὸ δίκτυον.» Ἡ δὲ
καὶ οὕτω λυθεῖσα παρὰ τοῦ
οἴκαδε ἐπανέζευξαν. Οὕτως αἱ
οἰκείων φίλων ἀντέχονται.

ΤΜΗΜΑ

Μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Βασιλεὺς
«Ἔγνων διὰ τούτου σου τοῦ πρὸς
φιλίας. Λοιπὸν ἀνάγγειλόν μοι
παρὰ τὴν ἐχθρότητα, εὖνοιαν
καὶ ἀγαθὰ. Ὁ δὲ φιλόσοφος ἔφη· «Ὁ ἐχθρὸς
τῶν γλαυκῶν. Λέγεται γὰρ
γέθει δένδρω, κόρακες διῆγον
καὶ πρὸς τὰς γλαῦκας αἰεὶ ἐχθροὶ
αἱ γλαῦκες ἐπελθοῦσαι τούτους
ἐτέρους δὲ ἐτραυμάτισαν. Ἔω
ὑπὸ αὐτὸν ἐπισυναΐξας, καὶ συ-
νέστησαν τὸ τῶν γλαυκῶν γένος
ἡμετέραν δύναμιν κατετροπώσαν
καὶ ἐτραυμάτισαν, τὰ τε πτε-
ριστον, τὸ κατατολμῆσαι ἡμῶν
καὶ τὰ ἐπόμενα.» Ἦσαν δὲ πρὸς
τοσὺμβουλοὶ πέντε, ὧν ὁ εἷς
αὐτοὺς ἰσχυρῶς σώσει ἡμᾶς ταύτης τῆς ἐχθρο-
καὶ τὴν ἐνταῦθα διατριβὴν καὶ
βίον ἀσπάζεσθαι, μὴ ἐξὸν ἐπι-
τεσθαι.»

Ὁ δὲ ἕτερος ἔφη· «Οὐ κρίνεται
ὑπὸ μιᾶς προσβολῆς ταπεινωθῆναι
καὶ τὸν ἐπὶ ξένης ἀσπάζεσθαι

λοι, καὶ πρὸς ἀγῶνα ἀποδύεσθαι
λεύσονται, συμπλακῆναι δεῖ
εἰσδῦναι τούτους μέσον ἡμῶν.
εἴτ' οὖν ἄμεμπτοι περὶ τὴν π

Ὁ δὲ τρίτος εἶπεν· «Οὐ κα
γουςιν· ἀλλὰ δεῖ ἡμᾶς ἀνα
ἡμῶν φιλιωθῆναι ἡμῖν, καὶ στ
δώρων ὑπαγόμενοι, ἃ δὴ καὶ
βιώσομεν· αἰεὶ γὰρ οἱ Βασιλεῖς
διότες, καὶ πρὸς τοὺς ἐχθρο
ποιοῦνται τὸν χρυσόν, δι' οὗ σ

Ὁ δὲ τέταρτος ἔφη· «Οὐ
ἔστι τῷ βίῳ στενοῦσθαι καὶ
θροῖς ὑποπεσεῖν, ὧν κρείττονέ
εἰ καὶ τοῦτο, ὃ παραινεῖς,
τοῖς ὀλίγοις· ἀλλὰ τὰ ὑπὲρ
γὰρ, ὡς δεῖ πρὸ τῆς χρείας τ
κεσθαι δώρων πρὸς φιλίαν, μ
μὲν τὴν ἐκείνων δύναμιν ἐπιτε
Τῆς γὰρ ἐν ἡλίῳ ἰσταμένης ῥα
ἐπιτείνει, ἢ δὲ ἄμετρος ταύτ
εἰρήνην ἀσπάζεσθαι, καὶ τὸ π

Ὁ δὲ πέμπτος εἶπεν· «Οὐ
ἐπικρατέστεραι γὰρ ἡμῶν αἱ
μᾶλλον, ἢ τοὺς ἐναντίους ἔβ
ἀδύνατόν ποτε λογίζεται τὸν
καὶ πρότερον τὸν ἐχθρὸν δέδοικ
οὐδεὶς γὰρ ἐχέφρων ἀνὴρ τοῦ
ἐγγὺς διάγει. Καὶ ὁ ἄριστος σ
αἰρεῖται τὸ πολεμεῖν· ἐν πᾶσ
περὶ πλοῦτον, ἐν δὲ τῷ πολέμ

Βασιλεὺς ἔφη· «Εἰ τὸ πολεμ
τρέπεις ;» Ὁ δὲ εἶπε· «Δεῖ σ
σθαι τοῖς ὑπόσε συνετωτάτο
στρατευμάτων καὶ παρασκευῶ
τίθησιν αὐτῇ σκοποὺς ὄνησίμ
τῷ θαλαττίῳ ὕδατι. Καὶ οὐ
δύναμιν καὶ πονηρίαν ἐπὶ βλ
βούλεται ἐν τοῖς πρὸς αὐτὸν
τηδείοις καὶ παρασκευαῖς. Ἐ
ὦ Βασιλεῦ, βούλομαί σοι ἰδίῃ
καὶ δημοσίᾳ μὲν λέγω σοι, ὅτι
τὸ πολεμεῖν, οὕτως οὐδὲ τὸ
τοιαύτην ἀσπάζεσθαι· ὁ γὰρ
λον μετὰ δόξης θάνατον, ἢ τ
λήσης καὶ ἀναβάλη περὶ τὰ
γὸς ἀνὴρ ἄτησι παλαίει,
διαλέξομαι, ὅτι ἀκούω τῶν
τροπαιοῦχοι γίνονται διὰ τῆ
στη οἰκονομία ἐπιγίνεται δια
βουλή ἐνεργεστέρα γίνεται,
ζεταὶ δὲ τὰ μυστήρια ἐξόχο
εἰς τὴν συμβουλήν, ἢ παρὰ τῶ
συνεργούντων, ἢ παρὰ τῶν
ἢ παρὰ τῶν τὰ ἐπόμενα τισ
ρούντων, ἢ παρὰ τῶν οὐκ
χαζομένων. Ὁ δὲ τὸ οἰκεῖον
τρόπους ὠφελεῖται· ἢ γὰρ τ
χάνων, τὴν τῆς ἀτυχίας μ
προσκαλοῦντα εἰς τὴν συμβ
προσκαλουμένων τοὺς λόγου
καὶ προστίθεται διὰ τούτων

Εἰ γὰρ ὁ Βασιλεὺς συντηρεῖ τὸ
 νουνεχέσι πρὸς τὰς οἰκονομίας
 πολλοῖς, καὶ τὴν διάνοιαν ἀκα
 νοοῦντος καὶ εὐγνωμονοῦντος ἐ
 παρά τινος ἡμαρτημένα παρατρ
 θήσεται, καὶ κράτιστος ἔσται.

στηρίοις· τὰ μὲν γὰρ δύο, τὰ
 δέχεται. Ἐν ᾧ δέσοι μέλλω ἀ
 δύο, ὧτα δὲ τέσσαρα συνδραμ

Ταῦτα ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἀ
 προσωμίλησε, καὶ ἠρώτησε περ
 θρας. Ὁ δὲ πρωτοσύμβουλος ἔφ
 δε ἐστί· λέγεται γὰρ, ὅτι περ
 σθὲν ἀνηγόρευε γλαῦκά τινα ἐσ
 ἐκεῖσε τυχῶν, ἔφη· «Εἰ μή τι
 παρεωράθη ὑμῖν ὁ ταῶς, γερανὸ
 οὐκ ἔδει ὑμᾶς τὸ δυσῶδες το
 τε γὰρ καὶ τὸ τῆς ψυχῆς κάλλος
 καὶ ἀσύνητον, καὶ ὀργίλον, καὶ
 ἐστερημένον, καὶ δόλιον, καὶ
 χείριστον, οὐ δύναται τι τῶν π
 τὴν αὐτοῦ οἴησίν τε καὶ ὑπερηφ
 ὁ Βασιλεὺς, εἰ τύχοι ἀσύνητος,
 αὐτῷ, ἐὰν νουνεχεῖς ὧσι καὶ σώφ
 ράλλακτος μένει, καὶ εὐθύνονται
 ἐκείνου τοῦ λαγωῦ, τοῦ πορευθ
 ἐλέφαντας ἐκ προσώπου τοῦ φέ
 πράγματα τοῦ Βασιλέως σὺν πᾶ

Τῶν δὲ, καὶ πῶς ἦν τοῦτο
 πρὸς αὐτούς· «Λέγεται, ὡς ποτ
 τῶν πηγέων ἐκλελοιπότην ὑδάτ

πάντα· ἐστενοχοροῦντο δὲ πᾶσι
 ἑλέφαντες, καὶ προσελθόντες εἰς
 ἐστὶν ἡμᾶς, ὦ Βασιλεῦ, μετοικ
 φόρῳ καὶ ὑδατώδει, μήποτε τ
 σιλεὺς αὐτῶν ἔπεμψέ τινας
 τόπον ἀνήκοντα. Ἀπελθόντες
 στρεψαν, καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Β
 τόπῳ πηγὴ ὕδατος καὶ χλόη
 σαντες ὄκησαν ἐκεῖ.

Ἦσαν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ
 θόντες οἱ ἑλέφαντες κατεπάτη
 ἀπέκτεινάν τινας ἐξ αὐτῶν. Ἐν
 νήχθησαν οἱ λαγωοί, καὶ ἀνή
 πεπόνθασι παρὰ τῶν ἐλεφάντων
 γένηται μηχανή τις παρ' αὐτο
 ρείας τῶν ἐλεφάντων. Ἀναστα
 ἀπελθὼν πρὸς αὐτοὺς, πείσω
 χῶρον· πέμψατε οὖν μετ' ἐμο
 οὓς μέλλω εἰπεῖν αὐτοῖς.» Ὁ δ
 «Σὺ πιστὸς εἶ, καὶ οὐκ ἔστιν ἡμ
 μάρτυρας· εἶδον γὰρ τὴν σὴν
 οὖν, καὶ ποίει, καὶ λέγε, ἃ β
 φέγγους ἀπῆλθεν ὁ λαγῶς π
 βηθεῖς, μὴ καταπατηθῆ παρ'
 ὑψηλὸν, καὶ κράξας φωνῇ μεγ
 Βασιλεῦ τῶν ἐλεφάντων, πρέσβ
 τοῦ φέγγους· σὺ δὲ οἶδας, ὅτ
 λογῆ, ἀβλαβῆς μένει. Λέγει ο
 μέμψεως οὐκ ἐκτός, πολεμεῖν
 ἐπαινετότερον δὲ τὸν ἰσοδύναμ
 ἐν τῷδε τῷ τόπῳ, ἀδικῶν κα

γωούς, οἱ καὶ ἀσθενέστεροί εἰς
 κτεινας αὐτούς, καὶ κατέλυσε
 λωσας τὸ ὕδωρ, ἐν ᾧ εἶμι. Ἀ
 ποίηκας αὐτοῖς ἀδίκως, σβεν
 ἀποκτενω ὑμᾶς· καὶ εἰ τούτῳ
 πρὸς τὴν πηγὴν, καὶ ὄψει με.
 Βασιλεὺς, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πα
 σώπου τοῦ φέγγους, ἐθαύμασαν
 λαγῶν ἀπῆλθε σὺν αὐτῷ πρ
 δείξας τῷ ἐλέφαντι τὸ τῆς
 «Νίψαι, ἔφη, ἐκ τοῦ ὕδατος,
 τῆς ὀμιλίας αὐτῆς.» Ὁ δὲ Βα
 εἶπε· «Μὴ ὀργίζου κατ' ἐμοῦ
 ἔτι ἐνθάδε, οὐδέ τις τῶν ὑπ' ἐ
 οἱ λαγῶι τῆς τῶν ἐλεφάντων

Ταῦτα ὑμῖν διῆλθον διὰ τ
 τῶν γλαυκῶν, καὶ πονηρίαν
 προσεγγίσει αὐταῖς, ἢ συμβ
 οὐκ εἰσὶν ἐξ αἵματος βασιλικ
 μετὰ τοῦ κακοῦ Βασιλέως δι
 πονηρίας, πείσονται τὸ τοῦ λα
 τῆς γαλῆς.» Ἐὰ δὲ πετεινὰ εἶπε
 κόραξ πάλιν ὑπολαβὼν ἔφη· «
 σκιούρου· ἦν δέ μοι ὁ σκίουρ
 τὸν σκίουρον ἀπελθόντα κατα
 ἀπελθὼν ἐν αὐτῇ, καὶ μὴ εὐρ
 ὑπέστρεφεν· ἐθλίβην δὲ μεγά
 τινος τόπου ἐλθὼν λαγῶς τ
 ὀπῆ. Ἐπανελθὼν δὲ ἐκεῖνος, κ
 φησιν, ἐκ τῆς οἰκίας μου.» Ὁ
 «Ὁ τόπος οὗτος, ἔφη, ἐμὸς ἦν

σθῶμεν.» Ὁ δὲ ἔφη· «Ἐγὼ ἐν ἡμῶν ἐστὶν ὁ δικαστής.» Καὶ ὁ — «Γαλήτις ἀσκήτριά, φησὶν ὁ εὐσεβὴς καὶ δικαία, μηδέποτε τοιγαροῦν, φησὶν ὁ λαγῶς, πρὶν ἰδοῦσα πρὸς αὐτὴν ἐρχομένου ψιθυρίζειν, καὶ γονυκλινεῖν, ὅτι καταφαγεῖν αὐτούς, ὃ καὶ ἤρξαντο διαλέγεσθαι καὶ ἀντιπαραθεῖν αὐτοῖς· «Ἰνα τί, ἀδελφοί, οὕτως ἐγγύσασθε πρὸς με, ἵνα ἀκούσωμαι τετύφλωμαι, καὶ οὐκ ἀκούωμαι τὰς φωνάς, ὅπως νοήσω τὰ λεγόμενα καὶ τοῦτο ἐποίησαν. Ἀκούσαντων, ἤρξατο παραινεῖν αὐτοῖς· «Ὁ γὰρ ἄνθρωπος, θαρρόντες προσήγγισαν αὐτούς, ὅτι ἡ γλαῦξ πανοῦργος τυγχάνει δεῖ ὑμᾶς καταπιστεῦσαι αὐτῇ.

Ταῦτα ἀκούσαν τὸ τῶν πρῶτης ἀρχῆς τὴν γλαῦκα. Καθαίρων τὸν κόρακα· «Οὐ σύνοιδα ἐμαυτῶν ἐναντίον τι κατὰ σου, καὶ διὰ τῆς δημηγορίας καὶ ἀντεκδικηθέντων ξύλον διὰ τῆς ἀξίνης αὐτῶν τραῦμα πάλιν συνουλοῦται, καὶ τῆς δῆξις ἀνιάτός ἐστιν, ὡς τῆς καρδίας. Καὶ γὰρ τὸ πῦρ σθένος τῆριον φαρμάκοις τισὶν ἀντικρῶς χεῖρα παύεται· τὸ δὲ τῆς μνησικακίας ἀνεσπάρη μέσον ἡμῶν καὶ ὑμῶν,

οὐδέποτε ἐκριζοῦμενον.» Ταῦτα
θυμοῦ πνέουσα· καὶ μετεμελήθη·
Αὕτη γοῦν ἐστὶν ἡ μεγίστη ἔχθρα

‘Ο δὲ Βασιλεὺς ἔφη· «Ἐγὼ
περὶ τῶν προκειμένων ἡμῶν ἀνέστη
‘Ο δὲ πρωτοσύμβουλος εἶπε·
ναίνῳ, οὐδὲ προτρέπω εἰς τὸ
διὰ τινος κατορθῶσαι μηχανήματα
καθάπερ ἐμηχανήσαντο καὶ τὸ
γεγνησθαι γὰρ, ὡς ἀσκητῆς ἠγόρευσε
τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ
ἄρα ἀπ’ αὐτοῦ τὸν τράγον δὲ
τῶ, εἶπεν ὁ πρῶτος αὐτῶν· «
τῆς τὸν κύνα τὸν μικρόν ;» ‘Ο δὲ
τὴν, ἔργον δὲ ἀσεβοῦς· εἰ γὰρ
κύνα.» ‘Ο δὲ ἀπέλυσεν αὐτόν·
αὐτοῦ ἐν τῷ ποταμῷ καὶ ἐκατέστη
γον ἔσφαξαν καὶ διεμερίσαντο

Ταύτην τὴν παραβολὴν διηγήθη
λογουμένως, ὡς ἄνω μοι εἴρηται
ναταὶ ποιῆσαι. Κρίνω οὖν σὺν
τὴν μεγαλειότητα κατ’ ἐμοῦ,
στάξαι τυφθῆναί με ἀφειδῶς
θῆναι τοῖς ὤμοις¹. εἶτα καὶ
τὴν οὐρανόν, καὶ ριφθῆναι πλησίον
τούτου γενομένου ἀπ᾽ ἀρχαί σε μὲν
κείμενον.» Τοῦτο οὖν ποιήσας
τῶν ὑπ’ αὐτὸν ἀπεδήμησε. Ἰδὼν
δένδρον παραγενόμενα οὐκ εἶδεν
τὸν τυφθέντα κόρακα κείμενον

(1) Τὸ κείμενον τοῦ πρώτου ἐκδ. φέρεται

οικείω αὐτῶν Βασιλεῖ. Ὁ δὲ
 ῥώτησε, πόθεν τε ἐστὶ, καὶ
 ῥακες; Ὁ δὲ κόραξ εἶπεν·
 Ὅπῃ δὲ οἱ κόρακες ἐπράπησαν
 ἂν τὰ ἐκείνων εἰδείην μυστήρ.
 Βασιλεὺς ἔφη· «Τῷ ὄντι οὕτω
 τῶν κοράκων ἀρχηγοῦ· ἐρωτήσας
 αἰτίαν τοσαῦτα πέπονθε δεινὰ
 κακοβουλία τοῖς τοιούτοις με
 παρ' ὑμῶν ἠττήθησαν οἱ κόρα
 νέστη, καὶ ἕκαστος, ὡς εἶχε σ
 βούλευσεν. Ἐγὼ δὲ ἐπαρρήσα
 ὡς δυνατώτεραί ἐσε τῶν κοράκ
 καὶ διὰ τοῦτο δεῖ μὴ ἀντιπαρ
 εἰρήνην ἐπιζητεῖν, καὶ φόρους
 σπένδεσθαι, καὶ σέργειν, καὶ γ
 μολογεῖν. Τῷ γὰρ ἐπικρατεστέ
 εἶκειν, καὶ τὴν ἐκ τούτου βλ
 ὅπως ὁ σφοδρὸς ἄνεμος τὰ ὑ
 καὶ συνθραύει· τὰ δὲ ἀδρανῶ
 φερόμενα οὐ καταβάλλει; Τα
 πτευόν με, καὶ τινὰ τρόπον εὖν
 διαλέγεσθαι· καὶ θυμοῦ πλ
 ὑπέβαλον, τὸ πολεμεῖν τοῦ

Τούτων ἀκούσας τῶν λόγων
 τῶν αὐτοῦ συμβούλων· «Τί
 «Ὡς τάχιον ἀναιρηθήτω, φησί
 μέγιστον ἢ τούτου ἀναίρεσις.
 τῶν σκευωριῶν καὶ μηχανῶν,
 πτεῖν οὐ παύεται· ὁ γὰρ π
 ἀμελῶν τῶν λόγου ἀξίων, ἐν

ἀπολέσας, οὐ ῥαδίως ἄλλο
ἐχθρὸν ἐν ἀσθενείᾳ εὐρίσκων
τα μεταμεληθήσεται, μὴ δυ

Ἔτερος δέ τις τῶν τοῦ
«Οὐ δεῖ τοῦτον ἀνααιρεθῆναι
συντετριμμένον οὐ κατεάξει
σεις· μᾶλλον δὲ καὶ οἰκτείρει
στη συμφορᾶς, καὶ τοιαῦτα
τον περιέπειν· τὸ γὰρ διαφέ
λους μέγιστον εὐτύχημα, ἴσ
ὡς ὁ ἔμπορος παρὰ τοῦ κλέ
τις γηραιὸς, πολύολθος ὢν,
αὐτὴν λίαν· ἢ δὲ αὐτὸν ἀπε
κοιμωμένων αὐτῶν, εἰσῆλθε
κίαν· ἢ δὲ γυνὴ τοῦτον ἰδοῦ
τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, καὶ ἐνηγκα
πνος δὲ γενόμενος ὁ ἀνὴρ α
καὶ τίς οὗτος ὁ πόθος;» Καὶ
καὶ ἔγνω, ὅτι δι' αὐτόν ἐστι
αὐτοῦ. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν κλι
ὄσα βούλει, ἀκώλυτος, διὰ
ἀγαθόν· διὰ σε γὰρ περιεπλα
πόθητός μου γυνὴ πολλὰ πρ
ἡμεῖς ἴσως ἐξ αὐτοῦ ὠφεληθ

Ἄλλος δέ τις πρωτοσύμβου
ἔφη οὗτος, ὦ Βασιλεῦ· ὁ γὰρ
αὐτοῦ φίλον, τυφθέντα καὶ μ
τεῖ τὸ κατὰ δύναμιν, ἵνα ἐξ
δὲ (καθὼς) ὁ ἐκ τοῦ θανάτο
πτου) ῥυσθεὶς ἄνθρωπος. Λέγ
δάμαλιν καλλίστην· ἰδὼν δὲ

ἠβουλήθη μετὰ πανουργίας καὶ
αὐτῷ ἐφάνη ὁ διάβολος ἐν μο
αὐτὸν ὁ κλέπτης· «Πόθεν ἔρχ
λει ποιῆσαι ;» Ὁ δὲ «Βούλομαι
ἀποπνίξαι.» Καὶ ὁ κλέπτης π
λομαι τὴν δάμαλιν αὐτοῦ κλέ
εἰς τὸν οἶκον τοῦ μοναχοῦ. Ὁ
λιν εἰς τὸ οἰκίδιον αὐτοῦ, ἀπὶ
πτης εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· ἐὰν εἰ
ἀσκητὴν, φωνήσει ἴσως, καὶ
τύχῳ τοῦ σκοποῦ. Καὶ εὐθέως
ἕως ἂν ἔλθω πρῶτος ἐγώ, κα
ἔσται ἡμῖν κοινή.» Φοβηθεὶς δ
σελθεῖν τὸν κλέπτην τοῦ λα
τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀστοχήσας
«Ἀνέχου, ἕως ἂν ὑπνώσωσι πά
τοῦ ποθομένου.» Ὁ δὲ κλέπτης
το μάχεσθαι πρὸς ἀλλήλους,
τὸν μοναχὸν, καὶ εἶπεν· «Μονα
ταί σε πνίξαι.» Καὶ αὐθις ὁ διά
ἔστι κλέπτης, καὶ βούλεται κλ
ἀσκητῆς ἔξυπνος γενόμενος
ἐκ θανάτου. Ταῦτα ὑμῖν εἶπον,
φρονα τιμῆσαι καὶ εὐεργετήσαι
καὶ ἴσως ὠφεληθήσεται, ὥσπερ

Ὁ δὲ τὴν ἀναίρεσιν αὐτοῦ
θήτω τάχιον, ὦ Βασιλεῦ, καὶ μ
τοῦ τοῖς ψευδέσι καὶ ματαίοις
τὸ ψεῦδος· ὁ δὲ ἄνους, ὁ προ
ταίοις (λόγοις,) ὁμοίός ἐστι τ
ἂ εἶδε, καὶ ἂ ἤκουσε. Λέγεται

εἶχε πάνυ ὠραίαν καὶ περικ-
 τονα αὐτῆς. Νοήσαντες δὲ
 νεῖς, ἀπήγγειλαν αὐτῷ. Ὁ δὲ
 ὀφθαλμοῖς μου, οὐ πιστεύω
 τὴν ἰδίαν γυναῖκα, εἶπεν αὐ-
 τῷ δέ τινα τόπον, ὅπως οἰκοδο-
 μασον οὖν μοι τὰς πρὸς τὴν
 δὲ αὐτῆς τοῦτο συντόμως, «Ἰ-
 ραν, καὶ τήρησον τὸν οἶκόν σου
 κρὸν ἐπανουργεύσατο, καὶ οὐκ
 κλίνης αὐτοῦ. Ἡ δὲ γυνὴ ἀ-
 λέγουσα· «Ἐλθέ τάχιον πρός
 μῆσεν εἰς τινα τόπον μακρὰν
 δὲ ἐκεῖνος ἔμενε παρ' αὐτῆς. Ὁ
 πων τὰ γενόμενα ὑπνώσεν,
 τὸν πόδα αὐτοῦ ἔξω τῆς κ-
 στραφείσα ἡ γυνὴ, καὶ ἰδοῦ
 ἐκτεταμένον, ἔφη τῷ μοιχῷ·
 τίνα μᾶλλον φιλεῖς, τὸν ἄν-
 τοῦτο πρὸς αὐτήν. Κακείνη π-
 τοῦ ἐρωτήματος τούτου; Οὐκ
 τονα τοῦ ἐμοῦ ἀνδρός; ἢ τὴν
 γῆς; Καὶ γὰρ αἱ γυναῖκες ἐ-
 κρὰν ἡδονὴν, καὶ διὰ χρήματα
 ἀνὴρ κρείττων ἐστὶ χιλίων φί-
 ὁ μόχθος οὐδέν ἐστι. Καὶ εἶγ-
 τοι γε τοῦ ἐμοῦ ἀνδρός δάκ-
 κεφαλῆς.» Διυπνισθεὶς δὲ ὁ ἄν-
 πάντα, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· «Ἄλη-
 κὸς πολλὴ καὶ σταθερὰ ἐστι
 νης ἀπῆλθεν ὁ φίλος αὐτῆς·

ΙΧΝΗΛΑΤΗΣ,

αὐτῆς. Ἀναστάς δὲ ὁ ἀνὴρ ἀξάτο ριπίζειν αὐτήν, ὅτι καῦμα καὶ ἰδούσης αὐτόν· «Ἄναπαύομαι ἀφροσύνην αὐτοῦ, ἃ εἶδεν εἰς οὐκ ἐπίστευε. Ταῦτά σοι διήστεύσης τοῖς λόγοις τοῦ κόραξ ἀλλὰ θάπτον ἀναιρεθήτω.» Ὁ ἀνοίας καὶ μωρίας οὐκ ἤκουσε τὸ σέταξε διὰ τιμῆς ἄγειν τὸν αὐτοῦ συμβουλεύων ἔφη· «Ἐπεὶ ἐν παραφυλακῇ, καὶ διαγέτω τρηπτέος· δεινὸς γὰρ ὁ κόραξ διὰ πανουργίαν καὶ ἀπάτην ἐνθάδε.

Ἦρξατο οὖν ὁ κόραξ ταῖς νῆας, καὶ συνοικειοῦσθαι ταύτην φησὶ ποτε πρὸς αὐτάς· «Ἀκήκοα τις ἑαυτῷ πυρὶ ἀφειδῶς παρετήσεται τὸ θεῖον, δοθήσεται αὐτὸν τι διαπράξασθαι, καὶ σφίμου τὴν φύσιν εἰς γλαῦκα, σφίμεθ' ὑμῶν, καὶ ἀμύνωμαι τοῖς ἐμέ.» Παρῶν δὲ τήνικαῦτα ὁ λεύσας εἶπεν· «Ὅμοιοί εἰσιν οὗτοι ῥίου μεστῷ, οὐ τίς ἂν γεύσεται· εἰ γὰρ καὶ πυρίκαυστόν σε ποιήσωμεν τὴν γνώμην μεταβαλεῖν, ἀρχαῖόν σου πλάσμα στραφείσθαι εἰς τὴν ἰδίαν φύσιν, καὶ συζευχθήσεται αὐτῆς, τὸν τε ἥλιον καὶ τὰ ἀστέρων μένη.»

Ὁ δὲ τῶν γλαυκῶν Βασιλεὺς τ

φησι, πῶς τοῦτο συνέβη;
 «Λέγεται, ὡς ἀσκητῆς τις, ἀ-
 μὸν προσευζόμενος. Καὶ ἰδὼν
 ἔρριψεν αὐτὸν παρὰ τοὺς πε-
 λαβῶν τὴν μῦν, καὶ σπλαγ-
 μεταβαλεῖν αὐτὴν εἰς κορά-
 τημα αὐτοῦ. Καὶ λαβὼν
 αὐτοῦ, καὶ ἔθρεψεν αὐτὴν.
 κίας γενομένης ἐννόμου, ἤθε-
 καὶ φησι πρὸς αὐτὴν· «Βού-
 μοι, τίνι θέλεις συζευχθῆναι;
 ὃν οἶσθα πάντων κτισμάτων
 ἔφη· «Τοῦ ἡλίου δυνατώτερο
 Καὶ ἀπελθὼν πρὸς τὸν ἡλίον
 αὐτῆς. Ὁ δὲ ἡλῖος εἶπεν· «Ἄλ-
 φος σκεπάζει τὸ φῶς μου.»
 καὶ παρ' ἐκείνου· «Ὅτι δυνατὸς
 ἐμοῦ δυνατώτερός ἐστι· διώκει
 πάλιν ἐλθὼν ὁ μοναχὸς πρὸς
 ἐκείνου· «Ὅτι δυνατός εἰμι·
 ἐστὶ, διότι οὐ δύναμαι αὐτὸ
 πρὸς τὸ ὄρος, ἥτοι τὰ ὅμοια
 τὸν μὲν εἰμι, ὁ δὲ μῦς ἐστὶ
 πᾶ με γὰρ ἐνθεν καὶ κεῖθεν, καὶ
 οὐ δύναμαι.» Ἀπῆλθε δὲ πρὸς
 τοῦ γάμου τῆς κόρης λέγων·
 μικρὸς, αὕτη δὲ μεγάλη ἐστὶ
 εἰς τὴν ἐμὴν κατάδυσιν.» Στρε-
 κόρην, ἀνήγγειλεν αὐτῇ πάν-
 σμάτων, καὶ τὰ λεχθέντα πα-
 «Λοιπὸν αἶτησε τὸν Θεὸν, ὅπως

καὶ ἀρχαῖόν μου σχῆμα.» Ὁ δὲ
καὶ μετεστράφη εἰς τὴν ἀρχαίαν
ζευξεν αὐτὴν τῷ μυί. Ἀλλὰ ταῦτα
ἵνα γνῶς, ὅτι καὶ τῷ πυρὶ οὕτως
εἰς τὴν ἰδίαν γραφήσεται γνώμην.

Ὁ δὲ Βασιλεὺς οὐκ ἤκουσεν
ἀλλ' εἴασε τὸν κόρακα ἐκεῖσε
δὲ κόραξ ἔμενε κατανοούμενος
καὶ κατανοήσας τὴν αὐτῶν φρόνησιν
ἀμέριμνος μετ' αὐτῶν, καὶ παχυρὰ
Καί ποτε καιροῦ δραξάμενος ἀπὸ
ρακας παρεγένετο, καὶ φησι τῷ Βασιλεὶ
ἰδού σοι τετέλεκα τὸ κατὰ σκοπὸν
ἡμᾶς, καὶ πέρας αἰδίου τῆς μάχης
αἱ γλαῦκες τῷ δεῖνι ἄνθρωπῳ ὑπὸ
ἕκαστος ἡμῶν ἐκ τῆσδε τῆς ὑλῆς
σκῶν, καὶ περιθήσομεν ταῦτα τῷ
πῦρ ἐπανάψομεν, καὶ τοῖς πτέρυξιν
ἀέριον τὴν φλόγα ἀπεργάζεσθαι
μὲν ἔνδοθεν τῷ καπνῷ συμπνι
μεναι καταφλεγῆσονται κακαὶ καὶ
οἱ κόρακες, τέλεον τοὺς ἐχθροὺς
ἐπανέζευξεν ὁ τῶν κοράκων Βασιλεὺς
ἰδίαν κατοίκησιν.

Καὶ ἔφη πρὸς τὸν κόρακα· «Ποῦ
κῶν ὀμιλίας καὶ πονηρίας; (Ὁ δὲ
νουνεχῆς ἀνὴρ, δεινοῖς περιπεσὼν
ἄχρις οὗ τὸ κατ' ἔφεσιν λήψηται
«ἔφη· «Ἀνάγγειλόν μοι τὰ τῶν γυναικῶν
σιν.» Ὁ δὲ κόραξ εἶπεν· «Οὐκ ἐστὶν
τῆς τὴν ἐμὴν συμβουλευσάσης

πόρρω που τοῦ δέοντος ἐ-
 τὰ οἰκεῖα τηρεῖν μυστήρ
 ταῖς οἰκείαις γραφαῖς π
 ἀπονίπτεσθαι, ἢ τῇ στρω
 ἢ τῇ βρώσει καὶ πόσει,
 οὐ δυνατὸν ἦν, ὑπερηφάν
 νικᾶν· σπανίως γάρ τις τ
 Ὁ σπανίως ἀδδηφάγος μ
 ὁ οὐ ῥαδίως τοῖς ἀσυνέτ
 τὴν ἀπώλειαν. Ἐγωγε οὖν
 ἐχθροῖς, ἵνα τύχω τοιούτο
 τῷ βατράχῳ ἐκείνῳ ἐν τῷ

Λέγεται γάρ, ὡς ὄφεις
 πρὸς τὴν θήραν ἠτόνησε,
 φῆς, καὶ ἔρπων, λιμνήδιόν
 ἐξ οὗ τὴν ἀρχὴν ἤγρευε. Ε
 πλησίον ἐκτείναντι ἑαυτὸν
 σίν, ἀλύεις ἐνταῦθα καὶ κα
 θρωπάσω; ἔφη· ἀπὸ γάρ
 τὸ ζῆν ἀναγκαίας ποριζόμε
 τίδος, τῶν ἀσκητῶν τινο
 ἔτι βοηθῆσαι δύναμαι. Ἀ
 θεῖν, Βασιλεῖ τε ὑμετέρῳ
 ὁ τῶν βατράχων Βασιλεὺς
 βαιεν ἀυτῷ· καὶ δύο β
 στην ἡμέραν πρὸς διατροφ
 λὸν πρόσκαιρα ὑπέστην ἀλγ

Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἔφη· «Ὁ
 χανῆς εὐόδωσιν καὶ νίκη
 λέμου. Τὸ γὰρ πῦρ, θερμ
 ὑπὲρ γῆν ἀπόλλυσι· τὸ δ

καὶ κώτωθεν αὐτῆς διεισδύ
 Εἴρηται γὰρ, ὡς οὐ δεῖ κατα
 σάρων· πυρὸς, ἐχθροῦ, νόσου,
 βοῦ.» Ὁ δὲ κόραξ εἶπεν· «Ὅσ
 τῆς σῆς εὐτυχίας κατώρθωται
 τῶν τροπαίων· ὁ κρείττων
 λων, καὶ ὁ νουνεχέστερος. Εἰ
 εἰσιν, ὁ κρειπτόνων εὐπορῶν
 το ἰσάζουσιν, ὁ εὐτυχέστερος.

Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἔφη· «Εὖρ
 εὔνοϊαν ἐπιδεικνύμενον· τοὺς
 τους. Διὰ σου μεγίστη χάρις
 τοῦ δείπνου, ἢ τῆς τρυφῆς
 ἡμῖν. Λέγεται γὰρ, ὡς ἄνεσιν
 τοῦ ἀνακαλούμενος, καὶ ὁ
 τῆς ἐξ ἐχθροῦ βλάβης ἀπαλλα

Καὶ αὖθις εἶπεν ὁ Βασιλεὺς
 κῶν Βασιλέως διαγωγὴν ;» Κα
 ράν, ἀνώμαλον, καὶ ἄτακτο
 αὐτῷ, ἐκτὸς μόνον, τοῦ τῆν
 τος πρωτοσυμβούλου. Οὗτος
 τώτατος.» Καὶ ὁ Βασιλεὺς· «
 συνέσεως αὐτοῦ, καὶ οὕτω με
 κόραξ εἶπεν· «Ἦν, ὦ Βασιλεῖ
 εἰπεῖν, πεπαιδευμένος ἐς τὰ
 πλέος, καὶ ἔμοίγε ἀγνωμονέσ
 ρατηροῦντες τὸν ἐχθρὸν, τῆ
 τῶν ἀφρόνων γλαυκῶν πείσον

ΤΜΗΜΑ

Ὁ δὲ Βασιλεὺς τῷ φιλοσόφῳ παράδειγμα. Λοιπὸν ἀνάγγειλόν τινε τοῦ ἐφετοῦ, οὐ καλὸν ἄνευ νόμου, ἀπολλύει τοῦτο ;»

Ὁ δὲ φιλόσοφος ὑπολαβὼν τὸν σφῶν Βασιλέα, παρηβηκτόν τινα, τῆς ἀρχῆς τοῦτον διὰ τὴν ἀπειρίαν, ἐπὶ θάλασσαν ἐξέχουσαν ἐν αὐτῇ, καὶ ἤσθιε τὸν ταύτην τοῦ πίθηκου τὰ σῦκα, πέπτωκόν τινα λαβούσα κατέφαγεν. Ἡ δὲ διέλιπε τὴν χελώνην συκίζων λαβούσα τροφήν, τῆς ἰδίας ἐπέσθιε τὴν σύζυγον αὐτῆς, ἀθυμοῦσα τὸν πίθηκον ἀμυνεῖται, καὶ τὸν ἡμερῶν οἴκαδε ἐπανιοῦσα λαβούσα, εἶπε πρὸς αὐτήν. «Τὸν νόσον ;» Ἡ δὲ, «Νόσῳ, φησὶν ἡ νόσος, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τούτῳ πίθηκου, καθάπερ ἡ νόσος ἐστὶν αὐτῆς ἀπορήσας καὶ ἀνεπιθυμητοῦ δυσχέρειαν, καὶ ἀνεπιθυμητοῦ νόσον, εἰ μὴ γε τὴν τοῦ ἐταίρου νόσον εἶναι διανοούμενος, ἀνεπιθυμητοῦ νόσον.»

Καὶ ἀπελθὼν πρὸς τὸν τῶν φίλων
Ὁ δὲ πίθηκος περὶ τῆς βραδύτητας

Ἡ δὲ, «Οὐ δι' ἄλλο τί, φησὶ
 σέ μου αἰδῶ, μὴ ἀξίαν τὴν
 μένη ἐργάσασθαι.» Ο δὲ πίθ
 αὔτα· οὐ γὰρ ἔγωγε τοιοῦ
 ζητεῖν. Μᾶλλον γὰρ σύ μο
 αὔταις με περιστοιχισμένο
 ἔκπτωτον.» Ἡ δὲ χελώνη εἶ
 θῆναι τὴν μεταξὺ ὑμῶν φιλ
 παγιοῦται διὰ τριῶν· διὰ τ
 λεύσεως, καὶ τῆς τῶν συγγ
 τῆς τῶν ὄλων κοινωνίας.»
 «Οὐ ταῦτα συνιστῶσιν, ὦ αὔ
 εἰλικρινεστάτη διάθεσις. Τὸ
 τοῦ σκηνίτου· τὸ δὲ ὁμοδί
 λόγων ζώων, καὶ ἡμιόνων
 οἰκίαν εἰσέλευσίς ἐστι καὶ
 λώνη ὑπολαβοῦσθ εἶπεν· «
 μόνην φιλίαν παρὰ τῶν φίλ
 τῶν βιωτικῶν πραγμάτων
 νεῖ θεμελίῳ ταύτην ἐπωκοδ
 φίλων τὰ περιττὰ ζητεῖν·
 δέοντος τὴν μητέρα θηλάσῃ,
 κεσθαι ὑπ' αὐτῆς. Ἐγὼ δέ
 κίαν μου· οἰκῶ γὰρ ἐν νήσο
 καὶ μυρίων πληθούσῃ τῶν
 ὤμων φέρουσα ἐκεῖσε ἀπαγ
 ἐπέβη τῆς χελώνης, καὶ ἐφέρε
 Ἡ δὲ χελώνη τῷ κλύδων
 ζετο, ὅπως ποντίσῃ τὸν πί
 τῆς χελώνης βραδυτῆτα, ὑπ
 καὶ ἐλογίζετο λέγων· «Μήπ

παίων ἢ χελώνη διαλογίζεται
 δίας εὐμεταβλητότερον καὶ εὐ-
 νεχῆ μὴ ἀμελεῖν ποτε τοῦ
 καὶ φίλων καρδίας, καὶ τε
 αὐτῶν, καὶ τῶν πέριξ λοιπῶν.
 «Ὅρῶ σε σύννουν καὶ μελετῶσα
 τί οὖν ἐστίν, ὦ χελώνη, τοι
 ἢ χελώνη, «Φροντίς μοι ἐστίν, ἔ-
 ταλαβῶν τὴν οἰκίαν μου οὐκ
 κλινοπετοῦς καὶ περιαλοῦς
 φησιν ὁ πίθηκος· «Μὴ περὶ τ
 εἰς οὐδὲν ἢ μέριμνα, ἀλλὰ
 φαρμάκων.» Ἡ δὲ χελώνη εἶπε
 τοῦ πιθήκου καρδίαν ταύτην ἰᾶ-
 σας ὁ πίθηκος καθ' ἑαυτὸν τὴν
 λέγων τῆς ἐμῆς ἀβελτηρίας.
 μου γνώμη, καὶ τοι γηραιὸν ὄ-
 ριέπειρεν ; Ὁ γὰρ τοῖς ὀλίγοι
 ζωὴν· ὁ δὲ πλεονεκτικὴν ἔχω
 πόνους τῶν ἡμερῶν τῶν αὐτο
 Εἶτα πρὸς τὴν χελώνην ἔφη· «
 λωσάς μοι τὸ τοιοῦτον, πρὶ
 μου τὴν καρδίαν ἀναλαβέσθαι
 ἡμῖν ἐστίν, ὅταν πρὸς φίλιαν
 καταλιμπάνειν, διὰ τὸ μὴ ὑ
 ἐναντίον.» Ταῦτα ἀκούσασα ἡ
 ἔπλεε, καὶ τὸν πίθηκον τῷ αἰγι
 Ἐπιβάς δὲ τῇ χέρσῳ ὁ πίθ
 ἀνῆλθεν. Ἡ δὲ χελώνη κάτωθε
 διὰ τάχους, καὶ ἔνεγκε σύν σ
 οἴκαδε ἀπελευσώμεθα.» Ὁ δὲ π

καὶ πλανηθῶ ἐκ δευτέρου,
 ἀλώπεκος πλανηθέντι ὄνῳ.
 ὧν ἓν τινι τόπῳ· ἦν δὲ μετὰ
 ἐκ τῶν αὐτοῦ περισσευμάτων
 νάτησε, καὶ τὰ πρὸς θήραν
 αὐτῷ· «Τί ὅτι ὄρω σε ἐν ἀδύ-
 τῳ· Ὁ δὲ λέων ἔφη· «Ἀπὸ τῆς
 ἦν ὄραξ. ἄλλως ἰαθῆναί με
 δίας καὶ ὧτων τῶν αὐτοῦ.
 μοι ἐστὶ τοῦτο ποιῆσαι· καὶ
 ἐν ἧ κναφεὺς σὺν τῷ ὄνῳ
 θοῦσα κομίσω σοι τοῦτον.» Ὁ
 σεις, χαριεῖ μοι τὰ μέγιστα
 πρὸς τὸν ὄνον ἔφη· «Ὀρῶ σε
 ὄνος· «Τῆς τοῦ δεσπότη μου
 βαστάκτοις γὰρ με πῖεζει
 καὶ δεδεμένον με ὅλην κατέ-
 «Καὶ ὑπομένεις, ἔφη, σὺ το
 «Ὅπου ἂν ἀπέλθω, καὶ ἄλλος
 βασανίσει.» Καὶ ἡ ἀλώπηξ,
 δα γὰρ ἐγὼ τόπον χλοηφό-
 ἄλλη ἐκεῖ ὄνος δεδεμένη,
 μετ' αὐτῆς· ἐκεῖ γὰρ οὐδέποτε
 ἀκούσας ὁ ὄνος ἠκολούθησεν
 γίσας οὖν αὐτὸς πρὸς τὸν λέ-
 αὐτοῦ· διὰ δὲ τὴν ἀσθένειαν
 ἰδοῦσα ἡ ἀλώπηξ, ἔφη πρὸς
 οὕτως; Εἰ ἐκουσίως τοῦτο π-
 χεις μοι; εἰ δ' ἀκουσίως, φεῦ-
 λέων, αἰδούμενος τὴν ἑαυτοῦ
 γέ μοι τοῦτον ἐκ δευτέρου,

ἐγὼ κατέλιπον αὐτόν.» Ἡ δὲ τὸν ὄνον, ἔφη αὐτῷ· «Διατὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς περιπλεχθῆνα αὐτήν.» Ὁ δὲ ὄνος, μὴ εἰδὼ ἀλώπεκι, καὶ ὑπέστρεψε μετὰ γισεν αὐτῷ. Ἐκπηδήσας δὲ αὐτόν. Εἶτα λέγει πρὸς τὴν αὐτῷ ἀπελθὼν πρὸς τὴν πηγὴν λέοντος, ἡ ἀλώπηξ κατέφαγε ὧτα. Στραφείς δὲ ἐκεῖνος ἐκ τῆς ἀλώπεκος. Ἡ δὲ, «Εἶ, ὧτα τοῦ ἀκούειν εἶχεν, οὐ πρὸς σε, ἰδὼν τὴν πρώτην δρασε.

Ταῦτα διηγησάμην, ὧ χελῶν ἄφρων, καθάπερ ὁ ὄνος. Εἰ γὰρ τως τέλεον οὐκ εὐπορήσω.» »

Οὕτω καὶ οἱ καιροῦ δρασε πληροῦντες, ἀλλὰ τοῦτον παρὰ ἀποτυγχάνουσιν.

ΤΜΗΜΑ

Ὁ δὲ Βασιλεὺς τῷ φιλοσόφῳ περὶ τούτου μοι λοιπὸν ἀνάγγιξτε δὼν ἐπὶ τι ἔργον, βουλόμενος καταμαθεῖν ; »

Ἵπολαβὼν δὲ ὁ φιλόσοφος τις ἅμα τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ κατὰ πρὸς αὐτήν ἔφη· «Εὐελπίς εἰ τεχθήσεται παῖς, καὶ προθύμ

οὖν σκεψώμεθα, τί ὄνομα ἐπὶ
 δὲ ἡ τούτου γυνὴ ἔφη πρὸς
 ἄνερ· ἠδὺς γὰρ εἶ, τὰ τοιαῦτα
 ἔοικας τῷ ἀνδρὶ, τῷ τὸ μέγεθος
 καταχέοντι πώγωνα.

Λέγεται γὰρ, ὡς πέντης τιμῆς
 ἀγγεῖω, ἔνθα ἐκάθειδε, πληροῦς
 ἐν ἑαυτῷ ταῦτα διελογίζετο·
 βούτυρον πωλῆσαι νομίσματα
 αἰγας (δέκα), αἵτινες ἀποτέξουσι
 τε μηνῶν, καὶ διὰ πέντε ἐν
 τρακοσίας, αἷς ὠνήσομαι βόσκει
 ραν σπερῶ. Καὶ ἐκ τῶν ἐπιγυμνασ
 πῶν, δι' ἑτέρων πέντε ἐτῶν τῶν
 ρῶ τετράροφον καὶ χρυσοφόρον
 ἔξονήσομαι, καὶ γυναικὶ ζευχ
 τέξεται, καὶ καλέσω τοῦτον
 καὶ παιδεύσω τοῦτον ὡς δεξι
 σομαι, ταύτη τῇ ράβδῳ αὐτῷ
 τὴν παρακειμένην αὐτῷ ράβδον
 κρούσας, κατέαξεν ἐς μέσον·
 ἰδίῳ κατέχευε πώγωνι. Οὕτω
 ἄγνωστος ἀνὴρ, τὰ τοιαῦτα φησὶ

Εἶτα ἔτεκε παῖδα ἡ τούτου
 ρας εἶπε πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῷ
 παιδί, ἄχρισ οὐδὲν διὰ τινος χρε
 κάμψω.» Αὐτῆς δὲ ἀπελθούσης
 παρὰ τοῦ ἄρχοντος τῆς κώμης
 ἀποδημῆσαι, ὄφιν δὲ ἐπὶ τὸν παῖδα
 εἰσπηδήσασα κατέκρυψεν. Ὑπὸ
 τὴν ἰδῶν θύραθεν τῷ τοῦ ὄφιντος

αὐτῷ τὸν παῖδα ταύτην
 ἄχρι τῆς τοῦ παιδὸς θέας,
 τύψας ἀφειδῶς, κατέκταν
 παῖδα εὐρών, τὸν δὲ ὄφιν
 γέγονε, καὶ ἔκλαυσε πικρῶς.

Οὕτως ἄρα καὶ οἱ σπεύδοντες
 μάτων σφάλλονται.

ΤΜΗΜΑ

Ὁ δὲ Βασιλεὺς εἶπεν· «Ἐπιβλέψοντάς με
 ἀνάγγειλόν μοι πῶς ἔνεστιν ἡμετέραν
 λείαν τηρεῖν; καὶ ἐν τίνι μέρει
 ἀγαθῇ συνειδήσει, ἢ τῇ μετὰ τὴν
 ἀνάγκην.»

Ὁ δὲ φιλόσοφος ὑποτίθει τὴν
 φρόνησιν καὶ ἡ ἀνοχή, καὶ τὴν
 συνετῶν συμβούλων φρόνησιν ὡς
 νιμωτάτη γυνή. Ἔστι δὲ καὶ τὸν
 τῶν Ἰνδῶν Βασιλέα συμβάν. Ὁ
 βασιλεὺς ἑκτότε ποτε ὄνειρους ἔβλεψε
 ἐθροήθη· καὶ διυπνισθεὶς πρὸς
 σοφοῦντας, καὶ διηγήσατο τὰς
 ἑκείνοι δὲ «Ἄξιοθαυμάστατος ἡ
 καὶ ὀπτασίας, καὶ δεῖ ἡμῶν
 αὐτὰ σκοπῆσαι, εἴποτέ σε
 βλάβης.»

Ἐξελθόντες δὲ διελέχθησαν
 πολλὸς παρώχηκε χρόνος, ἐξ
 τέρων ἀνήρηκε. Νῦν οὖν τὸ
 βαλε τοῦτον ταῖς ἡμετέραις
 μέσου ποιήσασθαι. Ταῦτα

εἰπεῖν· «Ἴνα τὴν σὴν ὀμευνέτε
τὸν υἱὸν αὐτῆς· πρὸς τούτοις
πρωτοσύμβουλον, καὶ τὸν πρα
λευκὸν ἐλέφαντα, ἐφ' ὃν ἐπι
δύο μεγίστους ἐλέφαντας, καὶ
καὶ τὸ τούτων αἷμα ἐν φιάλῃ
μεν, καὶ ἐπάσομεν ἀκεσωδύνου
μελλόντων σοι συμφέρειν ἀνι
προσῆλθον, καὶ εἶπον τῷ Βασιλ
καὶ εὔρομεν τὰ τοιαῦτα, καὶ
πόρος, εἰ μὴ διὰ τούτων.» Ὁ
ἐγὼ τοὺς δε σώους εἶναι, ἐμὲ δ
πρὸς αὐτὸν εἶτον· «Μηδέν τι
πάντα γὰρ ταύτης ὑποδεέστερ

Τούτων ἀκούσας τῶν λόγων
γενόμενος, πέπτωκε πρηνῆς ἐ
πρακτέον. Διεδόθη οὖν ἡ φήμη
σιλέως ἀθυμίας. Τοῦτο δὲ μαθ
καὶ τὸν δόλον φωράσας, οὐκ ἔγ
των αὐτοψὶ διαλεχθῆναι, ἀλλὰ
τῇ δὲ ἔφη· «Ὅρῶ τὸν Βασιλέ
ποτε οἱ ψευδεῖς οὔτοι φιλόσοφ
νερράψαντο, διὰ μνησικακίαν
σαι προθυμούμενοι. Σὺ δὲ τὴν
τοσαύταις ἡμέραις ἀθυμεῖ ὁ Β

Ἐλθοῦσα δὲ ἡ Βασιλὶς πρὸ
τῆ αὐτοῦ κεφαλῆ, «Ἀνάγγειλόν
οἱ φιλόσοφοι συνεβουλεύσαντο
εἶπεν αὐτῇ· «Μὴ προστίθει τῇ
σε τὰ τοιαῦτα ἐρωτᾶν.» Καὶ ἡ
ποτέ σε μυστήριον ἐμοίγε κρύ

ση σοι· εἰ γὰρ ἐμοὶ κρύψεις,
 Ὁ δὲ Βασιλεὺς, «Τί με, ὦ
 ἀπωλείας, καὶ τῶν ἐμοὶ φιλο-
 φησι, καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ οὐ φε-
 ζωῆς ἀντάλλαγμα· τί γὰρ σ-
 μαί σου, ὦ Βασιλεῦ, μετὰ
 σης ἔτι τῶν φιλοσόφων τινὶ,
 δώσης, πρὶν ἢ τοῖς ὑπό σ-
 οῖδας, ὡς ἐχθρωδῶς πρὸς
 πλήθη ἱκανὰ τούτων ἔναγχ-
 τοῦ φόνου ἐπιλελῆσθαι. Ἔδε-
 τὸν ὄνειρον διηγήσασθαι. Ἀ-
 παρ' ἡμῖν ἀσκητὴν τὰ περὶ

Ἀκούσας δὲ τοῦτο ὁ Βα-
 ἐπιβάς ἀπῆει πρὸς τὸν γέρο-
 ράκει, τούτῳ ἀνήγγειλεν. Ὁ
 ὦ Βασιλεῦ, ὄνείρων τούτων γ-
 βήσεται οὐδέν. Δηλοῦσι γὰρ
 ἐπὶ τῶν ὀρέων βαδίζοντες, ὡ-
 τῶν μεγιστάνων, δύο ἐλέφ-
 ἀξίους. Αἱ δὲ δύο νῆτται, ἅ-
 μαίνουσιν, ὡς Περσῶν ἤξουσ-
 ναίων ἐπιφερόμενοι. Ὁ δὲ ἔρ-
 χθῆναί σοι σπάθην τινὰ, οἷ-
 δὲ δι' αἵματος βαπτίζεσθαι, ἐ-
 τιον πορφυροῦν, λάμπον ἐν-
 πλύνεσθαί σε, τὸ διαφόροις
 δ' ἐπ' ὄρους σε λευκοῦ βεβηκ-
 ἐλέφαντος λευκοῦ ἐποχηθῆνα
 σου πῦρ, προῦπογράφει σοι τ-
 τελῆ παρά τινος τῶν μεγίστων

κεφαλήν σου τύπτοντος ὀρνέου
 δηλοῖ δέ τινα μερικὴν λύπην
 προσώπου. Καὶ ταῦτα πάντ'
 ἑπτὰ.»

Ἄ δὴ κατὰ τὴν ἑβδόμην
 μενοὶ πάντα, ὅσα εἶπεν ὁ ἄσκη-
 τος καὶ ἔκθαμβος γεγονώς, ἔφη· «
 φιλτάτων δέξεται λόγους.» Εἶ-
 μέ τι ἐξ αὐτῶν σφετερίσασθα-
 ῖμα τῇ εὐνουστάτῃ μοι γυναίκα
 ὑπὲρ ἐμοῦ προτεθήκατε.» Ὁ
 ἄσκητος ἔφη· «Οὐ δεῖ τοὺς ὑπηκόους
 δικαιότεροι γὰρ ταῦτα παρά-
 σήκοντες.» Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἔφη·
 «Ὁ γὰρ ἄσκητος σωτηρίας, καὶ μυρίων
 ἀργυρίων ἕνεκα.» Εἶτα ἔλαβεν ὁ Βασιλεὺς ἐκ
 δωκῶς καὶ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐν
 συμβούλῳ τὴν πολύτιμον σπα-
 τὰ λοιπὰ πολυτελεῖ τῶν ἐνδύμα-
 τος προσέταξε τῷ πρωτοσυμβούλῳ
 οὗτοι τῷ Βασιλεῖ φίλτατοι.

Ἡ δὲ συμβουλεύσασα τῷ Βασιλεῖ
 ἠρώτησαι τὸν ἄσκητὴν, ἔκαλε
 ἑταίρα φιλτάτη. Ὁ δὲ πρῶτος
 τὸν στέφανον καὶ τὴν πορφύρα
 Βασίλισσαν· «Ἐπίλεξαι τῶν δὲ
 τὴν πορφύραν, ὡς ἂν καὶ ἡ γυνίκα
 τὸ καταληφθέν.» Ἡ δὲ Βασίλισσα
 εἶδε τὸν πρωτοσύμβουλον. Ὁ δὲ
 τὸν ἱματισμόν. Ἐτύχε δὲ τῆνικα
 μὲν ἄραι, καὶ ἰδεῖν τὸν πρῶτον
 ναϊκί, πρὸς τὸ λαβεῖν τὸν ἱμα-

διέλαθε τὸ νεῦμα, ἔλαβε βουλος Παλάριος ἔκτοτε τὸ ἔτεσι τεσσαράκοντα, ἵνα νομίσῃεν ἐν τῷ τοῦ πρωτοσυμβουλοῦ πρὸς τὴν Βασιλίδαν ἅπασι γὰρ τὸ ζῆν, μὴ δράσας τοῦτο ὁ

Συνέβη γοῦν ποτε οὐ μετὰ λαβοῦσαν γυναῖκα, τούτῳ ἡσυχασίῃ, καὶ κομίσασθαι ἔδραμον ἑξήκοντα. Ἰδοῦσα δὲ ταύτην ἡ πρῶτη ἐνδυσασμένη εἰσῆλθε πρὸς τὸν τὸν τόπον ἐκεῖνον. Ὡς οὖν εἶδεν τὸν τόπον λάμποντα, εἶπε πρὸς τὴν μὲν πορφύραν τοιαύτην φανον προῦκρινας;» Πλησθε κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ Βασίλειου ἔριψε, καὶ ἐπεχύθη τούτῳ ἐκεῖνος, ταύτην κατατομήσασθαι ἡκιστα αὐτῆς φεισασμένῳ. διελογίζετο καθ' ἑαυτὸν ἐξελθὼν εἰσέλθῃ τῷ Βασιλεῖ ἐπὶ ταύτην γυναίξιν τισι παραδεδειγμένῳ ἐκέλευσεν.

Ὁ δὲ Βασιλεὺς σφόδρα τῆς εὐνοϊκῆς διαθέσεως, ἡθελῶν πρωτοσύμβουλος τὴν τοῦ πρῶτου πρὸς αὐτόν· « Οὐδεμίαν ὄνησιν μερίμνης, ἀλλὰ σαρκὸς ἔκτατον φῶν·

«Νοῦς ἐν μερίμναις, σῆς βουλομένη οὖν, ὦ Βασιλεῦ, ἐφ' οἷς οὐκ ἔστι πάθης ταῖς περιστερῶν.

ΙΧΝΗΛΑΤΗΣ,

Λέγεται γάρ, ὡς ἄρρην καὶ
 ὄνον ἐνέπλησαν φωλεὸν σίτου ὑπὸ
 φῶς, τοῦ μὴ πρότερον ἀπογεύ-
 μιευθέντος σίτου, πρὶν ἢ τὰς
 Θέρους δὲ καταλαβόντος, καὶ τὴν
 μήσαντος ὑγρότητα, εἰς μικρὸν
 Ἰδοῦσα δὲ τοῦτο ὁ ἄρρην, ὑπὸ
 καταβεβρωκέναι, καὶ διὰ τοῦτο
 ἀφειδῶς, ἄχρις ὅτου ἀπέκτεινε
 καὶ τοῦ σίτου τῇ ὑγρότητι ὄνον
 ὡς ἀδίκως τὴν σύζογον ἐκτεινε
 ὑπὸ τῆς λύπης ἐξέπνευσεν. Οὕτως
 ριεύοντες πείσονται ἄνθρωποι.

Ἐρρέθη δὲ πάλιν, ὡς ἄνθρωποι
 κῶν πλήρη. Καὶ κοιμηθέντος αὐ-
 τῶν φακῶν ὡσεὶ δράκα μίαν, αὐτὸν
 καὶ ἤσθιεν. Ἐσθίοντος δὲ αὐτοῦ
 τοῦ εἰς κόκκος. Τοῦ δὲ τὴν χεῖρα
 ἐξαπλώσαντος, ἐκπεπτώκασι καὶ
 λει, ὦ Βασιλεῦ, μιᾶς γυναικὸς,
 σας τὸ τοσαύταις ἠδεσθαι κοινῶς
 νῶς.»

Ὡς οὖν ταῦτα ἤκουσεν ὁ Βασιλεὺς
 μὴ τι ἄρα τὴν γυναῖκα ἀνηγήκε
 τῶ δι' ἑν μου ῥῆμα μύσος τοσαύτην
 ὁ πρωτοσύμβουλος· «Ὁ εἰς τοῦτο
 πτος.»

Καὶ ὁ Βασιλεὺς πρὸς αὐτόν·
 στάτης μου γυναικὸς, ὦ Παλάριε.
 θρώπους οὐ δεῖ, φησι, λυπεῖσθαι
 οὐδέποτε ἀμαρτήσαντα.»

Καὶ αὖθις ὁ Βασιλεύς· « τῆς ἐμῆς· οὐκέτι γὰρ αὐτὸν· « Δύο εἰσὶν οἱ μὴ β... Ὡσπερ γὰρ οὐ βλέπει τὸν... τὰ πόρρω ἐκ τῶν ἐγγύ... τὸ πονηρὸν ἐκ τοῦ ἀγαθ...

Ὁ δὲ Βασιλεύς· « Οὐκ ἐκ... δος ἐγὼ ποτε.» Καὶ ὁ Π... πλησθήσονται ποτε· ὁ φιλο...

Ὁ δὲ Βασιλεύς ἔφη· « Π... πάλιν ὁ Παλάριος· « Μακρυ... τοῦ μὴ φρονοῦντος, μηδὲ... πόδοσιν, καὶ ἀπὸ τοῦ μ... τῶν ἐπιθυμιῶν τῶν αὐτο...

Καὶ ὁ Βασιλεύς φησιν· «... Καὶ ὁ Παλάριος· « Τέσσα... ἄνυδρος ποταμὸς, ἡ ἄβασ... καὶ ὁ μὴ γινώσκων διακ...

Ὁ δὲ Βασιλεύς εἶπεν αὐτ... ριε, καὶ ἄξιός εἰ πολλῶ... ὁ Παλάριος· « Οἱ βασάνων... ἀναίτιον, ὁ εἰσερχόμενος... καὶ ὁ ἀρπάζων τὰ μὴ ἴδ...

Καὶ ὁ Βασιλεύς πρὸς α... μῆσαι εἰς αὐτήν.» Ὁ δὲ... θυμεῖν· τὸν μέγιστόντι π... ὄρος ἀνερχόμενον, καὶ τ...

Καὶ ὁ Βασιλεύς· « Πολ... Παλάριε, ἀντιλέγων μοι... Παλάριος· « Οἱ Βασιλέως... ἀκριτόμυθος, ὁ λαλῶν ἐ... ἄπερ οὐ γινώσκει, καὶ ὁ...

ΙΧΝΗΛΑΤΗΣ,

ποιούμενος τοῦ ἰδίου δεσπότου
ἔλκων ἐν δικαστηρίῳ.»

Ὁ δὲ Βασιλεὺς· «Ληρεῖς, ὦ
δὲ Παλάριος ἔφη· «Λῆρός ἐστι
ἀντιλέγων σοφῶ, καὶ ὁ συστρ
γοῖς, καὶ μιμούμενος αὐτούς· ὁ
καὶ ὁ φανερῶν τὸ μυστήριον αὐ

Καὶ ὁ Βασιλεὺς πάλιν ἔφη·
σας τὴν Παλάδα.» Ὁ δὲ Παλάρ
σιν, ὁ ψεύστης, ὁ μὴ ποιῶν
καὶ ὁ νέος, ὁ ἐπόμενος τῷ θυμῷ
ἐπὶ παλλακῇ, καὶ ὁ νικώμενος
καὶ ὁ Βασιλεὺς, ὁ ἐγχειρίσας
συμβουλευόμενος τοῖς ἐαυτοῦ σ

Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἔφη αὐτῷ·
Βασιλέα ;» Ὁ δὲ ἔφη· «Τέσσερ
οἷς φόβος οὐκ ἐστίν· ὁ ἀλέκ
αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, μήπως
τοῦ· ὁ γερανὸς ἰστάμενος δι' ἐ
μήπως δι' ἐτέρου γένηται χάσ
ἐσθίων τὸν χοῦν, καὶ μὴ χορ
βούμενος, μήπως ἐκλείψη ὁ
νυκτερὶς πετομένη ἐν νυκτὶ, ἐν
νη, μήπως θηρευθῇ διὰ τὸ κά

Καὶ ὁ Βασιλεὺς· «Οὐκ ἔτι,
ὁμοίαν τῇ Παλάδι.» Καὶ ὁ Πα
σιν οἱ μὴ τρεπόμενοι· ἢ γυ
ἄνδρας, καὶ πάντας παραβλέπ
κτηρίζεσθαι· ὁ τὸ ψεῦδος εἰθί
κακογνώμων· ὁ πονηρὸς, δόλιος

Ὁ δὲ Βασιλεὺς πάλιν ἔφη·
πη τῆς καρδίας, ὦ Παλάριε, δι

φη· «Δεῖ σε λυπεῖσθαι, Βασίλευς, ὅτι οὐκ ἔχουσιν τὰς ἀρετάς· σωφροσύνην, ἀνδρείαν, δικαιοσύνην, εὐγένειαν, καὶ ἄλλοις ἀρεταῖς ἕκαστον· ἄλλο δὲ ἄνδρα, καὶ πόθον τῆς ἀρετῆς.»

Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἔφη· «Ὁμοίως ἔχει τῇ καρδίᾳ μου, καὶ μὴ ἀποκρίνας Παλάδα.» Ὁ δὲ ἄλλος Βασιλεὺς, οὕτοί εἰσιν· οὗτοι τῷ μῦθῳ, ὁ ἰέραξ τῇ πέφικτος κῆνος τῷ ὄφει· ὡσαύτως τῆς φιλίας φίλοι. Φιλία γὰρ ἀπὸ τῆς ἀφιλίας ἐκείνης ἐκείνη.

Καὶ ὁ Βασιλεὺς· «Οὐκ ἔστιν ἄλλο πρὸς τὴν Παλάδα λύπη. Ὁμοίως εἰσιν οἱ μὴ ὑπνοῦντες, ὡς ὁ ἄσπιδος, μὴ ἔχων πιστὸν δόρυ, ἢ τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ψεύδῃ καταλαλῶν· ὁ ἄσπιδος ὁ κοιμώμενος ἐν ἀσθενείᾳ, ἔχων γυναῖκα πόρνην· ὁ ἀπὸ τῆς γέννηται πένης· καὶ ὁ ἀπὸ τῆς καταλαβεῖν.»

Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἔφη· «Ὁμοίως ἔχει τῇ καρδίᾳ μου, καὶ μὴ ἀποκρίνας Παλάδα.» Καὶ ὁ ἄλλος Βασιλεὺς, οὕτοί εἰσιν· ὁ διακρίνων τοῦ ὀφθαλμοῦ· ὁ ὑπερήφανος, ὁ πρὸς τὸν αὐτοῦ ψυχῆς· καὶ ὁ ἀντιλέγων τῷ αὐτοῦ.»

Καὶ ὁ Βασιλεὺς πάλιν ἔφη· «Ὁμοίως ἔχει τῇ καρδίᾳ μου, καὶ μὴ ἀποκρίνας Παλάδα.»

Μετὰ γοῦν τὰς πολλὰς ἀποκρίσεις τῆς Παλάδας, ὁ Βασιλεὺς περὶ τὴν Παλάδα ἔειπεν αὐτῷ παρήνεγκε τῇ καρδίᾳ μου, καὶ μὴ ἀποκρίνας Παλάδα.»

ΙΧΝΗΛΑΤΗΣ,

ταύτην ὁ Βασιλεὺς, καὶ πάν-
την μὲν ἠδέως ἐδέξατο, τὰ
δῶροις ἐφιλοτιμήσατο. Τοὺς δὲ
μεμελετηκότας φιλοσόφους πρὸς
αὐτοῦ ἀπέκτεινεν.

Οὕτως ἄρα τῇ φρονήσει,
συνετῶν συμβούλων συνέσει,
λάττει ὁ Βασιλεὺς ἀβλαβῆ τὴν

ΤΜΗΜΑ

Ὁ δὲ Βασιλεὺς τῷ φιλοσόφῳ
τά· ἀνάγγειλον δέ μοι πρὸς
ἐν περιστάσει γεγονότες, φιλο-
τῶν κινδύνων ἐλευθερωθέντες,

Σταθεὶς πάλιν ὁ φιλόσοφος
ἔφη οὕτως· «Οὐ πᾶσαι, ὦ Βασιλεὺς,
διὰ τὴν τῶν καιρῶν ἀπαλλαγῆναι
νοῦν ἔχων ἐξετάζει τὸν καιρὸν
διὰ τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν φιλο-
σοφίας γεγονώς, πάλιν τῇ πρώ-
τῳ ἐπὶ τῆς γαλῆς καὶ τοῦ

Λέγετε γάρ, ὡς ἐν τινὶ τῷ
δένδρον· ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ ρίζῃ
πλησίον αὐτῆς ὀπὴ γαλῆς. Μερ-
τις θηρευτῆς, καὶ ἤπλωσε τὰ
δένδρου· ἐξελθοῦσα δὲ ἡ γαλῆ
περιεπλάκη τοῖς δικτύοις. Ἐ-
θῆναι, καὶ ἰδὼν τὴν γαλῆν
μένην, ἤσθη ἐπὶ τούτῳ μέγα
τοῦ ὄρα νύμφην καταλαβοῦσα
δὲ τῇ κορυφῇ τοῦ δένδρου γὰρ
Φόβῳ δὲ μεγάλῳ συσχεθεὶς, εἶ-

κατάδυσίν μου, ἀπολοῦμαι
 δεξιά ἢ ἀριστερά ἐκφύγω
 κός· εἰ δὲ καὶ πρὸς τὴν
 αὐτῆς. Ἀλλὰ σκέψομαι μὴ
 δεῖ γὰρ τὸν νοῦν ἔχοντα
 θροεῖσθαι. Ἀλλ' οὐχ ὄρω
 διὰ τῆς πρὸς τὴν γαλῆν
 δεινῆ ἐστὶ περιστάσει, κα
 λυτρώσασθαι αὐτὴν τῶν
 γὰρ τούτου ἕνεκα ταύτην
 τῆς ἐμῆς ὀπῆς· ἐμὲ δὲ
 φιλίαν.

Καὶ προσελθὼν πρὸς τὴν
 διάγεις;» Ἡ δὲ, «Ἐν λύπῃ,
 σὺ θέλεις καὶ ποθεῖς.» Κ
 οῦν καὶ γὰρ συγκοινωνός σοι
 πεσών· ὄρας γὰρ δήπου κα
 κατάδυσίν μου εἰσῆλθε, κα
 αρπάσαι, ἀμφοτέροις ἡμῶν
 καὶ ἡμᾶς, χαίρειν εἰπόντα
 φιλικὰς ποιήσασθαι συνθήκας
 αὐτῶν ῥυσθήσομαι βλάβης
 γὰρ ἐκκόψω τοὺς δεσμοὺς
 ὧξεις τῆς ὀπῆς μου τὴν
 μὸς ἀκούσασα ἡ γαλῆ, περ
 αὐτόν· «Εἰ τοῦτο ποιήσεις,
 μᾶλλον δὲ ἀντάμειψιν.»

Καὶ τότε προσελθὼν ὁ
 ἐν ἑαυτοῖς φιλίαν, καὶ ἐ
 τοὺς δεσμοὺς αὐτῆς. Καὶ
 ἓνα δεσμὸν ἐξεπίτηδες, φοβ
 λῆ τοὺς ὄρκους. Ἡ δὲ γα

ὦ ἑταῖρε; Μὴ ἄραγε ἐτράπη ἢ πρὸς σε δέ μου φιλία οὐκ μῦς· «Ἄλλὰ τὴν σὴν ἐγὼ δέδισσεως οὐκ ἀφίσταται· ἐὰν δὲ κταί· εἰ δὲ καὶ μεθίτσαται, οὐ κατέλιπον τὸν ἕνα δεσμὸν, ἕως δειὸν τοῦ κατακόψαι καὶ αὐτόν.

Πρωῖας δὲ γενομένης κατέλιπό τον. Ἰδὼν δὲ αὐτόν ὁ μῦς ἔειπεν· «Ὁ καιρὸς τοῦ πληρωθῆναι ἡμῶν ἔστιν· ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἀθετῶ τὸ καταλειφθέντα δεσμὸν ἔφυγεν. Ἰδὼν τοῦ θηρευτοῦ διώξασα τὴν ἀνῆλθε, καὶ ὁ μῦς εἰσῆλθεν εἰς τὴν θηρευτῆς λαβῶν τὰ δίκτυα κενά.

Οὐ μετὰ πολλὰς οὖν ἡμέρας ἐσκηθῆναι· καὶ ἰδὼν τὴν γαλῆν ἔβη σιάσαι πρὸς αὐτήν. Ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν ἔειπεν· «ὦ φίλτατε, πρὸς με, ὅπως ἀνέποιήσας εἰς ἐμὲ ἀγαθῶν.» Καὶ μετέρα φιλία οὐ δεῖται ἐγγύτητος βρωσίς σοι ὦν; οὐ γὰρ δεῖ ποιεῖν τῷ δυνατωτέρῳ αὐτοῦ ἐχθρῶν ἡμῶν φιλία ἀναγκαία γέγονε δὲ φιλίαν. Ἀπὸ τοῦ νῦν δὲ ἔστω ἡμῶν γὰρ ἐγγίσει με πρὸς σε ἀδύνατος· τελεῖ μοι.»

Οὕτως ἄρα, εἶπεν ὁ φιλόσοφος· ὅταν ἀνάσσει μὲν φιλιούνται, ἀνώτεροι ὄντες ἐν τῇ προτέρῳ πάλιν διαμένοντες.

ΤΜΗΜΑ

Ὁ δὲ Βασιλεὺς τῷ φίλῳ
 τοῦ διασαφηνίσον δὲ ἡμῶν
 εὐλαβεῖσθαι, καὶ τὰς μνη-

Ὁ δὲ φιλόσοφος ὑπολα-
 κὸν ἐκέκτητο μιμητὸν καὶ οὐκ
 τόν. Τοῦτον προσέταξεν
 τῷ οἰκείῳ συνδιαιτᾶσθαι πρὸς
 οἶκον εἰκὸς, καὶ μετελάμβαναι
 Ὁ δὲ ψιττακὸς ὁσημέραι
 τινὰς καινὰς ὀπώρας μετε-
 μίαν τῷ οἰκείῳ νεοττῷ,
 παιδί. Ἀμφότεροι δὲ ταχέως
 καὶ ἡλικίας ἤλθον ἀκμήν. Ἄνθρωπος
 ὁ τούτου νεοττὸς ἐπὶ τι πρὸς
 βασιλέως, ἐπεισπηδήσας ἐτρο-
 σθεὶς ὁ παῖς ἐκεῖνον ἀπέκτει-
 νῶν τὸν οἰκεῖον νεοττὸν ἀ-
 συσχεθεὶς, ἔφη· «Οὐαὶ τοῖς
 τηροῦσι, μήτε φιλίας δεσμοῦ
 τοῦσιν αὐτοῖς, οἳ οὔτε τιμῶν
 πολλάκις ἐπιδεεῖς αὐτῶν γέν-
 τούτων, οὐδὲ προσφωνοῦσιν
 μοιβήν, μήτε συγγνώμην ἀμ-
 λημα ἐργαζόμενοι, καὶ μηδὲ
 «Ἄμυνοῦμαι ἔφη, σήμερον τὸ
 καὶ πρὸς οἶκτον ἀκαμπῆ,
 καὶ τῆς συνδιαιτήσεως ἐπιλή-
 τοῦ παιδὸς προσώπῳ, τοῖς
 θαλμῶν ἐξέβαλε. Καὶ τοιοῦ-

ΙΧΝΗΛΑΤΗΣ

σας, ἐπί τινα ὑψηλότατον τόπον.

Ὁ οὖν Βασιλεὺς τὸ γενόμενον πλησθεὶς, ἀπῆλθε πρὸς τὸν αὐτόν. Ὁ δὲ ψιττακὸς ἔφη· κῶν παραβάτης εὐάλωτος τῆς Κρατικῆς. Καὶ εἰ πρὸς τινα καιρὸν ἀνομοσύνῃ, οὐκ ἀπολυθήσεται τῆς Κρατικῆς, οὐκ ἀπολυθήσεται τῆς Κρατικῆς· διαβαίνει δὲ τῶν υἱωνοῦς, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς. Ὁ δὲ Βασιλεὺς τῆς δίκης ταχεῖαν εἴληφεν.

Ὁ δὲ Βασιλεὺς ὑπολαβὼν οὐδὲν ἀμφίβολον καταλέλοιπεν ἄποστατος.» Ὁ δὲ ψιττακὸς ἔφη· Οὐκ ἐχέφρονες παρκινουῦσιν αἰεὶ παρανομοῦσιν ὅσον ὁ τοιοῦτος ὑποκολακεύει τὸν Κρατικὸν καὶ παρορατέος· καὶ οὐκ ἀπολυθήσεται τῆς Κρατικῆς, εἰ μήγε τῆς Κρατικῆς σωτηρία. Φασὶ γάρ, ὡς δεῖ τὸν Κρατικὸν λογίζεσθαι φίλων τάξιν ἀποδοτικῶν, τὰς δὲ ὁμοζήτητον μνήμης ἔνεκα προσειλημμένου τῆς δίκης, τοὺς δὲ συγγενεῖς δακρυόληκτας, ἑαυτὸν δὲ μεμονωμένον ἄποστατον. Καγὼ οὖν τῆς τοιαύτης παρορατέος.»

Ὁ δὲ βασιλεὺς εἶπεν· «Εἰ μὴ ἡμετέρας βλάβης, ἔδει σε ἡμῶν δὲ ἡ προκάταρξις ἀφ' ἡμῶν γέγονεν ἐν τούτοις τοῦ μὴ πιστεύειν ἡμῖν; κακίαί μάλιστα πάθη περὶ τὴν Κρατικὴν.»

οὐκ ἐμφαίνουσιν ἀληθέστατα
τῶν καρδιῶν ὑπὲρ τὰς γλώσσας
τυρεῖ σου τῇ γλώττῃ, οὔτε

Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἔφη· «Ὁ
χέφρων ἀνὴρ ὀφείλει τὴν
ἡ ἀυξῆσαι ;» Ὁ δὲ ψιττακός
ἔστι καθὼς εἶρηκας, ἀλλ' οὐ
θάνειν, ὡς ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ
πιλέλησται ἀμφισβητήσεως
πατᾶσθαι· πολλοὶ γάρ, μὴ
ναι, τοῖς ἀπατηλοῖς ἔργοις
περὶ ὁ ἄγριος ἔλεφας διὰ

Ὁ δὲ Βασιλεὺς εἶπεν·
λάττει τὸν τρόπον, οὔτε
περίδειλος περὶ αὐτοῦ γεννῶν
δρῶν, τὸ φρόνημα χθαμαλῶν
μνησικακίαι πᾶσαι ἐπισφα
σιλέων ψυχαῖς, οἱ δὲ λ
παιόν τε καὶ καύχημα.
θραξιν ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν
πρὸς ἐπικάουσιν προσεγγίση
ται, καὶ τὴν φλόγα δυσ
πήσεσιν ὁ μνησικάκος ὑπ
ται. Πολλάκις δὲ ὁ μνησικ
τὸν μνησικάκον διὰ τινῶν
μένων ἀπαλεῖψαι τὰ ἐν
πιστρέφει πρὸς τὸ μνησί
χω τοιοῦτοις πρὸς σὲ
διάθεσιν πρὸς ἐμὲ διακτηρεῖ
περιδεῆς ἔσομαι κατὰ πάν
Οὐδὲν οὖν ἄλλο καταλέλει

ἀλλ' ἢ τὸ ἀποσχισθῆναί σ
ἀποικισθῆναι. Λοιπὸν οὖν ἔ

Ὁ δὲ Βασιλεὺς εἶπεν· «
καστος τὸ ὠφελεῖν καὶ βλ
τῶν ὄντων, ἢ μείζον ἢ ἔλ
νην καὶ πεπρωμένην τινὰ
οὐκ αἰτιός τις ἐστὶν τῆς γ
ἀνθρώποις, οὕτως οὐδὲ τῆς
δὲν οὖν ἔγκλημα προσάπτει
μου πηρώσεως, οὐδὲ ἐκείνω
τοῦ ἀναιρέσεως· εἴμαρτο γο
γοί τινες ἡμεῖς τῇ τῆς εἰ
μεν.» Ὁ δὲ ψιττακὸς ἔφη· «
μαρμένης· ἀλλὰ δεῖ τὸν νο
σφαλῆ, καὶ μὴ πιστεύειν
ταύτης τὸν οἰκεῖον δοξάζειν
ὡς ἡ γλῶσσα ὤμωκεν, ἢ
τὴν ἐμὴν ψυχὴν ζητεῖς, αἰ
παναίνονται. Λέγονται γάρ
καὶ ἡ τῶν φιλτάτων στέρη
καὶ ὁ ταῦτα μαθὼν, ἀκριβ
των ἀλγηδόνας. Καὶ γὰρ οὖν
χῆ ὑποδείγματα τῶν ἐν τῇ
ἀσύμφορον ἔσται μοι τὸ συ
μνημονεύεις σὺ τὸ τοῦ υἱοῦ
ἐμοῦ νεοττοῦ, ἀλλοίωσις με
τέρων γίνεται.»

Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἔφη· «
ἀπαλείψαι τὰ ἐν τῇ ψυχῇ
τινῶν ἐξ αὐτῶν.» Ὁ δὲ ψι
γῶν, καὶν τάχιον βαδίζειν

διατελεῖ. Καὶ ὁ ὀφθαλμο-
 τωπήσει πνοᾶς, πάντως,
 πήσει. Καὶ ὁ μνησίκακος,
 διαλέξεται, πάθος τῷ πό-
 ἑχέφρονα πόρον σωτηρίας
 τοῦτον. Κάμοι δὲ πολλοὶ
 Φασὶ δὲ καὶ οἱ φιλόσοφο
 ζουσι τὸν ἄνθρωπον· τὸ
 νον εἶναι, τὸ τὰς ἐναντίας
 σηνές καὶ φιλότιμον ἐν
 πές ἐν τοῖς ἔργοις. Καὶ
 ἑαυτοῦ, ἀποσχοινίζεται συ-
 τῆς τῆς πατρίδος· ἀπάντ
 λαγμα, τῆς δὲ ψυχῆς ἢ
 χείρων πλοῦτος τῶν ἄλλο
 χείρων σύζυγος, ἢ τῷ ἀ-
 παῖς, ὁ ἀπειθῆς, καὶ χε-
 ται ἀθῶος, καὶ χείρων φ-
 πόλεις, αἱ περίφοβοι καὶ ἐ-
 πεισθήσομαί σοι, αἰεὶ περίφ-
 ψιττακὸς ἀφιπτάμενος ἀπη-

Οὕτως ἄρα χρή τνια, ὡς
 παρατηρεῖν τὰς μνησικακίας

ΤΜΗΜΑ

Ὁ δὲ Βασιλεὺς πάλιν τῷ
 ράδειγμα τῶν πρὸς ἀλλήλο
 γνων· ὑποδειγμάτισον δέ μο
 ἐπιστρέφειν πρὸς ἑαυτοὺς
 ποτὲ λαθόντες ἐτιμώρησάν

Ὁ δὲ φιλόσοφος αὖθις ὑπ

ΙΧΝΗΛΑΤΗΣ,

τινι τόπῳ θῶς τις διῆγεν.
καὶ ἐπιεικῆς παρὰ τε τοῖς ὄρ-
καὶ τοῖς λοιποῖς, οὐδέποτε π-
τε αἶμα ἐκχέων ἀθῶον, μήτ-
ἄλλα θηρία ὀργισθέντα εἶπον
ἀπαρεσκόμεθά σου τῇ διαγω-
εἴλου· λυσιτελοῦσι γὰρ οὐδέν-
νατόν σε ἡμῖν συμβαδίζειν.»
ρα, φησὶ, φιλία καὶ συνοδο-
μα προξενεῖ· ἐπεὶ μηδὲ οἱ τ-
ποῦσι τὰ ἀμαρτήματα, ἀλλ'
πλὴν εἰ καὶ τῷ σώματι ὑ-
πόρρω ἀπόκισμαι.» Ἐπέμενε
οὕτως, καὶ διαβόητος ἐγένετο

Λέων δέ τις τῶν θηρίων
αὐτόν, προσεκαλέσατο τοῦτο
«Μεγάλη μου ἡ δυναστεία, καὶ
δέομαι πιστοτάτου ὑπηρέτου
περὶ σου, καὶ τῶν ἀρετῶν σου
καὶ τινα σοι ἀρχὴν ἐγχειρήσα-
«Χρὴ τοὺς Βασιλεῖς ἐκόντας
καὶ τούτοις παραδιδόναι τὰς
σίως μεταχειρίζεται τι τῶν
μέτεισι· καὶ γὰρ οὖν τὰς ἐξου-
μεταχειρήσεις, ἀπειρος ὢ τῶν
σιλεῦ, πάρεστι πολλὰ θηρίων
προθυμότατα, ἃ δὴ σοι ἐξυπ-
ὠφελήσει προσηκόντως.»

Ὁ δὲ λέων εἶπε πρὸς αὐτόν·
τοῦ μὴ ἐξυπηρετεῖσθαί μοι.» Ὁ
μόνοι δύνανται τοῖς ἐξουσιαστα-

νήρ, ὁ συγκαλύπτων τὰ ταδόμενων, καὶ ὁ ἠλίθιος, τον διὰ τῆς ἠλιθιότητος νον. Ὁ δὲ σωφρόνως καὶ νος, σπανίως τὰς ἔχθρας ἐξουσιαστοῦ ἀπεχθάνεται πρὸς αὐτὸν, καὶ ὁ φίλος ἐ του ἔσεσθαι. Ἐτοιμος οὐ ἀπολέσθαι.»

‘Ο δὲ Βασιλεὺς ἔφη· « πηκόων ἔνεκα ὑπέρτερόν δείξω.» Καὶ ὁ θῶς, « Με τὸ εἶσαι με ἐν ταύτῃ ἀρκούμενον τῇ τῆς χλόης κούω γάρ, ὡς ἐν μιᾷ ὑπηρετῶν πάσχει τῇ ψυ σον ἕτερος παρ’ ὅλην α Καὶ μετρίως ζῶν καὶ ἀ ἐν δόξῃ καὶ μυρίαις φρο

‘Ο δὲ λέων εἶπεν· « σε οὐ χρή· ἀνάγκη δέ ὁ θῶς· «Ἐπεὶ ἀδύνατόν μ ξιῶ λοιπόν, εἴ τις τῶν συναρπαχθῆναί σε τοῖς τ χεσθαι μετὰ τὴν ἔρευναν ἄκαιρος, ἴσόν ἐστι τῷ μ τινος τῶν κατὰ σε, σκό κεία διώκησεν· ὁ γὰρ τεθείς, οὐδέπω καλῶς β Καὶ τὸν προσομιλοῦντά μείζονα, ἢ ὡς ἐλάττονα.

ΙΧΝΗΛΑΤΗΣ,

ζων σου, δεῖ ἀκούειν καὶ
των, πείθειν· εἰ δὲ ἴσος, οὐ
πέσης εἰς φιλονεικίαν.»

Ὁ δὲ Βασιλεὺς, πληροφοροῦν
παρέδωκεν αὐτῷ τὰ ἴδια τὰ
νε, καὶ συμβούλῳ ἐχρῆτο, καὶ
τοῦτον εἶχεν. Οὐ πολὺ δὲ
σαντες οἱ περὶ τὸν λέοντα
πάντα λίθον κεκινήκασιν,
δολίως κατὰ τοῦ θωοῦ διεγ
δίστην, τοῦ λέοντος προστάδ
τηρηθῆναι, λαθόντες ταύτην
τήσας, καὶ μὴ εὐρών, πάντ

Ἀπῆν δὲ τὸ τηνικαῦτα ὁ
τὸν δόλον συρράψαντες. Θυ
τα θεασάμενοι, πρὸς ἀλλήλο
ἡμᾶς ἀναγγεῖλαι τῷ Βασιλεῖ
βλάπτοντα, καὶ τινες ἐπὶ
μάθομεν γάρ, ὡς ὁ θῶς εἰς
φήν τοῦ Βασιλέως ἐκόμισεν.»
ἔφη· «Ἔοικεν ἢ πράξις αὕτη
νήσατε ἀκριβῶς περὶ τούτου.
οὐτόν τι φανῆται ἐργασάμενος,
αὐτοῦ ἐλέγοντο.» Ἄτερος δὲ ἔ
καὶ πανοῦργος ἀνὴρ ὢν, λαθ
κλημα περὶ τοῦ τοιούτου ἀκήκο
τούτῳ, ἄχρις οὗ τὸν ὑμέτερο
ἕτερος τῶν συκοφαντῶν ἔφη·
ἅμα τῷ θεάσασθαι αὐτόν.
καὶ δεῖνα εἶπον, ὡς μόναι ὑπ
αὐτόν.» — «Εἰ τοῦτο φανῆται

ἔστι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀσέβητος· οὖν ἔφη· «Εἰ ὁ Βασιλεὺς πάντως εὐρήσει τὸ ἀληθές· τοιγαροῦν ἢ ἔρευνα.» Καὶ ἔτι συνήθει πανουργία χρησάμενος· σιλέα πείσει.» Καὶ διελέγοντο οὗ πρὸς θυμὸν τὸν λέοντα.

Προσκαλεσάμενος δὲ ὁ λαὸς περὶ τοῦ ἐδέσματος, τί γέγοιτο τοῦτο ἐπέδωκα, τοῦ φυλάξαι ἠρνήσατο· ἐφρόνει γὰρ τὰ δὴ σταλέντες τινὲς παρὰ τὴν οἰκίαν, εὖρον ἐν αὐτῇ τὸ ἔδιστον· σήνεγκαν τῷ Βασιλεῖ. Παρὰ τοῖς ἄλλοις λογιζόμενος, καὶ προσεγγίσας τῷ Βασιλεῖ ἔφη· «Ὅτι μὴ ἀπονεῖμαι τῷ ἀλιτηρίῳ τῆς κησῆς ἀφεθῆ, οὐδεὶς ἔτι τολμᾷ τῷ κράτει σου φανερώς.»

Προσέταξεν οὖν ὁ Βασιλεὺς ἐν τῇ φυλακῇ. Καί τις τῶν μαζῶν πῶς λέληθεν ὁ θῶς, τὸ τοῦ λέοντος ἀγγίνοϊαν, πανοῦχος· ἕτερος δὲ εἶπε· «Τοῦτο θαυμάσιον τὴν τοῦ ἐκγλήματος φανέρωσεν· τινὰς ἐπὶ τὸν θῶα ἐπερωτήσαντες δὲ ὑποστρέψαντες ἐπλάσαντό τὸν λέοντα παροξύναντες, θῆναι παραυτίκα τὸν θῶα πορρωτέρως.»

Ὅπερ μαθοῦσα ἡ τοῦ λέοντος σκευώρημα, ἀναβαλέσθαι τὴν

ΙΧΝΗΛΑΤΗΣ,

Καὶ πρὸς τὸν λέοντα παρα-
 τέκνον, ἀναιρεῖς, φησι, τὸν θῶα
 τὰ γεγονότα. (Ἡ δὲ μήτηρ
 τούτῳ τέκνον)· χρὴ γὰρ τὸν
 τὸν εἰς νέωτα μετάμελον, κα-
 μάλιστα ἀνέχεσθαι καὶ μὴ σπε-
 ἰδίου ἀνδρὸς συνίσταται, καὶ
 ὁ μαθητὴς διὰ τοῦ διδασκάλου
 στρατηγοῦ, καὶ ὁ βασιλεὺς δι-
 διὰ τῆς φρονήσεως, καὶ ἡ φρ-
 ἀρχὴ συνέσεως βασιλέως, τὸ
 καὶ ἐκάστῳ τὴν κατ' ἀξίαν δ-
 ὡς οὐ παύσονται οὗτοι πρὸς
 λήλων κατηγοροῦντες. Καὶ συ-
 τὸν θῶα, καὶ εὐρών τοῦτον π-
 τελῆ τροφήν βιοθάνατον ἀπερ-
 θηρῶν τινων. Ἡ ἀγνοεῖς, ὡς
 τρέψωσιν, ἃ αὐτοὶ ὀφείλουσι δ-
 λυνται; Οὐχ ὄρας τοὺς τὸν
 ἀκριβολογοῦνται περὶ τὴν χρό-
 τὴν ὀσμὴν, μήπως ἀδικηθῶσι;
 βασιλεῖς ἀκριβολογεῖσθαι ἔνεκα
 ἔργων; Δεῖ οὖν σε, ὦ Βασιλ-
 θῶος ἀκριδέστιρον· θαυμάζω
 νῶ τοσοῦτῳ κρεῶν ἀπεχόμενος
 τερίσατο ἔδεσμα; Πόθεν οὖν
 τοῦ τὸ ἔδεσμα λάθρα ἐν τῇ α-
 φθόνῳ βαλλόμενοι; ἢ οὐχ ὄρα
 φέρη, ὑπὸ πολλῶν ὑπὲρ τούτου
 καὶ τὸν κύνα, ὅταν δράζηται
 καθυλακτούμενον; Δύο γάρ

τοῖς τε ἄρχουσι, τοῖς τε ἄρχουσι· τὸ ἀγαθῶν συμβούλιον τὸ πονηροῦς ἔχειν συμβούλιον σοι προσανακείμενος, καὶ φθόνου γέγονε.»

Ταῦτα τῆς μητρὸς τοῦ τις τῶν πονηρῶν ἐκείνων λέοντι ἅπαν τὸ κατὰ τὸν διαγνοῦσα ἢ τοῦ Βασιλέως ἔγνωσεν ὅτι ἀληθές, ἀποδίωξεν πονηροῦς συκοφάντας, καὶ μηδαμινῶν· ὁ γὰρ ἀσθενὴς ἀποτελεῖ, δυνάμενον τὸν πονηρὸν Οἰκείωσον δὲ αὐθις τὸν θῶα καταστήσεται σοι εὖνοιαν.»

Ὁ δὲ Βασιλεὺς λέων, ἐνθουσιῶντων, εἰπόντος αὐτῷ· «Ὡς, ἴδωμεν ἀκοῦσαι τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ δίκην ἀποδοῦναι,» μετεκαλέσθη αὐτὸν, ὡς διὰ τιμῆς πλείονος ἀνέστησεν αὐτὸν, Βασιλεῦ, ὡς μέγιστα σθαι τὸν ἄρχοντα τοῦ ὑπηκόου θειαν. Καὶ γὰρ οὖν εὖνοϊκῶς λειτουργεῖν· δεῖ γὰρ τοὺς βασιλεῶν αὐτῶν ἀδίκως βλαπτομένους ἀφαιρουμένους, καὶ τοὺς πονηροὺς κρυθέντας, καὶ τοὺς στερηθέντας πλεονέκτας καὶ ἀπλήστους, καὶ τοὺς Βασιλέων ὠφέλειαν οἰκείαν βλάπτειν ἰδίαν ὠφέλειαν· οὗτοι γὰρ τὸν πονηρὸν καὶ φευκτέοι εἰσὶ. Καὶ πρὸς

λιν τὸ πονηρὸν τοῦτο ἄθροισμα
 συρράψη, καὶ τῇ παρουσίᾳ ὑπο-
 σοι χρήσεται.» Ὁ δὲ λέων
 τὴν φύσιν, ὡς ἀγαθὴ ἐστὶ καὶ
 τὸν δὲ ἀγαθὸν ἄνδρα μυρία
 εὐεργεσία μία παρασκευάζει. Λέ-
 γει.» Ἀπεκατεστάθη οὖν ὁ
 ὑπεροχὴν καὶ τιμὴν.

Οὕτω δεῖ τοὺς βασιλεῖς ἐπὶ
 ἑαυτῶν φίλους, οὓς ἀδίκως πο-

ΤΜΗΜΑ ΕΝ

Ὁ δὲ Βασιλεὺς τῷ φιλοσόφῳ
 παράδειγμα ἔγνω· ἀνάγγειλόν
 λέα εὐεργετεῖν, καὶ πῶς δεῖ

Ἀρξάμενος οὖν πάλιν ὁ φι-
 λосоφὸς ἔφασκε ῥήματα· «Δεῖ τὸν Βασι-
 λεῖς, καὶ ἀξιόους τῆς εὐεργεσίας
 αὐτὸν τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ,
 τῶν δὲ πενήτων καταφρονεῖν·
 ἀλλὰ τοὺς πτωχοὺς εὐεργετεῖν, καὶ προσδέ-
 ξασθαι τοὺς ἀπιστοὺς, καὶ εἶπερ εἰσὶν ἐκ
 οὗτοι ἐν καιρῷ ἀνάγκης ἀνταπο-
 ποιῆσαι τὴν εὐεργεσίαν· ἄλλοτε
 ποῦ τις τῶν σοφῶν· «Ἄνθρωπος
 προσποιεῖται· ἀνθρώπου δὲ ἀχάρι
 καταπιστεύειν αὐτῷ.» Καὶ φέρει
 τοιοῦτόν τι παράδειγμα·

Λέγεται γὰρ, ὡς ὠρυξάν
 λέοντα· ἔτυχε δὲ πεσεῖν ἐν
 πίθηκον, καὶ δράκοντα, καὶ ὄφ-

μίτης, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· «Πλυτρωσάμενος τὸν ἄνδρα τῶν ῥίων.» Χαλάσαντος οὖν τὸ πίθηκος. Ἐκ δευτέρου δὲ τὸν ἀνῆλθεν ὁ ὄφις. Τρίτον δὲ τὸν ζῶα χάριτας ὠμολόγουν τὸν γον δὲ αὐτῷ· «Κατάλειψέ με λάκκῳ· ἀχάριστος γάρ ἐστί μοι.»

Καί φησιν ὁ πίθηκος· «Ἰδοὺ ζουρ, καὶ εἰ συμβῆ σοι ἡμεῖς σε τὴν εἰς ἐμὲ γενομένην πόλιν ὁ ὄφις, καὶ ὁ δράκων ἔφασι ποιεῖσθαι τῆς αὐτῆς πόλεως δένα λόγον τῆς τῶν ζῴων ἀσκητῆς, χαλάσας τὸ σχοινίον τῆς πόλεως. Εὐχαριστήσας δὲ καὶ αὐτὸς εἰκεῖν πόλει, ἀπέειπερ ποτὲ τὴν διάβασιν ἐκεῖνην καὶ ἔτοιμον εἶναι τὴν εὐπλοῖαν.»

Τῷ δὲ ἀσκητῇ ἱκανῶς ἀνέβη ποτὲ διὰ τῆς πόλεως συνήντησεν ὁ πίθηκος, καὶ εἶπερ, μικρὸν ἔξω τῆς πόλεως ἔφη· «Καὶ ἀπελθὼν προσήγαγε τὴν πόλιν.» Ὁ δὲ μοναχὸς λαβὼν τὸν πίθηκον ἔειπε· «Ἐπερχομένῳ δὲ συνήντησεν ἰσχυρῆς γενόμενος, ἔφη αὐτῷ· «Ἰδοὺ ταχέως πρὸς σε ὑποσκάσει ὁ δράκων ἀπῆλθε, καὶ ἀπέκτενε τὸν πόλιν καὶ ἀγαγὼν τὸν κόσμον ἐκ τῆς πόλεως.» Ὁ δὲ αὐτὸς τὸν γυναῖκα

ΙΧΝΗΛΑΤΗΣ, ΤΜ

πόλιν, καὶ ἐρωτήσας εὔρε τὸν αὐτόν.

Ἰδὼν δὲ παρὰ τῷ ἀσκητῇ τὸν περιτραχήλειον κόσμον, ἀπέφησι πρὸς αὐτόν· «Εὔρον, ὦ Βασιλεῦς τὴν θυγατέρα, καὶ λαβόντα τὰς οὐντινας εἰς τὸν οἶκόν μου τοῦ κρῆτος οὐν ἐκράτησαν αὐτόν, καὶ τοῦ. Ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς τὰ τοῦτον. Ξαινόμενος δὲ ἔκραζεν δράκοντος καὶ τοῦ ὄφεως ἤκουσεν ἔπασχον.»

Μαθὼν δὲ τὸ συμβῆναι ὁ ὄφις, θῶν ἔδηξε τὴν χεῖρα τοῦ υἱοῦ θόντες δὲ οἱ σοφοὶ καὶ ἰατροὶ ἠδυνήθησαν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς ῥαπευθήσομαι ὑπό τινος, εἰμὴ δὲ ὁ γὰρ πατήρ ὁ ἐμὸς ἀδίκως αὐτὸν μαθὼν ὁ Βασιλεὺς, ἤγαγε τὸν ἀσκητήν. Ὁ δὲ, στὰς ἐνώπιον πάντων, διηγῶν τῶν θηρίων εὐχαριστίαν, καὶ τοῦ καὶ προδοσίαν, καὶ συκοφαντίαν. ἔταξατο τὸν παῖδα. Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἀσκητήν, καὶ χρήματα δοῦς αὐτῷ καὶ δὲ χρυσοχόον, ὡς συκοφάντην, ἔταξατο τὸν παῖδα.

Εἶτα ὁ φιλόσοφος εἶπε τῷ βασιλεῖ· «Μὲν καλοὺς εὐεργετεῖν, καὶ πιστοὺς χαρίστους καὶ ἀπανθρώπους ἐᾶν γεσίας.»

ΤΜΗΜΑ Α

Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἔφη· «Ἐπιπλοῦν, πῶς συμβαίνει τινὶ ἐξ ἡμῶν εὐημερίας δυστυχεῖν ;»

Ὁ δὲ φιλόσοφος τοῖς προλεγομένοις, ἔφη· «Δυσνόητον πράγμα τινες πλουτοῦσιν ἀπὸ συμβουλεύσεως· τινὲς δὲ καὶ ἀπὸ τῆς ἀπορίας· τινὲς δὲ ἀπὸ δυναστείας καὶ πονηρίας· τινὲς δὲ ἀπὸ ἀσελγείας· ἀπὸ ἀπορίας δὲ ἀπὸ ἀλλοτρίων κόπων· καὶ τινὲς ἀπὸ ἀπορίας·»

Εἴρηται γάρ, ὡς τέσσαρές τινες ἐστὶν οἱ λόγοι, οἳ συμβαίνει ἐκ τούτων ὁ μὲν ἐξ ἐνδόξων εὐγενῆς, καὶ λόγος ἑκτον, καὶ ὁ τέταρτος γεωργοῦ υἱὸς εἶπεν ὁ τοῦ Βασιλέως υἱὸς τῶν προωρισμένα εἰσὶ, καὶ τῆς ἀπορίας τοῦ ἐμπόρου υἱὸς, «Ἡ φρόνησις·» Ὁ δὲ ἐξ εὐγενῶν ὢν, «Τὸ ἐπιπλοῦν πάντων, ὢν εἴπετε, κρεῖττόν ἐστιν·» Ὁ δὲ ἀπὸ ἀπορίας τοῦ γεωργοῦ υἱὸς, «Τὸ πονεῖν ἐπιπλοῦν·»

Πλησιάσαντες δὲ τινὶ πόλει ἐπὶ τῆς ἀπορίας ὄντες, ἔφησαν τῷ τοῦ γεωργοῦ υἱῷ τῆς ἀπορίας τε καὶ πονήσας προσένευεν ἑκτον· ἐξελθὼν δὲ ἐν τῷ ὄρει ἐκεῖνος, εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ διὰ τῆς ἀπορίας καὶ ἔφαγον. Καὶ ἐξελθόντες τῆς ἀπορίας ἐν αὐτῇ· «Μιᾶς ἡμέρας μὴ ὄχνησιν·»

ΙΧΝΗΛΑΤΗΣ,

Τῇ δὲ ἐξῆς εἶπον τῷ υἱῷ τοῦ
καὶ σὺ σήμερον, καὶ ἔνεγκε ἡμῶν
φάσ, ὅπως φάγωμεν· πεινῶμεν
μέν τι φάγωμεν.» Ὁ δὲ ἀπελ
γων· «Τέχνην οὐ γινώσκω, κενὸν
ἐρυθριῶ.» Ἐβουλήθη οὖν οἷα μὲν
τούς. Διαλογιζόμενον δὲ τὰ τοῦ
ἰδοῦσα ἐκ τῆς θυρίδος, ἠράσθη
δούλην αὐτῆς, προσεκαλέσατο
αὐτοῦ, ἥσθιε καὶ ἔπινε σὺν αὐτῷ
αὐτῷ χρήματα ἱκανά, ἀπέπεμψεν
ἔθρεψε καὶ αὐτὸς τοὺς ἐταίρου
τῇ πύλῃ τῆς πόλεως· *Μιᾶς*
δράσιν ἐχορήγησε τέσσαρσιν.

Τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἶπον τῷ υἱῷ
σὺ σήμερον θρέψον ἡμᾶς, γνώσε
δὲ ἀπελθὼν πρὸς τὸν τῆς πό
νάς ἐμπορίας ἔχον. Ἐλθόντων
καὶ μηδὲν ὠνησάντων, ἔσχατον
σατο μετὰ τοῦ ναυκλήρου τῆν
εἰς ἑαυτὸν χίλια νομίσματα. Κα
τοὺς φίλους, καὶ ἐξελθὼν ἔγραψε
ἡμέρας ὠφέλησε χίλια νομίσ
μέρα ἐκείνη πάνυ καλῶς.

Τῇ δὲ ἐπαύριον εἶπον τῷ
καὶ σοι, καὶ ποιήσον τὸ κατὰ δ
θισε παρὰ τὴν πύλην τῆς πόλε
οὐκ εἰδώς. Συνέβη δὲ τῇ ἡμέρᾳ
σιλέα τῆς πόλεως ἐκείνης ἀτεκ
μον τῆς αὐτοῦ Βασιλείας. Ἐξε
τὸν, ὀρῶσι τὸν νέον ἀτάκτως κ

ἤρξαντο ὑβρίζειν αὐτόν. Ἄτιμα φυλακὴν. Κηδεύσαντες δὲ τὸν ἐβουλεύοντο, τίνα καταστήσω των προέχων· «Ἄγάγετέ, φησὶ ἐτάσωμεν αὐτόν, πόθεν ἐστὶ, μετέρας πόλεως.»

Ἄχθεις οὖν καὶ ἐρωτηθεὶς ὁ Στεφάνος εἶπε· ἐγὼ εἶμι υἱὸς Σανταμᾶν τοῦ βελήτου τῆρ μου κατεκράτησε τῆς αὐτῆς πόλεως· ἐγὼ δὲ φοβηθεὶς ἀπέδρασα ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκ τῆς πενίας καὶ κακῆς ταλαιπωρίας· ἀφ᾽ οὗ γινώσκονται καὶ γνωρίσαντες τοὺς λόγους αὐτοῦ σιλέα τῆς αὐτῶν πόλεως· καὶ ὁ Στεφάνος, ἐποίησαν αὐτῷ προπομπήν. Ἐλθὼν οὖν καὶ αὐτὸς ἐν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως ἀπέλασεν τοὺς ἐταίρων αὐτοῦ τὰς γραφάς, αὐτοῦ ὄνομα. Οἱ δὲ γεγράφασι τὰς ἐπιγραφὰς καὶ πᾶν ἀγαθὸν ἐκ τῆς πόλεως ἀπελθὼν εἰς τὰ βασίλεια, αὐτοῦ, καὶ δέδωκεν αὐτοῖς χρῆμα καὶ μεγάλως τιμήσας αὐτούς, ὡς ἔδειξεν τὸν Θεὸν, τὸν διδόντα καὶ τὴν αὐτοῦ πρόνοιαν.

Οὕτως ἄρα, ὦ Βασιλεῦ, οὐκ ἐστὶν ἰδίᾳς τύχης, πόνου, συγγενείας, ἀλλὰ τῆς Θεοῦ πρόνοιᾳ.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΚΑ

Ὁ δὲ βασιλεὺς εἶπεν· «Ἔγνωσθε μοι λοιπὸν ἀνάγγειλόν μοι· πῶς ἐστὶν ἡ πόλις αὐτοῦ.»

γενομένης βλάβης, ἀβλαβῆς αὐνεσις καὶ παιδεία αὐτῷ γίνεσθαι συμφορά ;»

Ἀρξάμενος δὲ πάλιν ὁ φιλόσοφος ἕτερον βλάπτειν, ἵνα ἑαυτὸν ἀνετος. Καὶ ἐὰν εἰς νοῦν μὴ ἔχῃ κτισιν, καὶ τῆς τελευταίας ἡμῶν κῶς, καὶ μετανοήσας ἴσως ὡφελῆ παιδευθήσεται διὰ τῆς ὑφ' ἑτέρας βλάβης, ὥσπερ δὴ καὶ ἡ λέαινα πέλει.

Λέγεται γὰρ, ὡς λέαινά τις θοῦσα πρὸς θήραν κατέλιπεν αὐτὴν διὰ ταύτης ὁ θηρευτῆς, καὶ λαβὼν τὰ δέρματα αὐτῶν ἀπῆλθεν καὶ ἰδοῦσα τὸ γεγονός, ἐλυπήθη παραμυθῆτως.

Ἀκούσασα δὲ τις ἄρκαινα παραμυθήσασθαι αὐτὴν καὶ φησὶ τίσοι γέγονεν ;» Ἡ δὲ λέαινα ἔφη θρηνήσω, καὶ κόψομαι, ἀποβαλομένη οὖς ἐν τῷ καλαμῶνι κεκρυμμένη ὁ θηρευτῆς, οἴμοι ! ἀκέκτεινε, καὶ κώδια, καὶ ἀπῆλθεν.»

Ἡ δὲ ἄρκαινα ἔφη πρὸς αὐτὴν καὶ γὰρ ἔπαθες, ὅπερ ἔπραττον πολλοὺς ἔθλιψας, καὶ ἀτέκνους ἐμέτρησας, ἀντεμετρήθη σοι· καὶ ὅπερ ἔσπειρας, τοῦτο καὶ ἐμοῦ δόλον συρράπτων, αὐτὸς εἰς τὴν γῆν ἐπέσπειρας.

Ἡ δὲ λέαινα, «Τῷ τρόπῳ τοῦ φησίν, ἔχεις ;» Καὶ ἡ λέαινα, «Πολλοὺς ἔθλιψα, καὶ ἀτέκνους ἐμέτρησα, ἀντεμετρήθη σοι· καὶ ὅπερ ἔσπειρας, τοῦτο καὶ ἐμοῦ δόλον συρράπτων, αὐτὸς εἰς τὴν γῆν ἐπέσπειρας.»

αὐθὶς φησιν ἡ ἄρκαινα. Καὶ κείνη
 φησὶν ἡ ἄρκαινα, τὰς σάρκας
 «Ἐθήρευον αὐτὰς ἐν τῷ ὄρει.»

βοῦσα ἔφη ἡ ἄρκαινα, οὐκ εἶ
 —«Καὶ διατί οὐχ ὀρῶμεν ἐκ
 ὥσπερ σὺ πενθεῖς πικρῶς τὰ

Τέτλαθι δὴ παθοῦσα ἀπὸ
 πέπονθας δὲ τοῦτο διὰ τὸ
 ψιν.» Ἀκούσασα δὲ ταῦτα
 ἑαυτῇ τοιαῦτα προὔξενησεν
 σφόδρα, καὶ χαίρειν εἰποῦσα
 ὅλην αὐτῆς τὴν ζωὴν ἐκ τῶ

Εἶτα ὁ φιλόσοφος εἶπε τῷ
 ἑτέρους, διὰ τῆς εἰς αὐτὸν
 πράως τὰς δυστυχίας ὑποφέρ

ΤΜΗΜΑ ΔΕΚΑ

‘Ο δὲ βασιλεὺς τῷ φιλοσοφῷ
 ἔγνω ταῦτά σου τὰ παραδε
 μοι πῶς χρὴ τοὺς βασιλεῖς
 βάνεσθαι, καὶ τίς ἢ ἐκ τούτ

‘Ο δὲ φιλόσοφος ὑπολαβὼν
 τινος πρωτοσυμβούλου τῶν μ
 χινοῖα κεκοσμημένου· διὸ καὶ
 ζεν, οὐ ταῖς ὑποθήκαις καὶ τ
 Βασιλεὺς, καὶ οἱ ὑπ’ αὐτὸν π

Λέγεται γὰρ, ὡς ἐν ἐρήμῳ
 χυρωμένη, ἐν ἧ ἤρχέ τις
 Εἶχε δὲ τρεῖς πρωτοσυμβούλο
 δὲ ἑτέρῳ Κρεαβόρος, τῷ τρι

ΙΧΝΗΛΑΤΗΣ,

ροφάγος ἦν λίαν ἐχέφρων καὶ συνηφην, σύνεσιν λίαν τῷ Βασιλεῖ ποτε ἅμα τῷ αὐτῶν Βασιλεῖ ἐκαὶ τὴν ἐνοῦσαν αὐτοῖς εὐδαιμονιὰν λέγοντες εἶναι αὐτοῖς (παρεμπόδιστος τῶν κρειττόνων, καὶ βουλευτὸν προτρέποντες ἑαυτούς.

Ὁ δὲ Βασιλεὺς Τρωγλοδύτης σιλέα τὸ οἰκεῖον πρότερον ἐπιτηδεύει τῆς ἰδίας ποιίμνης. Ἐπειτα φρονιὰν παίδων καὶ τῶν συγγενῶν· καὶ πρὸς τε τὴν τοῦ ἀγαθοῦ ἐπίκτησιν ἐδίωξιν. Δεῖ οὖν καὶ ἡμᾶς τὸ ἐπιτηδεύειν εὐδαιμονίας πάθος ἀφ' ἡμῶν.

Ἰπολαβόντες οὖν οἱ τε Κρεοῖται αὐτῷ· «Χαίροις, ὦ Βασιλεῦ, ὡς φιλαγάθως τῆς οἰκείας προενόησας τὴν κυβέρνησιν ἀνδρὸς φρονίμου, καὶ οὖν πάντες σου ἠρτήμεθα, καὶ Κρεοῖται. Καὶ δεῖ πάντας τοὺς μύας συνδράμειν τῶν μόχθων συμμεταλαβεῖν· ὥστ' οὗτοῦτο ἐπιχείρημα.»

Ταῦτα τῶν δύο πρωτοσυμβούλων ἐσιώπα, μηδ' ὅλως φθεγγόμενος· «Ἰνα τί σιωπᾶς συ, καὶ τὸ δοκοῦν οὐκ οἶσθα, ὡς οἱ ἄνθρωποι βουλεύονται τῶν μελλόντων συμβουλεύοντες, καὶ οὐδὲν αὐτοῖς ὄνειδος; ἢ τὸ βουλεύεσθαι γίγνεται;» Ταῦτα ἀκούσας με μέμφου τῆς σιωπῆς, ὦ Βασιλεῦ, ἐσιώπησα, ἃ διὰ τὸ διαλογίζεσθαι.

Γίνωσκε οὖν, ὃ κραταιότερον
 δυσχερές ἐστὶ, καὶ διὰ τὴν
 γονοὶ ἡμῶν, οὐθ' ἕτεροι τινες
 ἀλλ', ὡς ἀδύνατον, εἴασαν καὶ

Οὕτω δεῖ τοὺς βασιλεῖς τινος
 ἦν ὁ Τυροφάγος οὗτος μῦς, καὶ

ΤΜΗΜΑ ΔΕΚΑ

Ὁ δὲ βασιλεὺς τῷ φιλοσόφῳ
 τὸν παράδειγμα. Λοιπὸν εἶπε

«Πῶς δεῖ τὸν ἄνθρωπον μὴ ζῆσαι
 ἵνα μὴ καὶ ὅπερ ἔχει ἀπωλέσῃ»

Ἐσχατον δὲ πάντων ὁ φιλόσοφος
 «Ἦν ἔν τινι τόπῳ ἀσκητῆς τινος
 θεόν. Κατέλυσε δὲ παρ' αὐτῷ
 ἀσκητῆς παρέθηκεν αὐτῷ τινὰ
 ἄρτους καὶ φοίνικας καὶ ὕδωρ

Ὁ δὲ ξένος ἐσθίων ἔλεγε
 νονται ταῦτα· οὐκ εἰσὶ δὲ ἐστὶν
 οὔτοι. Ἀλλ' οὖν ἔχομεν ἑτέρας
 δας, καὶ σταφίδας, καὶ ἕτεροι
 οὔτοι ἤρεσάν μοι, καὶ θέλω ἐπιθυμῶ
 σκητῆς ἔφη· «Καλῶς εἶπας·
 ποιεῖ τὸν ἄνθρωπον, καὶ οὐκ ἀποκρί-
 νεται τῶν ἀλλοτρίων, καὶ διὰ τὴν
 κτήσασθαι, ἅπερ οὐκ ἔχει, καὶ
 ἃ ἔχει.»

Ὁ δὲ ξένος τῷ μοναχῷ εἶπε
 τινὰ χαλδαϊκὴν, καὶ θαυμαστὰ
 διδάξόν μοι ταύτην· ἐπιθυμῶ

ΙΧΝΗΛΑΤΗ

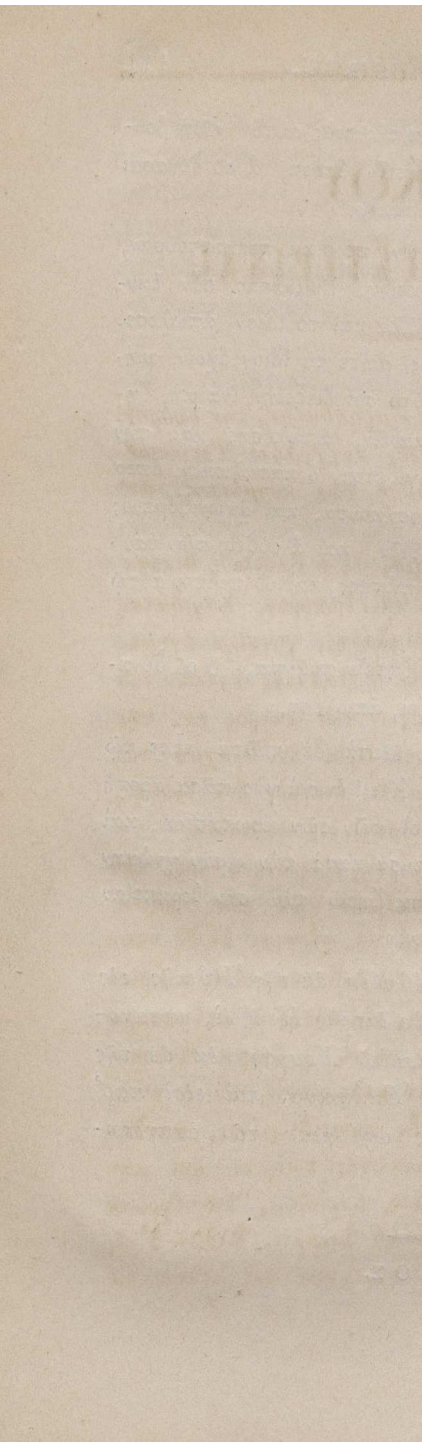
μαθεῖν αὐτὴν δύναμαι.» Καὶ ἡ
ληθῆς καταλιπεῖν τὰ σὰ, καὶ
καταλαβεῖν, καὶ πάθῃς τὸ τ

Λέγεται γάρ, ὡς κόραξ τις
ἠβουλήθη μαθεῖν περιπατεῖν
τὸν, οὐκ ἠδυνήθη μαθεῖν αὐτὸ
Διὰ τοῦτο κατελείφθη ἠπορη
τε τὸ ζητούμενον παραλαβῶν.
τῶν λέξιν, ἦν οὐ δύνασαι κα
ιδίαν. Εἴρηται γάρ, ὡς ἄφρων
ἔχει, καὶ ζητῶν τὰ μὴ αὐτῷ
κτησασθαι. ἃ οὐ δύναται κατα
τοῦ κατέλαβεν, οὔτε πατήρ, οὐ
ἔστι τοῦτο.

Οὕτω δεῖ πάντα ἄνθρωπον
ταὶ καταλαβεῖν, ἵνα μὴ, ὅπερ

Ταῦτα εἰπὼν ὁ σοφὸς ἐσίγη
βασιλεῖ· «Βασιλεῦ, εἰς τὸν αἰῶ
καὶ δόξα καὶ τιμή. Ἐγὼ δὲ
ὑποθέσεων ἀπεκρίθην, καὶ ἡρμ
καὶ γνῶσιν. Καὶ νῦν πρὸς τοῦ
καὶ τὴν ἐμοὶ παρὰ σοῦ εὐεργεσ

Ταῦτα τὰ *ιέ*. Τμήματα με
τὴν *Περσίδα* διάλεκτον ὁ σοφ
μίσας ἐκ τῆς *Ἰνδίας* τῷ *B*
Ἀράβων παρ' ἡμῶν εἰς τὴν
ἡμῖν μέχρι τῆς σήμερον, εἰ
σκόντων.

ΨΙΤΤΑ
ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΙ

«ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΑΣ τὴν θεο-
»πάσης ἐπιστήμης καὶ μαθή-
»Μυθολογίας, εἰς ἠδεΐαν δια-
»θρώπων.

Ἔστι πόλις, Σανδρακαλὰ τοῖς
μασένας ὠνομάζετο. Ἦν δ' ἐκ
καλούμενος, οὗ ὁ υἱὸς, ᾧ ὄνομα
ἦ ὄνομα Πραββαβατή. Ἦν δ' ὁ
ἐμπορικοῦ ἔργου, ἀνήκοος τῶν
μητρὸς, ἠδυπαθῆς τε καὶ φιλή-
φίλος πατρικὸς, Τριβικράμας ὁ
(Ψιττακοί), καὶ μίαν Σαρικάν, (

Καί ποτε ὁ Σούκας, ὢν ἐν τῇ
Μαδάναν ταῦτα· «Ἐκ τῶν ὀ-
»λυπουμένων, δάκρυα πολλὰ κ-
»του ἔγκλημά σοι γίνεται, καθ-
τήσαντος δὲ τοῦ Μαδάνα, οἷός
μάν, ὁ Σούκας ἀπεκρίνατο· «
πούρα, Βραχμάν ἦν, Σατεσσαρμ-
ᾧ ὄνομα Δεβασσαρμάν, καὶ τοῖς
μησεν ἐπὶ προφάσει παιδείας,
τρικῆς ἀδείας· κατὰ δὲ τὴν
θήλυν λάρον τῇ ἐαυτοῦ Βραχμ-
τινα χώραν, ἔνθα ἦσαν Βραχμ-

θεωρίαν καὶ ἀγιότητα, προσ-
τησιν· καὶ ἀποτυχῶν, ὠργί-
μα Σατῆ, ἐπέπληξεν αὐτὸ
ὄργή σου οὐκ ἔχει χώραν
λάρω. » Θαυμάσας δ' ὁ Δε-
τοιαύτην γνῶσιν ἀγνώστων
ἀπεκρίνατο· « Πορεύθητι εἰς
ἐστὶν εἷς κρεωπώλης καλῆς
αἰτίαν τῆς ἐμῆς γνωστικῆς
πόλιν Βαρανασὴν πρὸς τὸν
τάς χεῖρας, ἔστη ἐνώπιον.
πώλης, ἤγαγεν οἴκαδε· καὶ
ἐαυτοῦ γονεῖς, ἔδωκε σιτία
δὲ καὶ εἶπεν· « Ἐγὼ οἶδα, ὅτι
πρὸς ἐμέ. » Ὁ δὲ, θαυμάσα-
τοιαύτην γνωστικὴν ἔχετε
« Ὅσις ποιεῖ προθύμως τὸ δ-
φυλῆς, καὶ εὐσπλαγχνίαν ἔ-
υπήκοός ἐστι τοῖς ἐαυτοῦ γ-
καιος, θεωρητικός, καὶ θεός
ἐρημικός, καὶ μοναστικός. Δ-
κείνη ἢ Σατῆ τοιαύτην γνω-
δὲ καὶ τοῦτο τὸ ἱερὸν λόγιον

« Οἵτινες οὐ σέβονται
» τοὺς τιμῆς ἀξίους, οὗτοι
» καὶ ἀποθανόντες, οὐκ ἀνέρ-

Οὕτω νοουθετηθεὶς ὑπὸ τ-
ἐπανεκάμψεν οἴκαδε, καὶ ἰ-
τορσιν, ἐδοξάσθη ἔντε τῇ γ-
οῦν, ὦ Μαδάνα, μετέρχου τ-
φυλῆς, καὶ ἔσο ὑπήκοος το-

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΙ

εἰρηκότος τοῦ Σούκα, ὁ Μα
 γονεῦσι· καὶ λαβὼν ἄδειαν
 ναικὸς ἐαυτοῦ, ἐπέβη νηὸς,
 Ἡ δὲ Πραββαβατὴ πενθίμουσ
 σίαν τοῦ οἰκείου ἀνδρός. Ἐ
 ναικῶν μαστροπῶν, ἔκλινεν
 τοιαῦτα γὰρ αὐτῇ ἔλεγον ἐκ
 ἀγαπητοί εἰσιν, ἐν ὅσῳ ζῶ
 δε, ἢ ἀπόντων, ταχέως ἢ ἀ
 γαροῦν τοῦ καρποῦ τῆς ἐφη
 ἀλλοτρίων ἀνδρῶν. »

Νύξ

Τοιούτοις λόγοις οἰστρηθεῖς
 κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐν μιᾷ τῶ
 ρεύεσθαι πρὸς τὸν ἐρώμενον,
 πλήξασα· « Μὴ πορευθῆς, μ
 δὲ τῆς Πραββαβατῆς κρατῆ
 αὐτῇ πετασθεῖσα, ἔφυγε. Στ
 καὶ ἀναπνεύσασα, πάλιν ἤρξ
 ἐξεφώνησεν· « Αἰσία ἔστω ἡ
 Ἡ δὲ, νομίσασα τὸν λόγον τ
 κρίνατο, χαίρουσα· « Πορεύομ
 ἀνδρός. »— « Ἔγω, εἶπεν ὁ Σούκα
 ἐπίψογον μὲν τοι τοῦτο ἀξιοπ
 Πρῶτον περίσκεψαι, εἰ ἔστι σο
 συμπεσόντος, καὶ ἔπειτα π
 τὴν συμβουλήν ἄλλων, κατ

« Ὁ πονηρὸς ἐν δεινῷ συμ
 » λᾶ, καθὼς ἡ Μασοπαβασιν
 » ἐμ.πόρου. »

Ἐρωτησάσης δὲ τῆς Πραββαθατι
 γυναικῶν· « Τί ἐστὶ τοῦτο, ὅ
 « Εἰ ἡ ἐπιθυμία βιάζεται σε
 ἐρώμενον· εἶτα δ' ἔλθε, καὶ ἄ
 γάρ ἐσιν ἡ διήγησις. » — « Εἰ
 ἀκούω μετὰ προσοχῆς. » Ὁ
 σεως καὶ ἐξηγήσεως.

« Ἔστι πόλις, Σανδραβατι
 ρου, Μοχάνας καλούμενος, ὁ
 ρου γυναικί, ἣ ὄνομα Λαξμή
 πείσας δ' ὁ Μοχάνας ἀργυρίοι
 ἣ ἦν πλήρης πάσης δολιότητ
 Πουρνά, ἐξαπέστειλεν αὐτὴν
 αὐτῆς οὐκ ἦν οἶκοι. Δελεασθε
 χίοις, ἔφη· « Ὅ,τι αἰτήσης, πλ
 ὄν ἐγὼ τιμῶ, καὶ ἀγαπῶ. » —
 κειὸν ἐστὶν μεγαλοπρεπέσι γ
 ὑπεσχόμεν σοι. » Κατὰ δὲ
 Λαξμήν ἢ Πουρνά, ἣ καὶ
 εἰς τὸν οἰκεῖον οἶκον· ἀλλ' ὁ
 το δι' οἶαν δὴ τινα αἰτίαν.
 Λαξμή, ἔφη· « Κόμισόν μοι,
 Ἡ δὲ Μασοπαθασινὴ ἐκόμισε
 Λαξμῆς. Νῦν δὲ πῶς ἡ Λαξ
 εἰς τὸν οἰκεῖον οἶκον, χαίρουσ
 τε, ὧ δέσποινα, καὶ αἰ σαί
 νατο ἡ Πραββαθατή· σὺ εἶπέ.
 Σούκας, λέγω. » Ἡ δὲ, « Οὐ
 ἐπανέρχεται ἐπὶ τὸ προκείμε
 ἑαυτῆς ἄνδρα παρόντα, ὡργ
 αὐτὸν ἐκ τῆς κόμης, ἐπέπλητ

δύλιε, αἰὲ λέγεις πρὸς ἐμὲ, ὡς
 ἐρασμία ἐστίν· ἤδη δ' ἐδοκί-
 μησας, καθιλαρύνας αὐτήν, ἐπὶ
 Πραββαθατῆ, ἐκοιμήθη ἐν οἴκῳ.

Νύξ δ

Τὴν δὲ δευτέραν ἡμέραν κατὰ
 ἡ Πραββαθατῆ, ἠρώτησε τὸν
 Πρὸς ἣν ἀπεκρίνατο ὁ Σούκας
 ἔφρασε, εἰ οἶδας ἀπόκρισιν δὲ
 δυσκόλῳ ἔργῳ ἢ λόγῳ, καθὼς
 δὲ τῆς Πραββαθατῆς, « Ὅτι
 ὁποῖον τὸ δύσκολον; » ὁ Σού-
 κας ἀπεκρίνατο κατ' ἐμοῦ, ἐ-
 φησὶν· « Ἀκουστέος ὁ λόγος
 εἴτε πικρὸς εἴη. » Ὁ δὲ Σούκας
 « Ἐν Νανδάνῳ τῇ πόλει Βα-
 ρδῆς εἶχεν υἱὸν, ὃς ἐκαλεῖτο Ρα-
 λικοῦ υἱοῦ τὴν γυναῖκα, ἣ
 νέος, ὃς ἐκαλεῖτο Βήρας, ἐπὶ
 τοῦ οὔτ' ἔτρωγεν, οὔτ' ἔπινεν.
 μητρὸς, ἣ ὄνομα Ἰασσοδεβή, ὁ
 θοῦς. Δυσκότητου δ' οὔσης τῆς
 Βήρας ζήσεται; εἰπέ, ὦ Πραβ-
 οἶδα, ἀπεκρίνατο· σὺ εἶπέ. » —
 λέγω. » Καὶ ἡ Πραββαθατῆ,
 λέγει· « Ὁ δὲ Σούκας ἐπάνεισιν
 σασα ἡ Ἰασσοδεβή, τοιάδε ἐμ-
 τῆς υἱοῦ. Ἡμερώσασα μίαν κύ-
 κοσμήσασα, παρέλαβεν αὐτήν,
 ἔβην τὴν βασιλίδαν· πρὸς ἣν

καὶ σὺ, καὶ αὕτη ἡ Κύων, γενέσει· καὶ ἐπειδὴ ἐγὼ μετρίοις ἀνδράσι, διὰ τοῦτο ἐγενέσει· αὕτη δὲ, ἐπειδὴ αἱ γυναῖκες οἱ ἀνδρῶν ἀπειχε, διὰ τοῦτο ἐπειδὴ ἀνυποστόλως καὶ ἀνδράσι, διὰ τοῦτο μνήμην πράξεως· σὺ δὲ, ἐπειδὴ μετὰ διὰ τοῦτο μνήμην οὐκ ἔχει· Ὅθεν εὐσπλαγχνία κινουμένη· ἵνα διδῶς ὅ,τι ἀγαπῶσιν οἱ ἑφετὸν ἄλλοις, οὗτος ἐπιτυχῶς ἄρα λέγεται·

» Οἱ ἐπαῖται ἀπὸ θύρας
» ἐν χειρὶ ἀγγεῖον· ἐκ δὲ τοῦ
» ὡς τοιαύτη ἔσεται ἡ μέλλουσα

Ἀκούσασα ἡ Σασσηπραβέδ
καὶ κλαίουσα, ἔφη· «Σύζευξο
τρίῳ ἀνδρὶ.» Ἡ δὲ Ἰασσοδεβή
ῤύνουσα, ἤγαγεν εἰς τὸν οἶκον
τῷ ἑαυτῆς υἱῷ. Νομίζων δ' ὁ
φίλη ἐστὶ τῆς βασιλίδος, πολυ
μενος, καὶ τὴν εἴσοδον μὴ κα
ἡ Ἰασσοδεβὴ ἐτέλεσε τὸ ποθο
τοιαύτην ἀγχίνοϊαν ἔχεις, π
Ἵπνωττε, ὦ καλή, ἐν τῷ οἴκῳ
ταράττοντα ἔρωτα.» Ἀκούσα
ἐν οἴκῳ.

Τῆ δ' ἐπιούσῃ περὶ δύσιν ἡλί
τῆ, εἶπε πρὸς τὸν Σούκαν·
ἀπορεῖς; πορεύθητι, Κυρία, ἐνθ
ἀπαλλάξαι σεαυτὴν ἀπὸ τῆς δυ
Πυθομένης δὲ τῆς Πραββαβατῆ
ἢ πῶς ἀπήλλαξεν ἑαυτὸν ἀπὸ
ἀπεκρίνατο·

« Ἐν Βισσαλᾷ τῆ πόλει Βα
λούμενος· ἦν δ' ἐκεῖ καὶ ἔμπορος
γυναῖκας δύο, εὖειδεῖς καὶ εὐπ
καὶ διάστροφος, γνώμην ἔθετο
καὶ ἐδέετο τῆς θεᾶς Ἀμβρικᾶς
μάλα. Τυχῶν δὲ διὰ τῆς πρὸς
φῆς τοῦ Βιμάλα, εἰσῆλθεν εἰς
ἔξω, καὶ κύριος ἐγένετο τῶν ἐν
μεγάλαις εἰς τὴν ἑαυτοῦ εὐνοίαν
ποντας, καὶ ἀμφοτέρως ὁμοῦ
ἔλεγον, ὡς ὁ Βιμάλας ἐξαίφνης
ὡς ἔοικε, τὸ πρόσκαιρον τοῦ Κό
θῆς Βιμάλας εἰς τὴν ἑαυτοῦ
θυρωροῦ εἰσελθεῖν· καὶ ἰστάμε
« Ἐφενακίσθην ὑπὸ φένακος καὶ
βρωῶν καὶ ὀδυρμῶν πολλοὶ γνω
θεωρίας χάριν καὶ περιεργίας.
τὸν Βασιλέα, προσανεκλαύσατο
Βασιλεῦ, ἐκ τῆς ἑμαυτοῦ οἰκίας
καὶ δολίου! » Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἐξα
ἐν οἴκῳ Βιμάλαν· οὐ ἐλθόντος,
κηθέντες, ἔλεγον, χαριζόμενοι· «

Βιμάλας, ἀληθής ἐστίν· ὁ δὲ π
 σκτος καὶ πλάνος. » Παρρησι
 μίαν διαφορὰν εἶχον τῆς μορ
 νετο, πότερος εἶη ἀληθής, ἢ
 ἀνὰ πᾶν τὸ βασιλικὸν συνέδ
 ὀρθότητος παντὸς πολιτικοῦ σ
 Βασιλεῖ, εἰ μὴ ἐγένετο βεβαίω
 Βασιλεῖ ἀκριβῶς θεωρεῖν, καὶ
 τοὺς δ' ἀγαθοὺς τιμᾶν. Νῦν
 φανείη τὸ ἀληθές;» — «Οὐκ
 « Ἄν μὴ πορευθῆς, ἔφη ὁ Σ
 πορεύομαι, ἔφη· λέγε. » Ὁ δὲ
 κείμενον. «Συσκεψάμενος ὁ Βα
 τοῦτον τὸν τρόπον. Χωρίσας τ
 στην ἰδίᾳ, πόσῃν φερνῆν, καὶ
 ἀνὴρ ἐν γάμῳ, καὶ ὁποῖον λόγ
 λευσιν, καὶ τίς ὁ πατήρ, καὶ ἡ
 τοιαῦτα. Ἐκάστη δ' ἀπεκρίνατ
 ρίσας δ' ἔπειτα καὶ τοὺς ἄν
 περὶ τῶν αὐτῶν ἀμφοτέρων
 ἀλλήλοις. Οὐ τινος δ' οἱ λόγοι
 κῶν, οὗτος ἐφάνη ὁ ἀληθής
 τὰς γυναῖκας· ὁ δ' ἕτερος, ὡς
 θεῖς, ἐξωρίσθη. » Ἀκούσασα ἡ

Ν Ὑ Ξ Τ Ε Τ

Τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ κατὰ τὴν ἐσ
 βαθατῆ, ἤρετο· «Βούλει πορευθ
 νατο· «Μὴ ἐρώτα καταφρονητι
 « Βραχμᾶν, καταφρονήσας,

»ρόντων, πέπτωκεν εἰς δεινὰ,
Ἐρωτησάσης δὲ τῆς Πραεββα
Σούκας διηγεῖται·

« Ἔστι πόλις, Σομαπραεβὰ
σοφὸς, Σομασσαρμὰν καλούμε
εὐπαίδευτον καὶ εὐπρόσωπον,
ἔστι, Φαρμακοκόρη. Ἐκ δὲ τοῦ
αὐτὴν ἤθελε γῆμαι. Περιερχόμε
ἀναζήτησιν γαμβροῦ, παρεγένετο
σθάνα· ἔνθα ἦν Βραχμὰν μωρὸν
Γοβίνδας, ὃς στέρξας, ἔγημε τὴν
λύετο ὑπὸ φίλων. Ἐπειδὴ δὲ ἦν
εὐειδῆς, ὁ δὲ Γοβίνδας ἄφρα
ἐκείνη ἐλυπεῖτο τὴν ἑαυτῆς χαρ

« Καθὼς ὁ ὀλίγος πλοῦτος
»πρεπεῖ καὶ ἐλευθερίῳ, οὕτω κα
»ση καὶ μεγαλόφρονι γυναικί.»

Καί ποτε εἶπεν αὕτη ἡ ἀγλα
χρόνος διῆλθεν, ἐξ οὗ ἦλθον ἀπ
βούλομαι πορευθῆναι σὺν σοί.
ἀμάξης, ἐπορεύετο μετὰ τῆς Β
κὸν οἶκον. Κατὰ δὲ τὴν ὁδὸν συ
ὃς ἦν ὠραῖος, ῥωμαλέος, καὶ
καὶ συλλαλοῦντες, καὶ συναστε
πρὸς ἀλλήλους. Ὁ δὲ Γοβίνδας,
κος, πιστεύσας τῷ Βισνοῦ, ἀνεβ
ξαν· καὶ καταβάς ἐπορεύθη εἰ
των. Ἐν τούτῳ ὁ Βισνοῦς καὶ ἡ
λήλων· φιλήματά τε ἀμοιβαῖα
ἴδια ἔρωτος. Εἶπε δ' ἡ Βισσακα
ὄνομα, καὶ τὸ τῆς φυλῆς, καὶ

λοιπῶν συγγενῶν. Ἀναστρέψαντες ἀναβῆναι ἐπὶ τὴν ἄμαξαν, ὁ ξένος, καὶ κλέπτης· δι' ἣν ἦν κία, καὶ ἀλληλομαχία ἐγένετο καὶ ὑπὸ τῆς γυναικὸς προστάτης τὸν Γοβίνδαν· καὶ παρὰ οἴκαδε. Ὁ δὲ Γοβίνδας, παρὰ οὔσαν παρὰ τῆ ὁδῶ, καὶ ἔκρινε μου τὴν γυναῖκα! σῶσατέ με.
 «Ὁ δὲ πρῶτος τῆς κώμης ἀκούσας τοῦ νοῦν, ὅς, ἐρωτηθεὶς, ἀπεκρίθη ἦν κατὰ νόμον ἔγνημα· οὐτὶς γὰρ κα, ἠθέλησεν αὐτὴν λαβεῖν τὸν Γοβίνδας, τὰ αὐτὰ ἀπεκρίνατο ἰσθύντες ἀνὰ μέρος ἕκαστος τῶν συγγενῶν.
 Νῦν δὲ πῶς ἂν γένοιτο βεβαίως.
 «Οὐκ οἶδα, ἀπεκρίνατο ἡ δεύτερη πορεύη σήμερον, λέγω, »
 Πραββαβατή· οὐ πορεύομαι ἰσθύντες δὲ καὶ οἱ τρεῖς, ἔπειτα πότε ἡ συνέλευσις ἐγένετο, τὴν ὡς τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν συνέλευσις ἐγένετο. Ὅτε δ' ἀκούσας, ὁποῖον εἶη τὸ ἐωθινὸν ἀκούσας τοῦ Γοβίνδα καὶ τῆς γυναῖκος Βισνοῦ διαφωνίαν· οὐ γὰρ Βισνοῦς, ὡς αὐτός ἐστιν ὁ τῶν κριτῶν.
 Ὁ μὲν οὖν κριτῆς συνεβούλευσε τῆς τοιαύτης γυναῖκα, αἰτίαν καὶ ἔκρινε.
 Ὁ δὲ οὐκ ἤκουσεν, ἀλλὰ παρὰ

μανῆς ὄν, ἤψατο τῆς ὁδοῦ. Τὸ
 ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς γυναικός. Ἐπὶ
 ὡς ὁ ποιῶν καταφρόνησιν συμβαίνει
 καθὼς ὁ Βραχμῶν Γοβίνδας.
 ἐν οἴκῳ ἐκοιμήθη.

Νύξ πέ

Κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου τὴν
 σθεῖσα ἢ Πραββατῆ, ἔφη
 δὲ, « Πορεύθητι, εἶπεν, ὦ Κυρία,
 δεινοῖς, καθὼς ἢ Βαλαπανδιτὰ
 ρίῳ. » Πυθομένης τῆς Πραββατῆ
 καὶ τίς αὐτῆ ἢ Βαλαπανδιτά;

« Ἐν Οὐζζαγινῇ τῇ πόλει
 καλούμενος ἢ δὲ Βασίλισσα, ἢ
 μαληλά ἐκαλεῖτο ἦν δ' ἐπέρα
 ποτε ἀριστῶν ὁ βασιλεὺς μετὰ
 αὐτῇ ἤθελεν ἄρρενας ἰχθύας, περὶ
 Κύριε, οὐδ' ἀποβλέπειν ἀνέχομε
 νας ἰχθύας, πολλῶ μᾶλλον ἢ
 ἰχθύες ἐκεῖνοι τοσοῦτον μέγα
 τοὺς ἐν τῇ πόλει ἀκοῦσαι τῆς
 νος ὁ Βασιλεὺς, τὴν αἰτίαν τοῦ
 τησε τοὺς τε σοφοὺς, καὶ τοὺς β
 καὶ τοὺς οἰωνοσκοποὺς ἄλλὰ
 τες, καὶ ἀποροῦντες. Τελευταῖον
 ταν, ὅς ἦν πρῶτος τῶν Βραχμ
 αἰτίαν τοῦ τῶν ἰχθύων γέλωτος.
 Ὁ δὲ, αἰτήσας προθεσμίαν πέν
 περίλυπος ὅς καὶ ἠρωτήθη ὑπ
 ὄνομα Βαλαπανδιτά. « Διὰ τί,

εἰπέ μοι τὴν αἰτίαν τῆς ἀθροῦς
 τοῖς φρονίμοις γενναίως φέρεται
 καὶ λέγεται·

« Καθὼς ὁ ἥλιος καὶ ἐν τῇ
 » θρόος ἐστίν, οὕτω καὶ ὁ μῦθος
 » ἔχει καὶ ἐν ταῖς εὐτυχίαις.

Ὁ δὲ Πουροχίτας διηγήσατο τὴν
 σιλίσσης, τὸν γέλωτα τῶν
 σιλέως, τὴν αἰτίαν τοῦ γέλωτος
 « Δεινῶν ἐπιπεσόντων, δεῖ τοὺς
 » ποιεῖν, ἀλλ' οὐκ ἀθυμεῖν καὶ

« Ὅστις θλιβόμενος πάθει
 » δι, καὶ βασιλεῖ δυσθύμῳ,
 » πείαν τοῦ πάθους, ἐπωδὴν
 » πλάνητος, καὶ τρόπον εἰς
 » οὐκ ἔχει παῦσιν τοῦ κακοῦ.

Ὡ πάτερ, ἔφη, ἐν ταύτῃ
 ἀλλὰ θάρρει· ἐμὲ προσκόμισον
 τῆς αἰτίας τοῦ τῶν ἰχθύων
 χίτας πρὸς τὸν Βασιλέα, ἀντιπρὸς
 δ' ὁ Βασιλεὺς, ἐκαλεσε τὴν
 γησε τὸν Βασιλέα, κατὰ ἔλεος

« Αἰσχύνῃ ἐστὶ, τὸ ἐρωτᾶν
 γέλωτος· ὁ γὰρ Βασιλεὺς,
 ὅμοιος παντὶ ἀνθρώπῳ· πολλοὶ
 ὁ ὢν ἡλιοειδὴς φερωνύμως·

« Ὁ Βασιλεὺς παρὰ μὲν τῆς
 » τητα, παρὰ δὲ τοῦ Ἀγνῆ
 » Ἰάμα τὸν θυμὸν, παρὰ δὲ τοῦ
 » δὲ τοῦ Ράμα καὶ τοῦ Κρισ
 » τητα· οὕτω τὸ σῶμα τοῦ Β

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΙ

« Διὰ τί ἄρα σὺ αὐτὸς οὐ σὺ
 ὁ τομεὺς πάσης ἀμφιβολίας· ἔ-
 μνεις τὸν δεσμὸν καὶ ταύτης
 ἔφρσις σοί ἐστιν, ἀκοῦσαι παρ'
 Αὕτη ἡ σωφρονεστάτη Βασίλισσα
 πεφρουγμένων ἰχθύων, ἐπειδὴ ἄρ-
 λασαν οἱ ἰχθύες μεγάλως. Νῦν
 τὴν ἔννοιαν τούτου μου τοῦ λό-
 γου ἦν φανερά, ὁ Βασιλεὺς
 δ' ἡ Βαλαπανδιτὰ, ὡς ὁ Βασιλεὺς
 ἀνέστρεψεν οἴκαδε. Τὰ ἐπίλοιπα
 γήσομαι, ἂν μείνης ταύτη τῆς
 Πραββαχτῆ, ἐκοιμήθη ἐν οἴκῳ

Νῦξ ἔ

Τὴν δ' ἀκόλουθον ἡμέραν
 Σούκαν· « Ἐγὼ ὁ Βασιλεὺς τὸ
 γέλωτος ; ἢ τί ἐγένετο ; » Ὁ δ'
 Βασιλεὺς τὴν ἔννοιαν τοῦ λό-
 γου ἔσχεν ὕπνον ἐν νυκτί· λέγεται γὰρ

« Πόθεν ὕπνος ἐκείνοις, οἳ καὶ
 »θεσιν, ἢ φροντίσι, καὶ ἀπειθεῖς
 »λοὺς ἐχθροὺς ;

Ὁ μὲν οὖν Βασιλεὺς, κακῶς ὄν-
 τίας τῆς ἀϋπνίας, καλέσας περὶ
 τὰν, εἶπε· « Τὸ νόημα τοῦ λό-
 γου σαφήνισόν μοι οὖν τὴν αἰτίαν
 ἢ δ' ἔφη· « Μὴ πολυπραγμόνεις
 ἐπήρετο ὁ Βασιλεὺς. « Διότι, ὁ
 μεταμέλεια καὶ λύπη σοι γενή-
 σονται »

ρου γυναικί, ἢ διίσχυρίζετο
τοι. » Ἐρωτήσαντος δὲ το
ἢ Βαλαπανδιτὰ διηγείται·

« Ἐν Οὐζζαγινῇ τῇ πόλει
μενος· ὅς, ἀπολέσας πάντα
των ἐμισεῖτο· οἱ γὰρ ἄνθρωποι
καὶ λέγεται·

« Ἐν τούτῳ τῷ Κόσμῳ
» φίλος φαίνεται· τῷ δὲ π
» νεται.

« Ἀνάγκη δὲ βιαζόμενος
ἐπώλει ἐν τῇ πόλει, ἐξ ὧν
ρῶν φρύγανα, εἶδεν ἐν ναῷ
καὶ διενοήθη κατατεμεῖν εἰς
μα, εἰς ἀπεμπόλησιν· ὀρθῶς

« Ὁ μὲν πεινῶν πᾶν ἀνό
» ἄπορος ὢν, ἄσπλαγχνος
» ποιεῖ, μηδαμῶς ἐν νῶ βάλλ

Ἐν ᾧ δ' ἔμελλε κατοίσει
Γανέσσας, ἔφη· « Μὴ με κα
πέντε ἄρτους δίδωμί σοι με
εἰς τοῦτον τὸν ναόν μου. Μ
λαττε δὲ μυστικὸν καὶ ἀπο
ναντίον ἔσεται, τοῦτέστιν, ὁ
τῆς καθ' ἡμέραν ἐπορεύετο ε
θανε πέντε ἄρτους, συμπεφ
ἐξ ὧν καὶ ἔτρεφε τὴν ἑαυτοῦ
ὄνομα Παδμινῆ, αἰεὶ ἔπεμπε
ἄρτων καὶ πρὸς μίαν φίλην
ποτε ἢ φίλη ἠρώτησε τὴν
δ' ἀπεκρίνατο, ὡς οὐκ οἶδε,

ἦν ἔρη ἐκείνη ἢ πονηρά· « Εἰ μὴ λέγεται γάρ·

« Ἐξ εἰσι τὰ σημεῖα τῆς φιλοσοφίας » λέγει, καὶ ἐρωτᾷ περὶ μυστικῶν.

« Ἐγὼ πολλάκις, ἔφη, ἠρώτω τοῦτο μυστικόν. » Ἡ δ' ἔφη·

εὐμορφία καὶ νεανικὴ ἡλικία, εἰς οἰκείου ἀνδρός· » Ἀκούσασα ἡ Παρμενίς

τῆς ἀνδρα· « Πῶς εὐρίσκεις τοῦτο κρύβαντον· »

« Τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι. ἀσιτία ἀποθνήσκω. » — « Ἀνακαλυφθεὶς

μεγάλῃ βλάβῃ καὶ μεταμέλεια γὰρ καὶ τῆς γυναικὸς, ὁ ἀνὴρ, μωραὸς ἄρα λέγεται·

» Ὅν οἱ θεοὶ ἀπολέσαι βούλοιντο, ἵνα

» διὰ τοῦτο ἀγνοεῖ τὸ οἰκεῖον ὄφελος· »

Ἀκούσασα ἡ Παρμενίς παρὰ τὸν τόπον τῆς εὐρέσεως τῶν ὀφθαλμῶν

ἐκείνη, ἣ ἐξᾶπέστειλε περὶ τὴν ἐπιπέδα

πελέκους εἰς τὸν ναὸν ἐκεῖνον. Ἡ δὲ Περσεφονία

σύνηθες, καὶ ὁ Σουματῆς εἰς λῆψιν τῆς

Γανέσσας ἀμφοτέρους ἔδησεν ἀποκαταστάσει,

ὡς Βασιλεῦ· μαθὼν καὶ ἡ τοῦ ἐμπόρου γυνή. Ὅτι ὡς οἱ ἰχθύες ἐγέλασαν ἐπὶ τῷ λόγῳ

ἀκριβῶς περίσκεψαι. » Εἰποῦσα τὰς ἀποκαταστάσεις

καδὲ ἀπῆλθε. Τὰ δὲ λοιπὰ αὐρισθῆναι ἐπιβουλεύσασθαι

ρευσθῆναι ἔξω. » Ἀκούσασα ἡ Παρμενίς

Ν Ὑ Ξ

Τῇ δ' ἐπιούσῃ, ἐρομένη
 τὰ ἐξῆς τῆς διηγήσεως ; »
 πάλιν τὴν Βαλαπανδιτὰν
 μοι τὴν αἰτίαν τοῦ τῶν
 » Ἡ διασάφησις οὐκ ἔσεται
 οὐδὲ τῇ πόρῃ καὶ τῷ Βρ
 θάρεως. » Πυθομένου δὲ
 ἢ Βαλαπανδιτὰ ἀπεκρίνατο

« Ἔστι πόλις, Βατσαναν
 τισ, Κεσσάβας καλούμενος,
 πατρὸς χρήμασι· κατηγορη
 μενον·

« Οἱ μὲν ἄριστοι ζῶσι το
 » ρισθεῖσι χρήμασιν, οἱ δὲ μ
 » τονες τοῖς τοῦ μητραδέλφου
 θεροῦ. » διὸ καὶ ἀνεχώρησεν
 εἰς πόλεις, εἰς τεμένη, καὶ
 ποτε εἰς τόπον νεκρικὸν ἐν ἑ
 νιοφόρον, ἀσκήσει καὶ θεωρ
 τοῦ εὐλαβῶς. Πυσάμενος δὲ
 φώνησε ταῦτα· « Τίς ξένος
 » λαβεῖν ὅ,τι ἂν αἰτήσῃ; τ
 » πέλαγος, τοῦτον τὸν κόσμον
 » κατόρθωτον βούλεται γενέ

Ὁ δὲ Βραχμᾶν, ἀνατείναν
 παρὰ σοὶ ξένος πλοῦτον αἰ
 πρὸς τὸν Βραχμᾶνα, ἐλυπήθη

---

(1) Ἐλυπήθη, διότι οὐκ ἤτησε βα

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΙ

ὅταν βλέπη ἄνθρωπον, μικρὰ ἢ
 ἔφη, λάβε ταύτην τὴν κινάβαρ
 πεντακοσίους χρυσοῦς στατῆρα
 Μηδενὶ δ' ὅμως ἐγχειρίσης αὐτὴν
 ἐμέ. » Ταῦτα εἰπὼν, ἐνεχείρισεν
 στρωμένη ὡς στρωμνὴν. Καθ' ἣν
 ἔθιγε τῆς κινάβαρεως, πεντακοσίους
 εἶχεν ἐν χειρὶ. Ἐλθὼν δ' ἔπειτα
 κατέλυσεν ἐν οἴκῳ πόρνης· ἧς
 τῷ Βραχμᾶνι τοσαῦτα ἀναλώματα
 μὲν, ὡς θύγατερ, καθ' ἐκάστην ἡμέραν
 οὐδὲν δ' ὅμως ἔργον μετέρχετο
 τοσοῦτων; » Ἐρωτώμενος δ' ἔφη
 πολλάκις, καὶ κολακευόμενος,
 ναβάρεως ὁ πλοῦτος ἔρχεται.
 τὴν κινάβαριν, τοῦ Βραχμᾶνος
 βάλεν αὐτόν. Ὁ δὲ, μὴ βλέπων
 τὸν Βασιλέα, κραυγάζων, καὶ
 θοὴν! καὶ διηγήσατο τὰ τῆς
 πόρνης, εἶπεν εἰς ἀπολογία·
 δύστροπος, καὶ διὰ τοῦτο τοιοῦτον
 λέγει. Δύναται ποτε χρυσίον γε
 στος κρίνει, ὡς ψευδὲς ἐστι, πλοῦτος.
 Ὁ μὲν δὴ Βραχμᾶν ἀπεδιώχθη,
 βαρὺς ἐπανῆλθε πρὸς τὸν κρανίον
 καὶ χαρᾶς ἐστερήθησαν ὅτε Βραχμᾶνος
 διασαφήσεως, οὕτω καὶ σοὶ αὐτὴν
 τέρψις καὶ χαρὰ. » Τοιαῦτα εἶπεν
 δε ἀπῆλθεν. Αὔριον δὲ διηγήσομαι
 θῆς τῆς οἰκίας. Ἀκούσασα ἡ Πηνελόπει

(1) Βαλακπανδιτὰ μεθερμηνεύεται Νηπ

Ν Ὑ

Τῇ δ' ὑστεραία ἤρετο
 τέπειτα, ὦ Σούκα; » Ὁ
 διηγοῦμαι. » « Οὐ πορεύομαι
 λέσας ὁ Βασιλεὺς τὴν Βαλα
 λιν περὶ τῆς αἰτίας τοῦ
 « Μὴ διῖσχυρίζου, ὦ Βασιλ
 ἔσεται σοι τὸ τῆς γυναικὸς
 οὔτε τῶν ἔξω ἀπήλαυσεν. »
 ἔχει τοῦτο, ἡ Βαλαπανδιτά

« Ἐν Τριπούρα¹ τῇ πόλει
 μενος· ἦν δ' ἐκεῖ καὶ ἔμπ
 δὲ γυνὴ αὐτοῦ, ἣ ὄνομα
 ἐκωλύετο ἐξελθεῖν τῆς οἰκίας
 ρίσκουσα, συνῆν ἐρωμέϊω ἐ
 ἐξήρχετο, παρετηρεῖτο καὶ
 ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, ἐπιθ
 εἶπε τῇ θεραπαινῇ, ἣ ἦν
 τὸν ἐρώμενον εἰς τὸν γειτο
 τότε βάλει πῦρ εἰς τὸν ἡμέ
 σχολούμενοι τῇ κατασβέσει
 ἔξοδόν μου, μηδ' ἐρευνῶσι,
 φρανθῶ τῷ ἐρωμένῳ, ἐπαν
 τῇ πυρπολήσει τοῦ οἴκου.
 καὶ εἰποῦσα, ὡς ἐμήνυσε τ
 οἶκον, ὅτε ἡ οἰκοδέσποινα
 ἐρώμενος, ἰδὼν τὴν πυρκαϊὰ
 τοῦ ἐμπόρου γυνὴ, ἀναμένου
 τὸν ἐρώμενον μὴ βλέπουσα,

(1) Τριπούρα μεθερμηνεύεται Τρί

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΙ

λουσα· καὶ οὕτως οὐκ ἀπήλυ-
 τῆς μετὰ τοῦ ἐρωμένου ὀμιλία
 κτημάτων, ἃ κατεπυρπολήθησαν·
 εἰ δ' ἀναγκασίως βούλει γινώμα-
 αὔριον σὺ αὐτὸς γνώση. » Ταῦ-
 οἴκαδε ἀπῆλθεν. Ἀκούσασα ἡ

Ν Ὑ Ξ ἔ

Τῇ δ' ἐπιούσῃ ἠρώτησεν
 « Ἔγνω ὁ Βασιλεὺς τὴν αἰτίαν
 Ὁ δ' ἀπεκρίνατο· « Οὐκ ἔγνω·
 λαπανδιτὰν, εἶπε· « Σὺ, ἔφης,
 ἀλλ' οὐδαμῶς ἔγνωκα. » Ἡ δὲ
 ἔννοιαν τοῦ λόγου μου, ἄκου-
 πυθομένη. « Διὰ τί δέσμιός ἐστι
 καὶ ἄψογος Πουспаχάσας; »
 « Αὐτὸς ὁ Πουспаχάσας, ὅτι
 βουλευτηρίῳ, ἄνθη πολλὰ ἐκ τῶν
 ἀκουσθέν δὲ, ἅπαντες οἱ Βασι-
 ψαν εἰς θεωρίαν τοῦ παραδόξου
 των δ' ἐκείνων εἰς τὸ ἐμὸν βου-
 σεν, οὐδ' ἄνθη ἔπεσον ἀπὸ
 αἰτίαν δέσμιος ἐγένετο. »
 « Ἔγνωσ ἄρα τὴν αἰτίαν, δι' ἣν
 ἔγνω, » ἀπεκρίνατο ὁ Βασιλεὺς
 πράξας ἄνευ σκέψεως, ἔνοχος φα-
 « Ὁ Βασιλεὺς, ὁ ὢν ἀπαλλο-
 » δικαίως κρίνει, καὶ θεωρεῖ, καὶ
 Καθὼς διῆσχυριζόμενος, ἐρωτᾷ
 ἰχθύων γέλωτος, οὕτως ἐρώτᾷ
 διότι οὐκ ἐγέλασεν· αὐτὸς γὰρ

διότι αὐτὸς οὐκ ἐγέλασε, ἐγέλασαν. » Ἀκούσας ὁ τὸν Πουспаχάσαν, καὶ δὸς καὶ κοσμήματα πολύτιμα, ἀξίωμα, ἠρώτησε τὴν ἀ- ἔφη· « Εἰ καὶ τὸ ἐν οἴκῳ λεγόμενον·

« Ὁ φρόνιμος οὐκ ἂν λέ- » τὴν ἣν ἔχει ἀθυμίαν, κα- » μίαν, ἀπάτην, ἢ ἀτιμίαν.

Ἀλλὰ καὶ οὕτω ῥητέον· προσταγή. Ἐγὼ, ὦ Βασιλεῦ μου ἐμοιχεύετο ὑπ' ἄλλου ἐγέλασα. » Ἀκούσας ὁ Βασίλευς ἑνὸς ἄνθους, ὃ εἶχεν ἐν χειρὶ. Ἡ δὲ ἐκ ταύτης τῆς ἀνθοπλῆμίας. Ἰδὼν δ' ὁ Πουспаχάσαν κειμένην, ἀνεγέλασε· καὶ ἀπέσώπου αὐτοῦ. Ἀναψύξας δ' ἔπειτα μετὰ θυμοῦ τῷ Πουспаχάσαν γει ἀνεγέλασας, καὶ ἄνθη τὰ κρίνατο· « Ἡ Βασίλισσα χθὲρ πληγὰς λαβοῦσα πολλὰς παρὰ νῦν δὲ λειποθυμεῖ, πληγεῖσθαι. » — « Εἶδες τοῦτο; ἢ ἤκουσθαι. Ὁ δ' ἔφη· « Ἄν μὴ ταῦτα οὕτω ποιήσας ὁ Βασιλεὺς, ὡς οὕτως ἔχει· καὶ ἀποβῆται καὶ πρὸς τὴν Βαλαπανδιτὰ. Ὁ δὲ Πουспаχάσας ἀπεκρίθη πρὸς τὴν Βαλαπανδιτὰ αἰνιγματωδῶς περὶ τῆς

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΙ

ἐγὼ ἐδήλωσα. » Τηνικαῦτα ὁ
 δον, καὶ ἐρευνήσας ἐν παντί
 τὸν μοιχόν· καὶ αὐτὸν μὲν
 ἐξώρισε. Πρόσεχε οὖν, ὦ Κυρ
 κρουπτὸν, φανερὸν γίνεται. » Ἀ
 μήθη οἴκοι.

ΝΥΞ

Τῇ δ' ἐξῆς ἡμέρᾳ κατὰ τὴν
 βαβατῆ, ἐπύθετο· « Τί ποιητ
 Ὁ δ' ἔφη· « Εἰ ἔστι σοι φίλη
 γκαρῆ, πορεύθητι. » Ἐρωτησάσ
 κας ἀπεκρίνατο·

« Ἐν Ράζαπούρα τῇ πόλει
 τοῦνομα, οὗ ἡ γαμετῆ πρὸς ἅ
 Καί ποτε, οὔσης ἐν τῷ ἐνδοτέρῳ
 ἐπέστη ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἄνθη φ
 « Πῶς ἐν τοιοῦτῳ καιρῷ ἀθῶα
 ἀπεκρίνατο ἡ Πραβοβαβατῆ.
 Φίλη τις, ἣ ὄνομα Σρηγκαρῆ,
 ἐγύμνωσε τὴν μοιχαλίδα, κα
 κίσκου. Ὁ δ' ἀνὴρ, ἰδὼν τὴν
 διαταραχθεῖς· « Τί τοῦτο ; »
 ἀπεκρίνατο· « Ἐπειδὴ ἦνεγκας
 σαν ἀπὸ τοῦ κήπου τῆς Θεᾶ
 παράφρων ἐγένετο. Ἀπελθὼν
 αὕτη ὑγιάνη. » Ὁ δὲ μωρὸς ἐκε
 χων· ἐν δὲ τούτῳ ἀπῆλθε· καὶ ὁ
 βαβατῆ, ἐκοιμήθη οἴκοι.

Κατὰ τὴν ἐπιούσαν, πε
 Πραόβαθατῆ, οἰστρηθείσα
 νης εὐλογον. » Ὁ δέ, « Πο
 πᾶς· ἄκουσον δέ. Πορευθεῖ
 σμα, καθὼς ἡ Ραμβδικὰ
 δέ, πῶς ἔχει τὸ τῆς Ραμβ

« Ἔστι κώμη, Δαββιλὰ
 σάνας καλούμενος· οὗ ἡ
 δρομανῆς, καὶ ἀσελγῆς· ἀ
 συνεῖναι αὐτῇ, φοβουμένη
 ποτε ἐπὶ φρέαρ εἰς κοιτιδ
 ρον ὠραῖον, καὶ νεῦμα ἐ
 ὀφθαλμοῦ. Ὁ δέ, εἰδήμων
 γυναικῶν, προσελθὼν αὐτῇ
 ὦ καλή; » — « Ἀκολουθῶν
 καὶ προσκύνησον τὸν ἐμὸν
 αὐτὸν, συναίνεσον, καὶ συ
 οἶκαδε· ἠκολούθει δέ καὶ
 γυναικὸς, ἰδὼν νεανίαν, ἡ
 δέ, ἀφείσα τὴν στάμνον
 ἄνερ; » Ὁ δ' ἔφη, « Οὐ. » —
 τραδέλφης μου, ὅς ἦν πα
 τῆς πατρικῆς οἰκίας· ἤδη
 οὐ ἔμαθον πάντα τὰ τῶν
 νει δέ κᾶκεῖνος τοῖς τῆς γ
 ξιωσάμενος αὐτὸν, τὸν νο
 τοῦ γυναικί, δοῦναι αὐτῷ
 σήκουσαν περιποίησιν ποιῆ
 δ' ἡ Ραμβδικὰ κλίνην τῷ

Ὁ δ' ἔφη· «Καὶ σὺ αὐτὴ πρό-
 σας, καὶ ἐγὼ αὐτὸς συνωμ-
 τοῖς δ' ὁμαίμοσιν οὐ δεῖ μί-
 ἀπεκρίνατο· «Ἡ ἐρωτομανῆς
 τρὶ καὶ μητρὶ, ἢ ἀνδρὶ, πληρ-
 ἀνδρῶν, ὑποκρινομένων ἀγχισ-
 δὲ καὶ ἐν τῷ νόμῳ.

« Ὅστις οὐ σύνεστι γυναι-
 κιδίας θελήσεως ἔρχεται, οὐτ-
 »νης ἀπόλλυται, καὶ εἰς τὸν

« Ἰστορεῖται, ὡς ὁ Κρισνό-
 »λουσαν, ὅτε ἐτελεῖτο ὁ γάμο-
 »λα, ὅς συγγενῆς ἦν αὐτοῦ·
 »νήσειεν ἄν;

« Ὁ Βραχμᾶς, ἐρασθεὶς τ-
 »ελάφου μορφὴν, ὑπὸ τοῦ Σίβ-
 »τοῦδε ἐν οὐρανῷ.

« Ὁ Σίβας, ἰδὼν τὴν Παρ-
 »τὸν γόνον· ἐξ ἐκείνου δὲ τοῦ
 »κισχίλιοι Βαλακκιλέαι. »

Ἐπειδὴ δ' ὁ Βραχμᾶν, οὕτω
 ἢ Ῥαμβδικὰ ἤρξατο παραυτ-
 δράμετε! βοηθήσατε! » Ὁ δὲ
 τοῖς ποσὶ τῆς γυναικὸς, εἰπὼν·
 ὅ,τι ἂν θέλῃς, ποιήσω σοι. »
 κὸς τῆς φωνῆς, ἔδραμε μετὰ
 πρότερον γάλα καὶ ὄρουζαν
 ἀπεκρίνατο· « Οὗτος δυσπεψ-
 κοιλία· ἀλλ' ἐπειδὴ ἤμεσε, δ-
 Ταῦτα δὲ λέγουσα, ἐδείκνυε τ-
 τὸ γάλα, ὡς δῆθεν ἐμετός ἐστι

κὸς, νομίσας, ὡς οὕτως ἔχε
 βικὰ ἐπλήρωσε τὴν ἐχυτῆς
 ὅς καὶ ἔμεινεν ἐν οἴκῳ πολλ
 μενος· καὶ πειτα ἀνεχώρησεν
 ἐκοιμήθη ἐν οἴκῳ.

Ν Ὑ Ξ δ α

Τῇ δ' ὑστεραία, δείλῃς ὁ
 ρεύομαι, ὦ Σούκα. » Ὁ δὲ,
 τοιαῦτα ποιῆσαι ἐν καιρῷ ἐν
 μένης δὲ τῆς Πραβθαβατῆς,
 κας ἀπεκρίνατο·

« Ἔστι κώμη, Ναλαγούδα
 Μαχαδδάνας καλούμενος· οὗ
 δρομανῆς ἦν καὶ ἀσελγῆς. Ἐ
 ἐμοιχεύετο ἔνδον τοῦ οἴκου
 ἐσπέραν, καὶ κρούσαντος τὴν
 ναι ἐπὶ δένδρου, ὄντος ἐν
 ἐμοιχεύετο κατὰ τὴν νύκτα,
 τοῦ δένδρου, ὅτε ὁ ἀνὴρ α
 Πραβθαβατῆ, ἐν οἴκῳ ἐκοιμή

Ν Ὑ Ξ δεκά

Βουλομένης πορευθῆναι τῆς
 ἡμέραν, εἶπεν ὁ Σούκας· « Εἰ οἷ
 οἷα ἢ Σοβοικὰ, περὶ ἧς χθὲς ἦ
 μένης δὲ, οἷα πάλιν φενάκη

« Ὁ κεραιεὺς Μαχαδδάνας
 ποτε οἷκαδε, πεινῶν, ὅτε ἡ
 πορευθῆναι εἰς τόπον προαπο

Καὶ προφασιζομένη, ὡς οὐκ ἔστ'
 δῆθεν εἰς ἀγοράν· ἀλλ' ἀντὶ
 βουτύρου, ἐπορεύθη πρὸς τὸν
 ἤλειψε χοῖ τὰς χεῖρας καὶ τοῦ
 καὶ οὕτως ἦλθεν οἴκαδε, στέ
 κεραμεύς, πεινῶν καὶ ἀγανακτο
 νας; ἢ τί τοῦτο τὸ σχῆμα; »
 νουσα, προσέκρουσε, καὶ χαμο
 βούτυρον διεσκορπίσθη. Ὁ δὲ κο
 τῷ ἐαυτοῦ ἱματίῳ τὸ πρόσωπο
 τοίνυν οἶδας καὶ σὺ τοιαῦτα
 ἐρώμενον.» Ἀκούσασα ἡ Πραββα

Νύξ δεκάτη

Δύσαντος τοῦ ἡλίου κατὰ τὴν
 Εαβρατὴ πρὸς τὸν Σούκαν· «Πο
 ἔχει· πορεύθητι, εἰ οἶδας τοιαῦτα
 Δαναορῆ, ἐλθόντος ἀνελπίστως
 σάσης δὲ τῆς Πραββαβρατῆς, πῶ
 κρίνατο·

« Ἐν Παδμαβρατῇ τῇ πόλει ἐ
 λούμενος, ὅς ἠγάπα τὴν ἐαυτοῦ
 πλεῖον τῆς ἐαυτοῦ ζωῆς. Ἀποδύ
 εἰς ἐμπορίαν, ἡ Δαναορῆ οὐτ'
 ἐλάλει μετὰ τῶν ἄλλων γυναικῶ
 τοῦ ἐαυτῆς σώματος. Ἐπέστη δ'
 λὶς πασῶν τῶν ὠρῶν, ὅτε τὰ ἄν
 κόκκυγες ἄδουσι, καὶ οἱ βομβύ
 τῶν ἐγκρατῶν ἢ καρδία γαργα
 ἰσταμένη ἐπὶ τῆς στέγης τοῦ ο

ροῦσα τὴν ἀγλαΐαν τοῦ ἔχρω-
 μισε τὴν ἐχυτῆς ὠραιότητα
 τῆς Δαναορῆς ἐκ τοῦ ἠθους
 λῆ, ματαίαν τὴν οἰκείαν ἀ-
 κόκκυξ οὗτος, ἄδων ταῦτα
 λέως ἔρωτος·

« Ἀφέτωσαν πάντες οἱ με-
 »καὶ ἀσπαζέσθωσαν τὸν ἔρω-
 »καὶ ἡ ζωὴ ἐφήμερος. »

Ἀκούσασα ἡ Δαναορῆ, ἔ-
 κόμισόν μοι σύνευνον. » Κλη-
 ναορῆ συνῆν αὐτῷ ὑπερήδισ-
 αὐτὸν μεγάλην ἀγάπην ἡ
 αὐτῆς, κοιμωμένης. Ἐν τούτῳ
 Δαναπάλας, ὁ νόμιμος ἀνὴρ
 θύραν. Ἐνταῦθα τί πράξει ἡ
 οἶδα » ἀπεκρίνατο ἡ Πραξινο-
 κας, καὶ μένε ἐν οἴκῳ. Γνω-
 τῆς ἐφέστηκε, καὶ πρὸ τῆς
 « Ἀνάμεινον μικρόν τι, ἕως ἂν
 βοῦσα τὸν ἀποκεκαρμένον πρὸς
 θεᾶς· καὶ πείτα ἀνοίξασα τὴν
 πιον τῆς θεᾶς εἰς προσκύνη-
 πρὸ τῆς θεᾶς, ἤρετο· « Τί τοῦ-
 την εὐχολὴν ἐποίησα τῇ θεᾷ
 ἀνὴρ ὑγιῆς ἔλθη, κείρασά τοι
 μί σοι· διὰ τοι τοῦτο ἤδη ἐν-
 ξα, πληρώσασα τὴν ἐμαυτῆς
 ναπάλας, προσκυνήσας τὴν
 τῇ ἑαυτοῦ πιστῇ γυναικί. » Ἀκο-
 θη ἐν οἴκῳ.

Τῇ ἐπιούσῃ περὶ τὴν δύσιν
 τῆς Ηραβοβατῆς πορευθῆναι,
 «Πορεύθητι, εἰ οἶδας ποιῆσαι,
 ἀφαιρεθέντος τοῦ περιπέζιου.» Κ
 το, ἀπεκρίνατο·

«Ἐν Σαλιπούρα τῇ πόλει ἔμπο
 νος· οὗ ὁ υἱός, ᾧ ὄνομα Γουνακ
 λεῖτο Σρηδεθή. Καί τοι δὲ ἡ
 ἀλλ' ὁ ἀνὴρ ἐκ σφοδροῦ φίλ
 ἐπίστευε. Καί ποτε συγκοιμημέν
 ποδὸς αὐτῆς τὸ περιπέζιον ὁ
 ἀπέπεμψεν εὐθέως τὸν μοιχόν·
 ἄνδρα, ὃς ὑπνωττεν ἐν ἐτέρᾳ κλ
 νην, ἐφ' ἧς αὐτὴ ἐκοιμᾶτο μετ
 ὄρθρον, ἐξεγερθέντος τοῦ ἀνδρός
 πατὴρ σου ἀφείλετό μου τὸ περι
 μωμένης μετὰ σοῦ· τοιοῦτο δ'
 Ὁ δ' ἔφη· « Περὶ τὴν ἔω λαδῶ
 πέζιον. » Ἡμέρας δὲ διαλαμψάσης
 τέρα, ἔλαβε τὸ περιπέζιον παρ
 ἀπολογίαν· « Ἐπειδὴ ἐγὼ εἶδον,
 μοιχοῦ, διὰ τοῦτο ἀφειλόμην τὸ
 ἔφη, ἐκοιμώμην μετὰ τοῦ οἰκεί
 ὄρκον ποιῶ. Ἐνταῦθά ἐστιν, ἔφη
 τῶν σκελῶν διεξέρχομαι· δῆλον
 ἀθῶος, οὗτος διεξέρχεται ἀκωλύτ
 νου τοῦ θεοῦ. » Ὁ μὲν οὖν πενθερ
 θήκη. Ἡ δὲ μοιχαλὶς, προσελθοῦ
 εἶπεν· « Ὅταν αὐρίον μετὰ παντός

ναὸν τοῦ θεοῦ Ἰάξα, ἐλθέ
 νίαν πλασάμενος.» Ὁ δ' ὠμο
 ἐπιούση συνήχθη ὁ λαὸς περὶ
 μοιχαλῖς, λαβοῦσα ἄνθη κα
 παρακειμένην λίμνην, καὶ ἐλ
 ναὸν, ἐξαίφνης ὁ μοιχὸς ἐ
 ἐξώσθη καὶ ἀπεδιώχθη ὑπὸ
 μονιώδης. Ἡ δὲ, δυσανασχ
 τοῦτο;» πάλιν ἐλούσατο· κα
 σε τῷ θεῷ θυμιάματι καὶ α
 ἐπήκοον πάντων· «ὦ Θεέ,
 δαιμονιώδους ἤψατό μου, μὴ
 σῶν σκελῶν.» Ταῦτα εἶπο
 τῶν σκελῶν τοῦ θεοῦ, πάν
 ἐπήνεσε τὴν ἀγχίνοιαν τῆς γυ
 ὡς ἀγνήν καὶ ἄμωμον, καὶ
 Εἰ οὖν καὶ σὺ αὐτὴ οἶδας τ
 πορεύθητι.» Ἀκούσασα ἡ Πρα

Ν Ὑ Ξ δεκ

Κατὰ τὴν ἐπιούσαν ἐσπέρα
 ρεύομαι, ὦ Σούκα, πρὸς ἀλλ
 ἔχει, ἔφη· ποίησον τὸ θυμῆρέ
 οἶον ἢ Μουγδδικά, ρίψασα
 τοῦτο;» ὁ Σούκας ἀπεκρίνατο

«Ἔστι πόλις, Βισσαδὰ τοῦ
 βαλλάβθας καλούμενος, οὗ ἡ
 χαλῖς οὔσα, ἔξω τῆς οἰκίας
 Ὁ δ' ἀνὴρ, συγκαλέσας τοὺς
 ἔξω τῆς οἰκίας πολλάκις κοιμ

τήσαντων δὲ τῶν συγγενῶν τῆ
 γυνή, ἔξω αἰεὶ κοιμᾶται. » Οἱ
 ἔφασαν, ὡς ὀπότερος εἰς τὸ ἐξ
 ἔνοχος ἔσεται. Καί τοι δὲ το
 γυνή ὅμως, κοιμωμένου ἔνδον τ
 θεν ἐν νυκτί· ὁ δὲ, ἀναστάς, ἐκ
 δὲ τῷ ἐρωμένῳ, ἐπανέστρεψεν·
 θύραν. Πάταγον δὲ ποιήσαντος
 φρέαρ, ὁ ἀνὴρ, εἰκάσας ἐκ τού
 καὶ φοβηθεὶς, ἠνέωξε τὴν θύραν
 τῇ θύρᾳ, εἰσέρπυσεν εἰς τὸν οἶ
 καὶ ἔλεγε μεγαλοφώνως, κλαί
 πητή! » Ἡ δὲ, τῆς οἰκίας ἐξ
 συμφωνίαν ἐποίησαν, ἵνα μὴ εἰς
 γένοιτο·» Ἀκούσασα ἡ Πραββαδ

Ν Ὑ Ξ ἑδεκάτ

Τὴν δ' ἐσπέραν τῆς ἐξῆς ἡμ
 Πραββαδατῆ, γελῶσα· «Ἄπειμ
 δρός.» Ὁ δὲ, «Ποίησον, ἔφη,
 μὲν τοι·

«Τιθέτω ὁ ἄνθρωπος τὸν
 »εὐθύς ἐστι· πινέτω ὕδωρ, ὃ δ
 »θηρε· λεγέτω λόγον, ὃν ἔγνω,
 »τω, ὃ ἀκριβῶς ἐσκέψατο.

Ποίησον τὸ καταθύμιον, εἰ
 κακὸν, καὶ λέγειν λόγον κατα
 Γουναδέας.» Ἐρωτηθεὶς δὲ, τ
 ἀπεκρίνατο·

«Ἐν Βισσαλαῖ τῇ πόλει Βρα

ὃς ἀποδημήσας, εἰς πόλιν
 ἔνθα σκεψάμενος τρόπον, ὅπ
 Ἐπισάξας βοῦν, καὶ σχῆμα θ
 πόρνης, καὶ ἰδὼν παρὰ τῆ θ
 αὐτήν· «Ἐγὼ εἶμι ἔμπορος,
 ἐλεύσονται μετὰ φορτίων πολ
 εἰς γνῶσιν τῆς ἀγορᾶς· νῦν
 καὶ ἐγὼ, καὶ ὁ ἐμὸς οὔτο
 μίσασα ἔρμαιον, εἰσήγαγεν α
 γῶν τε καὶ πιῶν, ἠδυπάθη
 τὴν νύκτα. Περὶ δὲ τὸν ὄρθρ
 ζώνην τῆς πόρνης, καὶ ἀπέδρ
 νη τὴν ζώνην, εἶδε μόνον τ
 πρὸς τὴν πιρνοβοσκόν· «Αἶ!
 λήθη· ὁ δὲ συλήσας, ὁ ἔμπο
 ἔφη· «Ἐχε σιωπὴν, λέγεται γ

«Μὴ δημοσιεύετω ὁ φρό
 »τὰ ἐν οἴκῳ αἴσχη, τὴν ἣν ἔγ
 »ἀπάτην καὶ ἀτιμίαν, » καὶ
 Ὁ δὲ Γουναδέας, ὁ πεπλασμέν
 νην τὴν χρυσὴν ἐν παιδιᾷ κ
 γραφικὸν κάλαμον ἐν χειρὶ, ὡ
 νοβοσκοῦ· ἦ, κρατήσασα αὐτὸ
 σε, ὦ κάκιστε· πῶς δὲ νῦν ἀτ
 «Μὴ ἐνόχλει· καταγράφω γάρ
 ἐκ προσταγῆς τοῦ Βασιλέως.
 τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως, ἀφῆλ
 θωπείαν καὶ ἐξιλέωσιν, ἐξελο
 λιον χρυσοῦν, ἐδωρήσατο αὐ
 Πραββαβατῆ, ἐκοιμήθη ἐν οἴκῳ

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΙ

Νύξ δεκάτ

Περὶ δύσιν ἡλίου, τῆς ἐπιούσης
 τῆ· «Πορεύομαι, ὦ Σούκα.» Ὁ
 πορευθῆναι εἰς οἶκον ἀλλότριον
 εἰς ἀπαλλαγὴν καὶ ἀθώωσιν, α
 τηθεὶς δὲ, πῶς ἔχει τοῦτο, ἀτ

Ἐν Σουβασθάνῃ τῇ πόλει ὁ
 νομα· οὗ ἐν τῷ οἴκῳ ἐμβὰς
 ἄλλο τι εὔρηκεν, ἀναλαβὼν
 ἀπιῶν, ὄχετο. Κατὰ δὲ τὴν ὁ
 φυλάκων· οἱ, κρεμάσαντες τὴν
 αὐτοῦ, ἀπῆγον αὐτόν, ὡς κατὰ
 πόθεν, ἢ πῶς, τὴν προσήκουσαν
 ἄλλα ἀντ' ἄλλων λέγει. Ἀκού
 Σινηπιοκλέπτην, πρὸς ὃν καὶ εἰ
 γεις· τί δηλοῖ ταῦτά σου τὰ
 «Οἱ ἄνθρωποι τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ
 περὶ τὸν καρπὸν τῆς χειρὸς
 φυλακτῆρια· ἐγὼ δ' ἔχων μ
 τὸν λαιμὸν, τί φοβοῦμαι; » Γ
 κομψότητι τοῦ λόγου, ἀπέλυσε
 βαβατῆ, ἐκοιμήθη οἴκοι.

Νύξ δεκάτ

Ἐλθόντος εἰς δύσιν τοῦ ἡ
 ἤρετο ἡ Πραβόβατῆ· «Τί π
 «Ποίησον, ἔφη, ὅ,τι ἀρέσκει σο
 ἀπὸ τοῦ ἐμπύπτοντος δεινοῦ,
 τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα.» Ἐρωτηθεὶς,

« Ἔστι πόλις, καλουμένη
 Γουναπριάς (Φιλόκαλος), φ
 καὶ ἔμπορος Σετάκας ὀνομα
 τικά, σώφρων ἦν καὶ σε
 γυνή, ἣ ὄνομα Σβασσανδὰ,
 κα· ἀλλ' αὐτὸς οὐδαμῶς ἀν
 κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐπορεύ
 ὄνομα Μανοράθας. Ἠκολούθη
 ἦ ἐν τῷ ναῷ εἴλκυσεν εἰς
 ταῖς ἑαυτῆς ἰϋγξιν. Ὁρθῶς ἀ

« Ἐν τοσοῦτῳ ὁ ἄνθρωπος
 » τεῖ, καὶ αἰδῶ ἔχει, καὶ σ
 » τὰ βλέμματα τῶν εὐοφθά
 » μενα διὰ τῶν ὀφρύων, ὡς

Σκοπήσαντες δ' οἱ βασιλεῖς
 ἐστὶν ἐν τῷ ναῷ, ψιθυρίζοντες
 τες, ὡς μοιχοὶ εἰσιν, ἔκλεισ
 μαθοῦσα τὸ γεγονὸς, ἦλθε ν
 σῶν καὶ σαλπίγγων, καὶ εἰ
 τας, οἱ ἐκώλυον τὴν εἴσο
 προσκυνήσασα δὲ τὸν Θεόν,
 μαι· ἀφετέ με οὖν εἰσελθεῖν,
 θοῦσα ἢ Σαντικά κατὰ τοῦτ
 τῆς ἄμφια τὴν Σβασσανδάν.
 ριστος μετὰ τῶν αὐτῶν σαλ
 θεν ἢ Σαντικά, ἣ ἔμεινεν ἐν
 ἀνδρός. Περὶ δὲ τὴν ἕω, γν
 ἦ ἐν τῷ ναῷ, νόμιμος ἦν γυν
 αἰσχυνηθέντες. » Ἀκούσασα ἢ

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΙ

Νύξ εἰς

Ὅτε ὁ ἥλιος ἦν περὶ δυσμάρα
νησεν ὁ Σούκας πρὸς τὴν Πρα
θῆναι· «Πορεύθητι, ὦ Δέσποινα
σιν, εἰ οἶδας ποιῆσαι τοιοῦτο τ
σεν εἰς ἀπάτην τοῦ οἰκείου α
ὃ ἐποίησε, διηγεῖται·

«Πόλις ἐστὶ, Σαγχαπούρα τ
μὸς, ὃ ὄνομα Σασδατή. Τούτο
ᾧκει γεωργὸς πλούσιος, Σούρα
λικὰ τὴν κλῆσιν, ἀκόλαστος
κατὰ θάτερον χεῖλος τοῦ πο
ναὸς τοῦ Θεοῦ Σίβα, καὶ διαπ
νύκτα μετὰ φίλης γειτνιαζούσ
θῶν δ' ὁ γεωργὸς, ὡς ἡ γυνή
ταμὸν, πορεύεται πρὸς ἐρώμενο
ψεί· καὶ προελθὼν εἰς θάτερον
ρει. Ἡ δὲ Καλικὰ, διαπεράσασα
ἑαυτῆς ἄνδρα· καὶ ἐν ταύτῳ π
ῆν εἶχεν, ὡς σχεδίαν, ἤλθε, κα
εἶπε πρὸς τὴν μαστροπὸν τοῦ
φίλη, εἶπός μοι, ὡς, ἂν μὴ λ
τεθνήξεται μετὰξὺ πέντε ἡμερῶ
λόγος, μακρόβιος ἔστω ὁ ἐμὸς ἀ
ξάτο· «Γένοιτο!» Θεασάμενο
ἀκροασάμενος, ἐπανεκάμφεν,
Πραβδαβατή, ἐν οἴκῳ ἐκοιμήθη

Νύξ εἰκ

Τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ περὶ λύχ
 βατῆ, κοσμηθεῖσα· «Πορεύ
 ἐπιθυμίαν.»—«Πορεύθητι, εἴ
 τοιοῦτον, οἷον εἶχεν ἡ Μανδ
 τοῦτο, διηγεῖται·

«Ἐν Πρατισθάνᾳ τῇ πόλει
 πράβδας. Ἦν δ' ἐκεῖ καὶ ἔμπ
 ἡ γυνὴ, ἣ ὄνομα Μανδοδαρῆ
 μαστροποῦ, συνεγίνετο ἑτέρα
 θυμίαν εἶχε παντοειδοῦς β
 ἕνα ταῦ τοῦ Βασιλέως, ὃς
 δ' ἠγάπα ὁ Βασιλεὺς αὐτὸν
 παρόντος. Ἐπειδὴ δ' ἐκείνην
 ἐν ὥρᾳ ἀρίστου, διὰ τοῦτο
 περὶ τοῦ ἀπολωλότης ταῶ.
 στρωπὸς ἐκείνη, ὑπέλαβεν,
 διὰ τὴν ἣν ἔχει ἐπιθυμίαν π
 σελοῦσα τῇ ἐγκύῳ Μανδοδα
 αὐτήν. Ἡ δ' ἐξωμολογήσατο
 Ἄλλ' ἡ μαστροπὸς, ἐπίβουλο
 ἄρα λέγεται·

«Οὐ μόνον τῷ ἀνεχεγγύῳ,
 »στεύειν· ἐκ γὰρ τοῦ ἐχεγγ

«Μυστικὸν πᾶν ἔργον φυλα
 »δ' ἀνακαλυπτέσθω πρὸς ἀνδ
 «λους. Σκεπτέσθω ἀκριβῶς ὁ
 »καὶ τότε λεγέτω μετὰ μεγα

«Κρινέτω ὁ ἄνθρωπος, καὶ

»κολακευτικούς λόγους· οἱ γὰρ
»σθέντες, ὄλλυνται.

«Οἵτινες οὐ γίνονται ἀπατηλ
»ἄφρονες ὄντες, ὄλλυνται· καθὼς
»εἰσδύντες εἰς σῶμα ἀκαταφρο
»εἰσδύντες εἰς καρδίαν ἀφυλάκτ

Μαθοῦσα ἡ μαστροπὸς τὰ τε
λευτῇ· ὁ δὲ βουλευτῆς τῷ Βασι
κρίνατο· «Τοιοῦτον ἔργον ἀνοίκει
ρυφαίου τῆς πόλεως· ὅθεν μὴ ἀτι
καὶ βεβαιωθῆς.» Ὁ μὲν δὴ βου
ὡς ὁ λόγος αὐτῆς δεῖται μαρτυ
θεῖσα τὸν βουλευτὴν ἐν Κιβωτῷ
παρὰ τῇ Μανδοδαρῇ, ὡς παρ
«Μακαρία σὺ, ὦ Μανδοδαρῆ, γ
γεται γὰρ ἐν τῷ νόμῳ·

«Καθαρώτερόν ἐστι πάντων τ
»τὸ τῆς δορκάδος, τὸ τῆς τρι
»τοῦ ταῶ, τὸ τοῦ ῥινοκέρωτος, τ
τηθεῖσα δὲ πάλιν ἡ Μανδοδαρῆ
ἔφαγε τὸν ταῶ, ἐξιστόρει πάντα
τὴν κιβωτὸν διὰ τῶν δακτύλων
μαντρον τῷ ἐν τῇ κιβωτῷ βουλι
ἄρα λέγεται·

«Οὐδὲν ἀγαθὸν βλέπει τις ἐ
»ὁ γὰρ κακὸς, καὶ περ φίλος ὢν,
»φύσιν.

«Καθὼς ἰδίον ἐστι τοῦ Μυῶς,
»ἀνατρέψαι, οὕτω καὶ τοῦ κακοῦ
»τὸ καταστρέψαι.

«Οὕτω δ' ἔχοντος τοῦ πράγμα

οὐκ ἐπεὶ αὐτὸν σωθείησαν; ἐρ
 ἢ Πραββαβατῆ, πῶς σωθῆ
 ἐμπορίου. » — « Ἄκουε, εἶπεν
 ἔκρουε τὴν κιβωτὸν ἢ μασ
 ἀναλογισαμένη, καὶ ὑπονοήσ
 ταῖον τάδε· « Ἐν ὅσῳ ἐγὼ εἶ
 καὶ ἐξεγερθεῖσα, οὐδὲν εἶδο
 μου, ὦ μήτερ· σὺ δ' εἶπέ
 Ἄκούσας ὁ βουλευτής, εἶπε
 τὴν μὲν Μανδοδαρῆν, τὴν γ
 δὲ μαστροπὸν ὠνείδισεν. » Ἄ
 ἐκοιμήθη.

Νύξ εἰκο

Περὶ τὸ τέλος τῆς ὑστερα
 μαι, ὦ Σούκα. » Ὁ δ' ἔφη. « Ἐ
 πορεύθητι, πάλιν λέγω, πο
 οῖα ἢ Βαχουκά. » Καὶ ἐρωτη

« Ἐν Κώμῃ, ἧ ὄνομα Δαρ
 Σοδούκας· οἷ ἢ γυνή, ἧ ὄνομα
 βρώμα πρὸς αὐτὸν εἰς τὸν α
 χεύετο ὑφ' ἐτέρου, ὧ ὄνομα
 συνουσίαν καθ' ὁδὸν ἔμεινεν
 καὶ ἔφαγε τὸ φερόμενον βρ
 ἀντὶ τοῦ βρώματος ἤγαγε τ
 μηλον· ὅς, ἰδὼν, ἤρετο· « Τί
 εἶδον ἐν ὕπνῳ, ὡς κάμηλος
 τὴν ἤγαγον· φάγε οὖν αὐτὴν
 πόρρω τὸ κακὸν γένηται. »
 κω ἐκοιμήθη.

(1) Τὸ χειρόγρ. φέρει ἀ γ ο ρ ἄ ν,

Κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς ἐπιού
θιζον τὴν Πραββαβατὴν εἰς τὸ
ἄνδρα, λέγουσαι ταῦτα· «Ἄνευ τ
ταῦτα οὐδέν ἐστὶν ὄφελος, ἢ εὐρ
καὶ ἡ δόξα.» Ὁ δὲ Σούκας ἀν
τοῦ σοφοῦ λόγου, Κυρία·

«Εὐπόριστοί εἰσι καὶ πολλοί,
» ἄρεστά· δυσεύρετοι δὲ καὶ σπάν
» τες πικρὰ μὲν, ὠφέλιμα δέ.

«Τί δὲ πολλὰ λέξω σοὶ τῇ ἐ
μαστρωποῦ, καὶ καλῶς σκεψαμέ
Καὶ ἐρωτηθεῖς, ὁποῖόν τι εἴη, διηγ

«Ἔστι πόλις, Μαδμαβατὴ τοῦν
ῆσαν ἐκ πολυτίμων λίθων, ἐξ ὧν
πε, καὶ ἐφαίνετο, ὡς ὁ χιλιοκέφα
γῆν, ἐξῆλθε μετὰ τῶν ἐπὶ τῶν
Ἦν δ' ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει Βασιλεὺς
ῆν δὲ φιλόλαος, καὶ πάντῃ ἀμώμ
ἥλιος. Ἡ δὲ Βασίλισσα ὠνομάζετο
εὐειδεστέρα πασῶν τῶν ἐν Κόσμ
φραινομένου τοῦ Βασιλέως, ἐπέσ
θερμός ἐστιν ὁ ἥλιος, θερμὴ ἡ ἡ
φορος, θερμὸς καὶ ὁ ἀήρ, πάντα
λευκὰ καὶ λεπτὰ ἐθίζονται, καὶ
καὶ περὶ μὲν τὴν μεσημβρίαν χρ
τὴν ἐσπέραν βάπτισμα ἐν ὕδατι,
ῶν οἱ ἄνθρωποι καταβάλλουσι τ
ῶρα τοῦ θέρους ἔμπορός τις, Σάνδ
στέγης τοῦ οἴκου σὺν τῇ ἑαυτοῦ

βατή, ὅτε ὁ μὲν ἥλιος κατὰ
ἡ δὲ σελήνη ἀνεδύετο ἐκ
νύουσα, καὶ ἀμβροσίαν δὲ
νυκτὶ συνήδοντο ἀμφοτέρωθεν
γοντο. Εἶχε δ' αὐτὸς ὁ ἕως
ὄνομα, ὃν αὐτὸς ἐδίδαξε πρὸς
γυνὴ τῷ ἑαυτῆς ἀνδρὶ «
ἔχω υἷόν.» Πρὸς ἣν ἔφη ὁ
ἀξιόλογός ἐστι πολλῶν διδασκάλων

«Καὶ εἷς ὢν υἷός, λυσιτελεῖς
»φρόνιμος, ἡδὺς ἐλευθέριος
»κός καὶ καρτερικός.

«Τί ὄφελος ἐκ πολλῶν διδασκάλων
»λύπας καὶ ἄλγη τοῖς γεγενημένοις
»υἷός, ὅς ἐστι τὸ ἔρεισμα καὶ τὸ ἄστυ

«Καλέσας δὲ τὴν πονηροῦς
χρυσοῦς στατήρας δίδωμι σοῦ
ἑταιρικῆς πλοκάς καὶ δολιότητος
παρὰ σοῦ, εἰ ὁ ἐμὸς υἷός ἀπὸ
θήκης τοιαύτης γεγεννημένης
ἑαυτοῦ υἷόν εἰς τὸν τῆς πονηροῦς
ἑταιρικῆς πανουργίας καὶ
ψευδεῖς ὄρκους, τοὺς πλαστοποιήσαντα
σμὸν, τὰ πλαστὰ δάκρυα, τὴν
στήν λύπην καὶ χαρὰν, τὸ ἐμὸν
πεινὸν αἶτημα. Ταῦτα καὶ τὰ
διουργήματα. Ἐπὶ τούτοις τὸν
τρὶ τὸν υἷόν τέλειον εἰς τὴν
πατῆρ ἀπέστειλε τὸν υἷόν εἰς
ἐμπορίαν· ἔνθα συνῆν πόρνη,
ἐν ἔτος. Ἄλλ' ἡ πόρνη οὐκ ἔστι

αὐτοῦ πολλοῖς ἑταιρικοῖς τεχν
ἀφηγήσατο πάντα τῇ ἑαυτῆς μ
τως γε οὗτος, ἔφη ἡ πορνοβοσκὸ
δὲ οὐχ ἀλίσκεται τοιούτοις δελ
χρηστέον. Ὄταν αὐτὸς, ὦ θύγατ
καδε, εἶπὲ, ὡς καὶ σὺ ἀπέρχη μ
ἂν μὴ ἀγάγη σε· ἢ, ρίπτωσε εἰς
δώσει πάνθ' ὅσ' ἔχει.» Ἡ δὲ π
ἐκ τοῦ πλούτου, ὦ μῆτερ, ὅταν
καὶ ἀποθάνω; ὅθεν καὶ λέγεται·

«Μὴ ἔστω μοι ἐπιθυμία τοιούτ
»ἔρχεται διὰ πολλοῦ πόνου, κ
»παραβάσεως τῶν τοῦ νόμου, κα
»προσκυνήσεως.»

«ὦ θύγατερ, ἔφη ἡ πορνοβοσκ
κτῆσις τοῦ πλούτου ἢ κίνδυνον ζ
»σιν· ὅθεν καὶ λέγεται·

«Ὁ ἄνθρωπος οὐ βλέπει ἀγαθὰ,
»γὰρ φιλοκίνδυνος ἐν πᾶσιν ἔργ
»εὐδαιμονίας γίνεται.

«Μεγάλῃς δόξης οὐ τυγχάνει
»τὸ δύσπρακτον, ἂν μὴ πλήξῃ τὸ
»μὴ κτείνῃ, ὡς ὁ ἰχθυοβόλος.

«Μηδὲ φοβηθῆς, πεσοῦσα εἰς
ἐν τῷ ὕδατι ἀναπετάννυμι δίκτυο
νεταί σοι βυθισμός.» Ἀκούσασα ἡ
πεσοῦσης εἰς τὸ φρέαρ, βοή ἐγένετ
ἔραστοῦ Πάμα, ὡς ἐξ αἰτίας αὐ
τέθνηκε. Ὁ δὲ, φοβηθεὶς τὴν πα
»ὅσ' εἶχεν, ἔδωκε τῇ πορνοβοσκῷ
καὶ ἄτιμος ἀπέπλευσεν οἴκαδε.

μόνον καὶ γυμνόν, ἠρώτησε
καὶ ἀχθόμενος, οὐδέν ἀπεκ
πάντα. Ἀκούσας ὁ πατήρ,
ἀνθρώπῳ καὶ εὐτυχίαι καὶ
ὃ εἶπεν ἀστεῖος ἔλεφαντοκόρ
ἔσκαμμένον λάκον, ὅτε ἐάλ

« Διὰ τί, ὦ ἐλεφάντων ἀγ
» καὶ ὑποκλείεις τοὺς ὀφθαλμ
» διδόμενόν σοι ἄρτον, καὶ φ
» νονται ἀγαθὰ, ἢ κακά. »

« Ὁ πλοῦτος, ὦ υἱέ, ῥέων
μεγαλόφρονες οὐτ' ἀχθονται
λονται, ἐρχομένου. » Οὕτω
τὴν πορνοδοσκὸν εἶπεν. «
ἀπολέσας πάντα τὸν πλοῦτο
το. » Ἡ δ' ἔφη. « Ἐτοίμασον
τοῦ υἱοῦ σου· ἐγὼ δὲ πάντα
νης τῆς πόρνῃς. » Ὁ δ' ἐξῆλ
μετὰ τῆς πορνοδοσκοῦ τὸν
οἶκον ἐκείνης τῆς πόρνῃς Καλ
σκοῦ, ἢ ἐλθοῦσα μετέπειτα,
χρόνον εὔρηκά σε, ὦ μιὰρὲ, ἐ
ὑπὸ τῆς πόρνῃς· Τίς εἶ; ἢ
νατο, ψάλτρια τοῦ Βασιλέω
υἱός, ὃς ἐσύλησέ μου τὸν π
παρ' αὐτοῦ· νῦν δὲ πορεύομαι
φοβηθεῖσα δ' ἡ μήτηρ τῆς πο
πορνοδοσκοῦ, καὶ εἶπε· « Μὴ
τῇ θυγατρὶ· λαβοῦσα δὲ καὶ
τον, ἐν συνήγειρα ἐκ πολλῶν
πορνοδοσκῶν, παραλαβοῦσα »

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΙ Ν

βατῆς, ἐπανεστρεψεν οἶκαδε μετ' εὐωχίαν μεγάλην ἐτέλεσεν.» Ἄκμῆθη ἐν οἴκῳ.

Νύξ εἰκοστ

Τῇ δ' ὑστεραία κατὰ τὴν Πραβδαβατῆ, ἠρώτησε τὸν Σοῦ κρίνατο· «Πορεύθητι, εἰ οἶδας Σαζζανῆ, ληφθεῖσα μετὰ μοιχόμης.» Καὶ ἐρωτηθεὶς, πῶς ἔ

«Ἐν Σανδραπούρα τῇ πόλει λούμενος· οὐ ἢ γυνή, ἢ ὄνομα ἐμοιχεύετο. Ἀκούων δ' ὁ τέκτων τῶν ἡμερῶν ἀποδημίαν πλατῶν πρῶί· περὶ δὲ τὴν ἐσπέραν ἀντὶ τὴν κλίνην. Ὅτε δ' ἦλθεν ὁ μοιχῶθεν τῆς κλίνης, ἐκράτησεν ἀναβῆναι θέλουσαν ἐπὶ τῆς κλίνης τὸν μοιχόν, εἶπεν, ἀσχάλλου σήμερον, ὅτε ἦλθες, προτείνων, ἀνὴρ μου οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα, καὶ ἔλαβε παρὰ σοῦ· διὰ τί πάλιν καὶ διὰ τοῦτο πάλιν ἦλθες; Νῆρῆσατε τὴν ἣν ἔχετε διαφορά ἐν οἴκῳ ἐκοιμήθη.

Νύξ εἰκοστ

Ὀψίας γενομένης τῇ ἐξῆς τῆς τῆ. «Τί ποιήσω;» — «Ποίησον,

εἰ οἶδας ποιῆσαι τοιοῦτον τ
 ταμβάρας.» Ἐρωτηθεὶς δέ,
 «Ἐν Σανδραπουρῇ τῇ πό
 Διγαμβάρας, ὃ ἐστίν, ὀλόγ
 ἦλθε δ' εἰς ἐκείνην τὴν πόλ
 λευχείμων, ὃς ἦν μέγας τερ
 πρὸς ἑαυτὸν τοὺς τε Σραβά
 Μὴ φέρων δ' ὁ Διγαμβάρας
 τῶν ἀνθρώπων, εἰσήγαγε κα
 νου μίαν πόρνην, καὶ συγκ
 εἰς ἔλεγχον καὶ δυσφημίαν· «
 φρονές εἰσιν οὗτοι οἱ Σηταμβ
 τὴν ἔω, ἄψας πῦρ ἐν τῷ οἴκ
 πυρὸς, κρατῶν χειρὶ τὴν πόρ
 γον· «Οὗτός ἐστι Διγαμβάρας
 Σηταμβάρας, τουτέστι, λευ
 βατῇ, οἴκοι ἐκοιμήθη.

Νύξ εἰκ

Κατὰ τὸ τέλος τῆς ἐπιού
 ρεύομαι σήμερον, ὦ Σούκα.» (C
 πορευθείση, εἰ ἐπίστασαι ἀθώ
 εὔρεθεῖσα μετὰ δύο μοιχῶν. ε
 ὁ Σούκας ἀπεκρίνατο·

«Ἐν Ζαλαουδᾶ τῇ κώμῃ
 μενος· οὗ ἡ γυνὴ ἐκαλεῖτο Ῥα
 μήτης, ὧ ὄνομα Βαλλαββᾶς,
 Δεβασᾶς· ἀμφοτέρω δ' ἡγνό
 ποτε ἦλθον ἐνταύτῳ ἀμφοτέρ
 τὸν οἶκον τῆς Ῥατναβατῆς ἐπ

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΙ ΝΥ

ὁ ἀνὴρ αὐτῆς. Ἡ δὲ, ἰδοῦσα τὸν
δίωξε τὸν ἕτερον μοιχόν, ὃς ἦν
ὄνειδίζουσα. Ἀπορήσας δ' ὁ ἀνὴρ
ἀπεκρίνατο, γελῶσα· «Οὗτος υἱὸς
ἔξαι· ἦλθε δ' εἰς τὸν σὸν οἶκον ὡς
ράπτωμα, διὰ τοῦτο οὐ παρέδωκε
νοῦ· ὁ γὰρ καταφεύγων εἰς οὐρανὸν
Ἄκούσασα ἡ Πραβδαβατῆ, ἐκοιμήθη

Νύξ εἰκοστὴ

Τῆ ἑξῆς ἡμέρα περὶ τὴν δύσην
θαβατῆ· «Πορεύομαι, ὦ Σούκα,
χω σοῦ τὴν πορείαν, ἔφη, εἰ ἐπί-
χον ἔμπροσθεν τοῦ οἰκείου ἀνδρός,
ὡς ἡ Μοχινή.» Ἐρομένης δὲ, πῶς
Σούκας·

«Ἐν Σαγχαπούρα τῆ πόλει ἔ-
οῦ ἡ γυνή, ἣ ὄνομα Ροχινή, ἐμ-
οικίας ὁ ἀνὴρ ἐξήρχετο. Μαθὼν δὲ
ἔξοδον τῆς γυναικὸς, καὶ εἶχεν
ἐμήνυσε τῷ μοιχῷ, ἵν' ἔλθῃ κατὰ
μωμένην ἐπὶ τῆς κλίνης μετὰ τοῦ
καὶ ἐποίησε. Στρέψας δ' ὁ ἀνὴρ,
τοῦ μοιχοῦ, καὶ ἔφη· «Κλέπτῃν
γύναι! Ἡ δ' ἔφη· «Ἐγὼ φοβοῦμαι
ἐγὼ κρατῶ τοῦτον τὸν κλέπτῃν
χρον.» Ἐξελθόντος δὲ τοῦ ἀνδρός
ἐκείνη τὸν μοιχόν, ἐκράτησε τὴν
οἶκῳ, καὶ οὕτως ἀνέκειτο ἐπὶ τῷ
μετὰ λύχνου, καὶ ῥοπάλου, καὶ ἰ-

γλῶσσα ;» Ἡ δ' ἔφη· «Οὗτος προσῆλθε τῇ κλίνῃ· σὺ δ' ἐν τήσας τὴν γλῶσσαν τοῦ μόου καὶ ἀνδρείας ὄλεθρόν ποτε εἰς αἰσχυνθεῖς ὁ Ἄριος, ἐκοιμήθη ἐκοιμήθη ἐν οἴκῳ.

Νύξ εἰκοστή

Δύσαντος τοῦ ἡλίου κατὰ Πραββαβατή· «Πορεύομαι, ὦ πονηρὸν ἄνθρωπε, εἰ οἶδας ἀθωωθῆναι μοι χῶ.» Ἐρωτησάσης δὲ, πῶς κρίνατο·

«Ἐν Κουχαδᾶ τῇ κώμῃ γεωργὸς καλούμενος· οὗ ἡ γυνή, ἧ ὄνομα ἦν Ἐμοιχεύετο κατὰ τὸν ἀγρὸν ἐν τῷ δένδρῳ. Μαθὼν δ' ὁ γεωργὸς ἀνέβη ἐπ' ἐκεῖνο τὸ δένδρον σιν· καὶ ἰδὼν, εἶπε· «Μετὰ πόσον χρόνον κά σε μετὰ μοιχοῦ.» «Νῦν δὲ ἀνέγκλητος φανήσεται ἡ Δεβικὴ Πραββαβατή· σὺ εἶπέ.» — «Εἰς ποῦ πορεύομαι.» Ὁ δὲ Σούκας ἀπέπεμψε τὸν μοιχόν· ἦν καὶ ὁ γεωργὸς, καταβάς ἀπὸ τοῦ δένδρου θαίνει εἰς τοῦτο τὸ δένδρον, καὶ γυναικός· τοιαύτην γὰρ φωνήσας ὁ γεωργὸς, ἔλεξε πρὸς τὴν γυναῖκα· «Τί βούλομαι εἰς τὸ δένδρον, καὶ εἶπέ, τί βούλομαι.» «Μετὰ πολλὰς ἡμέρας, ὦ πονηρὸν ἄνθρωπε,

Ὁ δὲ μωρὸς γεωργὸς, πιστεύσας
τὴν γυναῖκα, καὶ ἤγαγεν αὐτὴν
βαβατῆ, οἴκοι ἐκοιμήθη.

Νὺξ εἰκοστὴ

Κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς ἐπι
Πραββαβατῆς, καὶ ἐτοιμασθεῖσα
εἶπεν ὁ Σούκας, εἴ ἐπίστασαι τὴν
οἶα ἢ Σουνδαρῆ, εὐρεθεῖσα με
οἶα ἐποίησεν, ἀπεκρίνατο·

Ἐν Σιγχουλή τῇ πόλει ἔμπο
μα Σουνδαρῆ, συνεγίνετο μοι
αὐτῆς. Καί ποτε ἤλθεν ὁ ἀνὴρ
ἦν ἐν οἴκῳ. Ἐνταῦθα ἡ μοι
Ἰδοῦσα τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα ἐρχο
καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐπὶ τῆς Κρο
κόμην, ἐξῆλθεν, ἀδημονοῦσα, καὶ
οἴκῳ, ἄνερ δαιμόνιον γυμνὸν
πορεύθητι εὐθέως, καὶ κάλεσσά
λέγουσα, ἔλαβε δαλὸν ἐν χει
κύψας, καὶ ἰδὼν γυμνὸν δαίμονα
μάντιν· ἡ δὲ ἀπέπεμψε τὸν μοι
μετὰ τοῦ μάντεως, εἶπεν, ὡς
διὰ τοῦ δαλοῦ.» Ἀκούσασα
οἴκῳ.

---

(1) Ἐκ σχοινίου πλέγμα ποιῶσιν, ἐφ'
οἴκου ἢ ἀπὸ πασσάλου, τιθέασιν ἄρτον,

Νύξ τ

Τῇ ἐπιούσῃ, δύσαντος τοῦ
 «Πορευθῶ;» — «Οὐκ ἐπέχω σ
 θητι, εἰ οἶδας λέγειν εἰς
 Μουλαδέβας.» Καὶ ἐρωτηθεῖς

«Ἐν τινι νεκρικῷ τόπῳ
 ὀνόματα, Καράλας, καὶ Ο
 ἐκαλοῦντο, ἢ μὲν Δουμαπρ
 ῶν ἔριν εἶχον αἰεὶ καὶ φιλο
 εὐμορφοτέρα. Καί ποτε εὐρόν
 μα, καὶ κρατήσαντες αὐτόν,
 λειῶν χαρίεσσα καὶ ἀγγλαά
 θειαν, καταβροχθήσομέν σε.
 ἀβλαβής; εἰ γὰρ εἶποι τὴν
 δαίμων καλλίων ἐστίν, ἢ ἐτι
 θήσει αὐτόν.» — «Οὐκ οἶδα,
 «Ἄκουε οὖν, εἶπεν ὁ Σούκας,
 θας ἔσωσεν ἑαυτόν, δούς τ
 ἀρεστή τῷ ἑαυτῆς ἀνδρὶ, αἰ
 ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὐκ ἄλλη
 Μουλαδέβαν.» Ἀκούσασα ἡ

Νύξ τριακ

Κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡ
 Πραββαβατή· «Τί λέγεις;» Ο
 θι, ὅποι ἔχεις ἔφεσιν, καὶ ἡ
 τοιοῦτον, οἶον ὁ λαγῳός.» Κ
 λαγωῦ, ἀπεκρίνατο·

«Ἐν ὕλῃ λέων ἦν, Πιγκάλας

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΙ ΝΥΚ

ζῶον εὕρισκε. Συνελθόντα δὲ πάλιν λέοντι, πρὸς ὃν καὶ ἔφασαν· «Μὴ ζῶον εὕρισκεις· ἡμεῖς δὲ εἰς βροχὴν πέμπομέν σοι.» Στέρξαντες τὴν συνθήκη, τὰ ζῶα ἔν τι τῶν ζώων ἔπιον. Ἐν δὲ μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἔστρεψάμενος, γνώμην ἔθετο ἀνελεῖν τὸν ὄψε, καὶ μικρὸς ἦν, ὁ λέων ὠρῶν· «Σήμερον, Κύριε, πέντε λαγωοὶ ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς ὁδοῦ, λέων ἕτερος ἤρπασε τοὺς τέσσαρας· ἐγὼ δ' ἐστρέψασα ὁ λέων, «Δεῖξόν μοι, ἔφη, τὸν λαγῶν ἡγάγεν εἰς φρέαρ τὸν λεοντῆς τὴν σκιάν ἑαυτοῦ ἐν τῷ ὕδατι, ἔπειτα ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἐχθρὸς, καὶ οὕτως ἔφη· Ἀκούσασα ἡ Πραββαβατὴ, οἴκοι ἐ

Νύξ τριακοστὴ

Τῆ ἐπιούσῃ, εἰπούσης τῆς Πραββαβατῆς· «Πορεύθητι, εἶπεν ὁ Σούκας, εἰ οἶδόν σου καθὼς ἡ Ῥαζινὴ, ἀγαγοῦσα χοῦν ἑσθλὴν θείας, πῶς ἔχει τοῦτο, διηγεῖται·

«Πόλις ἐστὶ, Σαντιπούρα τοῦνομοῦ, ἡ χάδας καλούμενος· οὗ ἡ γυνὴ, ἡ Ἰνδία μὲν, μοιχαλὶς δέ. Καί ποτε πορεύθη ἡγόρασε σῖτον, ὃν καὶ ἔθετο ἐν τῷ τὸν ἐρώμενον, ἠκολούθησεν αὐτῷ ἐπὶ τῷ σιτοπώλῃ. Ἐν τούτῳ ὁ σιτοπώλης τὸν σῖτον ἐκ τῆς πῆρας, ἔθετο χάδας ἡ Ῥαζινὴ, ἔλαβε τὴν πῆραν, καὶ ἀπῆλθε·

βουλομένη σκοπῆσαι τὸν
καὶ ἤρετο· «Τί τοῦτο ;»
τῆς μασχάλης τῆς πήρας
καὶ συναγομένου τοῦ σίτου
Πραββαβατῆ, οἴκοι ἐκοιμ

Νύξ τρι

(λείπει ἐν

Νύξ τρι

Κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς
βατῆ· «Πορευθῶ ;» — «Πο
λέξαι καὶ πράξαι, οἶα ὁ Σ
ὁ ἔπραξεν, ἀπεκρίνατο·

«Βραχμάν, Σαμβουῦς
πλανᾶσθαι, καὶ θεωρεῖν π
εἶδε νεάνιδα ὠραίαν, ἣ ἐ
ἠσπάσατο αὐτήν· καὶ μετ
σου, ὦ ἀγλαά· σύνεσο
ἐπωμίδα.» Ἡ δὲ λαβοῦσα
Μετὰ δὲ τὴν συνουσίαν ὁ
σω τὴν ἐπωμίδα παρὰ τῆ
καὶ ἀνεχώρει οἴκαδε εἰς
στάχουα ἀπὸ τοῦ ληΐου, ἣ
τὴν κώμην, ἔκραξε, λέγων
ράδοξον ἐγένετο ἐν ταύτῃ τ
πέντε στάχουα ἀφηρέθην
κώμης τὴν ἐπωμίδα, ἔδωκ
τι εἶπεν ἐξ αἰσχύνης.»
ἐκοιμήθη.

Νύξ τριακοστὴ

Τῇ ὑστεραίᾳ κοσμηθεῖσα ἡ Περμαί, ὦ Σούκα.» Ὁ δὲ, «Πορεύθητι ποιῆσαι τοιοῦτο τέχνασμα, οἷον θεῖς δὲ, τί εἶη τὸ τέχνασμα, ἀπε

Πάλαι ἐν τινι κώμῃ σησαμοπώμα· ὅς ἐπορεύθη εἰς ἑτέραν κώμην ποσότητα σησάμου παρ' ἐμποροῦ. Μετὰ δὲ ταῦτα φιλίαν ἐποιήσατο τοῦ γυναικὸς, ἧ καὶ ἐχαρίσατο δ' ἔπειτα ὁ σησαμοπώλης λαβεῖν τοιαῦτα ἐμηχανήσατο. Ἐλθὼν εἰς πόρον, ἔφη· «Δός μοι ἑτέραν τοιαύτην διὰ τὸν ἀρραβῶνα, ὃν ἔδωκα παρὰ ἐμολόγησε ταῦτα; ἢ τίς ὁ ἀρραβῶν ἀπεκρίνατο· «Ἡ σὴ γυνὴ ἔλαβε τὸν ἀρραβῶνα.» Θυμωθεὶς δ' ὁ ἔμπορος, εἰς τὸ λαβεῖν παρὰ τῆς γυναικὸς ὡς ἐκ τοιαύτηςπραγματείας ὁ οἰκιστὴς δ' ὁ υἱὸς τὸν δακτύλιον, ἐνεπέμψατο τὴν μοπώλην, ὅς καὶ ἀπῆλθεν, ὅθεν ἦλθε βαβατὴ, ἐν οἴκῳ ἐκοιμήθη.

Νύξ τριακοστὴ

Περὶ τὸ τέλος τῆς ἀκολουθοῦσης ἡρώτησεν· «Πορεύομαι εἰς ἀπόλαυσιν τοῦ ἐφέστιου ὁ Σούκας, εἰ ἐπίστασαι ἀπολογία κινή.» Ἐρωτηθεὶς δὲ, ὅπως ἐγένετο· «Ἐν κώμῃ, ἧ ὄνομα Σαῖα, κω

καλούμενος· οὐ ἡ γυνή, ἣ
 ἤτησεν. Ὁ δ' ἔφη· «Ἡμεῖς γ
 ρω οἴκῳ οὐδεις γινώσκει
 ποτε, ὄντος τοῦ κωμάρχου
 Ναγκικῆ ἡ γυνή αὐτοῦ, ἔφη·
 ὁ κωμάρχης οἴκαδε, εἶπε
 «Διὰ τί σήμερον ἐπὶ συνόδ
 ραίτιον, ἀνέραστον, καὶ δ
 «Πῶς δὲ καὶ σὺ οὐκ ἐποίησα
 «Δίδωμί σοι, ἔφη, τὸν σηρικ
 τίρρησιν ποιήσεις τοῦ οὐ εἶ
 ἡ γυνή τὸν σηρικὸν πέπλο
 «Σήμερον πάλιν καλέσω σε
 λόγου· σὺ δ' ἐλθὲ οἴκαδε
 θοῦσα δ' ἡ γυνή πρὸς τὸν
 πολλῶν, ἔλεξε πάλιν· «Ἄγ
 ποῦσα, ἀπῆλθεν οἴκαδε. Ὁ
 τὴν σύνοδον· καὶ ἐλθόντες,
 καὶ πολυποίκιλον. Οἱ δὲ κ
 κωμάρχου οὐκ ἔστι μεγάλη
 ὡς εὐτελὲς καὶ μικροπρεπές
 καὶ πολύοψον παρατίθησι
 βαβατῆ, οἴκοι ἐκοιμήθη.

---

(1) Ραβαρρή, εἶδος ἀθάρας· ἔστι
 κῶς καὶ ὁ βόρβορος.

Νὺξ τριακοστὴ

Δύσαντος τοῦ ἡλίου κατὰ τὴν ἡ Πραββαβατὴ, ὡς πορευθῆναι β εμποδίζει σε τυχεῖν τοῦ ἐφετοῦ ; ξαι, ὡς ὁ ἐρωτομανῆς Μεσσάκας. εἶη, ὃ ἔπραξεν, ἀπεκρίνατο·

« Πάλαι Βραχμάν τις ὁδοιπόρος σάναν τοῦνομα, κατέλυσεν ἐν οἴκῳ ἦν ἀσελγῆς καὶ ἐρωτομανῆς. Ὦν δὲ ἐνόμισεν, ὅτι καλὸν κατάλυμα εὔκι τὸν ἐαυτοῦ δακτύλιον, συνεγένεθόντος δὲ πρῶτ' τοῦ ὀσπριοπώλου μάν, βουλόμενος λαβεῖν ὀπίσω λαβῶν ῥόπαλον, ἦλθε πρὸς τὸν ὀσπριοπώλου, καὶ βία τὸν ἐμὸν δακτύλιον ὀσπριοπώλης οἴκαδε, ἐπέπληξε τὴν ὀδοιπόρος ἐκ τοιαύτης δυσφημίας οἴκῳ εἰς τὸ ἐξῆς. » Καὶ λαβῶν τὸν τῷ ξένῳ· ὃς καὶ ἀπῆλθεν, ὅθεν ἦλθε βαβατὴ, οἴκοι ἐκοιμήθη.

Νὺξ τριακοστὴ

Ἐσπέρας γενομένης κατὰ τὴν ἡ εἶπεν ὁ Σούκας, εἰ ἐπίστασαι το κύριος τῆς τρυτάνης. » Ἐρωτηθεὶς δὲ κρίνατο ὁ Σούκας·

Ἔστι πόλις, Κουνδῖνα τοῦνομα·

δάρας καλούμενος, οὐ ἄπ
 παρ' αὐτῷ μία μεγάλη σι
 καταθήκην παρ' ἑτέρῳ ἐ
 ὀλίγα ἐν τῇ ἀποδημίᾳ,
 ἔμπορον, παρ' ᾧ κατέθετο
 αὐτὴν παρ' αὐτοῦ. Καὶ ὅς
 τάνην. «Ἐνδέχεται, εἶπεν ὁ
 κόσμου πράγματα.» Μετὰ
 υἱὸν, παίζοντα, κρατήσας,
 Ὁ μὲν οὖν ἔμπορος, μὴ εἶ
 καὶ ἐθρήνει πανοικί. Εἰς
 Βουδδάρως ἔχει τὸν παῖδα
 εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βουδδάρως
 «Ἐμοῦ βλέποντος, ἠρπάγη
 ὁ ἔμπορος πρὸς τὸν Βασι
 Βουδδάρως, ὅς κληθεῖς, καὶ
 μῦες ἑκατοντάλαντον σιδ
 ἐκεῖ ἐλέφαντα ὁ ἱέραξ ἀρτ
 δὲ βουλευτῆς τοῦ Βασιλέως
 τρυτάνην, ἵνα λάβῃς τὸν
 Ἀκούσασα ἢ Πραββαβατῆ,

Νῦξ τριακ

Τῇ δ' ἐπιούσῃ ἤρετο πάλ
 «Εὖ ἔχει, ἀπεκρίνατο ὁ Σού
 ποιῆσαι τοῦ γεγονότος, ὡς
 πῶς ἔχει τοῦτο, ἀπεκρίνατο

Ἐν πόλει, ἧ ὄνομα Σιβαν
 στοί· ὧν ὁ μὲν ὠνομάζετο
 δὲ, Κουβουδδῆς, ὅ ἐστι, κα

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΙ

ἀπεδήμησεν εἰς ἐμπορίαν· οὐ τὸν
ὁ Κουβουδδῆς. Ἐπιδημήσαντος
βουδδῆς πλαστὴν ἔδειξε φιλικήν
ξένη γῆ εἶδες, φίλε;» Ὁ δ' ἀπὸ
Σαρασβατῆς εἶδον ὠπώραν ἀγλαὴν
καιρόν.»—«Ψευδὲς τοῦτο,» εἶπε
Σουβουδδῆς, «Ἄληθές,» ἀπεκρίθη·
ἔφη ὁ Κουβουδδῆς, ἔμβα εἰς τὸ
ἄραι δύνασαι ἀμφοτέραις ταῖς
τὸν σὸν οἶκον ἐμβὰς, λαμβάνω, ἐπὶ
συνθήκης γεγонуίας, ὁ Κουβουδδῆς
ἐκείνην τὴν ὠπώραν. Κατὰ δὲ τὴν
ὠπώρας ἐπὶ τοῦ δένδρου, ἡ ζῆλος
βουδδῆν· ὅς, γνοῦς, ὡς κακὰ
πᾶν ἀξιόλογον πρᾶγμα καὶ τὴν
ὕψηλοῦ. Ὅτε δ' ἤλθεν ὁ Κουβουδδῆς
Σουβουδδῆς· «Ὅ,τι ἀρέσκει σοι,
ὡς τὴν γυναῖκα λαβεῖν βούλεται
ταῖς χερσὶ παρακειμένην κλίμακα,
ὁ Σουβουδδῆς ἔφη· «Ἄρας τὴν
χερσὶ, ταύτην λάβε κατὰ τὴν
καὶ ἀναχώρει.» Ὁ δὲ Κουβουδδῆς
νος, καὶ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ὁ
Πραββαβατῆ, οἶκοι ἐκοιμήθη.

Ν Ὑ Ξ τεσσα

Ὀψίας γενομένης κατὰ τὴν ἐπιδημίαν
τή· «Πορεύομαι, ὦ Σούκα, εἰ κέρδιον
κρίνατο· «Οὐκ ἀνοίκειόν ἐστιν ἐπὶ
θῆδας ὑπόκρισιν ποιῆσαι ἐν κέρδι.

Βραχμάν.» Καὶ ἐρωτηθε-
νατο·

«Ἐν Πανσαπούρα τῇ π
Σατρουμαρδάνας¹. οὐ ἡ θυ-
οἶδημα ἔσχε κατὰ τὸν λο-
πλαστρα θέντες, καὶ πολλὰ
τελευταῖον δ' ὠμολόγησαν,
ἀθεράπευτον. Ἀκούσας δ' ὁ
τὴν περίχωρον ὦδε· «Ὅστις
ρην, τοῦτον ὁ Βασιλεὺς πά-
δέ τινος γυνὴ ἐν κώμη, ἀκο-
τος, εἶπε τῷ κήρουκι· «Ὁ
ἔστιν ἄριστος· τοῦτον παράλ-
κὴν κόρην.» Πρὸς δὲ τὸν ἀν-
ὡς μάντις εἶ καὶ ἐπαιδὸς,
πόλιν πρὸς θεραπείαν τῆς
πολλὰ σοι ἀγαθὰ γενήσεται.»
Βασίλεια πρὸς τὴν βασιλικὴν
σησε, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἴδι-
θυρίζων· καὶ μετὰ ταῦτα
ἐπιτροχάδην ἔπη πολλὰ δύ-
τοιούτων βαρβαροφώνων κα-
εἰς μέγα ἡ βασιλικὴ κόρη·
καγχάσματος τὸ ἐν τῷ λαιμῷ
καὶ οὕτως ἰάθη. Χαρεῖς δ'
μᾶνι ἐδωρήσατο.» Ἀκούσας
μήθη.

(1) Σατρουμαρδάνας, Ἐχθροδάμας.

(2) Μαδαναρεκκά, Ἐρωτόγραφος.

Νὺξ τεσσαρακ

Τῆ ἐξῆς ἡμέρα κατὰ τὴν Πραββατὴ τῷ Σούκα· «Πορὲ ἔφη, εἰς ἀπόλαυσίν ἐστιν τῶν λέξαι καὶ πράξαι εἰς ἀπαλλαγῆ μαρή.» Καὶ ἐρωτηθεὶς, πῶς ἔχ κρίνατο·

«Ἐν κώμῃ, καλουμένην Δεου γυνὴ λίαν ἦν φίλερις, καὶ φίλ παραλαβοῦσα δύο παιδία, ἀβουλομένη εἰς ἑτέραν κώμην, οἶκος. Πολλὰς δὲ κώμας παραδρυμὸν, ἔνθα τίγρις, ἀναφανείσα δ' εἶπέ μοι, Πῶς αὕτη σωθήσ κρίνατο ἢ Πραββατὴ.» Ἄκου μένε ἐν οἴκῳ. Ἰδοῦσα ἡ γυνὴ τὴν πρὸς τοὺς ἑαυτῆς παῖδας· «Ἐφιλονεικεῖτε, καὶ ἠρίζετε, ὡς διαρρήξει, καὶ καταβροχθίσει· τὴν, καταφάγετε ἐκ συμφώνου ται.» Ἀκούσασα ἡ τίγρις, ὑπέρομομένη Βεαγραμαρή¹· καὶ φοβηθεὶς Πραββατὴ, ἐκοιμήθη ἐν οἴκῳ

---

(1) Βεαγραμαρή, Τιγριοφόρος, ἢ Θηροφειομένης.

ΝΥΞ ΤΕΣΣΑΡ

Περὶ δὲ τὴν ἐπιούσαν ἤ
λέγεις; πορευθῶ; Ὁ δὲ,
νοῦν σταθερὸν ἐν δεινοῖς, ὡς
γησαι πάλιν, ἔφη, ὅ,τι πάλ
σαι γὰρ ἐφίεμαι.» Ὁ δὲ Σο

Ἰδὼν κυνόλυκος ἐν τῷ δρυ
νην τὴν τίγριν, γελάσας, ἤ
ῶ τίγρι; Ἡ δ' ἀπεκρίνατο·
φεῦγε εἰς τινὰ τόπον ἀπόκρυ
μένην ἐκείνην Βεαγραμαρὴν·
δ' ὁ κυνόλυκος, ἔφη· «Αὕτη
ὄνόματος φοβεῖται· ὅθεν ἀν
τοῦ ἐμοῦ ὄνόματος.»—«Εἰ σ
μετ' ἐμοῦ.» Καὶ ὁ κυνόλυκο
ξεν, ἔχε με δεδεμένον περὶ τ
Ἡ δὲ τίγρις οὕτω καὶ ἐποίη
ἦλθεν ἐνώπιον τῆς Βεαγραμο
ὁ κυνόλυκος ἤγαγε τὴν τίγρ
καὶ ἐκδειματοῦσα· «Σὺ, πον
ὡς τρεῖς τίγρεις ἄξεις πρὸς ἐμ
δὲ μίαν μόνην ἤγαγες· ἀλλὰ
Ταῦτα εἰποῦσα, ἔδραμε μετὰ
γριος. Ἡ δ' ἔφευγε πάλιν ἀνά
τῷ λαίμῳ τὸν κυνόλυκον.» Ἀ
ἐκοιμήθη.

Νὺξ τεσσαρακο

Τῇ ἐπιούσῃ κατὰ τὴν δύσιν το
τή· «Πορεύομαι, εἴσοι δοκεῖ.»—
εἰ οἶδας ἀπαλλάξαι σεαυτὴν ἀπ
νόλυκος.» Καὶ ἐρωτηθεὶς, πῶς
κρίνατο·

«Δεδεμένος ὁ κυνόλυκος περὶ
τίγριος, ὡς χθὲς εἴρηκα, ἔπασχε
αἵματι περιρρέόμενος, ὅτε ἡ τίγ
φερεῖς καὶ κατωφερεῖς τόπους ἐ
Σκεπτόμενος δὲ, εἰς οἶον δεινὸν
ἀπαλλάξαι ἑαυτὸν, ἐγέλασε καὶ
τὴν αἰτίαν ἐγέλασεν, «Ἐγέλασα, ὅ
ἑμαυτοῦ ζωὴν, διὰ τῆς σῆς χάρι
Βεαγραμαρῆς. Ἄλλ' ἐὰν ἐκείνη ἴ
γουμένη ὑπὸ τοῦ χρομένου αἵμα
πῶς ζήσομαι; νῦν δὲ σκέψαι ἀκρ
ψαμένη ἡ τίγρις, ὡς ὀρθῶς λέγει
τόν· ὅς καὶ ἀπηλλάγη τοῦ δειν
λέγεται·

«Ὁ νοῦς μέγα ἀγαθὸν ἐστὶ τ
»ξης καὶ ἀνέσεως· οἱ δ' ἄνοες μ
Ἀκούσασα ἡ Πραββαβατὴ, ἐν οἴκῳ

Νὺξ τεσσαρακο

Κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς ἐπιούσῃ
βαβατὴ, εἶπε πρὸς τὸν Σοῦκαν.
θῆσαι.» Ὁ δ' ἔφη· «Οὗτός ἐστιν

εἰ οἶδας μὴ ἀπατηθῆναι,
 Καὶ ἐρωτηθεὶς, πῶς ἔχει
 «Ἔστι πόλις, Βιλασσα
 ἦν Ἀρινδάμας τοῦνομα· ἦν
 νος Βισνουσαρμάν, ὅς ἦν
 συνουσία οὐδεμία γυνή ἦνε
 πόλει, ὡς οὐδὲ πόρνη δὲ
 μᾶλλον ἄλλη γυνή. Καὶ
 παρὰ τοῦ Βραχμᾶνος ἐκκα
 βουλομένη ἀκουσθῆναι, ὡς
 τος Βραχμάν. Ἐλθὼν δὲ
 τῶν κολακειῶν καὶ περιτ
 μέχρι τοῦ μεσονυκτίου. Ἡ
 ἀήττητός ἐστι, καὶ μὴ δυ
 πορνοβοσκῶ· «Ὁ Βραχμάν
 αὐτῶ, ὅ,τι ἔδωκεν· ἐμοῦ
 γίνονται.» Ἡ δὲ πορνοβοσκ
 βάλλω τοιούτῳ ἀπατηλῶ
 Πιππάλα, ὅ ἐστιν ἐν τῇ
 κτωρ· σὺ δὲ, εἰποῦσα, ὡς
 ἠττημένον.» Οὕτω δὲ γε
 ἠττημένος· ἀναβλέψας δ' ε
 τὴν ὥραν, ἔγνω ἐκ τῶν ἀσ
 ἰδῶν ἐπὶ τοῦ δένδρου τὴν
 μίαν βῶλον, καὶ κατέρριψ
 κατὰ τῆς πόρνης, ἀνεχώρησεν
 Ἀκούσασα ἢ Πραββαβατῆ
 οἶκον κατ' ἐκείνην τὴν νύκ

---

(1) Ἀρινδάμας, Ἐχθροδάμας.

Νύξ τεσσαρακο

Κατὰ τὸ πέρασ τῆς ἐξῆς ἡμέρας
 «Πορεύομαι σήμερον, ὦ Σούκα.
 ἀφεῖσα τὴν οἰκείαν οἰκίαν, εἰ οἶδα
 τῆς Καραγαράς ἐν τῷ ἐκβαλεῖν τὸ
 πῶς ἔχει τοῦτο, ἀπεκρίνατο·

«Ἔστι πόλις, Βατσομᾶν τούνομα
 φὸς μὲν, πτωχὸς δὲ, Κεσσάβας
 ὄνομα Καραγαρά¹, τοσοῦτον ἦν κ
 δαιμόνιον, ὃ ὤκει ἐπὶ δένδρου ἐν
 τὸν φόβον αὐτῆς. Ἀλλὰ καὶ ὁ Βρ
 κίαν τῆς γυναικὸς, ἀπεδήμησε. Κ
 εἶδεν αὐτὸν ἐκεῖνο τὸ δαιμόνιον.
 ξενίαν σοι ποιήσω.» Ἀκούσας δ
 φοβοῦ, ἔφη τὸ δαιμόνιον· ἐγὼ γὰ
 τοῦ ἐν τῷ οἴκῳ σου δένδρου· εἶτα
 φόβον τῆς Καραγαράς, καὶ κατέ
 πάλαι δεσπότης μου ἐχρημάτισας,
 θόντι σοι ποιῆσαι. Ὅθεν πορεύθητι
 ἔνθα Βασιλεύς ἐστι, Μαδάνας τοῦ
 ἢ ὄνομα Μριγαλοσάνα³, εἰσελεύσομαι
 ἐπωδῶν ἄλλων, ἀλλ' ἢ διὰ τῆς
 μὲν οὖν δαιμόνιον, ταῦτα εἶπόν, κ
 κόρη. Ὁ δὲ Βραχμᾶν ἦλθεν εἰς τ
 τὴν, καὶ ἀκούσας τοῦ κήρυκος,
 οἶκον· πολλὰ δὲ ἴδια τῶν φαρμακ

(1) Καραγαρά, Χειροφάρμακος.

(2) Μριγαβατή, Ἐλαφόπολις.

(3) Μριγαλοσάνα, Ἐλαφῶπις.

σαντος, τὸ δαιμόνιον οὐκ
 Βραχμᾶν, ὡς οὐκ ἄλλως π
 φώνησεν· «Ἐν ὀνόματι τῆς
 μόνιον εἶπεν· «Ἰδοὺ ἐξέρχο
 Βασιλεὺς ἔδωκε τῷ Βραχμᾶν
 καὶ τὴν κόρην εἰς γάμον.»
 μήθη ἐν οἴκῳ.

Ν Ὑ Ξ τ ε σ σ α

Τῇ ἐπιούσῃ, βουλομένης
 «Πορεύθητι, εἶπεν ὁ Σούκας,
 Καραγαράς, διίσχυριζομένου
 ὅπως ἐγένετο, ἀπεκρίνατο·

«Ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ἐκεῖνο τ
 τὴν τὴν πόλιν, καὶ εἰσῆλθεν ε
 τοῦ πατρὸς τοῦ προειρημένου
 λοςάνα¹. Θλιβομένη δὲ λίαν
 σκέλετρον ἐγένετο. Ὁ δὲ Βα
 μετεπέμψατο παρὰ τοῦ Βασιλ
 σάβαν· ὃς παρακληθεὶς καὶ
 ἑαυτοῦ γυναικὸς, παρεγένετο
 δαιμονόληπτον Βασίλισσαν. ὁ
 εἶπεν ὀνειδιστικῶς καὶ ἀπειλι
 σα εἰς τὸ βούλημά σου· νῦν δ
 τόν.» Ἀκούσας ὁ Βραχμᾶν,
 δαιμόνιον· καὶ προσελθὼν, εἶ
 πτου Βασιλίσσης· «Ἡ Καραγα
 ῆλθον, μηνύσων σοι τοῦτο.» Ὡ
 Καραγαρά ἐρχεται, ἐφοβήθη, κ

(1) Σουλοσάνα, Εὐῶπις.

μάν, τιμηθεῖς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, γαβατήν.» Ἀκούσασα ἡ Πραββαβα

Νὺξ τεσσαρακο

Ἐλθόντος εἰς δύσιν τοῦ ἡλίου κ
 πάλιν ἡ Πραββαβατή· «Πορεύομαι
 γελῶν ὁ Σούκας, εἰς τρυφήν ἐστ
 Πορεύθητι μὲν τοι, εἰ οἶδας ποιῆ
 λων, καθὼς ὁ Σανκαταλής·» καὶ
 Σανκαταλής, ἀπεκρίνατο·

«Ἐν Παταλιπούρα¹ τῆ πόλει Π
 ζόμενος· ἐκ γὰρ τῆς μεγάλης συ
 τοῦ ἀρχιβουλευτοῦ, ᾧ ὄνομα Σαν
 τῆς γῆς, ὑποτελεῖς ἦσαν αὐτῷ τῷ

«Ὅμιλος ἐχθρῶν πολλῶν οὐδεμί
 » πεφραγμένῳ σώματι ὑπὸ συνέσεω
 » τῷ ἔχοντι ἐπὶ κεφαλῆς οὐρανίσκο

Ἄσπλαγχνος δὲ γενόμενος ὁ Β
 ἀμέτρως, ἐποίησε τὴν γῆν πτωχὴν
 συνετοῦ Σανκαταλῆ ἔβαλεν αὐτὸν
 κον· ὃς καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ πολὺν χ
 ὡς ἀπέθανεν. Εἷς δέ τις Βασιλεὺς
 λόμενος βεβαιωθῆναι, εἰ ἀληθεύει
 χιβουλευτοῦ, πέμψας τῷ Νάνδα δύ
 νεῖς, ἐζήτει, ὅποτέρα εἴη μήτηρ
 οὐδεῖς τῶν ἐκεῖ ἵππιατρῶν καὶ ἵππ
 μόνων, ἠδύνατο διαγνῶναι, καὶ δια
 ταῦτα διενοεῖτο· «Μεγάλη ζημία
 σεως τοῦ εὐφρονος Σανκαταλῆ· ὀρθ

(1) Λέγεται καὶ Παταλιπούτρα, καὶ Που

«Μέγα τὸ διάφορον τῆς
 »τοῦ ἀπολωλὸτος εὐφρονοῦ
 »γῆ εὐκτητός ἐστιν· ὁ δ' εἰς

Ταῦτα διανοησάμενος, ἦν
 ὁ Σανκαταλῆς ἐν τῷ λάκκῳ
 δοκεῖ, ἐπειδὴ λαμβάνει τὸ
 ἔξαχθέντος δὲ ἐκ τοῦ λακκοῦ
 «Σὺ εἶ ὁ ἐμὸς βουλευτής,
 ὁ ἐμὸς ὀδηγός, ὁ ἐμὸς χορο-
 βέρνημα.» Καὶ ὁ βουλευτὴς
 δ' ἀπεκρίνατο· «Τούτων τῶν
 τῆρ, ἢ θυγάτηρ; διάλυσιν
 βλήματος καὶ τοῦ γρίφου δὲ
 Ἀκούσας ὁ βουλευτής ἐπέτε-
 τὸν χαλινὸν, καὶ ἀπολύσαι
 μὲν θυγάτηρ ἔδραμεν εἰς τὴν
 ἔλειχε τὴν θυγατέρα. Γενο-
 καὶ διακρίσεως, χαρεῖς ὁ Βασι-
 καὶ πολλὰ ὁμοῦ δωρήματα
 σασα ἢ Πραββαβατῆ, ἐκοιμ

Ν Ὑ Ξ Τ Ε Σ Σ Α

Κατὰ τὴν ἐξῆς ἐσπέραν
 πρὸς τὸν Σούκαν· «Πορεύομαι
 λαυσιν τοῦ ἐφετοῦ, εἰ σύνε-
 οῖα ὁ Σανκαταλῆς.» Καὶ ἐ-
 κρίνατο·

«Ὁ Βασιλεὺς τῆς χώρας
 Βασιλεῖ Νάνδα μίαν βακτηρίαν
 ἐζήτει, πότερον τῶν ἄκρων

κορυφή. Ἄλλ' οὐδείς τῶν ἐκεῖ εἶ-
 καί τοι ἐθεώρησαν ἀκριβῶς, καί
 βακτηρίαν. Ἰδὼν δ' ὁ Βασιλεὺς,
 ται, ἔφη τῷ βουλευτῇ Σανκαταλῷ
 διαλύσαι δύναται τὴν ἀπορίαν.»
 ῥιψε τὴν βακτηρίαν εἰς ὕδωρ, ἧς
 ἐβυθίσθη ὀλίγον εἰς τὸ ὕδωρ, ὡς
 ρον· ἐκ δὲ τούτου διελύθη ἡ ἀπ-
 τοῦ Βασιλέως τῆς Βαγκάλας, ἐλ-
 Οἱ δὲ Βασιλεῖς, ἀκούσαντες, ὑπήκ-
 Βασιλεῖ Νάνδα, ὡς πρότερον.»
 ἐκοιμήθη ἐν οἴκῳ.

Ν Ὑ Ξ τεσσαρακοσ

Κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου τῆς
 βαβατῆ, «Πορευθῶ;» Ὁ δὲ Σούκ-
 αἷσχος γίνεται πορευθείση, εἰ οἷον
 ἀσφάλειαν καὶ σωτηρίαν, ὡς ὁ Δαρ-
 πῶς ἔχει, ἀπεκρίνατο·

«Ἔστιν ἐπὶ γῆς κωμόπολις,
 δύο ἦσαν φίλοι, καλούμενοι, ὁ ρ-
 φρων) ὁ δὲ Δουσταβουδδῆς, (Κα-
 εἰς κτῆσιν πλούτου. Πλουτήσαντες
 καὶ πλησίον ὄντες τῆς οἰκείας κώ-
 ρυξαν τὸν πλοῦτον πρὸς τῆ ρίζῃ
 ἐπιβουλευθεῖεν, ὅταν φανῶσιν, ὡς
 καὶ γνώμην ἔθεντο ἐλθεῖν μετέπει-
 ρωρυγμένον πλοῦτον. Ἄκουσον δὲ
 βουδδῆς, καί τοι οὐκ ἐστὶν εὐλογον

«Οὐ λεκτέον, ὅ,τι κακὸν ὠράθ

γησις γὰρ κακῶν, κακόν
 λάθρα ὁ Δουσταβουδδῆς, α
 παρέλευσιν χρόνου, ἐλθόντω
 πλοῦτον, εὐρέθη ὁ τόπος
 ὡς ὁ Δουσταβουδδῆς ἀφείλε
 Βασιλέα, προσανεκλαύσατο
 εἶπεν, «ὡς ὁ Δαρμαβουδ
 τὸ ἱερὸν δένδρον αὐριον μ
 ξαντος δὲ τοῦ Δαρμαβουδ
 Δουσταβουδδῆς πρὸς τὸν ἐ
 σελθε εἰς τὸ κοιλῶμα ἐκεῖ
 αὐριον καλέσωμαι αὐτὸ εἰς
 ὡς ὁ Δαρμαβουδδῆς ἐστὶν ὁ
 δένδρον πρῶτ' τῶν τε διαφο
 ἄλλων θεωρῶν, ὁ Δουσταβο
 εὐλαβῶς, εἶπεν· «Ἐπικαλοῦ
 «Πότερός ἐσιν ὁ κλέπτῃς ;»
 σεν ὁ ἐν τῷ κοιλῶματι τοῦ
 Τηνικαῦτα ὁ Δαρμαβουδδῆς,
 ἐπὶ τοῦ κοιλῶματος τοῦ δέ
 ἐξεπήδησεν ἐξαίφνης ἡμίφλε
 τοῦ δόλου, ὁ μὲν Δουσταβου
 ψεύστης· ὁ δὲ Δαρμαβουδδῆ
 σασα ἡ Πραββαβατῆ, οἴκοι

Ν Ὑ ξ π ε

Κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς νυκτὸς
 βαβατῆ· «Τί φῆς ; πορευθῶ
 Σούκας, εἰς ἀπόλαυσιν τοῦ,

(1) Ἀμαρτίαν ποιεῖ ὁ λέγων τὰς ἀμ

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΙ ΝΥΚ

τοιαῦτα, δεινοῦ ἐπιπεσόντος, οἷα ὁ
θεὸς οἷα εἶρηκεν, ἀπεκρίνατο·

«Ἔστι πόλις, Σαματκάρα τούνο
καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ φυλαὶ καὶ τὰ
οὐκ ὀλίγοι, σὺν γυναῖξί καὶ τέκνοις,
ἐφ' ἀμαξῶν εἰς προσκύνησιν ἀγίου
φέροντες καὶ πάντα τὰ ἐφόδια. Κ
ἐπέπεσόν ἐπ' αὐτούς· οἱ, διασκορ
κάκεῖσε. Βραχμᾶν δέ τις, Γαγκίλ
περικυκλώθη ὑπὸ τῶν ληστῶν· ὁ
φόν, φεύγοντα σὺν τοῖς λοιποῖς,
βόησε τολμηρῶς καὶ θαρράλέως· «
μοι τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐλεφαντικοῦ κ
ἐν' ἀπολέσω ἀπαξάπαντας δι' ἐνὸς
σταί, ἀκούσαντες, ἔφυγον, φοβηθέν
σταται ἀρμοδίως τῷ καιρῷ, τοῦτο
σθαι καὶ καταβαλεῖν.» Ἀκούσασ
ἐκοιμήθη.

Ν Ὑ Ξ Π Ε Ν Τ Η Κ Ο Σ Τ

Διανύσασα τὴν ἐξῆς ἡμέραν ἢ Π
ἐσπέραν τῷ Σούκα· «Πορεύομαι.»
ἐπίστασαι διάλυσιν ποιῆσαι τῶν
Καὶ ἐρωτηθεὶς, πῶς ἔχει τὸ τῆς Ζ

«Ἐν Πρατισθάνῃ τῇ πόλει Βασ
λούμενος· οὗ ὁ υἱός, ᾧ ὄνομα Δουρδ
τοῖς πατρικοῖς χρήμασιν, ἀλλὰ
προσπορισθεῖσιν, ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς
ρων ὁμογνωμόνων, ᾧ ὁ μὲν ἦν υἱὸς

(1) Εὐνίκη, ἢ Καλλινίκη.

νος, ὁ δὲ ἐμπόρου. Κατὰ
 τες, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους
 τὸν ὠκεανὸν, ὅς ἐστιν ἡ π
 σέβας δείζωμεν, καὶ θερα
 λέγεται γάρ·

«Τοῖς ἐπιστήμοσι, τοῖς
 »τοῖς ἥρωσιν ἀρμόδιός ἐστι
 »τόπος τούτου ἀνώτερος.

«Οἱ ἀγαθοὶ αἴτιοι γίνον
 »ἐκ τῶν δεινῶν, καθὼς οἱ
 »τῆς λυτρώσεως τῶν ἐμπαυ

Τοιαῦτα συσκεψάμενοι, ἦ
 ναν ἐκεῖ, νηστεύσαντες, τρι
 νὸς, ἔδωκε τοῖς τέσσαρσι
 Ἀναστρέψαι δ' οἴκαδε βου
 τοὺς τέσσαρας ἀδάμαντας
 λάττειν αὐτούς. Ὁ δὲ,
 ἀδάμαντας, ἔμεινεν ὀπίσω
 σκευῆς τῶν ἐνοχλούντων,
 Γνόντες δ' οἱ λοιποὶ, ὡς αὐ
 γει, ἐλθόντες εἰς Ἰραθατῆ
 τῷ ἐκεῖ Βασιλεῖ, ὃς ἐκαλεῖ
 χεῖν τοῦ δικαίου ἄνευ βίας
 μενον. Ὁ δ' Ὑπαρχος, ᾧ ὄνομα
 νας, καὶ ἐξετάσας, οὐκ ἠδύν
 γὰρ τρεῖς ἔλεγον, ὡς ὁ υἱὸ
 μαντας· ὁ δ' ἔλεγεν, ὡς
 Ὑπαρχος, ἦλθεν οἴκαδε περὶ
 χου, ἧ ὄνομα Ζαΐασρῆ, ἰδοῦσ
 νουν, ἠρώτησε τὴν αἰτίαν· ὁ
 μα. Ἀκούσασα ἡ θυγάτηρ, εἶπ

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΙ ΝΥΚΤ

πρὸς ἐμὲ καὶ τοὺς τέσσαρας· ἐγὼ
μαντας.»—«Ὅτε ἐγὼ, ἔφη, οὐκ
ἦ δ' ἀπεκρίνατο· «Μὴ λέγε ταῦτα
ἐννοεῖ τοῦτο, ἄλλος δ' ἐκεῖνο· διό

«Τὰ δύσκολα διαλύονται παρ
» κρίσιν, καθὼς τὸ σκότος διασκε
» φῶς ἐν χειρί.

Μηδεμίαν φροντίδα ἔχε περὶ
τοὺς ξένους.» Περμφθέντες δὲ π
ὑπὸ τῆς θυγατρὸς, καὶ ἐκοιμήθη
Ἐν δὲ νυκτὶ, κοσμηθεῖσα ἡ θυγάτ
τον πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ Βασιλέως,
μοι ἑκατὸν χρυσᾶ νομίσματα,
«Ἐγὼ πᾶσαν τὴν πατρικὴν Βασιλ
οὐδέν τι ἔχω.» Γνοῦσα δ' αὐτὸν,
τὸν υἱὸν τοῦ Βραχμᾶνος, πρὸς δ
«Ὅσῃν γῆν ἔχει ὁ πατήρ μου, ἡ
Βασιλέως, ταύτην δώσω σοι.» Γνο
ἔχει ἀνά χειρᾶς, ἤλθε πρὸς τὸν
τὰ αὐτά. Καὶ ὅς ἔφη· «Οὐδέν ἔχα
ὅμως δώσω σοι, ὅσα ἂν κτήσωμι
καὶ τοῦτον ἄπορον, ἤλθε πρὸς τ
ὸν καὶ εἶπε τὰ αὐτά. Ὁ δὲ, ἀκού
τι· «Λάβε, Κυρία, τέσσαρας ἀδ
καὶ ἐκβαλὼν τοὺς τέσσαρας ἐκε
δεδεμένους περὶ τὸν μηρὸν, ἔδω
λαβοῦσα, εἶπε, σκηπτομένη, ὡς
νεστιν αὐτῷ. Κατὰ δὲ τὴν ἔω ἔ
ἑαυτῆς πατρί· ὁ δὲ ἐνεχείρισεν ἔ
ἐνὶ ἑκάστῳ τῶν τεσσάρων ἑταίρων
οἴκαδε.» Ἀκούσασα ἡ Πραββαβατ

Νὺξ πεντη

Τῇ ἐπιούσῃ πάλιν εἶπε
 Σούκα.» Ὁ δὲ, «Πορεύθητι
 τοιαῦτα, οἷα ὁ Βισνοῦς ἐ-
 δὲ, πῶς ἔχει τὸ τοῦ Βισνο
 «Ἐν πόλει Σανεραβατῆ
 ὁ Ἰπαρχος, ᾧ ὄνομα Σουσο
 νοῦν, ὃς ἀπεστέλλετο παρὰ
 εἰρήνης ἢ πολέμου. Ἐκπε
 ἰδιώτευε· καί τοι δὲ ἐπτῶ
 ὑπέροφρος, δι' ὃ ὁ Βασιλεὺς
 ὁ Ἰπαρχος εἶπε πρὸς τὸν Β
 ἐστι, καὶ φιλόφρων, καὶ ἔμ
 ὄθεν πεμφθήτω, παρακαλῶ
 σιλεὺς, ἐναντίος ὢν τῇ γνώ
 ἐν πυξίδι, καὶ σφραγίσας α
 «Ἐγχείρισον τοῦτο τὸ δῶρον
 Ἐλθόντος τοῦ Βισνοῦ, καὶ ἀ
 ὡς τέφρα ἐστὶν ἀπαισία·
 Ἰδὼν δ' ὁ Βισνοῦς τὸν Βασιλ
 ἔννοους· «Ὁ ἐμὸς Βασιλεὺς ἰ
 θυσιαστηρίου ἔπεμψέ σοι τ
 ἐστι, σωτηριώδης, καὶ ἀτ
 Ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς, ἀναστ
 τέφραν εὐλαβῶς· καὶ χαρεῖς,
 πεμψεν αὐτὸν μετὰ μεγάλω
 δοῦναι τοιαύτην ἀπολογίαν
 μένε ἐν οἴκῳ.» Ἀκούσασα ἡ

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΙ ΝΥ

Ν Ὑ Ξ Π Ε Ν Τ Η Κ Ο Σ

Κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς ἐπιούσης βαβατὴ τὸν Σούκαν, εἰ εὐλογον εἶνατο· «Πορεύθητι, εἰ οἶδας τοιαῦτα Σρηδδάρως.» Καὶ ἐρωτηθεῖς, οἷα ἔλ

«Ἐν τινὶ κώμῃ Βραχμάν, Σρηδδάρως ζεῦγος σανδαλίων παρὰ σκυτοτόμον ἔφη, ὡς μετέπειτα ἀποδώσει· αἰεὶ τιμὴν· ἀλλ' ὁ Βραχμάν ἔλεγεν· ποιήσω σε.» Πολλοῦ δὲ χρόνου παρὰ Βασιλεῖ, καὶ διὰ τοῦτο χαρὰ ἦν αὐτῷ· ὁ Βραχμάν τὸν σκυτοτόμον, ἔπειθ' ἔλεγεν· «Πορεύθητι, ὅπως πληρώσω, ὃ εἶπόν σοι πολλάκις ποιήσω σε.» καὶ παραλαβὼν αὐτὸν εἰς αὐλὴν, καὶ εἶπεν· «Υἱὸς τῷ Βασιλεῖ ἔσθαι καὶ πλήρης εἶ; ἢ οὐ;» ὁ δὲ Βραχμάν εἶπεν· «Ἄσμενός εἰμι καὶ πλήρης.» (Εἰ γὰρ οὐκ ἔσθαι, μὴ τυφθεῖη, καὶ προπηλακιστῶν ὑπηρετῶν) «Ἄπιθι οὖν, ἔφη ὁ Βραχμάν εἰς τὸ ἐξῆς· καὶ σὺ γὰρ αὐτὸς ὡς εἶπες, πλήρης εἶ, ὡς ἐγὼ αὐτὸς ὑπεσχόμην· ὁ δὲ βαβατὴ, ἐκοιμήθη ἐν οἴκῳ.»

Ν Ὑ Ξ Π Ε Ν Τ Η Κ Ο Σ Τ

Εἰπούσης τῆς Πραββαβατῆς καὶ πορεύεται, «Πορεύθητι, εἶπεν ὁ βαβατὴ ἐν δεινοῖς, οἷα ὁ δανειστὴς καὶ ἐρωτηθεῖς, τί πεποίηκεν, ἀπεκρίνατο·

«Ἐν κώμῃ, ἣ ἐκαλεῖτο Τριπάθη.»

τὸ ὄνομα· ἦν δ' ὑπὲρ τὸ
 ρευθεῖς δέ ποτε εἰς ἑτέραν
 νεια, ἐπανέστρεφεν οἴκαδε
 σταῖς· οὓς ἰδὼν, ἔθετο τὸ
 δένδρου Βάτα¹, λέξας, καὶ
 σοῦτον ἔλαβον ἐκ τοῦ ὄφε
 ἰδόντες, καὶ ἀκούσαντες,
 προσκυνήσαντες, ἀνεχώρη
 δὲ τοκιστῆς, ἀναλαβὼν με
 οἴκαδε ἀσφαλῶς.» Ἀκούσα

Ν Ὑ Ξ π ε ν τ

Κατὰ τὴν ἐπιουσαν ἔφη
 ρεύομαι σήμερον εἰς ἀπόλ
 «Πορεύθητι, ἔφη, εἰ οἶδας
 οἰκείῳ ἀνδρὶ, γνωσθεῖσα, ο
 Ἐρωτηθεῖς δέ, πῶς ἔχει το

«Ἐν Ἀβαντῇ τῇ πόλει Β
 οῦ ἡ γυνή, ἣ ὄνομα Σανδρα
 Σουβαραάμας, καὶ συνεγίνε
 Καί ποτε κατὰ τὴν νύκτα
 ἀστράπτοντος, ἐξελθοῦσα ἡ
 ἐρώμενον Σουβαραάμαν· ἠκο
 γνωσόμενος, ποῖ πορεύεται.
 θυρίδος ὁ Σουβαραάμας, ἐρχο
 σας, εἶπεν ἐκφώνως ταῦτα·
 ὃ λέγεται, ὅτι δειλή ἐστιν

(1) Λέγουσι καὶ πιστεύουσιν, ὡς
 μόνων.

ὁ Βασιλεὺς, ἐπανεκάμψεν οἴκαδε τὸν Σουβδράμαν, ἐπίθετο. « Τυχθὲς τῇ νυκτί; » « Ἐγὼ νομίζω, ὅτι δειλή ἐστὶν ἡ θήλεια. » Ὁ δὲ λόγος, ἀπεκρίνατο εὐθέως. « Θήλ τὴν φήμην σου, ὦ Βασιλεῦ, ἢ δ' ἀπέραντον γῆν, διέβη τὸν δυσδιάττον δουσανάβατον οὐρανὸν, καὶ τὸν κόσμον, ἔνθα φοβεροὶ εἰσὶν ὄφεις καὶ το ἐλογισάμην, ὡς ψευδὲς ἐστὶν, ἡ θήλεια. » Ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς, σοφὸς, δυσεύρετός ἐστι· πολλαὶ στοι· καὶ διὰ τοῦτο ἔδωκεν αὐτῷ βαβατῆ, ἐκοιμήθη ἐν οἴκῳ.

Ν Ὑ Ξ π ε ν τ η κ ο

Περὶ τὸ τέλος τῆς ἐξῆς ἡμέρας, βαβατῆν ἐτοίμην οὔσαν ἀπιέναι, « τοιαῦτα, οἷα ἡ Ρουβινὴ εἰς ἀποῖν Ἐρωτηθεὶς δὲ, πῶς ἔχει τοῦτο, ἀπ

« Ἐν κώμῃ, ἣ ὄνομα Μαγκάλα, λούμενος· ἔς, παραλαβὼν ποτε τῆμα Ρουβινὴ, ἐπορεύθη εἰς τέμενος ἐορτῆς οὔσης. Σκοπήσας δὲ τὴν ἐασασαν ἐρωτικὸν ἐτέρῳ ἀνδρὶ, ἐπατυπῶν κατέκλεισε τὴν γυναῖκα, ἐξέρχεσθαι. Ἡ δὲ, ἀγανακτήσασα, τῷ ἐρωμένῳ πρὸ ὀφθαλμῶν τοῦ εὐροῦσα, εἶπε τῷ ἐρωμένῳ. « Ἐλθέ ρύξας τὴν γῆν τῆς αὐλῆς τοῦ οἴκου

τοσοῦτον, ὅσον χωρεῖν τὸ
 τὸ αἰδοῖον.» Ὁ δ' ὠμολόγησεν
 νύκτα, ἐλθόντος τοῦ ἐρωμένου
 τὴν σκιὰν τοῦ δένδρου πρὸς
 λέγουσα τῷ ἑαυτῆς ἀνδρί·
 ἐπὶ τῇ τοξικῇ, καὶ ἄγε τόξον
 γινῶ τὴν ἐπιτηδειότητά σου.
 ἐξελθὼν μετὰ τοῦ τόξου, ἐπὶ
 νης. Ἡ δὲ, συνοῦσα τῷ ἐρωμένῳ
 σον.» Ἐξελθόντος δ' ἔπειτα
 καὶ εὐρεῖν τὰ πεπτωκότα βλάστη
 καὶ ἀναβάσσει ἐφ' ἵππου, ὃν ἤκου
 γε· «Πρὸ ὀφθαλμῶν σου, μάστιγας
 νῦν δ' ἄπειμι.» Ὁ δὲ, ἰδὼν αὐτὴν
 ἡσχύνθη. Τίς ἄρα οὐ κακῶς
 θῶς ἄρα λέγεται·

«Τοῦτο τὸ πᾶν, ὡς δένδρον
 » ἢ γυνή, ἢ δὲ γῆ, ἢ βδελυρὸν
 » καρπὸς, τὰ πάθη. Ἄρα ἀγαθὸν

«Ἡ μὲν ἀγνοία αἰτία ἐστὶν
 » ἢ γυνή· ἢ δὲ μετὰ γυναικὸς ὁ
 ἄνθρωπος τὴν μετὰ γυναικὸς ὁμιλίαν

Ἵπολαβοῦσα δ' ἢ Πραβδοῦσα
 γυναικὸς, ἢ αἰτία ἐστὶ τῆς γενεᾶς
 τέρψεως; διὸ καὶ λέγεται·

«Ἄνευ τῆς γυναικὸς ὁ ἄνθρωπος
 » εὐθυμον καὶ εὐδαίμονα· ἢ γὰρ
 » σίας, σωρὸς ἀγαθῶν καὶ πηγὴ

«Ταῦτα, ὅσα εἶρηκας, εἶπε
 μόνην τὴν ἀγαθὴν καὶ σώφρονα

«Μεγάλη ἐστὶν ἡ διαφορὰ τῶν

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΙ ΝΥΚΤ

»ἵππων, τῶν ἐλεφάντων, τῶν ἐκ
 »τῶν λίθων, τῶν ἱματίων, καὶ τῶν
 Πραββαβατῆ, οἴκοι ἐκοιμήθη.

ΝΥΞ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤ

Κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου τῆς
 λιν ἢ Πραββαβατῆ, ὅτι πορεύετα
 κας, εἰς ἀπόλαυσιν τοῦ ἔφετοῦ,
 σαι ὅ,τι ἐποίησεν ἡ Δουσσηλά ἔμπ
 Καὶ ἐρωτηθεὶς, πῶς ἔχει τοῦτο, ἀ

«Ἔστι κώμη, Λοχαπούρα¹ καὶ
 Βιράζης ὀνομαζόμενος, οὗ ἡ γυνή
 γῆς ἦν καὶ ἀκόλαστος. Καί ποτε
 κολικαῖς γυναιξίν εἰς γειτνιαζουσα
 ὀρροῦ τε καὶ γάλακτος· καὶ εἰσελ
 Γανέσσα, πλησίον τῆς κώμης, αἱ
 τῷ θεῷ ἐποιήσαντο, αὕτη δὲ ἐν φ
 κερδῆς ἢ ἀπεμπόλησις γένηται. Ἰ
 ἐν φίλημα τῷ θεῷ Γανέσσα, κατὰ
 βετο αὐτῆς ἐκ τῶν χειλέων, καὶ
 κύνα. Ἐλθοῦσαι δ' αἱ λοιπαὶ εἰς τ
 λῶσαι, τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς τὸ γεγονό
 τῆν, οὕτως ἔχουσιν, ἔκλινε τὴν
 αὐτῆς, εἰπών· «Ἄξία εἶ προσκυνή
 σας, ἰδὼν τοῦτο τὸ ἀστεῖον, ἐγ
 ναῖκα. Προσκυνήσας δ' ὁ Βουκόλ
 αὐτῇ τὴν προτέραν μορφήν. Ἦσ

(1) Λοχαπούρα, Σιδηρόπολις.

(2) Εἰρωνικὸν τοῦτο· οἶνεϊ ἔλεγεν ἀπο
 θεοῦ γὰρ ἠθέλησας παῖξαι.

προτέραν μορφήν τῆ γυναι
ἐπανεκάμψεν οἴκαδε.» Ἄκ
ἐκοιμήθη.

Ν Ὑ Ξ Π Ε Ν Τ ῆ

Κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς ἐ
τῆς, ὅτι πορεύεται, «Πορ
σύνεσιν διαγνῶναι τὸ ἀμφ
βῆματι τοῦ Βασιλέως Βήρα
ἀπεκρίνατο·

«Ἐν πόλει, ἧ ὄνομα Σαγα
λούμενος· οὗ τὸ βῆμα ἦν π
οὔτω τεχνικῶς κατεσκευασμ
εἶχεν ὕδωρ· καὶ διὰ τοῦτο
σας δὲ καὶ ὁ Βασιλεὺς τῆ
πρέσβυν εἰδήμονα πρὸς τὸν
λῶν, πολυτίμων ξιφέων, καὶ
ἐκεῖνο τὸ διάσημον βῆμα.
τοῖς ἄλλοις καὶ τοῦτο τῷ Βα
καλῶ, τὸ Βασιλικὸν βῆμα.»
ξω σοι αὐτό·» καὶ περὶ τὴν
αὐτῷ αὐτό. Ὁ δὲ, θεωρήσας
ναι, ἔρριψε τὸν ἑαυτοῦ δακτ
ἐξ ἀπροόπτου· καὶ οὕτως ἐγν
ἦν ἐκ στερεᾶς ὕλης κατεσκευ
ἐδόκει τοῖς πολλοῖς.» Ἄκ
ἐκοιμήθη.

(1) Σαγκαπούρα, Κογχόπολις.

Ν ὕ ξ π ε ν τ η κ ο σ

Τῆ ὑστεραία ἤρετο ἡ Πραββα
 ρεύθητι, ἀπεκρίνατο ὁ Σούκας, εἰ
 μένου, καὶ ἐντρυφῆσαι, καθὼς ἡ
 πῶς ἐγένετο, ἀπεκρίνατο·

«Ἔστι πόλις Ῥεβὰ τοῦνομα· ἐν
 καλούμενος· οὗ ἡ γυνή, ἥ ὄνομα
 μοιχαλὶς δέ. Καί ποτε ἐπορεύθη
 Τέμενος θεοῦ, πανηγύρεως οὔσης,
 καὶ ἠράσθη αὐτοῦ. Ὅρθως ἄρα λέγεται·

«Ἡ γυνή διαφθείρεται ἐν τεμένει
 »νηγύρεσιν, ἐν ἀλλοτροίοις οἴκοις,
 Καλέσασα δ' αὐτὸν διὰ νεύματος,
 ὁ ἐμὸς ἀνὴρ δύσκολός ἐστιν· οὐ
 τῆς οἰκίας, ὅταν θέλω· ὅθεν ἐγὼ
 μαι, ὡς κακῶς ἔχω, νυγεῖσα ὑπὸ
 τὴν θύραν τῆς ἐμῆς οἰκίας, ὡς ἐπα
 Τοιαῦτα συνθέμενοι, ἀνεχώρησαν ἐ
 τῆς ἐπιούσης, ἡ μὲν γυνή ἤρξατο
 καὶ θνήσκει, νυγεῖσα ὑπὸ σκορπίου
 ἀνδρα ἀγαγεῖν φαρμακέα· ὁ δ'
 τῆς θύρας, κράζων, ὡς ἐπαιδός
 Ἐξελθὼν δ' ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς,
 στὸν φαρμακέα· πρὸς ὃν καὶ εἶπε
 καὶ ἴασαί μου τὴν γυναῖκα, πάσῃ
 ἔφη αὐτῷ· «Μὴ φοβοῦ, αὕτη γυνή
 καριστὸς ἔσῃ ἐπὶ τῇ ἀγαθῇ τύχῃ,
 ἰδία τέχνη.» Τοιαῦτα εἰπὼν, ἐπέ
 ναικὸς κατάπλασμα τι πικρὸν· καὶ
 «Τοῦτο ἀπαλλακτικόν ἐστὶ παντὸς

ὄθεν ἐκμύζα τὰ χεῖλη τῆς γυναικὸς αἰσθόμενος πικρότητος, ἔφη·
 δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐκμυζᾶν, κατεφίετο
 κατέδακνεν αὐτά· καὶ αὐτὴ
 νης δὲ τῆς ἀσελγοῦς γυναικὸς
 τῶν ποδῶν τοῦ νομιζομένου ἰσχυρῶν·
 πῶν· «Καὶ ἐγὼ εἶμι σὸς καὶ
 τῆς ἡμέρας ἐσύχναζεν ὁ ἐρώμενος
 θαρράλέως, ὡς εὐεργέτης, καὶ
 ναικί, ὅτε εὗρισκε καιρόν. Εἰ
 τεργάζεσθαι, πορεύθητι πρὸς
 βαβατῆ, οἴκοι ἐκοιμήθη.

Ν.ὸ ξ. ἐξ.

Κατὰ τὴν ἐξῆς ἡμέραν, παρὰ
 Πραββαβατῆς, ἔφη ὁ Σούκας·
 ἐφετοῦ, εἰ οἶδας πράξαι τοιαύτην
 χάνα.» Καὶ ἐρωτηθεὶς, πῶς ἔστιν.

«Ἔστι κωμόπολις, Γαμββέ, ἢ
 Κουχάνας τὸ ὄνομα, ὃς εἶχε δούλους
 ἐκαλεῖτο σοβδικὰ, ἢ δὲ Ρέζικ
 κολος, ἐδείματο οἰκίαν ἔξω
 καὶ αἰεὶ ἦν παρατηρῶν τὴν θύραν
 αἱ γυναῖκες ἀγαγεῖν κουρέα
 νύχιζεν αὐτάς, αἱ ἐξέτεινον
 οὔσαι ὀπισθεν παραπετάσμα
 ἀνδρὸς, αἱ γυναῖκες, δοῦσαι
 ψέλλια, εἶπον· «Λάβε ταῦτα,
 ἡμᾶς νεανίαν τρόπῳ κρυφίῳ.
 οὔτω ποιήσειν, ἀπῆλθεν οἴκαδ.

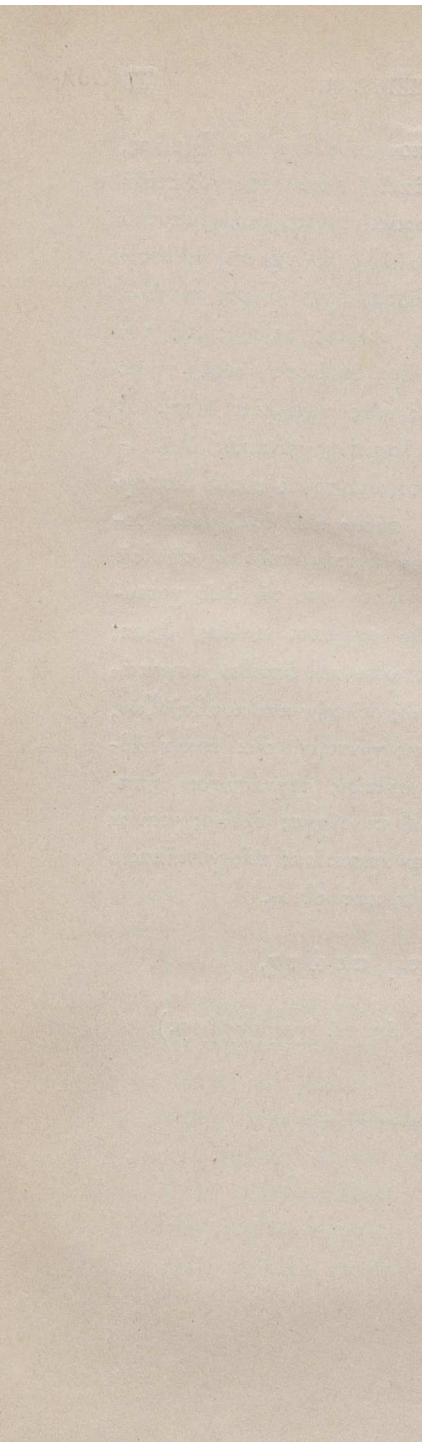
ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΙ ΝΥΚ

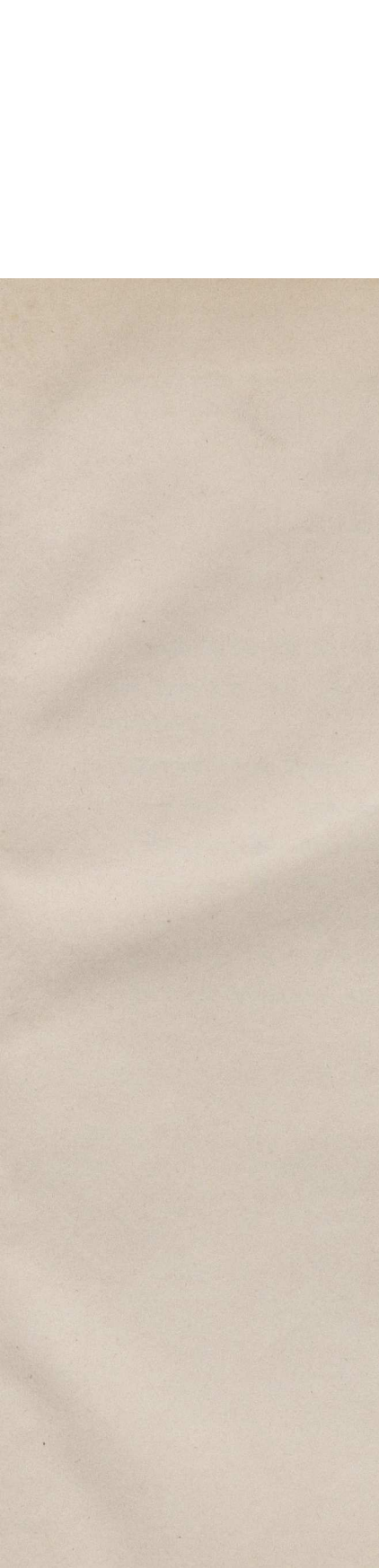
ὁ Κουρεὺς ἄμφια γυναικεῖα νεανία ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ξατρῆν ἀποδημῆσαι βούλομαι, ἀφεῖναι ἔνθα γυναικα οὐκ ἐν ἄλλῳ τινι οἴκῳ, ὥσπερ σωφρονιστήριον.» Ὁ δὲ, νεανίας ἄνθρωπος ἄνθρωπος. Αὐτὸς δὲ ὁ ἐν σχήματι γυναικὸς γυναικῶνα τοῦ Ξατρῆ, τῇ μὲν ἡγεμονίᾳ νυκτὶ ἄνθρωπος, καὶ ὅπυεν ἀμφοτέρω χρόνον τινὰ ἠράσθη αὐτῆς τῆς περὶ Κουχάνας· ἀλλ' ἐπειδὴ αὐτὴ ἀπεποιεῖται μὲν ἔσχεν εἰς τὴν θηλυκὴν αὐτῆς βαιωθῆναι αὐτοψεί, εἶπεν· «Αὐρὸν Σανδικᾶ· ὑμεῖς δὲ καὶ αἱ τρεῖς γυναικεῖσάτε γυμναί.» Ὁ δὲ ἐν γυναικεῖσιν τὸ πόσθιον, καὶ ἐλκύσας αὐτὸ κάλυπτισεν ἐκεῖνο τὸ ἀπόκρυφον μέρος, καὶ καὶ χορεύων γυμνὸς σὺν ταῖς ἄλλαισιν ἄνθρωπον, ἀλλὰ θήλεια. Τοιούτοις γυναικεῖσιν τήθη ὁ μωρόφρων Κουχάνας. Ὁ δὲ ἐν σχήματι γυναικὸς ἀδεῶς ὄχευσε Ἀκούσασα ἢ Πραβδαβατῆ, ἐκοιμήθη

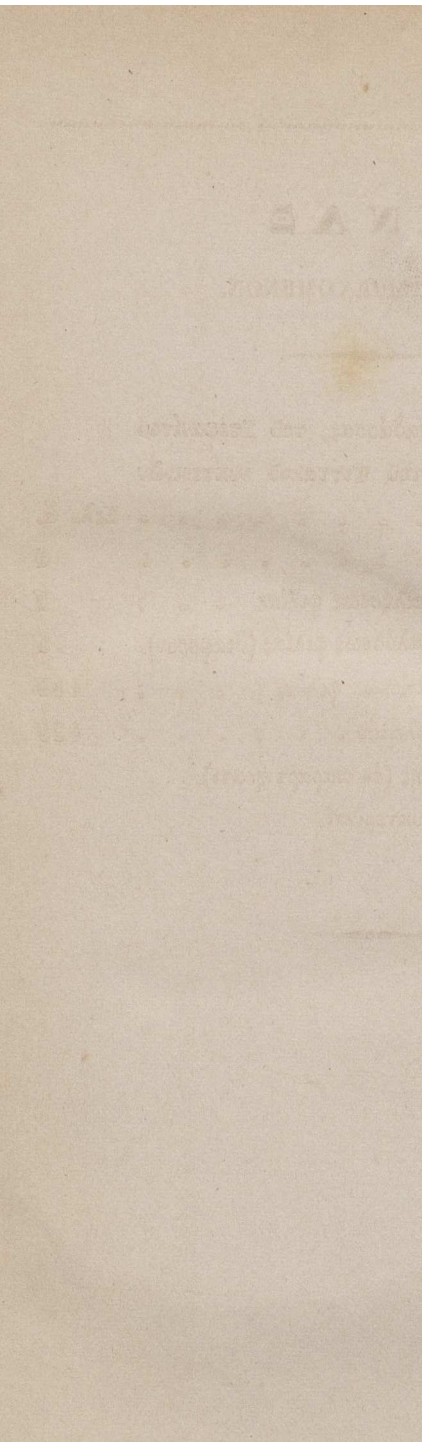
Ν Ὑ Ξ ἔ ξ η κ ο σ τ

(Λείπουσιν καὶ αἱ λοιπαὶ

Προλεγόμενα τῆς Χιτοπα
καὶ Ἰχνηλάτου καὶ τῶν το
Μυθολογιῶν . . . .

Χιτοπαδάσσης Προοίμιον

— Βιβλ. Α'. Περὶ διαλ

— — Α'. Περὶ διαλ

— — Β'. Περὶ κτή

— — Γ'. Περὶ πολέ

Στεφανίτης καὶ Ἰχνηλάτης

Ψιττακοῦ Μυθολογίαι Νυκ

TABLE

CONTENTS

CHAPTER I. THE HISTORY OF THE
UNION OF GREAT BRITAIN AND IRELAND

1	1
2	2
3	3
4	4
5	5
6	6
7	7
8	8
9	9
10	10
11	11
12	12
13	13
14	14
15	15
16	16
17	17
18	18
19	19
20	20
21	21
22	22
23	23
24	24
25	25
26	26
27	27
28	28
29	29
30	30
31	31
32	32
33	33
34	34
35	35
36	36
37	37
38	38
39	39
40	40
41	41
42	42
43	43
44	44
45	45
46	46
47	47
48	48
49	49
50	50
51	51
52	52
53	53
54	54
55	55
56	56
57	57
58	58
59	59
60	60
61	61
62	62
63	63
64	64
65	65
66	66
67	67
68	68
69	69
70	70
71	71
72	72
73	73
74	74
75	75
76	76
77	77
78	78
79	79
80	80
81	81
82	82
83	83
84	84
85	85
86	86
87	87
88	88
89	89
90	90
91	91
92	92
93	93
94	94
95	95
96	96
97	97
98	98
99	99
100	100

(THE HISTORY OF THE)

UNION

